

செய்யுள் (இக்கால இலக்கியம்) சிறுகதை,
இலக்கிய வரலாறு, பயன்முறைத்தமிழ்

18KIII

கற்பித்தல்:6
தரப்புகள்:3

பருவம் I
LCI

அலகு—1 செய்யுள் மரபுக் கவிதைகள்

1. பாரதியார்,
2. பாரதிதாசன்
3. நாமக்கல் கவிஞர்
4. பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசுந்தரம்

அலகு—2 புதுக்கவிதைகள்

1. இன்குலாப்
2. சக்திஜோதி
3. கதிர்பாரதி

அலகு—3 சிறுகதை

அலகு —4 பயன்முறைத்தமிழ்

1. வலிமிகுதலும் மிகாமையும்
2. வாக்கிய வகைகளும், அமைக்கும் முறைகளும்.
3. பிழையான சொற்களையும், தொடர்களையும் திருத்துதல்.

அலகு—5 தமிழ் இலக்கியவரலாறு — மரபுக்கவிதை —
புதுக்கவிதை — சிறுகதை — நாவல் — உரைநடை

சிறுகதைத் திரட்டு

கோங்கை, கும்ப அழிவிடல், கும்ப வணிகவியல்,
கும்ப வணிக நிர்வாகவியல் மாடம்மாப்பள்ளம்
2018-19, 2019-20, 2020-21

குந்தவை நாச்சியார்

அரசினர் மகளிர் கலைக் கல்லூரி

(கள்ளாட்சி)

தஞ்சாவூர் - 613 007

உள்ளடக்கம்

1. கவர்னர் வண்டி கல்கி	5
2. மாத்திரை ஆண்டாள் பிரியதர்ஷினி	12
3. மிஸ் இந்தியா வைகைச் செல்வி	19
4. உறுத்தல் சி. சேதுராமன்	26
5. நிலமும் நிலம் கார்ந்ததும்... பி. இந்திராகாந்தி	34
6. கனவு மெய்ப்பட... வேம்பு	44
7. எங்கே எனது கிராமம்? பொ. திராவிடமணி	48
8. மனிதம் ம. கண்ணம்மாள்	58
9. துளசி வெ. அமுதா	64
10. கவரிமாள் இராக தமிழடியான்	72

சுமார் 1000
சுமார் 1000
சுமார் 1000
சுமார் 1000

கவர்னர் வண்டி

கல்கி

கல்கி (1892 — 1954) என்சின்ட் ரா. கிருஷ்ணமூர்த்தி தலைவரின் மாவட்டத்திலுள்ள புத்தமங்கலம் என்னும் கிராமிய பிறந்தார். 35 தொகுதிகளைத் தொகுதிகள், புதினங்கள், கட்டுரைகள், பயணக்கட்டுரைகள் மற்றும் வாழ்க்கை வரலாற்று நூல்களை எழுதியுள்ளார். எனினும், மிகச் சிறந்த சமூக மற்றும் வரலாற்றுப் புதினங்களை எழுதியதற்காக பரவலாக அறியப்பட்டவர். இவர் எழுதிய பொன்னிலின் செல்வன் புதினம் மிகப் புகழ் பெற்றது. தன் படைப்புகள் மூலம் இந்திய தேசிய விடுதலை போராட்டத்திற்கும் பங்களித்திருக்கிறார். தியாக்யும் புதினம் சிறப்பிடமாகவும் எடுக்கப்பட்டுள்ளது.

மறநாள் தீபாவளி, தலையாரி முத்துவின் பெண்காதி பணியாரம் கடுவதற்காக மாவு அரைத்துக் கொண்டிருந்தான். மகன் சின்னானும் மகன் அஞ்சலையும் ஓர் உடைந்த தகரப் பெட்டியைத் திறப்பதும் மூடுவதுமாக இருந்தார்கள். அந்தப் பெட்டியில் தீபாவளிக்காக வாங்கி வந்த புதுவேட்டியும், பாவாடையும், இரண்டு மூன்று பட்டாசுக் கட்டுகளும் இருந்தன. பட்டாசுக் கட்டை இப்போது பிரித்து விட வேண்டுமென்று சின்னான் சொன்னான். அஞ்சலை "கூடாது, நாளைக் காலையில் தான் பிரிக்க வேண்டும்" என்றான்.

தலையாரி முத்து அவசரமாய் உள்ளே நுழைந்தான். "நான் போய்த் தொலைவேண்டும். இந்தப் பாழும் சர்க்கார் உத்தியோகம் இப்படித்தான். நான், கிழமை கூடக் கிடையாது" என்றான்.

"ஐயோ! இதென்ன அநியாயம்! எங்கே போக வேண்டும்? அங்கியாயம் முடிவான இராத்திரி எப்படியும் வந்த விட வேண்டும்" என்றான் அவன் மனமணி மதுரமனம்.

"நான் என்ன சொன்னதும்? யாரோ கவலில் துள்ளி விட்டான். உன் பாதை முழுவதும் காவல் காக்க வேண்டாம். உனக்குப் பிள்ளை, மணியக்காரர், தலையாரி எப்போதும் போகிறார்கள். இந்தத் தாதுகா முழுவதும் அப்படி ரெலிவிடி இன்ஸ்பெக்டர் ஐயாகபடத் தடிவையப் பிடித்துக் கொண்டு காவல் காப்பாராம்" என்று சொல்லி மூத்த நிர்ந்தான, ரெலிவிடி இன்ஸ்பெக்டரை அத்தகைய தலைமையில் எண்ணிப் பார்த்த போதே அவனுக்குச் சிரிப்பு வந்தது.

"அது எப்படியாவது பாழாய்ப் போகட்டும். பண்டுகையன்றுதானா இந்த இழவு வந்து தொலைவேண்டும்? எப்படியும் இராத்திரி திரும்பி வந்து விடக் கூடாதா? ஐயோ! வெள்ளைப் பணியாரம் செய்ய மாவு அரைத்திருக்கிறேனா? நீ இல்லாமற் போனால் சந்திரமாமாக்கில் இராது" என்றான் மதுரம்.

"இராத்திரி வரப் போகிறாராம் துணர். அதற்கு சாயங்கால முதல் காவல் காக்க வேண்டுமாம். வண்டி போனவுடனே புறப்பட்டு ஓடிவந்து விடுகிறேன்" என்றான் முத்து.

இதற்குள் அஞ்சலை ஓடிவந்து தகப்பன் கையைப் பிடித்துக் கொண்டு, "அப்பா, அப்பா, எனக்குப் பூமத்தாப்பு வாங்கிக் கொண்டு வா" என்றான்.

சின்னான் ஓடிவந்து அரை வேட்டியைப் பிடித்துக் கொண்டு, "அப்பா, எனக்குத் துப்பாக்கி வாங்கி வர வேண்டும். என்ன, வாங்கி வருகிறாயா, சொல்லு, இல்லாவிட்டால் உன்னை விட மாட்டேன்" என்றான்.

"பணியாரமெல்லாம் ஆழிப்போகும். சுடக்கடத்

தும்மாவுப்பின் நெய்யாய்ப்பம் தும்மாமிருக்கும். உனக்குப் பிடிக்குமே? நீ போனதுக்கு விட்டாயென்ன? உடம்பு வால்வாலென்று 'சொல்லி விடேன்' என்றான் மதுரம்.

"ஐயோ! தலை போய்விடும். இருபது வந்துமாய்-வேலை பார்த்து விட்டு இப்போது கெட்ட பெயர் எடுக்கலாமா? இந்தக் காலத்தில் எட்டு ரூபாய் யார் கொடுக்கிறார்கள்? சர்க்கார் உத்தியோகம் இல்லை? என்றான் முத்து. நாய சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தன் என்னும் விஷயத்தில் அவனுக்கு எப்போதுமே கொஞ்சம் பெருமையுண்டு.

பிறகு, மத்தாய்ப்புப் பெட்டியும், விளையாட்டுத் துப்பாக்கியும் வாங்கி வருவதாகக் குழந்தைகளுக்கு வாக்களித்த விட்டு முத்து புறப்பட்டுச் சென்றான்.

2

ஐப்பசி மாதத்து ஆடை மல்து வானம் ஓயாது கறுத்து இருண்டிருந்தது. ரகஸீலையே வெளிச்சம் சொற்பம். இரவில் சொல்ல வேண்டியதில்லை. ஆனால் அந்த அந்தகாரத்திவிடையே ஒவ்வொரு சமயம் மின்னல் பளிச்சென்று விடு ஒரு மணிநேரம் பிரகாசம் உண்டு பண்ணி வந்தது. சில சமயம் "சொ" வென்று மழை கொட்டும். சிலசமயம் தூற்றல் போடும். அபூர்வமாக ஒவ்வொரு சமயம் தூறல் நிற்கும். ஆனால் உதல் காற்று மட்டும் இடைவிடாமல் அடித்துக் கொண்டிருந்தது.

அதேர் வரிசையாக வெகு தூரத்துக்கு மின்மினிபோல தெரிகின்றதே, அதெல்லாம் என்ன? கம்பங்கள் நாட்டிய விளக்குகளோ? இல்லை. ரயில் பாதையின் இருபுறமும் சுமார் ஐம்பது கஜத்துக்கு ஒருவர் வீதம் மனிதர்கள் நிற்கிறார்கள். அவர்கள் கையில் பிடித்துக் கொண்டிருக்கும் லாந்தர்கள் அவை, அப்படி நின்று கொண்டிருப்பவர்களில் நமது தலையாரி முத்துவும் ஒருவன், ஒரு கையில் லாந்தரும்.

மற்றொரு கையில் தடியும் பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறான். வாடைக் காற்று "ஊ" என்று அடிப்பதால் அவன் உடம்பு குளிர்னால் "வெடவெட" வென்று நடுங்குகிறது. பல்லுக்கிட்கொண்ட மேலே மழைக்கு ஒரு கோணிப் பை மழை கோணிப் பைக்குள் துழைந்து முதுகுக்கு வந்து வெகு நேரமாகிறது. உந்திய வேட்டியைப் பற்றிக் கொண்டு கொண்டுவருகிறான்.

சர்க்கார் உத்தியோகத்துக்குத் தலை முழுவிலிட்டு ஓடிப் போகலாமா என்று திணைத்தான முத்தி, மதுரம் கொன்ன புத்திமதியை அப்போதே கேட்காமற் போனோமே என்று வருத்தினான். இத்தனை நேரம் கஷ்டப்பட்டது என்று இனிக் கொஞ்ச நேரத்தானே. இருந்து தொலைப்போம் என்று எதிரியடைந்தான். இதனிடையில் அடிக்கடி தன் மனைவி கடப கடப் பணியாரம் செய்கிற கோண்டிருப்பாளென்பது ஞாபகம் வந்தது. "போகட்டும். பெண்காரியும் குழந்தைகளும்வந்து தின்பார்களல்லவா" என்று எண்ணி அறுதல் அடைந்தான்.

சாயங்காலம் நாறு மணிக்கு ஆரம்பித்த காவல் இரவு ஏழு மணி, எட்டு மணி, ஒன்பது மணியாகியும் முடியவில்லை. முத்துவுக்கு அந்த ஐந்து மணி ஐந்து யுகமாயிருந்தது "ஏது? இனி மேல் தாய்காது" என்று அவன் தீர்மானித்த சமயத்தில், அங்கே கையில் தாழங்குடையும், உடம்பில் கம்பளிச் சட்டையும், தலைமில் குரங்குக் குல்லாயும் தரித்து ஒருவர் வந்து சேர்ந்தார். அவர்தான் கிராம முன்சிப் குருசாமி உடையார். ஊரில் பெரிய பண்ணைக்காரர் அவர்தான். நாற்பது வேலி நிலமும், ஒரு "ல" கரம் ரொக்கமும் அவருக்குண்டு. ஆனாலும் தலைவெழுத்து யாரை விட்டது?

"முத்து, உஷார்! ஆயிற்று, இன்னும் அரை நாழிகைக்குள் வண்டி வந்துவிடும்" என்றார் கிராம முன்சிப்.

"எங்கப்பனாணை! இனிமேல் என்னால் முடியாது.

நான் ஒருபிள்ளைதான் சார்" என்று தடுங்கிக் கொண்டிட கொண்டனான் முத்து.

குருசாமி உடையாரைக்கு முத்துவின் மேல் அபாரப் பிரியம், வேளையில் ஏப்போதும் முத்து கொஞ்சம் இழுப்புகிறான். ஆனால் பொய், திருட்டுத்தனம் என்பது அவனிடம் கிடையவே கிடையாது. ஒரு வகையில் முத்துநான் கிராம முன்சிப்புக்கு யந்திரி என்று கட்சி செயல்வளம். குருசாமி உடையாரின் குடும்ப யோகக் கேடும் ஏதாவும் முத்துவுக்குத் தெரியாததில்லை.

"அடே! புத்தி கெட்டவனே! இங்கே வா, நான் சொய்றதைக் கேளு" என்றார் முன்சிப்.

சட்டைப் பையில்லிருந்து நாலணா எடுத்து முத்துவின் கையில் கொடுத்தார். "இந்தா பார்! உன் ஆசாரம், பக்தி, பூஜைபெயல்வாரம் மூட்டை ஊட்டி வை பக்கத்தில் அதோ கையிருக்கிறது. போய் ஒரு புட்டி குடித்துவிட்டு வா. குளிரெய்வாரம் பறந்து போய்விடும். அதுவரையில் நானே இங்கே பார்த்துக் கொள்ளுகிறேன். ஓடிவந்து விடு" என்றார்.

முத்துவுக்கு மதுபானம் கெடுதல் என்ற நம்பிக்கை உண்டு. அவன் தெய்வ பக்தியுள்ளவன். கள்ளுக் குடித்தால் கவாமிக்குக் கோபமுண்டாகுமென்ற எண்ணம் அவனுக்கு எப்படியோ ஏற்பட்டிருந்தது. அதிலும் அவன் மனைவி இது விஷயத்தில் மிகவும் கண்டிப்பாய் இருந்தாள். ஒருநாள் அவன் கொஞ்சம் புத்தி பிசகிச் சகவாச தோஷத்தினால் குடித்துவிட்டு வீட்டுக்கு வந்தபோது மதுரம் படுத்திய பாடு நன்றாய் அவன் உள்ளத்தில் பதிந்திருந்தது. "கிணற்றில் விழுந்து உயிரை விடுகிறேன்" என்று அவன் ஓடியதும், அவனைத் தடுத்து நிறுத்தத் தான்பட்ட கஷ்டமும் அவனுக்கு ஞாபகம் இருந்தன. அது முதல் அவன் தப்பித் தவறிக்கூடக் கள்ளு சாராயக் கடைப் பக்கம் போவதில்லை. ஆனால் இப்போதோ?.....

கிராம முறையிலே பிரதனவாகம். குளிசின் கொடுவதும் போதும் தவறு உறுதியை மாற்றி விட்டது. அங்குள்ள கொடுவதும் போதும் தவறு உறுதியை மாற்றி விட்டது. அங்குள்ள கொடுவதும் போதும் தவறு உறுதியை மாற்றி விட்டது.

"காண்க" செய்து கொண்டுவர" மறுக்கல. சரி செய்து குளிசொலாம். பந்த யோசனையெழு. இவற்று போகும் பொழுது மறுக்கல யாவும் விட்டவாம்" என்று சொல்லி விட்ட தந்தை உடையார் தமது சிந்தனைகளை யாங்கு சொன்னார்.

மகனின் குளிசு பந்தம் போய்விற்று ஆனாலும் அந்தக் குளிசும் ஒன்று பந்தம் விட்டது. அது என்ன? உணர்ச்சி உணர்ச்சி இருக்கல அல்லவா குளிசு தெரியும். கொஞ்சு தோத்துக்கொடுவதும் புத்தி தவிர ஆராய்ச்சிக்கு பந்தம் மயக்கம் அங்குமாய்விற்று உணர்ச்சி திறுதிறுவியவற்று ஆனாலும் மகனின் குளிசுக்கு தீயம் விட்டது உடையார் அமைத்து ஒரு கத்தி கயங்கைப் பிடித்துக் கொண்டு முத்து நீளமான கம்பகடல் சரியாய் திறந்தால் கழல் ஆய்ந்தது ஏற்கொண்ட காரணம் இப்பொழுது கண்ணும் இருண்டபடியால் கண்கள்காரம்விற்று.

திடீரென்று திராத்திலே ஒரு பெரிய வெளிச்சம் காணப்பட்டது. "அதென்னப்போ? பூசலா? ஆமாம், தெரிந்தது கொள்ளிவாய்ப் பூசலா" பயங்கரமான சத்தமிட்டுக் கொண்டு அது மேலே மேலே அதிவேகமாய் வந்து கொண்டிருந்தது. இதே அதில் வந்து விட்டது என்ன கொடிய பெரிய உருவம்! அதன் வாயில் எவ்வளவு பயங்கரமான தீ! ஹீயா! அது என்னை இழுக்கின்றதே! இதென்ன! தேனே அதன் வாயில் போய் விழுக்கிறேனே! ஓஹோ! உடையார் ஹயா! மாரியாயிர்! அடுத்த கணத்தில் கவர்னர் துறையின் ஸ்பெஷல் ரயில் முத்துவின் உடம்பை

ஆகிய அசுரர்கள் செவ்விரட்டுப் பந்தம் சென்றது. முத்துவின் சந்திர இயற்புயங்க விட்டுப் பந்தம் போய்விற்று.

"பிரதனம் தந்தியை கவர்னர் துணைமும் மகன்குடைய பரிவாரங்களும் செவ்விரட்டுத் தவணர் தந்தம் பிரதனம்" என்று மறுதான் பந்திரிசுகளில் செய்தி வெளியாய்விற்று.

கவர்னார் முத்துவின் மகனின் தீரவளியன்று மகனின் பரிவாரம் செய்து மகன்குடைய மகன்குடைய பந்தம் மறுதீராகக் காத்திருக்கலாம். இன்னாலும் அந்தமையும் தீயத்தெய்க்கொடுவதும் மகன்குடைய போது மத்திர்ப்பு துன்பாகிவிட்டால் அப்படி விடுகிறார் என்று யாருக்கு மொழியுத்தராதல்.

சமீபத்தில் தான் கர்வனார் தீயம் போய்ப்பெற்று கிராம முத்துவின் குதிரை உடையாரிடமிருந்து மேல்கொண்ட விவாகமானது கேட்டிருக்கிற உடையார் இப்போது மகனின் இருக்கலின் போது சமீபத்தில் போது மேல்கொண்ட செய்தி மறுதீராக காத்திருக்கலாம் அங்குள்ள யாராவது சென்று அறிந்து வராமல் இருக்கலாம் அங்குள்ள யாராவது கவர்னர் துறையின் ஸ்பெஷல் ரயில் முத்துவின் உடம்பை

மாத்திரை

ஆண்டாள் பிரியதர்ஷிணி

ஆண்டாள் பிரியதர்ஷிணி நற்காலப் பெண் படைப்பாளர்களில் குறிப்பிடத்தக்கவராவிய இவரது கற்பொழுதி கோயம்புத்தூர் பொருத்த தொண்டிப்பாட்டி ஒளிவலை வயிலகையில் தலைவலகி செயலாளராகப் பணியாற்றி வருகிறார். இவ்வலை மாவட்டம் பாண்டமங்கலம் எனப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட இவர் சென்னை எத்திராழ்ச்சி கல்லூரியில் ஆய்வில் இலக்கியம் படித்தவர். கருதி மீளாத வினை, உதவாத தேடி, புதிய இருப்பாயலை ஆகிய துய்க்கணையும், வேடிக்கை மனிதர்கள், சாநிலை போன்ற புதினங்களும் படைத்துள்ளார்.

ஒரே ஒரு மாத்திரை உடனடித் தேவையாய் இருந்தது. சரகவுக்கு தூரம் கூடப் பொறுக்கலாம். தலைவலி கொடுமை, நரகத்தின் தகல் கூடவே நிழலாய்க் குடியிருந்த பசிக்கு ஒருவாய் ரொட்டி இருந்தாலும் சுகமாயிருக்கும் போலிருந்தது. வேறேதும் விழுங்கப் பிடிக்கவில்லை. வாய் விஷமாய்க் கசந்தது. நாக்கில் எச்சில் துரைத்து நிரைந்து மழமழந்தது. வாசலையோ, குசியோ தெரியாதபடிக்கு மரத்துப் போனதிலை. தலைகிறுகிறுத்து வியர்த்துக் கொட்டியது அவளுக்கு. அனைத்து அனைத்து எரிந்த ஸ்டள்லை விடவும், உடம்பெல்லாம் தகித்த காய்ச்சலில் கலபமாய்ச் சோறு வெந்து விடுவதுபோல் அனல் கொதிப்பு கள் இரண்டும் - சரப் போர்வையாய்க் கணத்தன். காய நறுக்கக் குவிய முடியவில்லை. புளி கரைக்க முடியவில்லை. அடுப்பை "பம்பி" பண்ண முடியவில்லை. கைகால் வெடவெடவென்று நடுங்கின.

அரிசி கவையது போல, திடப் பத்துமையாய் எழுப்பதற்குள், கவையாண்டுக்கூடி உலங்கித் தாழ்ந்த அலைவற்று போலானால் சரகவுக்கு இறக்க முடியாமல்: ஏற்று முடியாமல் கைகள் கொள்ள கொள்ளத்தன். ஆயித்தூரம் மூக்கில் இருந்தும், கவையிவியுற்றும் நீய் கொள் டியது.

காவையிவிய இப்படி இப்படை.

அறிவாலைய நாலுயலினிக்கு எழுந்து. இடல் ஆவித்து அமர்வியை இழுத்து இழுத்து என்னி அரைத்துத் தானித்து. டிபன் மரக்களில் போட்டி, கூடக்கூட ம் வடித்து. நுழையாதுக்குத் கொடுக்கிற. விழுந்திர் தபார் செய்து காலை சிப்பிக்கு அயலைய அழார்வின், ருப பாந்திரம், சுழலி, துணி துலையத்து, விடு ஈரகல் பெருக்கி, குழந்தையை எழுப்பித் தபார் செய்து, ரிக்கு வாந்தனம் கிணையைப் பாதி தூரம் இருப்பில் தூக்கியும், பாதி தூரம் நடத்தியும் கூட்டிக் கொண்டு ஸ்கூலில் விட்டு வரும்போது கூடக் காய்ச்சல் இலையை.

எதும்போது எதிரில் ரிக்குவாக்காரன் வந்தான். "மன்னிச்சகம்மர். தேரமாயிடுக்க, சாயங்காலம் இட்டாந்துடுரென், நீ கவலைப்படாதே என்றதும் புன்னைத்துச் சென்றான். வெளியே வருவையில் ஆரம்பித்த நடுக்கம். இந்த நிமிஷம் வரைக்கும் குளிர் உதறி உதறிப் போடுகிறது. சூடாக ஒருவாய் ம் குடித்தால் இதமாய் இருக்கும் பால் இல்லை. காலைவில் வாங்கும் ஓர் ஆழாக்குப் பால் என்னவெல்லாம். அவதாரம் எடுக்க முடியும்? இனிமேல் தானை காலைதான் பால் தரிசனம் கிடைக்கும். சரகவுக்கு வயிறு பசித்தது. எதுவுமே சாப்பிடப் பிடிக்காமல் குடல் பந்தாய்ப் புரண்டு வயிற்றுக்குள்ளேயே சுழன்றது. டொக் டொக்கென்று மரங்கொத்தியாய்த் தலைவலி குதறியெடுத்தது. கண்ணைத் திறக்க முடியவில்லை. ஒரே தலைக்குள் ராவணனின் பத்துத் தலையும் ஓட்டியிருப்பதாய்ப் பாரம். உடம்பில் அடிக்கும் அளலுக்குக்

18 அம்மாதிரி

"நின்று பரிவாரம் கருண்டு கருண்டு சரிந்துகூட
எல்லாம் நா வாங்கி யந்த வார் மய்வாங்குகூட நா
கல்வாரம் கட்டினைத் தெரியவே... நானே
போட்டுக்கணும் நானே போட்டுக்கணும்."

கொதிக்க கொதிக்க வார்த்தைகளை வெளியே தன்பிற
சோற்றை உயிரை தள்ளினான். கா கழுவினான் மறுபடியும்
போட்ட மாட்டினான்.

உட்கார முடியாமல், திரிக முடியாமல் கருண்ட
சாகவை எறிட்டுப் பார்க்கவில்லை. "ஆரம் போய்கும்..."
ஆரம்வாய்த் தொட்டுப் பார்க்கவில்லை. "தலைவலியா..."
என்று தெரி பிடிக்கவில்லை. "வா, மடிவ படு, மருந்து
போட்டுன்" என்று கிரகம் காட்டவில்லை.

"நா கொம்புனை..."

"வெளியே போய்க்கா..."

"பார்க்கா எப்படித் தெரியுது..."

"மாத்திரா, வாங்கித் தாங்களேன், மனை
ஒடைக்கு..."

"பசு கடை தூமாச்சே..."

"அஞ்ச நிமிஷத்துல போயிட்டு வந்திறலாம்,
வண்டிதான்..."

"ஆமாமா... உங்கொப்பன் வாங்கிக் குடுத்த டாடா
சீமா, காத்து மாதிரி பறக்கலாம் பாரு, தரித்திரம் புடிக்க
மொபைட் உதைச்ச உதைச்ச தொடை வீங்குது... பாடடை
போற மாதிரி இருக்கு, கூட நடக்கறவனே இதுக்கு
முன்னாடி போயிடறான்..."

டம்ம என்று அக்குளில் பவுடர் போட்டான்.

தூண்டல் (பிவந்தி) 17

"புறம் காட்டினும் போல் இருக்கு, காலைவெகுந்து
ஒண்ணும் காட்டில்லய..."

"ஒரு வேளை சர்ப்பிடாட்டி கூசிரு போவாது.
ஒவ்வொருத்தன் பொண்டாட்டி கண்ணுங்கருத்துமா
இருக்கா இவனுக்க மந்தைக்கு ஒரு கவலையும்
ஏதற்குதிகிலே, எனக்குத்தான் எல்லா ஏழையும்...
எல்லாத்துக்கும் நானே மாட்டிக்கணும்..."

குனிந்து அக்கறையாய்க் கண்ணாடியின்
தலைவரியினான்.

"புட்டம் ரிவிசாயி ஒரு மாசமாக்க இன்னிகருத்தான்
டிக்கெட்ட கெடைச்சிருக்கு, தலைவரு படம்,
கடைக்கெல்லாம் போனா உருப்பட்ட மாதிரிதான், இதுவே
லேட்டு, ஓடணும் மதறியான ஜேரா சினிமா
ஆரம்பிச்சிருவான்டி..."

செருப்பை மாட்டினான், ஓர்ஓர் என்று கிளம்பியது
மொபைட் கல்யாணச் சீர்.

ஒன்றுமே முடியாமல் போர்த்திக்கொண்டு
முடங்கினான் சரக. உடம்பு உதறிப் போட ஆரம்பித்தது.
தலைவலியும், வாங்கக்கசப்பும், கண்ணீருமாய்ப் படுத்தவன்
கண் அசுத்ததே தெரியவில்லை.

முனைரைக்கு கணைஷ் வந்து கதவு தட்டினான்.

கண்ட கண்ட இடத்திலும் நாய் மாதிரி கால் தூக்கக்
கூடாது என்று பழக்கி இருப்பதால் குழந்தைக்கு அவசரம்.

"அம்மா... சிக்கிரம் தொறம்மா, சூடு போகணும்..."

அவசரக் குரலுக்குப் பதறி எழுந்தான் சரக.
தட்டாமாலை சுற்றியது அறை கண் திறக்கவே
முடியவில்லை. வாந்தி வரும் போலிருந்தது. மின்னலாய்
வெட்டி வெட்டி கண்ணுக்குள் வலி வெளிச்சம் பாய்ந்தது.

மிஸ் இந்தியா

வைகைச் செல்வி

வைகைச் செல்வி, படைப்பாளர்களில் குறிப்பிடத்தக்கவராகிய இவர், கவிஞர் வைகைச் செல்வியின் இயற்பெயர் அனிலோஸ்பின் செல்வம். அவரது கவிதைகளில் பெண்பாத்திரங்கள் முதலிடம் பெற்றுள்ளது இயல்பானதே. சமூகப் பிரச்சினைகளையும் ஆராய்ந்துள்ளார். இவர் பிறந்த ஊர் — மதுரை, வசிப்பிடம்—சென்னை. கல்வி — மூன்று முதுநிலை பட்டங்கள் பெற்றுள்ளார். பணி — தமிழ்நாடு மாசுக் கட்டுப்பாட்டு வாரியத்தில் கூடுதல் மேலாளர். இவரது படைப்புகள் — முதல் சிறுகதை ஆனந்தவிகடன்ில் பரிசுப் பெற்ற "மின்மினிப் பூக்கள்". கறிவேப்பிலைச் செடியும் நெட்டிலங்க மரங்களும் 2004ல் வெளி வந்தது. கவிதைத் தொகுப்புகள் — அம்மி, நிற்பதுவே நடப்பதுவே பறப்பதுவே. இவரது விருதுகள் — சிறந்த எழுத்தாளர் விருது : நெய்வேலி—நிலக்கரி நிறுவனம் நடத்திய புத்தகக் கண்காட்சி — 2002, "சக்தி—2002" என்னும் பெண் எழுத்தாளர்களுக்கான இலக்கிய விருது — திருப்பூர் மத்திய அரிமா சங்கம்.

அந்தக் கருத்தரங்குக்கு அவன் ஏறக்குறைய ஒரு மணிநேரம் தாமதமாக வந்து சேர்ந்தான். அதுவும் ஒரு விதத்தில் நல்லதாகப் போய் விட்டிருந்தது. அமைச்சரும் மற்றும் பல முக்கியப் பிரமுகர்களும் பேசிவிட்டுப் போயிருந்தனர்.

மிகையான அலங்காரத்தில் இருந்த ஒரு நடுத்தர வயதுப் பெண்மணி, நுனி நாக்கில் ஆங்கிலத்தில் தன்னைப்

பற்றிய விவரங்களைக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார். கருத்தரங்கத் தலைப்பைப் பார்த்தான். தெளிவான தமிழில் "மக்கள் தொகையும் பொருளாதாரமும்" என்று இருந்தது.

"எனது முதல் பையன் டெட்ராமியில் கம்ப்யூட்டர் இன்ஜினியர். அவன் மனைவி இந்தியாவின் கிராம வளர்ச்சிக்காக, வெளிநாடுகளில் வசிக்கும் இந்தியர்களைத் திரட்டி ஓர் அமைப்பை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறான்."

இரண்டாவது மகன் ஜப்பானில் நரம்பியல் துறையில் ஆராய்ச்சி செய்கிறான். என் மகன் இன்மறியர் டெக்ரேஷனில் ஆர்வமிக்கவன். நான் ஒரு புரொபஸர், குழந்தைத் தொழிலாளர்கள் சம்பந்தமாக ஒரு புத்தகம் எழுதிச் கொண்டிருக்கிறேன். பல கதைகள் எழுதிவிடுக்கிறேன்...."

திருமதி நந்தகுமார் என்ற அந்தப் பெண்மணி பேசிக் கொண்டிருக்கையில், வலக்கைப் பக்கம் அமர்ந்திருந்த ஒருவர் எழுந்திருந்தார். "ஸாரி மேடம், நானும் என்னைப் பற்றிய அறிமுகத்தில் ஒன்றைச் சொல்ல மறந்து விட்டேன். நானும் திறைய கவிதைகள் எழுதியிருக்கிறேன். அதோடு, "மக்கள் நலன்" என்ற ஒரு கையெழுத்துப் பத்திரிகையும் நடத்திக் கொண்டு வருகிறேன்" என்று சொல்லி அமர்ந்தார்.

அவனுக்கு அருகில் நின்று கொண்டிருந்த ஒருவர், "இன்ட்ரொடக்ஷனுக்கே ஒரு மணி நேரம் ஆகும் போலிருக்கிறது. ம டைம் ஆகிவிட்டது. முடிக்கிறார்களா பாருங்க. அவரவர் மைக் சிடைத்தால் போதுமென்று தங்களைப் பற்றியே பேசிக் கொண்டிருக்கிறாங்க" என்று புலம்பினார்.

அடுத்த ஜப்பானில் இருந்தவர், "என் பேரு முத்துக் கிருஷ்ணன், மாவட்டப் பெண்கள் நல பாதுகாப்பு இயக்கத் தலைவர். நாங்களான் சமீபத்தில் நடந்த மனித உரிமைப் போராட்டத்திற்குக் காரணமாயிருந்தோம். நாட்டிலே

நடக்கிற இட்டங்கள் எதுவுமே பெண்களைக் கருத்திலே கொண்டு போடுவதில்லை. அதனாலே இன்னும் பெரிய மெய்ஸ்டே போராட்டம் நடத்தலாம்னு இருக்கோம்" என்று அவேசமாய்ப் பேசி உட்கார்ந்தார்.

ஒரு வெள்ளைக்காரர் எழுந்தார். தாய் தமிழில் "அனைவருக்கும் வணக்கம்" என்று ஆரம்பித்து ஆங்கிலத்தில் தொடர்ந்தார்--

"நான் மைக்கேல் கிரீவஸ். இந்தியா போன்ற மக்கள் தொகை நெருக்கடி மிகுந்த நாட்டில் பொருளாதாரச் சூழல் பாதிக்கப்பட மக்கள் எவ்விதத்திலும் காரணமாயிருக்கிறார்கள், நாம் எவ்விதத்தில் இதற்காகப் பாடுபட வேண்டும் என்பதில் இந்தியர்களுக்கு ஒரு விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்த விரும்புகிறேன்" என்று சொல்லிவிட்டு அமர்ந்தார். அடுத்தாற போல உடனடியாக எழுந்தவர் ஒரு அதிகாரி.

"நான் வெங்கடராமன், அதிகாரி என்று சொல்றதை விட எழுத்தாளர் என்று சொல்லிக்க ஆசைப்படறேன். எங்க மேகலீஸ்வ நான் எழுதாத விஷயமே சிண்டையாது. சமீபத்திலே "நியு மில்லினியமும் மக்கள் தொகையும்" என்று ஒரு ஹைமுகு எழுதியிருக்கிறேன்..."

இவனருகில் நின்று கொண்டிருந்தவர், "இவரு எழுதறதை வேறு எவன் போடுவான்? ஆபீஸ் மாகஸின்லேதானே போட முடியும்" என்று கமெண்ட் அடித்தார்.

கலந்து கொள்ள வந்திருந்தவர்களில் பலரும் தேநீர் இடைவேளையின் போது மைக்கேல் கிரீவ்ஸைச் சுற்றிலும் நின்று கொண்டிருந்தனர். சிலர் அறிமுக உரையில் கூறியதையே மிகவும் விஸ்தரித்து அவரிடம், "நாங்கள் எப்படிடெல்லாம் நாட்டு நலனுக்காக, பிற்பட்டோர் மற்றும் பெண்களுக்காகப் பாடுபடுகிறோம் என்று பட்டியல்

போட்டு கறிகொண்டிருந்தனர். டைரக்டர் சம்பந்தம் காப்பி, பில்கட் எதையும் தொடராமல், வெளியே வர, அதைப் பார்த்த திருமதி நந்தகுமார் டைரக்டரை நோக்கி அவசரமாக ஓடிவந்தார். ஆனால் முத்துக் கிருஷ்ணனோ, டெட்ராமிட்டில் இருக்கும் அந்த அம்மாவின் மருமகளுடைய முகவரியை வாங்குவதற்காக அந்த அம்மாவின் பின்னால் ஓடிவந்தார். டைரக்டர் யாரையும் கவனிக்காதவர் போன்ற மாவளையில் ஒருங்கிணைப்பாளரிடம் ஏதோ சில உத்தரவுகளைப் பிறப்பித்துவிட்டு, அவசர அவசரமாகக் காரில் ஏறிப் பறந்து விட்டார். திருமதி நந்த குமாருக்கு முகம் என்னவோ போலாகிவிட்டாலும், முத்துக் கிருஷ்ணன் தன்னருகே நிற்பதைப் பார்த்தவுடன் ஷட்பட்டுப் புன்னை புரிந்தார்.

"மேடம், நீங்க கவிதைத் தொகுப்பு ஏதும் வெளியிட்டிருக்கீங்களா?" என்று பேச்சை ஆரம்பித்தார் முத்துக் கிருஷ்ணன்.

கவுண்டரில் அமர்ந்து வந்திருப்பவர்களின் பெயர்களைப் பதிவு செய்யும் பெண்மணியிடம் வந்த ஆல்பர்ட் "மேடம், நான் வேட்டா வந்தேன். அதனாலே இந்த பேக் மற்றும் கோர்ஸ் மெட்டீரியல்ஸ் வாங்கவை, இப்ப தர்றீங்களா?" என்று கேட்டார். அந்தப் பெண்மணி தன்னிடம் இருந்த லிஸ்டை ஒருமுறை படித்துப் பார்த்துவிட்டு, "உங்க பெயர் இல்லையே" என்றாள்.

"உங்க அலுவலகத்திலிருந்து போனலே அழைப்பு வந்ததாலேதான் நான் வந்தேன். நீங்க வேணும்னா ஆர்கனைசரைக் கேட்டுப் பாருங்க" என்று பிடிவாதமாக நின்றார்.

அதற்குள் தேநீர் இடைவேளை முடிந்து மீண்டும் சுருத்தரங்கம் ஆரம்பித்தது. சிறிது நேரத்தில் அங்கு வந்த ஒருங்கிணைப்பாளரிடம் அந்தப் பெண்மணி, ஆல்பர்ட்டின் கோரிக்கையைப் பற்றி முறையிட, அவர் "இதையெல்லாம்

கண்டு கொள்ளக்கூடாதுமமா, இவங்கள்லாம் செருமினாருக்கா கவர் வர்றாங்க? இந்தப் எபக்காக வர்ற கூட்டம்" என்றபடியே சட்டை செய்யாமல் போய்விட்டார்.

இடிரென்று வெங்கட்ராமன் வெளியேவர, கவுண்டர் பெண்மணி மரியாதையுடன் எழுந்து நின்றாள். அதற்குள் பத்திரிகை ரிப்போர்டர் செல்வி சுமித்ரா, வெங்கட்ராமன் பின்னாடியே ஓடி வந்தாள். "ஸார் உங்க டிபார்ட்மெண்ட் மக்கள் கொள்கையைக் கட்டுப்படுத்த என்ன நடவடிக்கை எடுக்கிறது?" என்று கேட்டுவிட்டு, பதிவை எழுதத் தயாராக குறிப்புப் புத்தகத்தைத் திறந்து வைத்துக் கொண்டாள்.

"நான் அவசரமா ஒரு ஓயலில் கையெழுத்துப் போட்டணும். இப்ப இங்கே பேச நேரமில்லை. காரிலே ஏறிக்கங்க ரள்ளிம் டைமிங் உங்களுக்கு இன்டர்வ்யூ தந்திட்டேன். எனக்கு நேரம் ரொம்ப முக்கியம்" என்றபடி ரிப்போர்ட்டரோடு காரில் ஏறப் போகையில், எங்கிருந்தோ முனைத்தார் திருமதி நந்தகுமார். வெங்கட்ராமன் அப்படியே நின்றார்.

"ஹலோ, மிஸ்டர் வெங்கட்! என்ன அதற்குள் கெளம்பிட்டங்க கொஞ்சம் பேசணுமே..."

வெங்கட்ராமன் அசடு வழிய, "காலையிலே பார்த்தவுடனே பேச நினைத்திருந்தேன். மந்திரி வந்ததாலே கொஞ்சம் பிலியா இருந்துட்டேன். சொல்லுங்க, பொண்ணு எப்படியிருக்கா?"

பேச்சு ஏறக்குறைய ஐந்து நிமிடங்கள் தொடர்ந்தது. ஆனாலும் திருப்தியடையாத திருமதியி நந்தகுமார், "ஆபீசுக்குத் தானே போறீங்க? நானும் வர்றேனே... அப்படியே ஒக்க அலுவலகத்தையும் பார்த்த மாதிரி இருக்கும்..." நிறைய விபஸ்டிக்கோடு சிரித்தாள்.

"ஓ வித் பிளஷர்" என்றபடி, காத்துக் கொண்டிருந்த ரிப்போர்ட்டர் சுமித்ராவிடம், "ஆபீசுக்குப் போய்ட்டு

திரும்பி வருவேன். அப்ப போலாம்" என்று கூறிவிட்டுக் காரில் திரும்பி நகற்குயாணர் ஏற்றிக் கொண்டு கிளம்பினார்.

அப்போது வெளியே வந்த வேல்ராஜன், கவுண்டர் பெண்மணியிடம், "மேடம் நான் கொஞ்சம் செக்ரட்டேரியட் னரை போகணும், ரொம்ப அவசரம், யாராவது கேட்டால் கொஞ்சம் சொல்லிடுங்க" என்றபடி தன்னோடு வந்திருக்கவாடல் ஹாஸல் விட்டுக் கிளம்பினார். அந்தப் பெண் ஏதும் சொல்லவில்லை. ஹாஸல் விட்டு வெளியே வந்த வேல்ராஜன், தன்னோடு வந்தவரிடம், "புரான்குட் சப்மிட் பண்ணி நாஸல்குக் மாசமாத்து. கிணத்திலே போட்ட கல்லு மாதிரி கெடக்கு. சீக்கிரம் இவனுங்க ஸ்பண்டட் கொடுக்க மாட்டேன்றாங்க. நா செமினாருக்கு வந்ததே இதற்காகத் தான், ட்ரெயின் ஸீபேர், அக்காமடேஷன் எல்லாம் இவனே கொடுக்கிறான். செமினாருக்கும் வந்தது மாதிரி இருக்கும், மெட்ராஸிலே நம்ம வேலையைப் பார்த்தது மாதிரியும் இருக்கும், ஒரு கல்லிலே ரெண்டு மாங்கா- ஏதோ விடிசெய் போடுறானாம் அதைப் பார்த்து என்ன பண்ணது? அந்த நேரத்திரே நம்ம வேலைய முடிச்சிட்டு கரெக்டா சாப்பாட்டுக்கு வந்திடலாம். ஆனால் இந்த ஆபீசுக்குப் போறேன்னு சொல்ல முடியாது, செக்ரட்டேரியட்னு சொன்னால்தான் பயப்படுவாங்க, நீங்களும் வரறீங்களா?" என்று கேட்டார்.

"அய்யய்யோ இந்த வெயிலிலா... உள்ளே ஏசி ஸ்டீலுனு இருக்கு, நீங்க போய்ட்டு எப்படியும் லஞ்சுக்கு வந்திருங்க நா போய் அந்தப் படத்தைப் பார்க்கிறேன்" என்றார், கூட இருந்தவர்.

ஹாலில் குறைந்தளவே கூட்டம் உள்ளே படம் ஒடிக்கொண்டிருந்தது. ஒரே நிசப்தம். அது ஒரு டாக்குமெண்டரிப் படம். திரையில் இரண்டுங்கெட்டர்கள் நிலையில் உள்ள, பதினாலு வயதுப் பெண் உள்ளே இருந்த

மொத்தக் கூட்டத்தின் உணர்வுகளையும் அழுத்தி னையத்திருந்தது. பீடி சுற்றிப்படிவே அகசிறுமி பேசிக் கொண்டிருந்தாள்.

"நா பீடி சுந்திளாத்தான் வீட்டிலே கஞ்சி காச்ச முடியும். என் தம்பி மட்டும் பள்ளிக்கோடம் போறான். சின்னத் தங்கச்சி அம்மாகுத்தான் எப்பவும் இருப்பா. எனக்குக் கல்யாணம் செய்யணும்னா நெறையப் பணம் வேணும்னு அம்மா சொல்றாங்க. எங்கண்ணே மெட்ராஸில் இருக்கான். இப்ப வீடு ஒழுக்கு அண்ணன் சம்பாதிச்ச ஒழுக்காத வீடு கட்டுவான்."

"இந்தப் பெண்ணோட பேரே என்னன்னு தெரியலையே" என்று கேட்டாள் ஒரு மாணவி.

அவள் கண்களை முடிக்கொண்டாள். இந்த டாக்குமெண்டரியை இயக்கும் போது அந்தச் சிறுமி, அவளிடம் ஆசையாக எனக்கு "ஒரு குச்சி ஐஸ் வாங்கித் தரறீங்களா?" என்று கேட்டது மீண்டும் ரூபகத்தில் வந்தது.

தென்கொடியில் ஒரு கிராமத்தில் வாழும் அந்தச் சிறுமிக்குப் பெயர் தேவையில்லை. அறிமுகம் தேவையில்லை.

"ஏன் சார், உங்களைத்தான்! இந்தப் பொண்ணு பேரு... என்னங்க?" என்று விடாமல் அந்த மாணவி கேட்கவே, சுட்டென்று அவள் சொன்னாள் "இந்தியா".

உறுத்தல்

சி. சேதுராமன்

சி. சேதுராமன், பெற்றோர்: தந்தையார் — சிங்காரம் தாயார்: பழனியம்மாள் பிறந்த ஊர்: மேலைச்சிவபுரி கல்வி: பிலிட் (பல்கலைக்கழக முதன்மை), எம்.ஏ., பல்கலைக்கழக மூன்றாம் இடம்), எம்.ஃபில், மி.எட், டி.பி.டி, பி.எச்.டி (சிறப்புத் தகுதி) பணி: தமிழாய்வுத் துறைத்தலைவர், மாட்சிமை தங்கிய மன்னர் கல்லூரி, புதுக்கோட்டை, பயின்ற கல்லூரி: கணேசர் செந்தமிழ்க் (கலைஅறிவியல்) கல்லூரி, மேலைச்சிவபுரி, கல்விப்பணி: 18, ஆண்டுகள் கல்லூரிப் பேராசிரியர் பணி அனுபவனம். 70 மாணவர்களுக்கும் மேற்பட்டோர் இளமுனைவர் (எம்.ஃபில்) பட்டம் பெற்றுள்ளனர். 6 மாணவர்கள் முனைவர் பட்ட ஆய்வை மேற்கொண்டுள்ளனர். நாற்பதுக்கும் மேற்பட்ட ஆய்வுக் கருத்தரங்கங்கள், பயிலரங்கங்கள், பயிற்சிப் பட்டறைகள் ஆகியவற்றில் பேராசிரியராகவும் அமர்வுத் தலைவராகவும் கலந்து கொண்டு கட்டுரைகள் வழங்கியுள்ளமை இவருடைய நூல்கள். மதுரை மீனாட்சி கல்லூரி, புதுக்கோட்டை அரசு மகளிர் கல்லூரி, மனோன்மனியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம் உள்ளிட்டவற்றில் பாடமாக வைக்கப்பட்டுள்ளன.

அந்த தங்கும் விடுதியே அல்லோலகலலோப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது.

அங்கிருந்தவர்கள் ஒவ்வொருவரும், "சே... இவனப் போய் நல்லவன்னு நெனச்சுட்டமே! என்றும் இவனா... இப்படிச் செய்தான்?" என்றும் தங்களுக்குள் குசுகுவென்று பேசிக் கொண்டிருந்தனர்.

சி. சேதுராமன் 27

ஆளாளுக்கு வேறு சேர்ந்து அவனை அடித்தனர்.

"டேய்... சொல்லுடா. டேய் சொல்லுடா..."

என்று முதலாளி அவனை அடித்துக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தார்.

அருகில் தொந்தியும் தொப்பையுமாக நின்று கொண்டிருந்த பணக்காரர்.

"ஐயோ இங்கு தங்கியதற்கு என்னோட செயின் கானாமப் போனதுதான் மிச்சம். தெரியாத்தனமா இந்த லாட்டில வந்து தங்கிட்டேன். எல்லாம் போச்சு! எல்லாம் போச்சு! முணு பவுணு செய்யிணுப் போச்சு"

என்று கத்திக் கதறிக் கொண்டிருந்தார்.

அந்த வேலை பார்க்கும் ஒவ்வொருவரும் அவனிடம் வந்து அவனை அடித்து, "டேய் உண்மையைச் சொல்லுடா... சொல்லுடா" என்று கெஞ்சியும், மிரட்டியும் கேட்டனர்.

ஆனால் அத்தனை அடிகளையும் தாங்கிக் கொண்டு அழாமல் வெறித்துப் பார்த்து வண்ணம் சுவரில் சாய்ந்து நின்று கொண்டிருந்தான். பிரம்மை பிடித்தவன் போல நின்றுருந்த அனைப்பை பார்த்து முதலாளி,

"டேய் அனாதைப் பயலே! அனாதையாத் திரிந்த உன்னை அன்பா எடுத்து வளர்த்து இவ்வளவு தூரம் ஆளாக்குனதுக்கு நீ காட்ட நன்றியாடா இது. இந்த லாட்டின் பெயரையே கெடுத்திட்டியடா? இங்க வந்து தங்குவிரோட முணுபவுணு தங்கச் செயினைக் களவாங்கலாமாடா? திருட்டு அயோக்கியப் பயலே! சொல்லுடா! சொல்லுடா!"

அவன் எதற்கும் அசைந்து கொடுப்பதாகத் தெரியவில்லை. அமைதியாக கறசிலை போன்று நின்று கொண்டே இருந்தான்.

அவனுடன் வேலை பார்ப்பவர்களும் அந்த லாட்களில் தங்கி இருந்த பிறரும் அவனைக் குற்றவாளியாக்க கருதி ஒரு கொலைகாரனைப் பார்ப்பதைப் போல் பார்த்துக் கொண்டு நின்று கொண்டிருந்தனர்.

ஆனால் அவன் உள்ளத்தில் பலவீதமான எண்ணங்கள் ஒழிக் கொண்டிருந்தன. பழைய நினைவுகள் அவன் உள்ளத்துள் எழுந்தன. நினைவுகளை மனதிற்குள்ளேயே அவன் அசைபோட்டான்.

"அது ஒரு காலை, நேரம் சுமார் பத்து மணி இருக்கும் அனாதைபாகப் பத்துவயது மதிக்கத்தக்க ஒரு சிறுவன் அழுது கொண்டே கல்லாவில் உட்கார்ந்திருந்த முதலாளியிடம்."

"ஐயா சாப்பிட்டு ரொம்ப நாளாச்சு எனக்கு ஏதாவது வேலை இருந்தா கொடுத்து சாப்பாடு போடுங்க" என்று கேட்போது அவன் கேட்ட முறையைப் பார்த்து வியந்து போன முதலாளி, அவனைப் பார்த்து.

"ஏன்டா உனக்கு யாருமே இல்லையா?"

என்று கேட்க அவனோ.

"இல்லைங்க. . . நான் ஒரு அனாதை"

என்றான்.

"சரி உம் பேரு என்னடா?"

தெரியாதுங்க. . . என்னை ஒரு பிச்சைக்காரர் எடுத்து வளத்தாக, அவரும் பேரு வக்கல அவரு இறந்த பிறகு எனக்கு யாருமில்லாமல் போச்ச இந்த மாதிரி அலையிறேன்"

என்று தேம்பித் தேம்பி அழுது கொண்டே கூறினான்.

முதலாளி அவன் மீது இரக்கப்பட்டு சாப்பாடு போட்டு நன்னுடனேயே லாட்களில் தங்க வைத்துக் கொண்டார். இன்றுடன் இவன் வந்து இருபது

வருஷமாகிறது. அவனுக்கு முதலாளியே தெய்வம். . . எல்லாம் . . . அவரும் அவனை வேலைக்காரனாகப் பார்க்காது தன் குடும்பத்தில் ஒருவனாகக் கருதியே நடத்தினார்.

ஆனால் அதில் தான் திடீரென்று மன் விழுந்தது. ஒரு வாரத்திற்கு முன்பு தங்குவதற்கு மும் வேண்டும் என்று வந்து கேட்ட பருத்த சரீரம் உடைய நபர் ஒரு நாள் வாடகை முன்னூறு ரூபாயை அட்வான்ஸாகக் கொடுத்துவிட்டு 107—ஆம் எண்ணுள்ள அறையில் தங்கினார்.

அவர் தங்கிய அறையின் சும் பாயாக அவன் இருந்தான் முதலாளி அவனைப் பார்த்து.

"டேய் தம்பி சாரு சொல்லறதைக் கேட்டு, அவருக்கு நல்லா உதவியா இருடா, நம்ம லாட்குஜோட பெருமையை அவரு தெரிஞ்சுக்கணும்டா"

என்று கூறினார். அவனும் "சரிங்க" என்று கூறிவிட்டுப் பெட்டியை எடுத்துக்கொண்டு, "சார் வாங்க ரூமுக்குப் போகலாம்" என்று அப்பணக்காரரை அழைத்துச் சென்றான்.

அறையில் தங்க வந்த ஆசாமியைப் பார்த்த அவனுக்குச் சற்று மனதில் உறுத்தலாகவே இருந்தது. "ஏமாற்றுப் பேர்வழியாக இருப்பானோ. . ." என்று நினைத்தான். "சேச்சே. . . அப்படி எல்லாம் இருக்காது. . ." என்று மனதிற்குள்ளாகக் கூறிக் கொண்டான்.

அறையில் தங்கியிருந்த மனிதர்,

"ஏம்பா இங்க தண்ணி ஒழுங்கா வருமா? சாப்பாடு எல்லாம் நல்ல இருக்குமா? என்றெல்லாம் விசாரித்தார். அவர் கேட்டதற்கெல்லாம் பதிலளித்தான் அவன்.

ஒருவாரம் முடியப் போகும் தருணத்தில் அறையில் தங்கி இருந்த அந்தப் பெரிய மனிதருக்கு வாடகையைக் கொடுக்கக் கூடாது என்ற எண்ணம் மேலோங்கியது. எவ்வாறேனும் அட்வான்ஸையும் திரும்ப வாங்கி விட வேண்டும் என்று திட்டமிட்டுக் கொண்டு அறையைக் காண செய்யும் நேரத்தில்,

"ஹைய்யோ என் செயினைக் காணோம். யாரோ எடுத்துக் கிட்டாங்க" என்று அலறிக் கொண்டே அறையிலிருந்து ஓடி வந்தவர் முதலாளியைப் பார்த்து,

"ஏய்யா நீ எல்லாம் என்னய்யா லாட்ஜி வச்சு நடத்தறே? என்னோட முனு பவுனு செயினைக் காணோம்யா ஒங்கானுங்கதான் எடுத்திருப்பாங்க மரியாதையா கொடுக்கச் சொல்லு"

என்று சுத்தினார். அதன் பிறகுதான் அனைத்தும் நடந்தேறின. தன் லாட்ஜிற்குக் கேட்ட பெயர் ஏற்பட்டுவிடக் கூடாதென்று கருதிய முதலாளி,

"டேய் உண்மையச் சொல்ல மாட்டே, நீ தான்டா எடுத்திருப்பாய், சரி, நீ இப்படிக் கேட்டா சொல்ல மாட்டே போலீசுக்குப் போன் செஞ்சிட வேண்டியதுதான்" என்று கத்திய கத்தலில் சுய நினைவுக்கு வந்தான் அவன்.

முதலாளி போலீசுக்குப் போன் செய்தவுடன் போலீசும் வந்தது. அங்கு வந்த சப்இன்ஸ்பெக்டர் அவனைப் பார்த்துப் பல கேள்விகளைக் கேட்டார். அவன் எதற்கும் பதில் சொல்லவில்லை. பேயறைந்ததைப் போன்று நின்று கொண்டிருந்தான்.

சப்இன்ஸ்பெக்டர் அவனை நாலு அறை அறைந்து கேட்டார். அவன் அழாமல் பேசாமல் இருந்தான். சப்இன்ஸ்பெக்டர் அங்குள்ள அனைவரையும் வரிசையாக நீர்க் கைத்து விசாரித்தார். பின்னர் எல்லோரையும்

வெளியேற்றி விட்டு 107ஆவது அறையைச் சோதனையிட்டார்.

எங்கு தேடியும் அந்தச் செயினைக் காணவில்லை. தங்கி இருந்த நபரின் பெட்டியைத் தவிர அறை முழுவதும் சிறுஇடம்கூட விடாது தேடிப் பார்த்துவிட்டனர். "சார் எங்கே தேடியும் செயினைக் காணலை சார்" என்று சப்இன்ஸ்பெக்டரிடம் போலீஸ்காரர் ஒருவர் கூறினார்.

சப்இன்ஸ்பெக்டர், "யோவ் அந்தானு பொட்டியத் தெறந்து பாருங்கய்யா" என்றார். அதைக் கேட்ட அறையில் தங்கியிருந்த பெரிய மனிதரின் கைகால்கள் உதறலெடுத்தன. அவர்,

"ஸார் அது எதுக்கு சார். அதுல எனது துணிமணிகள் தான் சார் இருக்குது. செயினை அதுல வைக்கல. குளிக்கும் போது அவமாரியில் கழற்றி வச்சுட்டுப் போனேன். திரும்பி வந்து பார்த்தாக் காணலை சார். அப்ப இதோ இந்தா நிக்கிறானே இந்தப் பயதான் சார் அறையைச் சுத்தம் பண்ணிக்கிட்டு இருந்தான். அவன் தான் சார் எடுத்திருக்கணும். அவனை இன்னும் நாலு தட்டுத் தட்டிக் கேளுங்க சார். உண்மை தெரிஞ்சிடும்".

என்று கூறினார். அவரைக் கோபமாகப் பார்த்த சப்இன்ஸ்பெக்டர்,

"ஸார் நீங்க எதுவும் சொல்ல வேண்டாம். நாங்க எல்லாத்தையும் சோதனையிட்டுப் பார்க்கிறோம். நீங்க பேசாமல் இருங்க"

என்று கூறிவிட்டு அவரது பெட்டியை எடுத்துத் திறந்து பார்த்து ஒவ்வொன்றாக அதில் உள்ள துணிமணிகளை உதறிப் போட்டுப் பார்த்தார். அப்போது பெட்டியின் அடிப்பகுதியில் செயின் கிடந்தது. அதை எடுத்துக் கையில்

வைத்துக் கொண்ட சப்தின்ஸ்பெக்டர் அறையில் தங்கியிருந்த அந்தப் பெரிய மனிதரைப் பார்த்து,

"இது என்னங்க ஏன் பொய் சொல்றீங்க. எதையும் நல்லாத் தேடிப் பார்த்துச் சொல்லுங்க சார். ஒரு அறியாப் பையன் மேல அபாண்டமாகப் பழி போடாதீங்க மனசாட்சியோட நடந்துக்குங்கோ. ஆளுமட்டும் பகட்டா இருந்தாப் பத்தாது. நடத்தையில் நேர்மை இருக்கணும். நடத்தை குறைஞ்சதுனா அவங்க மனசாட்சியே அவங்களை உறுத்தும். உங்க பேச்சைக் கேட்டிருந்தன்னா நிரபராதியான இந்தப் பையன் தண்டிக்கப்பட்டிருப்பான். இனியாவது நாணயமாக இருங்க"

என்று கோபத்துடன் கூறினார். அறையில் தங்கி இருந்த உருவத்தால் பெரியவரான அந்த நபர்,

"மன்னிச்சருங்க சார்... நான் மறந்துட்டுப் பெட்டியில் வச்சுப்பட்டேன். சாரி. . . சார். . ." என்று மனசாட்சி உறுத்த மன்னிப்புக் கோரினார்.

சப்தின்ஸ்பெக்டர் நேராக அந்தப் பையனிடம் வந்து, "ஸாரிப்பா" என்று அவன் கையைப் பிடித்துக் கூறிவிட்டு முதலாளியிடம் செயினைக் கொடுத்துவிட்டுச் சென்றுவிட்டார்.

அறையில் தங்கியிருந்த அந்த பெரியமனிதரும் வேகவேகமாக வந்து வாடகைப் பணத்தைக் கொடுத்துவிட்டு அறையைக் காலிசெய்து விட்டுச் சென்றார்.

அங்கு தின்றிருந்த லாட்ஜின் சுக ஊழியர்கள் அனைவரும் மனஉறுத்தலுடன் தலையைக் குனிந்து கொண்டே அவனைக் கடந்து சென்றனர்.

அங்கு அவனும் முதலாளியும் மட்டுமே நின்றனர். முதலாளி அவனை நெருங்கி வந்து அவனைக் கட்டிய

பிடித்துக் கொண்டு,

"டேய்... ஒன்னப் போயி தப்பா நெனச்சுட்டேன்டா. . . ஒன்னப் புரிஞ்சுக்கலடா. . . ஏதாவது பேசுடா . . . ஏன்டா மெளனமா இருந்து என்னக் கொல்ற. . . தப்பு என்னுதுநான்டா. . . இனிமே நீ என்னோட மகன்டா. . . நான் ஒன்ன சரியாத் தான்டா வளத்துருக்கேன். . . நீ பேசாதிருந்தா என்னோட மனசாட்சி உறுத்தும்டா. . . மன்னிச்சுக்கடா"

என்று நாட் தழுதழுக்க அழுதார்.

அதுவரை அழாமலிருந்த அவன் முதலாளியின் அணைப்பிலிருந்து விடுபடாமலேயே குலுங்கிக் குலுங்கி அழுதான். முதலாளிக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. அங்குள்ள அதத்தைப் பேரும் ஒங்கி ஒங்கி அடித்தபோதும் அழாதவன் ஏன் இப்பொழுது விம்மி விம்மி அழுகின்றான்?

காரணம் புரியவில்லை. முதலாளிக்கு மனம் சுமாதானம் அடையவில்லை. மனம் உறுத்தியது. வழிந்தோடிய கண்ணீரை வலக்கையால் துடைத்தபடி அவன் முகத்தைப் பார்த்தார் முதலாளி. அவனும் அவர் முகத்தைப் பார்த்தான். இருவருள்ளும் ஏதோ இனம் புரியாத உறவு ஒன்று முகிழ்த்ததை எண்ணி இருவர் முகத்திலும் புன்னகை தவழ்ந்தது.

நிலமும் நிலம் சார்ந்தும். . .

4. இந்திராகாந்தி

4. இந்திராகாந்தி, ஒளிதேடிய நிலா (சிறுகதைத் தொகுப்பு), சிறகை விரிக்கும் வானவில் (கவிதைத் தொகுப்பு) ஆகிய நூல்களின் ஆசிரியர். இலக்கிய இதழ்கள் மற்றும் ஆய்வரங்கங்களில் மூலம் இதுவரை 40க்கும் மேற்பட்ட ஆய்வுக் கட்டுரைகளை எழுதியவர். தஞ்சை சரசுவதி மகால் நூலகத்தின் சிறப்புக் கேண்மைப் பதிப்பாசிரியர். அந்நூலகத்தின் வழி திருச்செந்தூர் பிள்ளைதமிழ் என்ற நூல் வெளிவந்துள்ளது. திருவெண் காட்டுப்புராணம் வெளிவர உள்ளது. இவர் தஞ்சை மாவட்டம் பாச்சூர் கிராமத்தை சேர்ந்தவர். இச்சிறுகதை பயணம் என்ற இதழில் வெளிவந்துள்ளது.

வானம் இருட்டிக் கொண்டு இடி, மின்னல், காற்று என மழையை கொட்டுவதற்கான சூழலை அதிகப்படுத்திக் கொண்டிருந்தது. முன்பெல்லாம் மழை வரப்போகிறது என்ற அறிகுறி தென்பட்டவுடன் மனிதர்கள் வாசலில் காய்ந்து கொண்டிருக்கும் கம்பு, சோளம், கடலை, நெல்லுன்னு வயலில் விளைந்த தானியங்களை மழையில் நனையவிடாமல் அவசர அவசரமாக அள்ளுவார்கள். தன் வீட்டு வாசல் மட்டுமின்றி அக்கம் பக்கத்து வீட்டு வாசலில் கிடக்கும் தானியங்களை அள்ளவும் ஒருவருக்கொருவர் உதவுவார்கள். மனிதர்கள் ஒருவருக்கொருவர் பேசிக் கொண்டு நனைந்தது பாதி, நனையாதது பாதியாக மழை வந்த வேகத்திற்கு தகுந்தார் போல் சூழல் பரபரப்பாக இருக்கும். ஆனால் இப்பெல்லாம் அப்படி ஒன்றும் நடப்பதாகவே தெரியவில்லை. எல்லோர் வீட்டு வாசலிலும்

வண்டி தான் நிற்கிறது அந்தத்தான் மழை வந்ததும் வீட்டிற்குள் தள்ளிவிடுகிறார்கள் அதுவும் ஒரு வீட்டுக்கு ஒரு வண்டி இருந்தது போக ஆளுக்கொரு வண்டி . . ம அது மட்டுமா ஆளுக்கொரு போனு வேறு

மழையில் நனைந்து கொண்டிருந்தவனே ஒரு வந்தான் வீட்டுக்கு.

“அரைமணி நேரமா இடியும், மின்னலுமா இருக்கு. அது தெரியாம எங்க நின்னாட்டு இப்ப வாரிய” மரகதம் கேட்டாள்.

“ஆம்பள எங்க போனேன், யாரோட பேசிக்கிட்டு வாரேன்னு சொல்லணுமா”

“அய்யோ சாமி” நீங்க எங்க வேணுமுன்னாலும் போங்க. . . யாருகிட்ட வேணுமுன்னாலும் பேசுங்க. . .”

“ஏய். . . என்ன நக்கலா..”

“நான் எதுக்கு நக்கல் பண்ணனும்”

“ஏம்.. பண்ணியேன். . .”

“நீங்க ரெண்டு நாளா அங்க இங்க நின்னு பேசிகிட்டு நிக்கிறது பாத்தா, ஏதோ ஒன்னு கெடக்க ஒன்னு நடக்கப் போவது போல தெரியுது”

“அதெல்லாம் ஒன்னும் நடக்காது என்னோட நெலத்த விக்கப் போறேன் அதுக்கு ஏன்...? ஒன்னு கெடக்க ஒன்னு நடக்கப் போவது”

“என்ன நெலத்த விக்கப் போறியா...?”

“ஆமா... என்ன கொஞ்சக் காகுக்கு விக்கப் போறேன்னு பாத்தியா...? ஏன் சொத்த இன்னிக்கு வித்தாலும் ரெண்டு கோடிக்கு விப்பேன்..”

“யாரு.. நீ தேடி சம்பாதிச்சதா...? அவனவனோ...
தாத்தாவும் பாட்டனும் அவங்க அவங்க போய்
பிள்ளைகளுக்கு சம்பாதிச்ச வைக்கட்டுப் போயிருக்கா...
.. விப்பானாமில்ல... விப்பான். இங்க பாரு சொத்து சொத்து
இருக்குன்னு தான் என்னெ கட்டிக் கொடுத்தானுவ. தீ
போழகன் என்றா கட்டிக் கொடுத்தானுவ. சொத்து
விப்பங்கிப்பேன்னு பேசிக்கிட்டு இருப்பது தெரிஞ்சது.
என்னெக் கட்டிக் கொடுத்தவனாக வந்தானாக கணுக்கா...
நாம்ப வெட்டினுவானாக. மாப்புளன்னு கூட பாக்க
மாட்டானுவ. நீங்க சொத்த வித்துப் புடுவிய அத வாயில்
வெரல வச்சிக்கிட்டு பாத்துக்கிட்டு நிப்பேன்னு மட்டும்
நெனைக்காதே. அவ அவ கட்டுனவன் எது எதுக்கோ
கொலை பண்ணானாக. நியாயம் தர்மத்துக்காக என் சொத்த
காக்க புருஷன்னு கூட பாக்க மாட்டேன் பாத்துக்
மரியாதையா தின்னமா. தூங்கினமான்னு இரு-” மரகதம்
கணவனை விட்டபாடில்லலை. தொடர்ந்து பேசினான்.

“மனிதர்கள் இப்பொழுதெல்லாம் தேடித் தின்பதை
நிறுத்திக் கொண்டு, விற்றுத் தின்பதற்கு முனைப்பாக
இருக்கிறார்கள். பட்ட மிளகாயும், கூழும் குடித்துக்
கொண்டு, கோவணத்தைக் கட்டிக் கொண்டு, நாம
கஷ்டப்பட்டாலும் நம்ம புள்ளைகளும்,
பேர்ப்புள்ளைகளும் நல்லா இருக்குணும். ஒருத்தங்கிட்ட
கையேந்தாம கவுரவமா வாழணும்னு உழுது சேமித்து
வைத்தார்கள். அதெல்லாம் போயே போச்சு. என்
மாமனாரும் அவரப் பெத்த அப்பனும் போன இடம் புல்லி
மொளச்சிருச்சு. ஊருபய பேச்சுக் கேட்டுக்கிட்டு, அது
தேடி வச்ச சொத்த கல்லாஞ்சில்லாமாக்கிடாதே” என்றான்
மரகதம்.

இதைக் கேட்டு முடித்த தங்கவேலு “புருஷன்னு
மரியாதை இருக்கா” என்றான்.

“குடி காரப் பயலுக்கு, வித்துத் திங்கனுமுன்னு

நெனைக்கிற பெயலுக்கு மரியாதை என்னானேன்”

“ஏய் மரியாதையா வாயை மூடு”

“நீ மொதல்ல வாயை மூடு”

“இங்க பாருடி வித்து செலவழிச்சு, உன்னையும் உம் புள்ளைகளையும் நடுத் தெருவுல நிக்க விடல எம் பேரு தங்கவேலு இல்ல”

“அது மட்டும் நடக்காது. அவ்வளவு சலபமா வித்துப் புடுவியா நீ”

உட்காந்திருந்த தங்கவேலு படார் என்று எழுந்த வேகத்தில் “என்னடி நானு பாத்துக்கிட்டே இருக்கேன். வாய்க்கு வாய் பேசிக்கிட்டே இருக்கே” என்று அவள் தலைமுடியை கையில் ஒரு சுற்று சுற்றி ஒரு அறை விட்டான்.

இதைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த பக்கத்து வீட்டு லட்சுமி பாட்டி “அடப் பாவிப் பயலே, எவ்வளவு செல்லமா வளத்து அவ அப்பனும் ஆத்தாளும் கட்டிக் கொடுத்துச்சுவ. இப்ப என்ன கேட்டான்னு இந்த மாதிரி அடிக்கிற. நெசமாத்தான் கேக்குறேன். நீயும் வளந்து நிக்கிற. ஒனக்கு தெரியாதது இல்ல. விளையுற நெலத்த எவனாவது விப்பானாடா...? ஒரு நோய் நொடி... கலியாணக் காய்ச்சினனு வந்தாக்கூட மண்ண வச்சுத் தின்னு, பொன்ன வித்துத் தின்னுன்னு மண்ண விக்க மாட்டோம். இது தெரியாதவனா நீ. சரி... தங்கவேலு நீ போய் படு. ஏ-மரகதம் இவனுக்கு சோறு போட்டியா” என்றாள்.

“அதெல்லாம் வந்தோன்னையே கொட்டிக்கிட்டாச்சி”

“இங்க பாரு மரகதம், நீயும் கொஞ்சம் மரியாதையா பேசு”

“என்ன பாட்டி நீயும் புரியாம பேசுற. உழைக்கப்

பயந்தவனுக்கு வித்துத் தின்னனுமுண்டி
 நெனைக்கிறவனுக்கு என்னத்துக்கு மரியாதை" என்று
 சொல்லிவிட்டு தொடர்ந்தான்.

"மனசாற சொல்றேன், வித்துத் திங்கனுமுண்டி
 நெனைச்சின்னா உருப்படவே முடியாது, உழைப்பது
 குறைந்தும் சுற்றித் திரிவதும், வீண் பேச்சு பேசித் திரிவதும்
 அதிகமாகிவிட்டது. வெள்ளவேஷடி சட்டை கசங்காம
 மாப்ள சோருல அலையணும், அதுக்கு என்ன வழிள்ளா
 வித்துத் திங்கனும், அப்படியே வித்துத் தின்னாலும் எத்தன
 வருஷத்துக்கு வித்துத் திம்பே, தின்னுட்டா ஊர்ல ஒரு
 பெயமதிப்பானா..? இந்த பொம்பளப் புள்ளைய எப்படி
 கட்டிக் கொடுப்ப, ஆம்புள பெய ஒருத்தனுக்கு எத
 வச்சுட்டுப் போவ, ஏக்கர் கணக்கா வச்சுருந்த வீட்டுப் புள்ள
 இன்னொருத்தனுக்கு மோழி தூக்கிக் கொண்டு போவுமா...
 அடிக்க வர்றான் அடிக்க..."

தங்கவேலு அவ்விடத்தை விட்டு நகராமல்.

"இங்க பாரு இந்த தங்கவேலு மகன் படுச்சவன், அவன்
 சம்பாதிச்சு சாப்புடுவான், இந்த நெலத்தை எதிர்பார்த்து
 கெடக்குறவன் அவனில்லை" என்று வீர வசனம்
 பேசினான்.

"பெத்த வயிறு துடிதுடிக்குது, நான் பெத்தது உழைத்துத்
 தின்னும், நீ விப்பே, மோடு முட்டி இந்தக் காலத்துல
 ஐம்பதாயிரம் சம்பாதுச்சாலும் நகரத்துல கட்டுனவள
 வச்சுக்கிட்டு வரவு செலவு பாக்கத்தான் முடியும், அதுக்
 வயித்துக்கும் வாயிக்குமே பத்தாது, இன்னிக்கி நகரத்துல
 வாழ்க்கை நடத்துகிற பல குடும்பங்களின் நிலை இதுதான்.
 ஒரு மாசம் சம்பளம் வரல இல்ல லேட்டாச்சுன்னா தென்ன
 மரத்துல தொங்குற குருவிக் கூடு காத்துல ஆடுற கணக்கா
 ஆடில்ல போயிடுது குடும்பம், இங்க பாரு அப்படியே
 சம்பாதிச்சாலும் நாம உயிரோட இருக்கிற வரைக்கும்
 நெலத்த விக்கப்புடாது, டவுணுல போயி சம்பாதிச்சு

சொகமா வாழ்வதாக வாழ்ந்தாலும், நாளைக்கு ஊரு தேசமுன்னு நல்லது கெட்டதுன்னு ஊருக்கு வாணும். நாலு ஏக்கர் நெலமாவது இருந்தாத்தான் ஊருக்கும் அவனுக்குமான பந்தம் தொடரும்.

அதுவும் இல்லாம டவுண்டல வாழ்ந்துட்டு, அடுத்த வீட்டு காம்பவுண்ட்ல இருக்கவுக யாருன்னு கூடத் தெரியாம, தெரிஞ்சுக்கவும் விரும்பாம வாழ்க்கை வாழ்ந்துட்டு, வயோதிகம் வந்தா வாய்க்கரிசி போடக் கூட ஆளில்லாம அப்பன், ஆத்தா, அக்கா, தங்கச்சி பிள்ளை என்று நாலு பேர் சுத்தி உக்காந்து அழுது புலம்பி ஆறுதல் சொல்லக் கூட ஆளில்லாம அனாத பொணமா போறதா...?

நெலத்த விக்கிறதுக்குக் கூட ஒரு சமூக ஒழுங்கைக் கடைபிடிச்சு, சமூக அக்கறையோட வாழ்ந்தவங்க நாம.

இங்க பாரு தாத்தன், முப்பாட்டன் காலத்திலிருந்து நெலத்த விக்க மாட்டோம். அப்படியே ஏதோ கஷ்டம் வந்து வித்தாலும் பங்காளி வாங்கலன்னாத்தான் அடுத்த பங்காளி. அதுவுமில்லையா நம்ம ஊருகாரனுக்குத்தான் கொடுப்போம் அதுவும் விவசாயம் பண்ண. ஐஞ்சு பத்தாக்கி ஆற நூறாக்கி வம்சம் கஞ்சி குடிச்சு, உழைக்கிறவங்களுக்கு நாலு வா சோறு போடுற மண்ண எவனவனோ பாண்டிச்சேரி, காரைக்கால், திண்டிவனம், திருப்பூர்காரன்னு காரைப் போட்டுக்கிட்டுவரானுவ. கோடி கோடியா கொடுத்து கொஞ்சம் கொஞ்சமா இந்த ஏரியாவையே வாங்கி கல்லு ஊணி கருமாந்திரம் பண்ணிட்டானுவ. எதெல்லாம் வாங்குனா வீடு கட்டி விக்க, பிளாட் போட வாகா இருக்குமுன்னு நெனைச்சி இப்பா உன்னப் புடுச்சிட்டானுவ. இதுக்கு இந்த ஊருப் பெயலுகளும் ஓடந்த.

தெரியாமத்தான் கேக்குறேன். இந்த ஊருக்காரனுக்கு அறிவே இல்லையா. சொத்த வித்துட்டு

எங்காவது டிபார்ட்மெண்ட் ஸ்டோர், துணிககடை, நகைக்கடை, இரும்புக் கடை, பாத்திரக் கடை, பென்சில் டப்பர்வுல சோத்தைக் கடிக் கிட்டு தினக் கூலிக் கோ. மாசக் கூலிக் கோ இந்த ஊரையே அலையவிடப் போய்ய இப்படியே விந்துக்கிட்டு வந்தா அதான் நடக்கும்

கோடிகளில் விற்றாலும் அதை வைத்து முன்னால வரவு செலவு பண்ணி எல்லாராலும் தெய்க்க முடிவதில்லை நிலம் என்பது ஒரு இருப்பு அது மண்ணோடு மனிதனை பின்னி வைக்கும். நிலத்துக்கும் மனிதனுக்கு மான பந்தம் ஊரையும் உறவையும் அறுத்து விடாத மீட்பு பெரிய முடிச்சு. இது பலருக்கும் தெரியாமல் தான உழவனையும், கிராமத்தானையும் நாகரிக உலகம் கேள் செய்கிறது. விவசாயியையும் விவசாயக் கூலியையும் நாகரிக உலகில் ரயில், பஸ், ரோடு என ரொட்டியையும் முறுக்கையும், மிட்டாய் வகைகளையும் விற்க வைத்து வேடிக்கை பார்க்கிறது. நானுமா நெலத்தை வைச்சிக்கிட்டு கண்ணியமா கஞ்சி குடிச்சவன் இன்றைக்கு இ மேலாண்மையும், புத்தியும் இல்லாததால் நகரத்து கோட்டம் பிழைப்புக்கு அலையிறான்.

பதினைந்து வருடத்திற்கு முன் நம்ம தஞ்சாவூர் புதாத்து ஓரமா பூந்தோட்டம், வாழைத்தோட்டம் வயவரப்புன்னு இருந்த பூமியப் பத்து ஆயிரத்துக்கும் இருபது ஆயிரத்துக்கும் ஆசைப்பட்டு வித்துட்டு ஒவ்வொரு நோட்டா செலவு பண்ணிட்டு, எதுலயோ முதலீடு பண்ணேன்னு அதுலயும் தோத்து அந்தக் குடும்பங்கள் பநிரி கஷ்டத்த கண்ணால பாக்க முடியல. இதெல்லாம் ஊர் சுத்துற ஆம்பளைக்கு எங்க தெரியும்.

நாட்டுல பல பெயலுவ இப்படித்தான் திரியிறாலுங்க தன்னப் பத்தியும் யோசிக்கிறதில்ல. வீட்ட நாட்ட பத்தியும் யோசிக்கிறதில்ல. "என தன் மனசுக்குள் இருந்ததை எல்லாம் கொட்டித் தீர்த்தான் மாகதம்.

தங்கவேலு மனம் யோசனையில் ஓடியது. என்னடா இவள பொம்பளன்னு நெனைச்சிக்கிட்டு இருந்தா சிந்தனையால் நம்மை இப்படி மீட்டெடுக்கிறாள். தொலை நோக்கோடு பார்த்தா எவ்வளவு சங்கதி இருக்கு. ஆண்கள் சிலபேர் இப்படித்தாங்க ஒரு நல்ல கருத்த பெண் சொல்கிறாள் என்பதற்காகவே கருத்தை உதாசினம் செய்து விடுவார்கள். இல்லைன்னா ஓடனே சரியென்று சொல்லாமல் அந்த இடத்தை விட்டு மெளனமாய் நகர்ந்து விடுவார்கள்.

அதைத்தான் தங்கவேலுவும் செய்தான்.

பொம்பளப் பேச்சைக் கேட்டு விக்கிறத நிறுத்திப்புட்டோமுன்னு பாக்குறவங்க நையாண்டி பண்ணுவானுக. வெளிப்படையா ஒத்துக்கப்புடாது. இருந்தாலும் வித்துடக் கூடாது. சிந்தனை ஓடியது. இந்த மாதிரி வறட்டு கௌரவத்துக்கா வாழ்க்கையை தொலைத்தவர்கள் உலகில் ஏராளம். எந்த செயலுக்கு பயப்படணும். எந்த செயலுக்கு கௌரவம் பாக்கணுமென்று பலபேருக்குத் தெரிவதில்லை. அதோடு தான் ஆண் என்கிற ஆதிக்கம் தங்கவேலுக்கு.

இரவு 12 மணி ஆன நிலையிலும் துண்டை உதறி தோளில் போட்டுக் கொண்டு அங்கும் இங்கும் நடந்தான். மனக் குழப்பத்திலிருந்து மீண்டு வந்து படுக்க வெகு நேரமானது.

பொழுது விடிந்தது. இந்த நிலத்தை விக்கிறதுக்கு இடையில் நின்ற கோவிந்தனிடம் சென்றான். அவனிடம் மெதுவாகச் சொன்னான். "என் பையன் இந்த வாரம் லீவுக்கு ஊருக்கு வருவான். அவன்கிட்ட ஒரு வார்த்த கேட்டுட்டு சொல்றேன்" என்றான்.

"அண்ணே நீ கனவுல கூட நெனைச்சுப் பாக்க முடியாது. ஐந்து கோடி தருகிறேன் என்கிறார்கள்.

ஏமாந்துடாதே வாய்ப்பு வாசல் தேடி வந்து விட்டுடாதே” என்றான் கோவிந்தன்.

“என் பையன் என்ன கேக்குறது எனக்கே. தோணுது அது சரிமட்டு வராது கோவிந்து” என்றான் தங்கவேலு.

அண்ணே! காளைக் கடித்தான். “இன்னும் ரெண்டு கோடி சேத்துன்னாலும் பேசுவோம்” என்றான் கோவிந்து.

“ம் சும்- தங்கவேலு ஏமாந்துடாதே. உன் மனம் வேலை செய்குது இவ்வளவு பணம் தரறேன்னு சொன்னா இதுல எதோ இருக்கு”

கதாரித்தான். “ஆக இது மண்ணுல்ல. இது நம்ம வம்சத்தோட உசுரு. ஏமாந்துடாதே” என்றது மனக் உசுருக்கு எங்காவது வெல உண்டா என வாய் மட்டும் முணு முணுக்கது.

“என்ன அண்ணே வாய் மட்டும் முணு முணுக்குது வார்த்த வெளிய வரல...”

தங்கவேலு தீர்க்கமாக சொன்னான். “கோவிந்தன் நிலம் விககிறது இல்ல”.

“என்ன அண்ணே சொன்னே”

“விககிறது இல்ல”

கோவிந்துக்கு தூக்கி வாரிப் போட்டது.

நெலத்த எப்படியாயினும் வாங்கித் தருவதாகச் சொல்லி ஐந்து கோடிக்கு 2 சதவீதம் கமஷன் வாங்கி விட்டான். இந்தச் சூழலில் தங்கவேலுவின் பதிலைக் கேட்டு ஆடிப்போய்விட்டான்.

என்னடா இவன் இப்படி மாறிட்டானே... சரியா வரமாட்டான் போலிருக்கே. இருந்தும் வெளிக் காட்டாமல்

“யோசித்து சொல்லுண்டே” என்று கூறிக் கொண்டு நகர்ந்தான்.

கோவிந்து- கோவிந்து- யோசிக்கிறதுக்கு ஒன்றுமில்லை. விக்கிறது இல்ல என்றான் தங்கவேல்.

மறுநாள் வயல்காட்டில் ஒரே சந்தம். ரும்பலாக பந்து பேர ஏதோ தாள்களை கையில் வைத்துக் கொண்டு போடு போடு என்றார்கள். முடியாது முடியாது என்று மன்றாடினான் தங்கவேல். கோவிந்து வேப்ப மரத்தில் கட்டுண்டு கிடந்தான். அண்ணே அடிக்காதீய என்று கதறினான். “இங்க பாரு வெவரம் புரிஞ்சும் காகக்காக அலைஞ்சு பாரு இன்னும் ஒதுப்பானுவ வாங்கிக்க” நாம் போட மாட்டேன் என்றான் தங்கவேல்.

அதற்குள் ஊருக்குள் தகவல் தெரிந்து ஊரே நிரண்டு வந்து கொண்டிருந்தது என்னைக்கும் கிராமத்தான் கிராமத்தான் தான். ஒற்றுமைக்கு பெயர் போனவன். “மிட்டுகிற ஐந்து பேரையும் கை வேற, காலு வேறையா ஆக்காம விடமாட்டானுவ போலிருக்கே” தங்கவேலுவை மிட்டி கையெழுத்து போடச் சொன்ன அந்த ரும்பல் தப்பித்தோம் பிழைத்தோம் என்று ஓடத் தொடங்கியது. கோவிந்தனுக்கும் புரிந்தது நாம் எவ்வளவு பெரிய தப்பு நடக்க துணை நின்றுள்ளோம் சீசை- இது ஒரு பொழுப்பா என புத்தி தெளிந்தான்.

கனவு மெய்யட. . .

மு. வேம்பு

மு. வேம்பு, தஞ்சாவூர் மாவட்டம் கடலூர் என்ற ஊரில் பிறந்தவர். இவரது பெற்றோர் நீலபுணியாண்டி, மு. அமிர்தம். தொடக்கக் கல்வியை கடலூர் கிராமத்திலுள்ள தூய கிருத்துவ பெண்கள் மேல்நிலைப் பள்ளியில் உயர் கல்வியும் பிள்ளை மேல்நிலைப் பள்ளியில் மேல்நிலைக் கல்வியைப் பயின்றார். இளங்கலை தமிழ் இலக்கியம் குந்தவை நாச்சியார் கல்லூரியிலும், முதுகலை தமிழ் இலக்கியமும், ஆய்வியல் நிறைஞர் பட்டம் திருவையாறு அரசர் கல்லூரியிலும், முனைவர் பட்ட ஆய்வு தமிழ் பல்கலைக்கழகத்திலும் பயின்றார். மேலும் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் முதுகலை மொழியியல் பட்டத்தையும் பெற்றார். மானியக்குழு நதி நல்கையின் மூலம் (குறுந்திட்ட ஆய்வு) ஆய்வு தஞ்சாவூர் மாவட்ட சிறு தெய்வ வழிபாடு என்ற தலைப்பில் ஆய்வு செய்தார். நான்கு நூல்களையும் நாற்பதுக்கும் மேற்பட்ட கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளார். குந்தவை நாச்சியார் அரசு மகளிர் கலைக் கல்லூரியில் 16 ஆண்டுகளாக ஆசிரியராக பணியாற்றி வருகிறார்.

இயற்கை வளம் மிகுந்த ஓர் ஊரில் சின்ன குருவி கூடுபோன்ற ஒரு வீடு இருந்தது. அந்த வீட்டில் அப்பா, அம்மா, இரண்டு பெண் பிள்ளைகள் ஒரு ஆண் பிள்ளை ஐவரும் அழகாக வாழ்ந்து வந்தனர். மூத்த பெண் கலைமதி இளையபெண் இளவேனில், தென்னவன் மூவரும் அந்த கிராமத்து பள்ளியில் படித்து வந்தனர்.

முத்த பெண் பன்னிரண்டாம் வகுப்பில் நல்ல மதிப்பெண் பெற்று மேலே படிக்க விரும்பினாள். அக்கிராமத்தில் மேற்படிப்பிற்கான வசதி இல்லை. வெளியூர் சென்று படிக்கணும் என்று நித்தமும் ஆசைப்பட்டாள். பெற்றோரிடமும் கூறினாள். அப்படிப்பட்ட கனவு உனக்கு வேண்டாம்மா? பெண் பிள்ளை அதிகமாக படிக்க கூடாது. நீ படித்தால் ஊர் என்னை கேவலப்படுத்தும் என்று கூறிவிட்டார் தந்தை. கலைமதி தன் தாயிடம் அம்மா அப்பாவிடம் சொல்லி என்னை எப்படியாவது படிக்கச் செய்யுங்கள் அம்மா! என்று கெஞ்சி கெஞ்சி கேட்டு அழுதுக்கொண்டே இருந்தாள். இந்த அடுப்படியும் நீங்கள். உங்கள் அப்பா, வீடு, வாசல், முற்றம் இதை தவிர வேறு எதுவும் எனக்கு தெரியாது இதுதான் என் வாழ்க்கை என கூறிக்கொண்டே அடுப்படியில் அப்படியே நுழைந்து விட்டாள். இதுதான் என் வாழ்க்கை என்றாள். பன்னிரண்டாம் வகுப்பு தேர்வு முடிவு வந்தது 90% விழுக்காடு மதிப்பெண் பெற்று தேர்ச்சியடைந்தாள். அப்பா என்னை படிக்க வையுங்கள் என்று கேட்டாள் அதை ஒரு பொருட்டாக நினைக்காமல் சும்மா வீட்டிலேயே இரு கழுதை, கழுதை மாதிரி கத்திக்கொண்டே இருக்கிறாய் "நீயே ஒரு பொட்ட புள்ள" உனக்கு எதுக்கு படிப்பு என்று ஏளனமாக திட்டி விட்டு அடுத்த வாரம் உன்னை பெண் பார்க்க வருவார்கள் கல்யாணம் முடிந்த பிறகு எனக்கு ஒரு "பேரணையோ, பேத்தியோ" பெற்றுக்கொடு அதுதான் பெண்பிள்ளைக்கு அழகு என்றார். இதைகேட்ட மகள் அதிர்ந்து போனாள்.

இதற்கு பிறகு அங்கே போறேன் இங்கே போறேன் வெளியே போகக்கூடாது என்று கட்டளையாக கூறிவிட்டார் மாப்பிள்ளை வீட்டாரும் வந்து பார்த்து சென்று விட்டார்.

"கலைமதியை வீட்டை விட்டு வெளியே செல்லாதவாறு வீட்டுக்குள்ளையே போட்டு விட்டார்கள்.

கலைமதியோ கவலைமையோடு துடித்தாள். துள்ளினாள். வேதனைப்பட்டாள் இருதலை கொள்ளியாய் எரிந்துக்கொண்டிருந்தாள்”

“அவள் நிலைவுகள் வானிலும், செல்வதாகவே பூமியிலும் இயற்கையிலும் சிந்துப்பதிலும் இருந்தது. விழித்து எழுந்தாள் வீறு கொண்டு எழுந்தாள். பயலுக்கு பின் ஓர் அமைதி போல் இருந்தது.

அப்பா சொன்ன வார்த்தையே அப்படியே கேட்டு கழுத்தை நீட்டி பிள்ளைகளை பெற்றெடுக்கும் அடிமையான பெண் நானல்ல என்ற லட்சியம், கொண்டவளாக இருந்தாள். கொள்கை, சிந்தை, செயல் எல்லாமே வேறு வேறு நிலைகள் இதை நான் சமூகத்திற்கு எடுத்து செல்வதே என் வேலை என்று அடிமனதில் ஆழமாக பதியவைத்தாள். செய்தித்தாளில் செய்தியறிந்த கலைமதி பரப்பரப்போடு வேக வேகமாக படித்தாள். சேவை மையத்தில் ஏழ்மை நிலையில் உள்ள பிள்ளைகளை நாங்களே படிக்க வைப்பதாக தகவல் அறிந்தாள். அழுதாள் கத்தி கத்தி அழுதாள். ஒரு முடிவுக்கு வந்தாள். இனி இங்கே இருக்க கூடாது என்று தன் உடைமைகளை எடுத்துக்கொண்டு யாரும் இல்லாத நோத்தில் வீட்டை விட்டு சேவை மையத்திற்கு சென்று விட்டாள்.

பிள்ளையை காணவில்லை என்று பெற்றோர் பல இடங்களில் தேடினார்கள் உற்றார் எல்லாரும் தூற்றினார்கள். கேவலப்படுத்தினார்கள். ஊரைவிட்டு ஒதுக்கி விட்டார்கள். இவர்கள் குடும்பம் வறுமையில் வாடியது. கலைமதி பட்டப்படிப்பை மேற்கொண்டு மூன்றாமாண்டு இறுதி தேர்வு முடித்துவிட்டு எப்படியாவது தன்னுடைய சொந்த ஊருக்கே மாவட்ட ஆட்சியாளராக செல்ல வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் மூன்று ஆண்டுகளும் பட்டப்படிப்பிற்கும் IAS தேர்வுக்கும் கடினமாக இரவும் பகலும் எதையும் எதிர்பார்க்காமல் படித்துக்கொண்டே

இருந்தாள். பட்டப்படிப்பையும் முடித்தாள் IAS தேர்விலும் முதல் மாணவியாக திகழ்ந்தாள் அவள் விட்ட பெரும் மூச்சி இப்பொழுது தான்.

“உள்ளுவது எல்லாம் உயர் உள்ளல்”

என்ற வள்ளுவரின் வார்த்தைக்கு இணங்க,

தன்னுடைய சொந்தமான கிராமத்திற்கே மாவட்ட ஆட்சி தலைவராக பணியேற்றாள் தன் குடும்பத்தை அங்கு சென்று தேடினாள் ஒருவரும் இல்லை. “ஒன்றை இழக்காமல் மற்ற ஒன்றை பெற முடியாது” என்ற கருத்துக்கு ஏற்ப தன்னுடைய சொந்த ஊரில் மேல்நிலை பள்ளியும், ஆரம்ப சுகாதார மருத்துவமனையும், நூலகமும், ஊரக வளர்ச்சி திட்டங்களையும் உயர்வாக செய்து முடித்தாள்.

அந்த ஊர் அருகாமையில் தன் குடும்பம் இருப்பதாக அறிந்து தன்னுடைய தங்கையை மருத்துவப் படிப்பையும் தம்பியை பொறியியல் படிப்பையும் படிக்க வைத்து தான் திருமணம் செய்யாமல் மாவட்டத்திற்கே சேவை செய்தாள்.

அன்று ஒரு நாள் கண்ட கனவு உண்மையாக அவளை உயர்ந்த இடத்திற்கு அழைத்துச் சென்றது.

எங்கே எனது கிராமம்?

பொ. திராவிடமணி

பொ. திராவிடமணி, "எங்கே எனது கிராமம்" எனும் சிறுகதையின் ஆசிரியர் முனைவர் பொ. திராவிடமணி தஞ்சையைச் சேர்ந்தவர் ஆவார். கடந்த பத்தொன்பது ஆண்டுகளாக கல்லூரியல் பேராசிரியராகப் பணியாற்றி வரும் இவர் தற்போது குந்தவை நாச்சியார் அரசு மகளிர் கலைக் கல்லூரியில் தமிழ்த்துறையில் உதவிப் பேராசிரியாகப் பணியாற்றி வருகின்றார். அறுபதுக்கும் மேற்பட்ட ஆய்வுக் கட்டுரைகள் பதினைந்திற்கும் மேற்பட்ட சிறுகதைகள், பல்வேறு கவிதைகளை படைத்துள்ளார். இவரது "மடைதிறந்து" எனும் கவிதைநூல் நியூ செஞ்சுரி புக ஹவுஸ் (பி) லிட் மூலமாக கடந்த மார்ச் 2016 அன்று வெளிவந்துள்ளது. இவரது "எங்கே எனது கிராமம்" எனும் சிறுகதை கடந்த ஜனவரி 2017 அன்று கிழக்கு வாசல் உதயம் எனும் பல்சுவைத்தியகளிதழில் வெளிவந்துள்ளது.

பட்டுக்கோட்டையிலிருந்து முத்துப்பேட்டை செல்லும் பிரதான சாலையிலிருந்து பிரிந்து சென்ற மண் சாலை சிற்றுந்து ஊருக்குள் சென்று கொண்டிருந்தது. பொய்கை நல்லூர் பேருந்து நிறுத்தத்தில் இருந்த பிள்ளையார் கோவிலைக் கண்டவுடன் என் உள்ளம் மகிழ்ச்சியில் துள்ளியது. இருபது ஆண்டுகளுக்குப் பின் இப்போதுதான் என் பாட்டி மீனாம்பாள் வாழ்ந்த வீட்டிற்குச் செல்கிறேன். இந்த ஊருக்கும் எனக்குமான பிணைப்பைப் பிரிக்க முடியாதது. எனது பாலியபருவத்து வாழ்க்கையின் பெரும் பகுதி இவ்வூரில்தான் கழிந்தது. அதனால் இவ்வூரையோ இங்கு நான் - பெற்ற

அனுபவங்களையோ என் உயிர் உள்ளவரை
மறக்கமுடியாது.

என் அப்பாவோட அம்மாதான் மீனாம்பாள்பாட்டி,
நான் ஆத்தான்னுதான் அவங்களைக் கூப்பிடுவேன்,
தாயில்லாத பிள்ளைன்னு என்னை ரொம்ப பாசமாப்
பாத்துப்பாங்க. இப்ப ஆத்தா உயிருடன் இல்ல. நான்
கல்லூரியில் மூன்றாமாண்டு படித்துக் கொண்டிருந்தேன்.
வகுப்பறையில் இருந்த என்னிடம் இரண்டாமாண்டு
மாணவி சுதா, துறைத்தலைவர் அழைப்பதாக கூறினாள்.
ஏன் வரச்சொன்னாங்கன்னு அவளிடம் கேட்டேன்.
தெரியலக்கா உங்க பேக்கையும் எடுத்துட்டு
வரச்சொன்னாங்கக்கா. நான் வாரேன்னு சொல்லிவிட்டு
அவள் சென்றாள். எனக்கு ஏதோ விபரீதம் என்று மட்டும்
விளங்கியது. வேகமாக தோழிகளிடம் கூறிவிட்டு துறைத்
தலைவர் அறைக்குள் சென்றேன். அங்கு என் அப்பா
துறைத்தலைவர் முன் அமர்ந்திருந்தார். என்னைப்
பார்த்ததும் “அப்ப கிளம்புறேன் மேடம்” என்று
சொல்லிவிட்டுக் கிளம்பினார். நான் துறைத்தலைவரைப்
பார்த்தேன். “நீ போய்ட்டுவாம்மா என்றார்”.

“அப்பா என்னாச்சு” என்றேன். உங்க “ஆத்தா
போயிட்டாங்க” என்றார் சோகமாக. அப்பா சொன்ன
வார்த்தைகளைக் கேட்டவுடன் என் கண்களிலிருந்து
கண்ணீர் தாரை தாரையாக வழிந்தது. என்னால்
கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை. என் மீது அளவற்ற அன்பு
வைத்திருந்த சீவனில் ஒன்று பிரிந்ததால் ஏற்பட்ட
வேதனையைத் தாங்கமுடியவில்லை. “சரி சீக்கிரம் வா,
நேரமாச்சு கார் வெளியில் நிக்குது” என்றார். விரைந்து
சென்று காரில் அமர்ந்தோம்.

ஏற்கனவே காரில் தம்பியும், சின்னம்மாவும்
அமர்ந்திருந்தார்கள். கார் வேகமாகப் புறப்பட்டது.

நான் யாருடனும், பேசவில்லை. அப்பாவை

பார்த்தேன். அவர் உண்மையாகவே சோகமாயிருப்பதை உணரமுடிந்தது. ஆத்தாவை அம்மான்னு ஆசையாய்க் கூப்பிட்டோ. பேசியோ நான் பார்த்ததேயில்லை. ஆத்தாவும் எந்த தேதியையும் நேரடியா மகனிடம் சொல்லமாட்டாங்க. சாடைமாதையாத்தான் பேசுவாங்க. என்ன காரணமுன்னு இதுவரை எனக்குத் தெரியாது.

ஒருநாள் ஆத்தாகிட்ட “ஏன் ஒங்க மூத்தமகன் உன்னிடம் பேசுறதில்லன்னு” கேட்டேன். “அவரு சின்னதிலேந்தே யாருகிட்டேயும் அதிகமா பேசமாட்டவொ, அவருக்கு இருவது வயசிருக்கும். பட்டுக்கோட்டையில் ஹோட்டல் வைக்கிறேன்னு சொல்லிட்டு பெரியங்கச்சி கல்யாணத்துக்கு வாங்கி வச்சிருந்த முப்பது பவுனு நகையைக் கொண்டு போயி வித்தவொ, ஒருவருசம் கழிச்சி எல்லாதையும் தோத்துட்டு வந்த நின்னவொ, நான் ஆத்திரத்துல கொஞ்சம் கூடகொறச்சிப் பேசிப்புட்டேன். அதனால எங்கிட்ட பேசுறதையே சுத்தம்மா நிப்பாட்டிட்டவொ, அது ஆரம்பத்துல வருத்தமாத்தான் இருந்துச்சி. போகப் போகப் பழகிடிச்சின்னு கண்களின் ஓரத்தில் பனித்த நீர்த்துளிகளை நான் அறியாவண்ணம் துடைத்துக் கொண்டு வருத்தமா சொன்னாங்க.

“அப்படின்னா அப்பாவுக்குக் கல்யாணமெல்லாம் யார் செஞ்சி வைச்சாங்க?” என்றேன். “ஆங் அது நான்தான். என்ன இந்த ஊருலேயே எம்புள்ளதாங் மொதமொதல்ல கவர்மெண்டு வேலைக்கிப் போனது. எத்தனையோ நல்ல நல்ல சம்மந்தமெல்லாம் வந்துச்சி. ஆனா உங்கப்பாரு உங்க அம்மாவதான் கட்டிப்பேன்னு ஒத்தகால்ல நின்னவொ. சரன்னு கல்யாணத்த செஞ்சிவச்சேங். மகராசி ஒன்ன பெத்துப்போட்டுட்டு போய்ச் சேர்ந்துட்டா. எம்புள்ள மனசொடிஞ்சி போயிடுச்சி. அப்படியே எம்புள்ளய விட்டுடமுடியுமா. அதுக்கப்புறம்தான் ஒங்கசின்னாயியப் பாத்து பேசி கல்யாணம் செஞ்சிவச்சேன். எம்புள்ள எங்கிட்ட பேசாட்டி.. என்ன அவ்வொ எங்கெருந்தாலும்

நல்லா இருக்கணும். அவ்வளவுதான்னு" சொன்னாங்க.

எனக்கு அப்பாமலே கோவம் கோவமா வந்தது. ஆத்தா எவ்வளவு நல்ல மனுசி. இத்தன் காலமா அவங்க மனசு காயப்படுத்திக்கிட்டு இருக்காங்களே. என நினைத்துக் கொண்டேன். எனக்கு விவரம் தெரிஞ்சு நாளிலிருந்து இன்றுதான் ஆத்தாவுக்காக அப்பா முதல் முதலாய் வருத்தப்பட்டதைப் பார்த்தேன். உண்மைதான். அப்பாவின் கண்கள் கலங்கியிருந்தன.

ஆத்தாவுக்குப் போய் காரியங்களையெல்லாம் செய்து முடிச்சிட்டு வந்தபின்னர் அந்த ஊர்பக்கமே நான் போகல. போகப் பிடிக்கவுமில்லை.

இருபது வருசம் கழிச்சி தஞ்சையில் நாங்கள் கட்டியிருக்கும் வீட்டின் புதுமனை புகுவிழாவிற்சாக அத்தைக்கும் மற்ற உறவினர்களுக்கும் பத்திரிகை வைப்பதற்காக மீண்டும் ஊருக்கு இப்பத்தான் போய்கிட்டு இருக்கேன். ஊர் எவ்வளவு மாறியிருக்கு! நவீனத்தின் தாக்கத்தை ஊருக்குள் நுழைந்த போதே என்னால் உணர்முடிந்தது.

பேருந்து நிறுத்தத்தில் திருமண ப்ளக்ஸ் பெரிதாக இருந்தது. மணப்பெண் மேற்கத்திய உடையில் மணமகனின் மார்பில் சாய்ந்துகொண்டு போஸ் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தாள். சுடிதாரில் இளம் பெண்கள் கல்லூரி செல்ல பேருந்துக்காகக் காத்திருந்தார்கள். "பரவாயில்லையே வயசுக்கு வந்துட்டா வீட்டை விட்டு வெளியே வர அனுமதிக்காத இந்த ஊரு மாறியிருக்குதே, வரவேற்கவேண்டிய நிகழ்வுதான்னு நினைத்துக் கொண்டேன். ஊருக்குள் செல்வதற்கு முன் ஒரு ஏரி இருந்தது. பார்ப்பதற்கு சமுத்திரம் போலவே காட்சியளிக்கும். கோடைகாலத்தில் நீர்வற்றியதும் அதிலிருக்கும் மீன்களை ஏலம் விடுவார்கள். நான் ஆத்தாவுடன் சென்று பலமுறை

விறால்மீன் வாங்கி வந்திருக்கிறேன். இன்று அந்த ஏரி ஓடைபோல இளைத்து காணப்பட்டது. ஏரியை ஆக்கிரமித்து சாலையோரத்தில் பத்து வீடுகளுக்குமேல் முளைத்திருந்தன.

கொஞ்சம் தூரம் போனதும் சாலை இரண்டாகப் பிரிந்தது. வலது புறம் போனால் ஊருக்குள் செல்லலாம். இடதுபுறம் சென்றால் அவ்வூரில் உள்ள கோயில்களுக்கும் அதனை ஒட்டி இருந்த இருபது வீடுகளுக்கும் செல்லலாம். ஆத்தாவீடு கோயிலை ஒட்டி இருந்த வீடுகளில் ஒன்று. முன்பு ஊருக்குள்தான் இருந்திருக்கிறார்கள். தாத்தா இறந்தபின்னர் அங்கு இருக்கப்பிடிக்காம கோயில் பக்கம் இருந்த தோப்பில் வீட்டைக் கட்டிக் கொண்டு வந்துட்டதா ஆத்தா சொல்லியிருக்காங்க. அது மட்டுமில்லாம ஆத்தா வீட்டு வயல்களெல்லாம் கோயிலை ஒட்டிதான் இருந்தன.

கார் பாலடியார்கோயில் சாலையை நோக்கி சென்று கொண்டிருந்தது. அந்த கோயில் புதுப்பொலிவுடன் இருந்தது. கோயில் முன்புதிருமணம், காதுகுத்து, சடங்குகள் செய்வதற்கேற்ப ஒரு மண்டபமும், கட்டியிருந்தார்கள். சமீபத்தில் ஊரிலிருந்து பத்திரிகை வைக்கவந்த என் பெரியப்பாவின் மகன் தன் மகளுக்கு இந்த கோவில் மண்டபத்தில் வைத்துதான் சடங்கு செய்ததாகக் கூறியது நினைவுக்கு வந்தது.

என் மகள் “அம்மா இந்த கோயில்லதான் ஆடிமாசம் பத்துநாள் புராண நாடகங்கள் நடக்குமுன்னு சொன்னீங்க” என்றாள். “ஆமாம்” என்ற எனக்கு என் சின்ன வயது ஞாபகங்கள் மனக்கண்ணில் ஓடியது.

பாலடியார் கோயிலில் பத்து நாட்கள் திருவிழா நடக்கும். பத்து நாட்களில் ஒன்பது நாட்கள் சத்தியவான் சாவித்ரி, வள்ளித்திருமணம், அரிச்சந்திரன் போன்ற புராண நாடகங்கள் நடக்கும். பத்தாவது நாள் பொய்கைநல்லூரில் இளைஞர்கள் ஒன்றிணைந்து ஏதாவது

முற்போக்கு சிந்தனையுடைய நாடகத்தை நடிப்பார்கள். ஒவ்வொரு நாடகமும் மாலை ஆறு மணிக்கெல்லாம் நாடகம் தொடங்கிவிடும். உள்ளூர் மட்டுமல்லாது அக்கம் பக்கத்து ஊர்களிலிருந்தெல்லாம் வண்டிக் கட்டிக்கொண்டு நாடகம் பார்க்க வருவார்கள். உள்ளூர் மக்கள் இடம்பிடிக்க மாலை ஐந்து மணிக்கெல்லாம் பாய் அல்லது ஜமுக்காளத்தைத் தன் பிள்ளைகளிடம் கொடுத்தனுப்பி விரித்துப் போட்டு இடம் பிடிக்க சொல்வார்கள். ஆறு மணிக்குத் தொடங்கும் நாடகம் விடியவிடிய நடக்கும். சில நேரங்களில் விடிந்து காலை ஏழு மணிவரைகூட நடக்கும். இப்பல்லாம் அப்படியில்லையாம். பத்து நாளும் திரைப்படம்தான் போடுகிறார்களாம். முன்னமாதிரி மக்கள் விரும்பி வருவதில்லையாம்.

கோயிலைக் கடந்து கார் இரு குளங்களுக்கு நடுவே செல்லும் தார்ச் சாலையில் சென்றது. குளத்தை திரும்பிப் பார்த்தேன். குளத்தையே காணவில்லை. செடியும் கொடியுமாகப் பார்ப்பதற்கே பரிதாபமாக இருந்தது. ஆலமரத்துப் படித்துறைக்குப் பக்கத்தில் ஒரு ஆள் மாடுகளைக் குளிப்பாட்டிக் கொண்டிருந்தார். பக்கத்து பக்கத்தே இருந்த படித்துறைகள் மண்படிந்து சிதிலமடைந்து கிடந்தன. மீண்டும் என் சிறுவயது நிகழ்வுகள் கண்முன் ஓடியது.

ஆத்தா வீட்டில் இரு வேளைதான் சமைப்பார்கள். காலை பதினொரு மணிக்கு மண்பானையில் இருக்கும் பழையசோற்றை ஒரு கிண்ணத்தில் போட்டு அதற்குத் தொட்டுக் கொள்ள கடுகுத் தொவையல் அல்லது நாரத்தை இலைத் தொவையல் என்று ஏதாவது ஒரு தொவையல் இருக்கும். ஆனால் சாப்பிட அமிர்தம் போல இருக்கும். அதன் பிறகு நான்கு மணிக்கு டீ, மாலை ஐந்து மணிக்கு ஆத்தாவுடன் குளிக்கச் செல்வேன். படித்துறைக்கு மாலை நான்கு மணியிலிருந்தே ஆட்கள் அதிகமாக வரத்தொடங்கி

விடுவார்கள். மத்தபடி எப்பொழுதும் வாண்டுகள் தண்ணியில் ஆட்டம் போட்டுக்கிட்டே இருப்பார்கள். ஒரு படித்துறையில் ஆண்களும், இன்னொரு படித்துறையில் பெண்களும் குளிப்பார்கள். குளிக்கும் ஆடவர்களின் கண்களில் என்றுமே வக்கிரமான எண்ணங்கள் வெளிப்பட்டதில்லை. துணிமணிகளைத் துவைத்து அலசி எடுத்துக்கொண்டு நன்றாக நீரில் மூழ்கிக் குளிக்கும் சுகமே தனிதான். குளிக்கும்போதே சாப்பிடுவதற்குப் பெரிய தாமரை இலைகளைப் பறித்துக் கொண்டு வருவதும் உண்டு. சில நேரங்களில் தாமரைப் பூக்களைப் பறித்தும் தாமரைக் காய்களைப் பறித்தும், வருவதுண்டு. சில நேரங்களில் பசங்களுடன் கண்கள் சிவக்கும்படியாக இக்கரையிலிருந்து அக்கரைக்கும், அக்கரையிலிருந்து இக்கரைக்கும் போட்டி வைத்து நீச்சல் அடிப்பதும் உண்டு. வயதுக்கு வந்த பெண்கள் பெரும்பாலும் விடியற்காலையிலும், மாலை ஆறு மணிக்கு மேலும் இந்த குளத்தில் வந்துதான் குளிப்பார்கள். அப்போது நீச்சல் தெரியாதவர்களே யாரும் இருக்கமாட்டார்கள்.

இன்று வசதிபடைத்தவர் பிள்ளைகள் நீச்சல் கற்றுக் கொள்ள பட்டுக்கோட்டை செல்வதாகக் கேள்விப்பட்டேன். இந்த தலைமுறைப் பிள்ளைகளுக்கு குறிப்பாக பெண் பிள்ளைகளுக்கு நீச்சல் தெரியாது என்று கேள்விப்பட்டபோது என் மனம் மிகவும் வருந்தியது. கோயிலுக்கு வருபவர்கள் இந்த குளத்தில் கால்களை நனைத்துக் கொண்டு தான் கோயிலுக்குள் செல்வார்கள். அப்படிப்பட்ட இந்தக் குளம் களையிழந்து இருக்கும் காட்சி எனக்குக் கண்ணீரை வரவழைத்தது. மாலை ஆறு மணிக்குக் குளிச்சிட்டு வீட்டுக்குப் போனாச் சுடச்சுட சாப்பாடு இருக்கும். ஆத்தா ஒரு தட்டில் சாப்பாட்டைப் போட்டுக் குழம்பு ஊற்றி பிசைந்து கையில் உருண்டையாக உருட்டித்தருவார்கள். சாப்பிட சாப்பிட தேவரமிர்தமாக இருக்கும்.

பழைய நினைவுகளை அசைபோட்டுக் கொண்டிருக்கையிலேயே வீட்டின் முன் கார் சென்று நின்றது. கூராவேயந்த ஆத்தாவீடு இருந்த இடத்தில் ஒரு பெரிய மாடிவீடு முனைத்திருந்தது. அதை ஆவலுடன் வந்து "வாங்க வாங்கண்ணு" அழைத்தார்கள். "ம் நல்ல இருக்கீங்களா அத்த" என்றேன். ஏதோ உங்க புண்ணியத்துல இருக்கோண்டு சொல்லிவிட்டு "தம்பி இந்தாங்க தண்ணி குடிங்கண்ணு" ஒரு சொம்பை நீட்டினார். என் கணவர் தண்ணீரைக்குடிக்க, "இந்தாங்கச்சி தண்ணின்னு" என்னிடம் ஒரு சொம்பை நீட்டினார். எங்க ஊரில் வீட்டுக்கு யார் வந்தாலும் முதலில் தண்ணீர் கொடுப்பது வழக்கம். நான் தண்ணீரை வாங்கிக் குடித்துவிட்டு கொஞ்சநேரம் நலம் விசாரித்து விட்டு பத்திரிகையை வைத்து விட்டு வெளியில் வந்தேன்.

ஆத்தா வீட்டுக்குப் பக்கத்தில் வலது பக்கம் பூவரசன் மரம் வரிசையாக இருந்தன. மாங்களுக்குப் பக்கத்தில் மாடுகளுக்குப் பெரிய கொட்டைக் போட்டிருப்பார்கள். இரவில் மட்டும் கொட்டையில் மாடுகளைக் கட்டிப் போடுவது வழக்கம். பொழுது விடிந்ததும் மாடுகளை வரிசையாகப் பூவரசன் மரங்களில் கட்டியிருப்பார்கள். மாடுகளைப் பராமரிக்க ஆள் இருந்தார். பத்து மணியாச்சுன்னா மாடுகளை ஒட்டிச்சென்று மேய்த்துவிட்டு மாலை ஆறு மணிக்கு ஒட்டிவ வருவார். பால் சுறக்கும் மாடுகளுக்குப் பெரும்பாலும் வீட்டிலேயே பில்லு அறுத்தாந்து போடுவது வழக்கம். இப்போது அந்த மரங்கள் பொலிவிழந்து இருப்பதாக எனக்குத் தோன்றியது. ஆத்தாவீட்டின் பின்புறம் கொய்யா, எலுமிச்சை, நாரத்தை, மா, பலா என்று ஒரு பெரிய தோட்டமே இருந்தது. அம்மரங்கள் பெரியதாய் இன்னும் கிளைபரப்பிக் காய்களையும் கனிகளையும் தந்து கொண்டிருந்தன. தோட்டத்தை விட்டு வெளியே வந்தேன்.

ஆத்தாவீடு இருக்கும் இடம் நல்ல மேடு அதனால்
மோட்டுக் கொல்ல ஆச்சின்னுதான் ஆத்தாவை
எவ்வோரும் கூப்பிடுவாங்க.

ஆத்தாவீட்டு வாசலுக்கு இடம்புறம் வந்தால் ஒரு
குட்டை இருக்கும். அந்த குட்டையில் தென்னை
மட்டைகளை மாலை நேரத்தில் ஊறவைப்பார்கள். காலை
ஒன்பது மணிக்கெல்லாம் இரு பெண்மணிகள் மட்டையை
நீரிலிருந்து எடுத்துவந்து மாலைவரை இருந்து முடைந்து
கொடுத்துவிட்டு அதற்கான கூலியைப் பெற்றுச்
செல்வார்கள். அவர்களோடு நானும் மட்டையை முடைந்து
கற்றுக் கொண்டது நினைவில் வந்தது. இப்போது அந்தக்
குட்டையை தேடினேன். அது காணாமல் போயிருந்தது.
வேகமாக அருகில் சென்று பார்த்தேன். கரை ஓரங்களில்
குடியிருந்தவர்கள் குட்டையை முழுமையாக ஆக்கிரமிப்பு
செய்திருந்தார்கள்.

குட்டையின் வலதுபுறம் சென்றால் ஆத்தாவீட்டு
வயல்கள் இருக்கும். ஆனால் தற்போது அந்த இடம்
தென்னந்தோப்பாக மாறியிருந்தது. நடுவில் அத்நையின்
மகன் ஒரு மாடிலீட்டையும் கட்டியிருந்தார். அந்த வயல்
நான் சிறுபிள்ளையாக இருந்தபோது தந்த அனுபவத்தை
மறக்கமுடியாது. வயலில் நாத்து நடும்போது நானும்
அவர்களிடம் எப்படி நாத்து நடுவதுன்னு கேட்டு
நாத்துநட்டிருக்கேன். அதுபோல கதிர் அறுக்கும்
போதெல்லாம் நானும் அவர்களுடன் சேர்ந்து கதிர்
அறுத்திருக்கேன். ஒருமுறை வயலில் இருந்து தண்ணீரை
வடிப்பதற்காக குட்டையை நோக்கி வரப்பை வெட்டி
விட்டார்கள். வயலிலிருந்து அருவிபோல வழிந்த நீரில்
கெண்டைகள் புரண்டு புரண்டு குதித்தன. அவற்றைப்
பிடிப்பதற்காக கொக்குகள் காத்திருந்தன. அந்தக்
காட்சிகளெல்லாம் மனத்திரையில் ஓடியது.

மனம் வெறுமையாக இருந்தது. திரும்பி அதை
வீட்டை நோக்கி நடக்கத் தொடங்கினேன். அதற்குள்

அத்தை என்னைத் தேடி வந்துவிட்டார்கள். “எங்கங்கச்சி வந்த? வேல இருக்குன்னு மாப்புள பறக்குறவொ. சீக்கிரமை வா!” என்று அழைத்தார். எதுவும் பேசப் பிடிக்காத நான் பழமையைத் தொலைத்து நிற்கும் என் கிராமத்தையும் என் ஆத்தாவைத் தொலைத்து நிற்கும் வீட்டையும் விட்டு தயாராக இருந்த காரில் ஏறினேன். மனம் வலியால் துடித்தது எங்கே எனது கிராமம்?.

மறுபடி அதைப் பார்ப்பேனா?

மனிதம்

ம. கண்ணம்மாள்

கண்ணம்மாள், மருத நில மண் தஞ்சையை
சொந்தமாகக் கொண்ட படைப்பாளர் ம.
கண்ணம்மாள் ஆவார். படிக்கும் காலந்தொட்டே
படைப்புலகில் ஆர்வம் மிகக் கொண்டவர்.
எட்டாவது உலகத் தமிழ்நாட்டில் ஆய்வியல் நிறைஞர்
படிக்கும் பொழுதே மாநில அளவில்
தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு சிறப்பிக்கப்பட்டது
படைப்பினைத் திறம் கொள்ள உதவியது என்கிறார்.
தற்போது பொது வெளியில் கவிதை, சிறுகதை எனத்
தீவிரமாக இயங்கி வருகின்றார். பல்வேறு
பத்திரிக்கைகள், இலக்கிய இதழ்களில் முப்பதுக்கும்
மேற்பட்ட இவரது சிறுகதைகள் வெளிவந்துள்ளன.

அன்று பேருந்தில் நிறையக் கூட்டம்.

கொஞ்சபேர் ஏறினதுக்கப்புறம் ஏறலாம்னுட்டு நின்று
கொண்டிருந்தவர்களைப் பின் தள்ளி முன் ஏறியது மக்கள்
கூட்டம். யார் நின்னால் என்ன போனால் என்ன?
அவரவர் காரிய அவசரம் அவரவர்க்கு! இதில் முன்
என்ன... பின் என்ன வேண்டியிருக்கு?

“ஏ... புள்ளைய நல்லா இடுப்பில வை. இந்த பஸ்ஸ
விட்டா அடுத்த பஸ் கிடைக்காது. வெரசா படிய பார்த்து
ஏறு” என பொதுவிடம் என்றும் பார்க்காமல்
கட்டைக்குரலில் ஒரு பயணி மனைவியைப் பணித்தார்.
அந்த மனைவியின் சேலை பின் வந்தவரின் காலில்பட்டு
இழுத்து ஒரு நிமிஷம் அல்லாடினாள்.

இதற்கிடையில் உட்கார இடம் பிடிக்க பையும், கைக்குட்டை வீசவும், ஏறினவரிடம் இடம் கொடுக்கவும், சில பேர் முனைந்தனர். ஏறாதவர்களின் காலை மிதித்துக் கொண்டு சில பேர் சென்றதை வலியினால் பொறுக்காத ஒருவர், ஏய்யா பைய போனாதான் என்ன? உன்ன வைய தான் செய்வேன்" என்று கூக்குரலிட்டார். அடாவடியான கூட்டம் கண்டு வேடிக்கைப் பார்க்கும் ஆள் பட்டாளமும் அவ்விடத்திலிருந்தது.

"இறங்குறவங்களுக்கு கொஞ்சம் வழி விடக்கூடாதா? இப்படி அடிச்சிப் புடிச்சிக்கிட்டிருந்தா ரெண்டு பக்கமும் கடைசிவரை நிக்க வேண்டியதுதான். வேற வழியில்ல". எவ்விடத்திலிருந்தோ ஒரு குரல் ஒலித்தது. அதை யாரும் காதில் வாங்கின மாதிரி தெரியவில்லை. கூட்டமும் நகர்ந்த பாடில்லை. இப்பொழுது பஸ்ஸைப் பார்ப்பதற்கு கொள்ளளவு மீறி அடைத்து வைத்தாற் போலிருந்தது.

படியிலும் ஜனம் நின்று பிதுங்கியது. பெரும்பாலும் கூலி வேலைக்குச் சென்றுவிட்டு வீடு திரும்பும் கூட்டம் தான். ஓட்டுநர் இருக்கையில் அமர்ந்து பஸ்ஸை கிளப்ப ஆயத்தமான பொழுது இன்னும் கூட்டம் முண்டியது.

"படியில நிக்காதீங்க கீழே இறக்குங்க. விழுந்தா யாருய்யா பதில் சொல்றது. தொங்கிட்டு வந்தா பஸ் கிளம்பாது. அண்ணே, வண்டிய எடுக்காதண்ண!" என்று கண்டக்டர் கத்தியும் பலனில்லை.

படியில் நின்றவர்கள் கெஞ்சினர். "அடுத்த பஸ் வர இன்னும் ஒரு மணி நேரம் ஆகும். அதுவரைக்கும் புள்ள குட்டியோட உட்கார முடியாது. இருட்டிப் போயிடும். நாங்க பத்திரமா நின்னுக்கறோம்".

"ஒருதரம் சொன்ன புரியாதா உங்களுக்கு? இப்படிப் போன நேரா வண்டி போலீஸ்டேசன் போக வேண்டியதுதான். கண்டக்டர் திரும்பவும் கத்தினார்.

கீழ்படியில் தொத்தி நின்ற அம்முவரும் பரிதாபமாகப் பார்த்தனர்.

அண்ண, புள்ளைக்கு மருந்து வாங்கிட்டு போறண்ண. வயித்துக் கடுப்பு காலைலேர்ந்து. இத விட்டா போக வழியில்ல. கொஞ்சம் உள்ளார போய்க்கிறேன். வழி விடச் சொல்லுங்க.

ஒரு இஞ்ச் கூட நகர வழியில்ல. இனிமே உள்ள போனா சுமை தாங்காம குப்புற விழ வேண்டியது மட்டும்தான் பாக்கியாகும்.

“யம்மா காய்கறிக் கூடைய நகர்த்தும்மா. நிற்க வழியில்ல; இறங்கும்மா கீழே. டெய்லி உன்னால ரோதனையாப் போச்சு. மோர் கூடையம்மா தள்ளும்மா” கண்டக்டர் உச்சஸ்தாயில் கத்தினார்.

காய்கறியம்மாவோ, “அய்யா காய்கறி வித்த பணத்தை வச்சதான் அரிசி வாங்கியிருக்குன். போனப்புறம் சோறாக்கி புள்ளங்களுக்குப் போடணும். ஒரு வேளை மட்டுமே நல்ல சோறு தின்ன முடியும். கோபப்டாதய்யா” என இறைஞ்சினான்.

மனத்தில் சோறோடு குழம்பு ஊத்திப் பிசைந்து உருட்டி பசியால் வேகமாக உண்ணும் புள்ளங்களின் காட்சி கண்முன் தோன்ற எங்கேயாவது இறக்கி விட்டுடுவாங்களோ என்ற அச்சத்தில் காய்கறிக் கூடையை நெருக்கி வைத்துக் கொண்டு நின்றாள்.

“ஏதாவது ஒரு காரணத்தை சொல்லும்மா. உன் கூடை வைக்கிற இடத்து இன்னும் இரண்டு பேர் நிக்கலாம்” என கண்டக்டர் பேசிக் கொண்டே சென்றார்.

“இந்த பாடுதான். கண்டக்டரோடு, கூடைய கொஞ்சம் பெரிசா இருக்கிறதனால் இந்த அல்லாட்டம், சின்ன கூடைய வாங்கிடணும்” என அந்தம்மாவின் மனம் நினைத்தது.

பஸ் ஊர்ந்து ஊர்ந்துதான் செல்ல முடிந்தது. பிரேக் போட்டால் படியில் நிற்பவர்கள் கீழே விழுந்துவாங்கலோங்கற பயத்தில் கண்டக்டர் இன்னும் கோபமானார்.

“உள்ளார தள்ளுங்கம்மா, தள்ளிப் போங்கய்யா. சொல்றத கேட்கலன்னா வண்டிய நிறுத்திடுவோம்” என கத்தினார்.

கவர்ன்மென்ட்ல எத்தன பஸ் விட்டாலும் நமக்கு பத்தாது. ஜனம் பெருகிட்டு போயிட்டுயிருந்தா என்ன பண்ணது?

ஒருவர் சக பயணியிடம் பேசுவதைக் கேட்ட மற்றொருவர், “ஏங்க என்னாங்க செய்யறது, அன்னனைக்குப் பொழப்பு ஆகணுமா இல்லையா? நாங்களல்லாம் தினக்கூலிக்குப் போறவங்க. இந்த பஸ்ஸ விட்டா வேற வழியில்ல” என வெசனப்பட்டதை அதே ஊரைச் சேர்ந்தவர்கள் ஆமோதித்தனர்.

“அதுவும் இப்படி மெல்ல போனா எங்க வீட்டுப் புள்ளைங்க தூங்கிடும். இன்னைக்குன்னு திங்க பண்டம் வேற வாங்குனேன்” என ஒரு கிராமவாசி புலம்பினார்.

“ஆமாமாம், உழைத்தப் பணத்தில் தின்பண்டம் வாங்கிட்டுப் போயி புள்ளைங்க சாப்பிடறதில் அவங்க முகத்தில் தெரியற களிப்பே தனி தான்யா. அது ஒரு சுகம். என் புள்ளையும் அரைத் தூக்கத்திலிருப்பான். வீட்டுக்காரம்மா வாசல பார்த்துக்கிட்டேயிருப்பாக” என அந்த உரையாடலில் இன்னொரு பயணியும் கலந்து கொள்ள, “நகருங்க நகருங்க” என்ற கண்டக்டரின் குரலில் வாயை அடைத்துக் கொண்டனர்.

திடீரென்று, என்னாச்சு, என்னாச்சு என்ற சத்தத்தில் ஆளுக்கு ஆள் முண்டியத்துப் பார்க்க காய்கறிகாரம்மா கூடை மேலேயே மயங்கியிருந்தார்.

“காத்துவர கொஞ்சம் நகருங்கம்மா, தண்ணிய தெளிங்கம்மா” என வேற வேற குரலொலியெழுந்தது.

காய்கறிகாரம்மாவின் பேச்சு மூச்சில்லாத மயக்கம். கண் சொருகியிருந்தது கண்டு, ஒரு அம்மா, “ஏ என்ன இப்படி கெடக்குது. பஸ்ஸ நிறுத்துங்க” பயத்தில் வெகுண்டலறினாள்.

கண்டக்டர், “அண்ண” என்றவாறே விசிலெழுப்ப ஒரு வழியா பஸ் நின்றது. யாராவது தண்ணி கொடுங்க. கொஞ்சம் தள்ளி நில்லுங்க. காத்து வரட்டும். நகருங்கம்மா. இப்ப கூட நகராதிங்க. என மற்றவரை அப்புறப்படுத்தினார்.

கண் முழிக்காமல் அசைவற்றக்கிடந்த காய்கறிகாரம்மாவைப் பார்க்க பாவமாகத் தென்பட்டது.

“ஐயோ! கருமத்த. இப்படி கெடக்குதே இந்தம்மா, புள்ளங்களுக்கு போயி சோறாக்கணும்னுதே புள்ளங்க தவிச்சுக் கெடக்கும்மே” என்று ஒரு அம்மா புலம்பித் தள்ளினாள்.

இதை காதில் கேட்ட கண்டக்டர் சற்றே நிதானித்து “அண்ண பக்கத்துல ஒரு ஆஸ்பத்திரி இருக்குண்ண. அங்க வண்டிய நிறுத்துங்க. இந்தம்மாவ இறக்கிட்டுப் போகலாம்ன... இங்க இருக்கிறவங்க எல்லாரும் கேட்டுக்குங்க காய்கறிகாரம்மாவுக்கு ஏதாவது செஞ்சாகணும். கொஞ்சம் வேட்டாகும்தான். வேற வழியில்ல அட்ஜஸ்ட் பண்ணிக்குங்க” என்றபடி “இந்தம்மா ஊர்க்காரங்க யாராவது இருக்கீங்களா? என்று கேட்க, ஒரு இளைஞன் முன் வந்தான். “நான் இருக்கேங்க” என்று.

பஸ் மருத்துவமனையில் நிறுத்தப்பட்டது. கண்டக்டர் இறங்கி உள்ளே ஓடி ஸ்டெச்சரில் விரைவாக அந்த அம்மாவை ஏற்றுவதற்கும், நர்சிடம் பேசி டாக்டரிடம் அழைத்துப் போகவும் முனைந்த வேகம், பார்ப்பவருக்கு

“திட்டிய கண்டக்டர்தானா” என எண்ண வைத்தது, பின் அந்தம்மாவின் ஊர்க்காரரை அழைத்து பார்த்துக்கய்யா என கூறிவிட்டு பஸ்ஸைக் கிளப்ப ஆயத்தமானார். பஸ் அவ்விடத்திலிருந்து புறப்பட்டது.

“கண்டக்டர் அண்ண, பஸ்ஸ ஏறினதிலிருந்து கூட்டம் கூட்டம்னு சத்தம் போட்டீக. இறக்கி விட்டுர்றேன்னு மிரட்டிப் பார்த்தீக. இப்ப என்னான்ன ஆச்சு? இப்படி மாறீட்டிக” என ஒரு குரல் கேட்க,

“ஏய்யா அது தினம்தினம் நல்லபடியா ஒவ்வொருத்தரையும் அவங்கவங்க இடத்தில் போய் சேர்க்கணும்னங்கற உள்ளுணர்வுதான் அப்படி கத்த வைக்கும். உடம்பு சரியில்லாம ஒருத்தவங்க தவிக்கிறபொழுது மத்ததெல்லாம் அப்புறம்தான்யா. நம்மள மாதிரிதான் அவங்களும். என்ன இப்ப ஒரு கால் மணி நேரம் லேட் ஆயிருக்கு. எங்கேயாவது பிரேக் டவுன் ஆனா வெயிட் பண்ணுவோம்ல” என இயல்பாகச் சொல்லிக் கொண்டு “நகருங்கம்மா... நகருங்கய்யா..” என்றவாறே அகல, பேருந்தில் இருந்தவர்களின் மனத்தில் கலையாத உருவமாக உயர்ந்து நின்றார் கண்டக்டர்.

துளசி

வெ. அமுதா

வெ. அமுதா, தஞ்சாவூர் மாவட்டம் ஓரத்தநாடு வட்டம் கருப்பட்டிப்பட்டி என்ற ஊரில் பிறந்தவர் வெ. அமுதா. இவரது பெற்றோர் திரு. சி. வெங்கடாசலம், வெ.நவமணி. திருவையாறு அரசு கல்லூரியில் படித்து எம்.ஏ., பட்டம் பெற்றுள்ளார். பாரதிதான் பல்கலைக்கழகத்தில் பி.எட்., பட்டம் பெற்றுள்ளார். தஞ்சைத் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தில் எம்.ஃபில் பட்டமும், முனைவர் பட்டமும் பெற்றுள்ளார். முப்பதுக்கும் மேற்பட்ட ஆய்வுக்கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளார். சிறுதெய்வத்திருவிழாக்கள், தமிழர் குலதெய்வம், பண்பாட்டில் பழமொழிகள் ஆகிய மூன்று நூல்களின் ஆசிரியர். குந்தவை நாச்சியார் அரசினர் மகளிர் கல்லூரி தமிழ்த்துறையில் உதவிப் பேராசிரியராக பணியாற்றி வருகிறார்.

நடுநகர் கிராமம் அன்று விழாக்கோலம் பூண்டிருந்தது. சிறிய கிராமத்தில் ஒரு ஏழை விவசாயிக்கு மகளாகப் பிறந்து கலெக்டர் ஆகி, தன் சொந்த ஊருக்கு வரும் துளசியை வரவேற்க "பழுத்த மரத்தில் கூடிய பறவைகளைப் போல்" ஊரும் உறவும் கூடியிருந்தது. "ஊசி முனையில் கடுகுபோல்" ஆடம்பரத்தில் ஆசையில்லாத எளிமையின் சிகரமாய் காரிலிருந்து இறங்கினாள் துளசி. கூடியிருந்த அனைவரையும் மகிழ்ச்சியுடன் வணங்கினாள். பாட்டியைப் பார்த்ததும் பாட்டி... என்று அழைத்தவாறு பாட்டியின் காலில் விழுந்து வணங்கி ஆசி பெற்றாள். அருகிலிருந்த அம்மாவின் காலைத் தொட்டு வணங்கினாள். மாலையிட்ட அப்பாவின் நிழற்படத்திற்கு முன்பு நின்று வணங்கி, அப்பா... நீங்கள் எனக்குள் விதைத்த நல்விதைகளை ஒவ்வொன்றாய்

விதைக்கிறேன். அவற்றையெல்லாம் விருட்சமாக்க வேண்டும் என்று வேண்டிக் கொண்டாள். அப்பா பட்ட துன்பங்களை எண்ணிப் பார்க்கும் போது கண்ணிலிருந்து கண்ணீர்த்துளி எட்டிப்பார்க்க... சட்டென அப்பாவுக்கு அழுவதே பிடிக்காது என்று எண்ணியவளாக கண்களைத் துடைத்துக் கொண்டாள்.

அக்கா..... என்ற சத்தம் கேட்டு திரும்பினாள் துளசி. அங்கு சித்திமகள் இராகிணி நின்றிருந்தாள். இராகிணியின் தாய், தந்தை இருவரும் விபத்தில் பலியானார்கள். அதன்பிறகு துளசியின் முயற்சியினால் இராகிணி பி.ஏ., ஆங்கில இலக்கியம் படித்து வருகிறாள். ராகிணி நல்லா படிக்கிறியாம்மா? நல்லா படிக்கிறேன் அக்கா என்றவளிடம் நான் கொடுத்த ஸ்டடி மெட்டரியலை தினம் தோறும் படித்துக் கொண்டிரு; குரூப் ஒன் தேர்வில் வெற்றிபெற வேண்டும் என்ற இலக்கை நோக்கியே உன் சிந்தனை ஒரு முகப்படுத்தப்படவேண்டும். என்ன... நான் சொல்றது புரியுதா? சரிக்கா தினம் தோறும் இரண்டு மணிநேரம் இதற்கெனவே நேரம் ஒதுக்கி படிக்கிறேன் அக்கா என்றாள். நல்லது விடாமுயற்சியுடன் படி வெற்றி நிச்சயம்.

அங்கு கூடியிருந்த எல்லோரிடமும் சிறிது நேரம் அளவளாவினாள் துளசி. அதற்கிடையே துளசியைப் பார்க்க ஊராட்சி மன்றத் தலைவர் கதிரேசன் வந்தார். அவர் துளசிக்கு பங்காளி வீட்டு அண்ணன் முறை. அவர், துளசியிடம் குறித்த நேரத்தில் விழாவை தொடங்கி விடலாமா? என்று கேட்டார். சரிங்கண்ணே... நீங்கள் அதற்கான ஏற்பாடுகளைப் பாருங்க என்றாள். "அருமை மவளே எப்படி ஆயா இருக்கே?" என்று கன்னத்தை உருவி முத்தம் கொடுத்தார். பக்கத்துத் தெரு கண்ணம்மா சின்னம்மா" நான் நல்லா இருக்கேன்மா நீங்க எப்படி இருக்கீங்க? என்னா. . . . எல்லாம் காச்சப்பாடுதான் (வறுமை) மழையும் இல்லே குடிக்கத் தண்ணீர் கூட இல்லை குரவளையை நெறிக்கிற மாதிரி கருது எல்லாம்

பட்டுப்போச்சு; மனுசனோட சேர்ந்து ஆடுமாடும் சாவப்போவுது நீ தான் அங்கேயே தங்கிட்டே என்று புலம்பினாள் கண்ணம்மா. கவலைப்படாதீங்கம்மா எல்லாத்துக்கும் ஒரு வழி பிறக்கும். நீ தான் தாய் இனிமேல் எங்களுக்குக் குலதெய்வம் என்று உணர்ச்சி மேலிடப் பேசிய சின்னம்மாளை அணைத்துக் கொண்டாள் துளசி. நீ நல்லா இருக்கணும் ஆயா. அப்பாவின் புகைப்படத்தைப் பார்த்தவாறே, எலும்பை ஊனிக்கிட்டே ஏர் பின்னாடி நடந்து உழைச்சு சம்பாதிச்சு, படிக்க வச்சு ஒரு பலனையும் பார்க்காம போய்ட்டியேலே மாமா... சாவுற வயசா! உங்களுக்கு ஒரு ஆறு மாசம் உயிரோட இருந்திருந்தா உம் மகளைப் பார்த்து சந்தோஷப்பட்டுடிருப்பியேனே என்றதும் அவ்விடத்தில் கணத்த மௌனம் நிரம்பியது.

துளசியின் தந்தை இராமகிருஷ்ணன் இறந்து ஆறு மாசமாகிறது. திடீரென ஒரு நாள் அவருக்கு மாரடைப்பு ஏற்பட்டு ஆஸ்பத்திரிக்கு தூக்கிக்கிட்டு போற வழியிலேயே இறந்துட்டாரு "பசுவை இழந்த கன்றுபோல" கதறினாள் துளசி. அப்பா... உட்காராம உழைச்சதுக்கு கிடைச்சப் பரிசாப்பா? இது. எங்க அப்பா எந்த சுகத்தையும் காணலியே; என்னாலே பாடு ரொம்ப பட்டியேளப்பா... உங்களுக்காப்பா இந்த நிலமை வரணும் எங்களுக்கு இனிமே யாருப்பா... இருக்கா.

துக்கத்துக்கு வந்தவர்களில் இராமகிருஷ்ணனை பாராட்டாதவர்களே இல்லை. இவருக்கெல்லாம், மாரடைப்பு வருது... இன்னைக்கு நாமெல்லாம் விஷத்தைதான் சாப்புடுறோம். உரத்தை அள்ளிப்போட்டு நிலத்தையெல்லாம் நஞ்சு விளையுற பூமியா மாத்திப்பட்டோம்... சிக்கிம் மாநிலத்துல இயற்கை விவசாயம் தான் செய்யறாங்களாம். நான் பேப்பர்ல படிச்சேன் என்ற அங்கிருந்தவர்களில் ஒருவர் சொன்னார்.

அக்கா இரண்டு பேரும் ரெட்டைப்புள்ளையா

பிறந்ததனாலே ஒரே நேரத்தில் கல்யாணத்தை செஞ்சு; செய்ய வேண்டிய கடமையையெல்லாம் செஞ்சு; சின்னப் பொண்ணு கலெக்டர் ஆகி நிம்மதியா இருக்க வேண்டிய நேரத்துலயா? இப்படி நடக்கணும். அப்பா எந்நேரமும் கொடுத்த தன்னம்பிக்கையும் தைரியமும் துளசியை தந்தையின் இழப்பிலிருந்து சிறிது சிறிதாக மீட்டது. அக்கா, அம்மா எல்லாருக்கும் தைரியம் கொடுத்தாள். அம்மாவும் அசாரம் வீட்டுலயும் வெளியிலேயும் உழச்சு, உழச்சு ஓடாத் தேய்ச்சிருக்க. இனிமேலாவது அம்மாவை கஷ்டப்படாமல் பார்த்துக்கணும். துளசிக்கு கல்யாணம் பண்ணிப் பார்க்கவில்லை என்ற வருத்தம் அம்மாவுக்கு மிகுந்திருந்தது. இரண்டு பொண்ணுவாளுக்கு நல்லபடியா கல்யாணம் செஞ்சுட்டு. இந்த கடைக்குட்டி மகளை இப்படி விட்டுட்டமேயேலே என்று அடிக்கடி பிதற்றிக் கொண்டே இருப்பாள் மங்களம். அப்பா என்ற வார்த்தைக்குள் உழைப்பு என்ற சொல் ஊடுருவி இருப்பதாகவே துளசி உணர்வாள். அதனாலேயே எல்லோருடைய மனசிலும் இன்றும் இடம்பிடித்துள்ளார் அப்பா. உலகத்திலே மிக உயர்ந்த சொல் உழைப்புதானே! அதிலிருந்துதானே எல்லாம் பிறக்கிறது. அம்மாவையும் எல்லோரும் “மங்களம் நல்ல மனசுக்காரி வீட்டுக்கு வர்றவளோட வயித்தைப் பார்த்து சாப்பாடு போடுவா” வயிறு நிறஞ்சா வச்சு மூடத்தெரியாதவ. அந்த புண்ணியம் தான் இன்னைக்கு அவ பொண்ணைப் பெருமைப்படுத்தியிருக்கு என்று சொல்லும் போதெல்லாம் துளசிக்கு மகிழ்ச்சி பிறக்கும். இவ்வாறெல்லாம் எண்ணியவாறு படுத்திருந்தவள் சிறிது நேரம் கண்ணயர்ந்தாள்.

வயல்வெளியில் சிறிய மேடை ரோட்டிலிருந்து இருபது அடிதூரத்தில் கிழக்கு நோக்கி அமைக்கப்பட்டிருந்தது. கோனூர் நாட்டு நான்கு கரை அம்பலங்களும் அழைக்கப்பட்டிருந்தனர். “நம்ம ஊரு பொண்ணு என்னதான் பேசப்போறா” என்று துளசியின் பேச்சைக்

கேட்க ஆவலுடன் அவ்வூர் மக்கள் அங்கு கூடியிருந்தனர். தோட்டம் அடித்து விளம்பரம் செய்ததால் கற்றுவட்டாரத்தில் இருந்தும் மக்கள் வந்திருந்தனர்.

நான்கு கரை அம்பலம், வடக்கூர் தெற்கு ஊராட்சி மன்ற உறுப்பினர்கள், அந்த ஊர் அம்பலம் முதலியோர் விழா மேடையில் துளசிக்கு வணக்கம் தெரிவிக்க பதிலுக்கு துளசி அனைவருக்கும் வணக்கம் தெரிவித்து அமர்ந்தான். தமிழ்த்தாய் வாழ்த்துடன் விழா இனிதே துவங்கியது. ஊராட்சி மன்றத்தலைவர், வரவேற்புரை யாற்றினார். அனைவருக்கும் நினைவுப்பரிசுகள் வழங்கப்பட்டன. மேடையிலிருந்தோர் பேசி முடித்தப்பிறகு உரையாற்றுவதற்காக துளசி இருக்கையிலிருந்து எழுந்தான். திரண்டிருந்த ஊர் பொதுமக்கள் மகிழ்ச்சியுடன் ஆரவாரித்தனர்.

அனைவருக்கும் வணக்கம். நான் பிறந்த மண்ணில் ஏழை விவசாயியின் மகளாக உங்கள் முன் உரையாற்றுவதை பெரும் பாக்கியமாகக் கருதுகிறேன். பள்ளி கல்லூரியில் படித்த பாடங்களைவிட என் தந்தையிடம் நான் கற்ற அனுபவப் பாடம் எனக்குள் தீக்கணையாக சுடர்விட்டது. அவர் எப்பொழுதும் விவசாயத்தைப் பற்றியும், விவசாயியின் வாழ்க்கைப் போராட்டத்தைப் பற்றியும் பேசிக் கொண்டிருப்பார். "உலகத்துக்கே சோறுபோடுற விவசாயி வாழ்க்கையிலே எந்த முன்னேற்றமும் ஏற்படவில்லை.

உலகில் விவசாயத் தொழில் செய்வோரைவிட பிற தொழில் செய்வோர்கள் வசதியாக வாழ்கிறார்கள். இல்லையென்றாலும் கூட; கால் வயிற்றை நிரப்பிக் கொண்டாலும் நிம்மதியாகவாகிலும் இருக்கிறார்கள். விவசாயம் பன்ற நாங்க இரவு, பகல், எந்நேரத்திலும் வெயிலிலும் மழையிலும் வேலை வேலையின்னு அலையுறோம். கூழோ கஞ்சியோ கூட உட்காந்து குடிக்கக்கூட நேரமில்லாம உழைக்கிறோம். உயிரைக்

கொடுத்து நாங்க விளைவிக்கிற பொருள்களுக்கு; எங்கோ ஒருத்தன் உட்கார்ந்து கொண்டு விலையை நிர்ணயிக்கிறான். கடைசியிலே “உழுதவன் கணக்குப் பார்த்தா ஒளக்குக் கூட மிஞ்சுறுது இல்லை”. என்றெல்லாம் என் தந்தை என்னிடம் சொல்லும் போது அவருடைய உணர்வுகளை என்னால் நன்றாகப் புரிந்துக்கொள்ள முடிந்தது. எனக்குள் ஏதோ வித்துக்கள் ஒவ்வொன்றாய் விழுந்து கொண்டிருந்தது. இந்த உலகம் உனக்கு தெரியணும் அதனால்தான் இதையெல்லாம் சொல்றேன் என்பார்.

அரசாங்கமோ விவசாயிகளை கண்டுக்கிறதே இல்லை வருணபகவானும் நமக்கு கருணை காட்ட மறுக்கிறான். போற போக்கைப் பார்த்தா “செல்போன் டவர்ன்னாலே சிட்டுக்குருவிகள் அழிவதைப்போல” விவசாயிகளும் நாளும் செத்துக்கிட்டே இருக்க வேண்டியதுதான். இதுக்கெல்லாம் ஒரு முடிவு கட்டணும்னா நமக்குள்ளே (விவசாயிகளுக்குள்) பலர் ஆளுபவரா மாறணும். அப்போதான் நம்ம பிரச்சினை தீரும் என்று சொல்லி; என்னைப் பார்த்து.... நீ ஏன்? ஆளுபவரா வரக்கூடாது? வரணும்.... ஏழையாப் பிறந்தா நாடாளக் கூடாதா? காமராசர், லால்பகதூர் சாஸ்திரியெல்லாம் ஏழையா பிறந்து இந்த மாநிலத்தை இந்தியாவை ஆளவில்லையா? உன்னாலும் முடியும். இந்த மாவட்டத்துக்கு கலக்டரா வந்து ஒட்டுமொத்த நாடும் திருந்துறமாதிரி எதையாவது விவசாயிகளுக்குச் செய்யணும் என்று அவர் சொன்ன சொற்கள் எனக்குள் எரிந்துகொண்டிருந்த ஆர்வத்தீய்க்கு நெய்ஊற்றி கொளுந்துவிட்டு எரியச் செய்தன. அந்த ஆர்வம் தான் என்னை உங்கள் முன் நிறுத்தி பேச வைத்துள்ளது.

“நீர் இன்றி அமையாது உலகு” என்றான் நம் வள்ளுவப்பெருந்தகை. நாம் முதலில் நீர் ஆதாரத்தைப் பெருக்க வேண்டும். அதற்கான முதல் முயற்சிதான் நாம் தொடங்கப் போகும் இந்த நிகழ்வு.

எங்கள் தாத்தா எங்களுக்காக சேர்த்து வைத்த ஒரு ஏக்கர் நிலத்தை இந்த ஊர் மக்கள் விவசாயத்தில் செழித்து சிறப்புற குளம் வெட்டுவதற்காக ஒப்படைக்கிறேன். அதற்கான ஆவணத்தை ஊர் மக்கள் முன்னிலையில் ஊர் அம்பலத்திடம் ஒப்படைக்கிறேன் என்பதனை மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாவட்ட ஆட்சியர் மாநாடு முதலமைச்சர் தலைமையில் நடைபெற்றது. அப்போது முதலமைச்சரிடம் மாநில நீர் ஆதாரத்தைப் பெருக்குவதற்கான ஆவண செய்யுமாறு வலியுறுத்தியுள்ளேன். தொடர்ந்து வலியுறுத்துவேன். அதற்கு முன்பு நாம் ஒவ்வொருவரும் ஒற்றுமையுடன் இருந்து இந்த காரியத்தை நிறைவேற்றுவோம். தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் உள்ள ஒவ்வொரு ஊரிலும் இந்நற்காரியங்களை செயல்படுத்துவோம். விவசாயிகளின் வாழ்க்கையில் ஒளியேற்றுவதே என் வாழ்க்கையின் இலக்கு அதை நோக்கி தொடர்ந்து பயணிப்போம். மாற்றம் ஒன்றே மாறாதது நல்லதொரு மாற்றத்தை உங்களுடைய பேராதரவோடு உருவாக்குவோம். வெற்றிப் பயணத்தை தொடர்வோம் சாதிப்போம் நன்றி! வணக்கம். துளசி (கலெக்டர்) பேசி முடித்தவுடன் கைத்தட்டல் ஒலி நிற்க நீண்ட நேரமானது.

பெண் வளத்தின் குறியீடு அல்லவா? கலெக்டர் குளம் வெட்டும் நிகழ்வை மங்களகரமாக துவங்கி வைத்தார். அருகில் இருக்கும் விநாயகர் கோயில் ஆலய மணி வெற்றி முழக்கமாக ஒலித்தது. அங்கிருந்தோர் நல்ல சகுனம் கோயில் மணியடிக்கிறது என்றனர்.

காலங்கள் உருண்டோடின தஞ்சை மாவட்டத்தை வேளாண்மைத் துறையில் முதன்மை மாவட்டமாக உருவாக்கிய துளசிக்கு சென்னையில் நடைபெற்ற விழாவில் குடியரசுத் தலைவர் பாரதரத்னா ஏ.பி.ஜே அப்துல்கலாம் விருது வழங்கி பாராட்டிப் பேசினார். அவ்விழாவில் மற்றும் ஒரு மகுடம் சூடப்போகும் திருவாரூர் மாவட்ட ஆட்சித்

தலைவராக இராகிணி பங்கேற்றாள். உடன் மகள் விருது பெறும் காட்சியை மங்களம் கண்களில் நீர் மல்க கண்டுகளித்தார். தொலைக்காட்சியில் இந்நிகழ்ச்சியை கண்டு மகிழ்ந்தனர் ஊர் மக்கள். துளசியின் தந்தை ஆனந்தமாய்ச் சிரித்துக் கொண்டிருந்தார் நிழற்படத்தில்.

கவரிமான்

இராக தமிழடியான்

இராக தமிழடியான், தமிழ் இலக்கியத்தில் இளங்கலை, முதுகலைப் படிப்புகளை பூண்டி புட்பம் கல்லூரியில் படித்த இவர் அதே கல்லூரியில் "சங்க இலக்கியத்தில் அறிவியல் கருத்துக்கள்" எனும் பொருண்மையில் ஆய்வு மேற்கொண்டு முனைவர் பட்டம் பெற்றார். சென்னை சைதாப்பேட்டை ஆசிரியர் கல்லூரியில் கல்வியியல் பட்டம் பெற்ற இவர் இரண்டு ஆண்டுகள் பள்ளியிலும், பதினெட்டு ஆண்டுகள் பல்வேறு கல்லூரிகளிலும் தமிழாசிரியராகப் பணியாற்றி வருகிறார். திருமூலர் பாடல்களில் திருத்தொண்டு, கண்ணதாசனும் கடவுள் கொள்கையும் எனும் தலைப்பில் இருநூல்களை வெளியிட்டுள்ள இவர் 19 ஆய்வுக்கட்டுரைகளை வெளியிட்டுள்ளார். வானொலி, தொலைக்காட்சிகளில் கவியரங்கம், கருத்தரங்கம், பட்டிமன்றம், வழக்காடுமன்றம் ஆகியவற்றில் பங்கேற்று சொற்பொழிவாற்றி வரும் இவர் தற்பொழுது தஞ்சாவூர் குந்தவை நாச்சியார் அரசு மகளிர் கல்லூரி தமிழ்த்துறையில் உதவிப் பேராசிரியராகப் பணியாற்றி வருகிறார்.

கல்லூரியின் முகப்பில் பொருத்தப்பட்டிருந்த அந்த பெரிய கடிகாரத்தின் சின்னமுள்ளும் பெரியமுள்ளும் ஒன்றாய் இணைந்து பகல் 12 மணி என்பதைக் காட்டியது. காலை நேர இடைவேளை விடப்பட்டதை அறிவிப்பு மணி அறிவித்தது. வகுப்பறையிலிருந்து வெளியேறிய மாணவர்களில் பலர் அலுவலகத்துக்கும், சிற்றுண்டியகத்துக்கும், நண்பர்களைச் சந்திக்க வளாகத்திற்கும், அவசரத்துக்குமாக அங்கங்கே சென்றனர். ஆனால் குறிப்பிட்ட ஒரு வகுப்பின் மாணவ மாணவிகள்

மட்டும் நேராக நூலகத்துக்குச் சென்றார்கள். அங்கே சென்ற அத்தனை பேரும், நூலகர் ரவிக்குமாலைப் பார்த்து ஒரே புத்தகத்தைக் கேட்டார்கள். “திருக்குறள் புத்தகம் இருக்கா? சீக்கிரமா குடுங்க! ஒரே ஒரு திருக்குறளுக்குப் பொருள் மட்டும் பாத்துட்டு உடனே கொடுத்துடறோம்” என்றார்கள். “இப்படி திடீர்னு வந்து ஒரே புத்தகத்தைக் கேட்கிறீர்களே என்ன விஷயம்” வினவினார் நூலகர். “எங்க தமிழியான் ஒரு திருக்குறளுக்குப் பொருள் சொன்னார். அதில் எங்களுக்கு குழப்பம் வந்துருச்சி! தெளிவு படுத்திக்கத்தான் புத்தகம் கேட்கிறோம். மணி அடிக்கிறதுக்கு முன்னாடி இங்கேயே படிச்சுட்டு இப்பவே கொடுத்துடுறோம் குடுங்க” என்றார்கள். அதைத் தானும் அறிந்துகொள்ள ஆர்வமாகிப் போன நூலகர், உள்ளே நுழைந்து பழைய உரை, புதிய உரை என்று பத்துப்பதினைந்து திருக்குறள் உரை புத்தகங்களை அள்ளி வந்து அவர்களிடம் கொடுத்து படிக்கச் சொன்னார். வேகவேகமாய்ப் புத்தகத்தைப் புரட்டிய மாணவர்களிலே ஒருவன் கேட்டான். “டேய் அது எத்தனையாவது அதிகாரம்? 97வது அதிகாரம்டா” இது கூட தெரியலையா? கடிந்து கொண்ட அந்த மாணவன் மற்றவர்களிடம் சொன்னான். டேய், நான் பரிமேலழகர் உரையில் என்ன சொல்லியிருக்கார்னு பார்க்கிறேன். நீங்க மு. வரதராசனார் உரையில் என்ன சொல்லியிருக்கார்னு பாருங்க! மத்தவங்கல்லாம் ஒவ்வொருத்தரும் ஒவ்வொருவர் நூலை எடுத்து அந்த குறளுக்குரிய பொருளை ஒருதாளில் எழுதிவையுங்க என்றான். வகுப்பறையில் பாடநேரங்களில் குறும்புத்தனம் செய்கிற அந்த மாணவன் திடீரென்று இந்த குழுவில் நுழைந்து கேட்டான். எந்த அதிகாரத்துல அந்த குறள் இருக்கு என்று, “அய்யோ, அய்யோ “மானம்”—ங்கிற அதிகாரத்துல 969—வது குறள் தான்டா அது. குறளையும் சொல்லவா?

“மயிர்நீப்பின்வாழாக் கவரிமா அன்னார்
உயிர்நீப்பர் மானம் வரின்.”

—போதுமா? உன்ன மாதிரி பசங்களுக்குத் தாண்டா எழுதியிருக்கார் திருவள்ளுவர் கோபத்தில் இவன் கொட்டித் தீர்த்த போது மாணவிகளின் பக்கத்திலிருந்து ஒரு மாணவி, "ஏய்! இங்க பாரு (டி) இந்த குறளுக்கு அய்யாகிட்ட நான் என்ன பொருள் சொன்னேனோ அதுதான் இங்க எழுதியிருக்கு" என்றாள். அதற்குள் இன்னொரு மாணவி, அந்த குறளின் பொருளை சத்தமாகப் படித்தாள். தன்னுடைய ஒரு மயிர் உதிர்ந்தாலும் கவரிமான் உயிர் வாழாது. அதைப் போன்றவர்கள் மானம் போய்விட்டால் உயிர் துறப்பர். இதையே தான் நானும் சொன்னேன். இப்படியே ஒருவருக்கொருவர் சொல்லிக் கொண்டு கடைசியில் ஒரு முடிவுக்கு வந்தனர். நாம் எல்லோரும் சொன்ன பொருள் தான் இங்கே எல்லா புத்தகத்திலும் உள்ளது. நமது பள்ளிக்கூட ஆசிரியர்களும் அப்படியே தான் சொன்னார்கள். நம்ம தமிழ்யா மட்டும் இது தப்புன்னு சொல்லி ஏத்துக்க மறுக்கிறாரே ஏன்? குழப்பம் அவர்களுக்குள்ளே குடி கொண்டது. அவர்களிலே ஒருவன் சொன்னான். "சரி, சரி 3rd Hour acting class—க்கு அவர்தான் வந்து விளக்கம் சொல்றேன்னு சொல்லியிருக்கார்ல வாங்கடா பெல் அடிக்கப் போவது கிளாசுக்குப் போலாம். அனைவரும் வகுப்பறையில் ஐக்கியமானார்கள் குறித்த நேரத்துக்கு முன்பே வகுப்பறையில் நுழைந்த அந்த ஆசிரியர் நேரே கரும்பலகைக்குச் சென்று மயிர் நீப்பின் வாழாக் கவரிமா அன்னார் உயிர் நீப்பர் மானம் வரின்" என்ற குறளை எழுதிவிட்டு அந்த குறளின் முதல் அடியில் முதல் சீரில் உள்ள நீப்பின் என்ற சொல்லுக்குக் கீழே அடிக்கோட்டிட்டுருந்தார். அறிவுதாகம் ஏற்பட்டிருந்த அந்த அமைதியான வகுப்பறைக் கூடத்தின் மேடையில் நின்றவாறு "மைக்கை" சட்டையில் பொருத்திக் கொண்டு பேசத் தொடங்கினார். நடைமுறைக்கு ஒவ்வாத எந்த ஒரு விஷயத்தையும் உவமையாகக் கூட சொல்ல மாட்டார் திருவள்ளுவர். அப்படி இருக்கும் போது, ஒரே ஒரு முடி

உதிர்ந்து விழுந்தாலும் அந்த மிருகம் உயிர் துறக்கும்" — என்று எப்படி சொல்லியிருப்பார் தெரியாமல் தவறுதலாகச் சொல்லிவிட்டாரா? இல்லவே இல்லை. நாம் தாம் தவறுதலாகப் புரிந்து கொண்டிருக்கிறோம். அடர்த்தியான அமைதி நிறைந்த அந்த அறையில் அவரே தொடர்ந்து பேசினார். இமாலயப் பிரதேசத்தில் பொதி சுமக்கும் "யாக்" (Yak) என்னும் ஒரு வகை எருதுதான் இந்த கவரிமான். இதற்கு கவரி எருமை என்றும் பெயர். இதன் உடல் முழுவதும் அடர்த்தியான மயிர் வளர்ந்திருக்கும் காரணம் கடும் குளிரைத் தாங்கி தன் உயிரைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்குத்தான். ஆனால், மனிதர்களிலே சிலர் கம்பளி ஆடைகள் போன்ற சில பொருட்களைச் செய்வதற்காக அந்த கவரிமாளைப் பிடித்து வந்து மொத்தமாக மொட்டையடித்து விடுவார்கள். அதன் பிறகு அந்த கவரிமான் குளிர் தாங்காமல் உயிர் இழந்துவிடும் என்பதைத் தான் நாம் தவறாகப் புரிந்து கொண்டு ஒரு முடி உதிர்ந்தாலும் உயிர் துறக்கும் என்று நம்பிக் கொண்டிருக்கிறோம் என்ன? நான் சொல்றது புரிகிறதா? என்றார் தொடர்ந்து பேசிய ஆசிரியர். தயக்கமாய் ஒரு மாணவன் எழுந்து "ஐயா—போர்டுல எழுதியுள்ள குறளில் நீப்பின் என்ற சொல்லுக்குக் கீழே அடிக்கோடு போட்டிருக்கிறீர்களே? அது ஏன்?" என்றான். "அங்கே தான் தவறு நிகழ்ந்துள்ளது" என்றார். "எழுத்துப் பிழையா?" என்றான். அந்த மாணவன் "இல்லை, இல்லை" அந்த "நீப்பின்" — என்ற சொல்லை புரிந்து கொள்வதில் ஒரு இலக்கணப் பிழை நிகழ்ந்துள்ளது. "நீப்பின்" என்றால் பிறரால் நீக்கப்படும் பிறவினை "நீங்கின்" என்றால் தாமே உதிர்ந்து விழும் தன்வினை திருவள்ளுவர் எழுதியிருப்பது பிறவினை. நாம் விளங்கிக் கொண்டிருப்பது தன்வினை. அதனால் தான் இந்தக் குறளுக்குள்ளே குழப்பம் குடிபுகுந்துவிட்டது என்று அந்த ஆசிரியர் விளக்கி முடித்த போது அந்த வகுப்பு மாணவர்களின் புருவம் வில்லாய் உயர்ந்திருந்ததை கவனிக்க முடிந்தது.

பயன்முறைத் தமிழ்

பயன்முறைப் பிழைப்புகளில் பிழைப்புகளும், எழுத்துகளும், இவற்றின் மூலக்கூறுகளும் கொள்ளப்படும் மொழிப் பயிற்சி அமைப்பைப் பற்றியும் மொழிப்பயன் முறையும் அதன் மூலக்கூறுகளும் இவற்றின் மூலக்கூறுகளும் அறிவிப்பும் முறைகள், மாபுகள் முதலியவற்றை அறிந்துகொள்ள வேண்டுகின்ற மிகவும் அவசியம். மொழிப்பயன் முறையும் எவ்வகையில் கையாள வேண்டும் என்பதை அமைப்பதும் மொழிப் பயிற்சியாகும். தமிழ் மொழியில் தக்க புணமை அடைவதற்குரிய உத்தியையும் மொழிப் பயிற்சி அளிக்கும்.

மேலும் மாணவர்கள் எழுத்தும்போது வல்லெழுத்து மிகுந்து வருதலையே இவற்றின் கருக்கமாக வலியுறுத்தல் என்பது க, ச, ட, த, ப, ற என்னும் ஆறும் வல்லினம் எனப்படும். இவற்றில் மொழிமுதலில் வரும் கசதப நிலைமொழிகளோடு புணரும் போது க், ச், த், ப் என்ற மெய்யெழுத்துக்கள் தோன்றும். இதையே வலியுறுத்தல் என்பர்.

சான்றுகள் பின்வருவன வல்லினம் மிகுதலும் மிகாமையும் வல்லினம் மிகும் இடங்கள்.

1. அ, இ, உ என்னும் சுட்டெழுத்துக்களின் பின்னும் எ என்னும் வினா எழுத்தின் பின்னும் வரும். க, ச, த, ப மிகும்.

அ + கிளை = அக்கிளை	இ + செடி = இச்செடி
உ + பக்கம் = உப்பக்கம்	எ + துண்டு = எத்துண்டு
உ + சிறுவன் = உச்சிறுவன்	எ + பையன் = எப்பையன்

2. அந்த, இந்த எந்த என்னும் சொற்களின் பின்வரும் வலியுறுத்தல்

- அந்த + செடி = அந்தச் செடி
- அந்த + சாலை = அந்தச் சாலை

இந்த + குழந்தை = இந்தக் குழந்தை
 இந்த + பையன் = இந்தப் பையன்
 எந்த + பாடம் = எந்தப் பாடம்
 எந்த + பிள்ளை = எந்தப்பிள்ளை

3. அங்கு, இங்கு, எங்கு, ஆங்கு, ஈங்கு, யாங்கு ஆகிய சொற்களின் பின்வரும் வலி மிகும்.

அங்கு + சென்றோம் = அங்குச்சென்றோம்
 இங்கு + போகாதே = இங்குப் போகாதே
 எங்கு + போனாய் = எங்குப்போனாய்
 ஆங்கு + கண்டேன் = ஆங்குக் கண்டேன்
 ஈங்கு + கொடுத்தேன் = ஈங்குக் கொடுத்தேன்
 யாங்கு + சென்றாய் = யாங்குச் சென்றாய்

4. அப்படி, இப்படி, எப்படி என்னும் சொற்களின் பின்வரும் வலிமிகும்

அப்படி + பார்த்தேன் = அப்படிப் பார்த்தான்
 இப்படி + செய்தான் = இப்படிச் செய்தான்
 எப்படி + தந்தாய் = எப்படித் தந்தாய்

5. ஆண்டு, ஈண்டு, யாண்டு, அவ்வகை, எவ்வகை, இவ்வகை என்னும் சொற்களின் பின்வரும் வலிமிகும்.

ஆண்டு + போனேன் = ஆண்டுப் போனேன்
 ஈண்டு + தந்தேன் = ஈண்டுத் தந்தேன்
 யாண்டு + சென்றாய் = யாண்டுச் சென்றாய்
 அவ்வகை + கொடி = அவ்வகைக்கொடி
 இவ்வகை + பூக்கள் = இவ்வகைப் பூக்கள்
 எவ்வகை + செடி = எவ்வகைச்செடி

6. இனி, தனி, மற்று, மற்றை, மற்ற என்னும் இடைச்சொற்களின் பின் வலி மிகும்.

இனி + பேசேன் = இனிப்பேசேன்
 தனி + குடிசை = தனிக்குடிசை
 மற்று + பின் = மற்றுப்பின்
 மற்றை + செய்யுள் = மற்றைச்செய்யுள்
 மற்ற + பிள்ளைகள் = மற்றப் பிள்ளைகள்

7. வன்தொடர்க் குற்றியலுகரத்தின் பின்வரும் வலி மிகும்.

மக்கு + பையன் = மக்குப்பையன்

தச்சு + கூலி = தச்சுகூலி

விட்டு + சென்றார் = விட்டுச் சென்றார்

பத்து + பாட்டு = பத்துப்பாட்டு

8. அகர ஈற்று செய என்னும் வினையெச்சத்தின் பின்னும் இகர ஈற்று வினையெச்சத்தின் பின்னும் ஆய், போய் என்னும் வினையெச்சத்தின் பின்னும் வலி மிகும்.

வர + கூறினார் = வரக்கூறினார்

தேட + போனார் = தேடப்போனார்

கூறி + சென்றாய் = கூறிச் சென்றாய்

வாடி + போனார் = வாடிப் போனார்

போய் + சொன்னார் = போய்ச்சொன்னார்

சொன்னதாய் + சொல் = சொன்னதாய்ச் சொல்

9. இரண்டாம் வேற்றுமை விரியில் வலி மிகும்.

வீட்டை + கட்டினேன் = வீட்டைக் கட்டினேன்

என்னை + தொட்டான் = என்னைத் தொட்டான்

நூலை + படித்தான் = நூலைப் படித்தான்

கோயிலை + கட்டினான் = கோயிலைக் கட்டினான்

10. இரண்டாம் வேற்றுமை உருபும், பயனும் உடன்தொக்க தொகையில் வலி மிகும்.

சிற்றுண்டி + சாலை = சிற்றுண்டிச்சாலை

மலர் + கூடை = மலர்க்கூடை

தண்ணீர் + தொட்டி = தண்ணீர்த்தொட்டி

தண்ணீர் + குடம் = தண்ணீர்க்குடம்

11. நான்காம் வேற்றுமை உருபு கு வரும் போது வலி மிகும்.

கோவிலுக்கு + சென்றேன் = கோவிலுக்குச் சென்றேன்

எனக்கு + கொடுத்தான் = எனக்குக் கொடுத்தான்

சோலைக்கு + சென்றான் = சோலைக்குச் சென்றான்

12. ஏழாம் வேற்றுமைத் தொகையின் பின்வரும் வலி மிகும்.

மலை + பாம்பு = மலைப்பாம்பு
வழி + சென்றார் = வழிச்சென்றார்
குடி + பிறந்தார் = குடிப்பிறந்தார்
மலை + சாரல் = மலைச்சாரல்

13. பண்புத்தொகையில் வலி மிகும்

நீலம் + கடல் = நீலக்கடல்
உண்மை + செயல் = உண்மைச் செயல்
வட்டம் + கல் = வட்டக்கல்

14. வன்றொடர், மென்றொடர்க் குற்றியலுகரத்தின் பின் வலி மிகும்.

பட்டு + சேலை = பட்டுச்சேலை
எட்டு + தொகை = எட்டுத்தொகை
கன்று + குட்டி = கன்றுக்குட்டி
பஞ்சு + பொதி = பஞ்சுப்பொதி

15. ஓரெழுத்தொரு மொழிக்குப் பின் வலி மிகும்.

பூ + தொடுத்தாள் = பூத்தொடுத்தாள்
ஈ + கால் = ஈக்கால்
கை + காசு = கைக்காசு
தை + திங்கள் = தைத்திங்கள்
கை + கடிகாரம் = கைக்கடிகாரம்

16. ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சத்தின் பின் வலி மிகும்

ஓடா + குதிரை = ஓடாக்குதிரை
அறியா + குழந்தை = அறியாக்குழந்தை
அழியா + புகழ் = அழியாப்புகழ்
உதவா + செல்வம் = உதவாச் செல்வம்

வல்லினம் மிகா இடங்கள்

வல்லின எழுத்துக்கள் நிலைமொழியோடு புணரும்போது க், ச், ட், த், ப், ற் என்ற மெய்யெழுத்துக்கள்

இடையில் தோன்றக்கூடாத இடங்கள் வல்லினம் மிகா
 இடங்கள் ஆகும். சான்றுகள் பின்வருவன:

1. அது, இது என்னும் சுட்டுக்களின் பின்னும் எது,
 யாது என்னும் வினாச் சொற்களின் பின்னும் வலி
 மிகாது.

இது + பறந்தது = இது பறந்தது

அது + காடு = அது காடு

எது + கொடியது = எது கொடியது?

யாது + தீமை = யாது தீமை?

2. அத்தனை, இத்தனை, எத்தனை என்னும்
 சொற்களின் பின்னும் வலி மிகாது.

அத்தனை + பழங்களா? = அத்தனை பழங்களா?

இத்தனை + சான்றுகள் = இத்தனை சான்றுகள்

எத்தனை + கோவில் = எத்தனை கோவில்

எத்தனை + குயில்கள் = எத்தனை குயில்கள்

3. இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகையில் வலி மிகாது.

பறவை + பிடித்தான் = பறவை பிடித்தான்

கிளி + பிடித்தான் = கிளி பிடித்தான்

கதை + சொல் = கதைசொல்

புலி + கண்டான் = புலி கண்டான்

4. நான்காம் வேற்றுமைத் தொகையில் உயர்திணைப்
 பெயர்களின் பின்வரும் வலி மிகாது.

பொன்னி + கணவன் = பொன்னி கணவன்

தங்கை + பெண் = தங்கை பெண்

கண்ணகி + கேள்வன் = கண்ணகி கேள்வன்

5. வினைத்தொகையில் வலி மிகாது

பாய் + புலி = பாய்புலி   காய் + கதிர் = காய்கதிர்

கடு + சோறு = கடுசோறு   வெடி + குண்டு = வெடி குண்டு

தாழ் + குழல் = தாழ்குழல்   ஓடு + புனல் = ஓடுபுனல்

6. உம்மைத் தொகையில் வலி மிகாது

கல்வி + கேள்வி = கல்வி கேள்வி

செடி + கொடி = செடிகொடி

நன்மை + தீமை = நன்மை தீமை
கண்ணக + காயிரி = கண்ணக காயிரி

7. ஆறாம் வேற்றுமைத் தொகையில் வலி மிகாது
வள்ளுவர் + கருத்து = வள்ளுவர் கருத்து
அறிஞர் + குழு = அறிஞர் குழு
ஒளவை + சொல் = ஒளவை சொல்
கடபர் + கை = கடபர் கை

8. எட்டு, பத்து தவிர மற்ற எண்களின் முன் வலி மிகாது

ஒன்று + கொடு = ஒன்று கொடு
இரண்டு + கடடுரை = இரண்டு கடடுரை
மூன்று + காட்சிகள் = மூன்று காட்சிகள்
ஐந்து + பழங்கள் = ஐந்து பழங்கள்

9. சில, பல என்னும் சொற்களின் முன் வலிமிகாது

பல + குடிசைகள் = பல குடிசைகள்
பல + குற்றங்கள் = பல குற்றங்கள்
சில + சொற்கள் = சில சொற்கள்
சில + சிக்கல்கள் = சில சிக்கல்கள்

10. இரட்டைக் கிளவியிலும், அடுக்குத் தொடரிலும் வலிமிகாது.

கல + கல = கலகல   சல + சல = சலசல
பாம்பு + பாம்பு = பாம்பு பாம்பு
போ + போ = போ போ

11. வினைமுற்றுத் தொடரில் வல்லினம் மிகாது.

வந்தது + கப்பல் = வந்தது கப்பல்
போயின + பசுக்கள் = போயின பசுக்கள்
சென்றன + குதிரைகள் = சென்றன குதிரைகள்
நடந்தன + கன்றுகள் = நடந்தன கன்றுகள்

12. ஆ, ஓ, ஏ, யா என்னும் வினா எழுத்துக்களின் பின் வலி மிகாது.

அவனா + தைத்தான் = அவனா தைத்தான்
அவனா + கொடுத்தான் = அவனா கொடுத்தான்

அவளா + சொன்னாள் = அவளா சொன்னாள்
 13. எழுவாய் தொடரில் வலி மிகாது.
 மாடு + சென்றது = மாடு சென்றது
 பாம்பு + ஶீறும் = பாம்பு ஶீறும்
 மழை + பெய்தது = மழை பெய்தது

14. அவை, இவை என்னும் சொற்களின் முன்வரும்
 வலிமிகாது.
 அவை + சென்றன = அவை சென்றன
 அவை + சிறியன = அவை சிறியன
 இவை + செய்தன = இவை செய்தன
 இவை + காடுகள் = இவை காடுகள்

2. வாக்கிய வகைகளும் அமைக்கும் முறைகளும்

தெளிவாகக் கருத்தைத் தெரிவிப்பதே வாக்கியத்தின்
 நோக்கமாகும். பொருள் மயக்கம் ஏற்படாதவாறு
 வாக்கியத்தை அமைத்தல் வேண்டும்.

கருத்து வகைகள்

கருத்தைப் பொறுத்து ஒரு வகையாகவும், அமைப்பை
 ஓட்டி மற்றொரு வகையாகவும் வாக்கியங்களைப்
 பிரிக்கலாம். கருத்தைக் கொண்டு 1. செய்தி (Statement), 2.
 வினா (Interrogation), 3. விழைவு (Desire), 4. உணர்ச்சி
 (Exclamation) என்று நான்கு வகைகளாகப் பிரிக்கலாம்.
 (எ.கா.)

1. செய்தி வாக்கியம்

1. முயற்சி திருவினையாக்கும்
2. மழை பெய்தால் நெல் விளையும்.

2. வினா வாக்கியம்

1. இது யாருடைய வீடு?
2. நேற்று நீ வந்தாயா?

3. விழைவு வாக்கியம்

1. நம் நாடு நீடு வாழி (வாழ்த்துதல்)
2. நாளைக்குப் பாடம் படித்து வா (கட்டளை)

3. எண்க்கு இந்நூலைத் தருகவேண்டுகோள்)

4. நீ ஓயிக (சரித்தல்)

இவ்வாறு விழைவு வாக்கியம் வாழ்த்து, கட்டளை, வேண்டுகோள், சரித்தல் பொருளில் வரும்.

4. உணர்ச்சி வாக்கியம்

1. தமிழ் இறந்தாரின் தமிழமண மட்டும்
இறந்தென்ன!

2. தலைவ, வருக வருகவே!

அமைப்பு வகைகள்

அமைப்பை ஒட்டி வாக்கியத்தைத் தனி வாக்கியம், தொடர் வாக்கியம், கலவை வாக்கியம் என மூன்று வகைப்படுத்தலாம்.

தனி வாக்கியம்

ஒரு எழுவாயோ, ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட எழுவாய்களோ வந்து ஒரே பயனிலையைக் கொண்டு முடிவது தனி வாக்கியம் ஆகும். எழுவாய், செயப்படு பொருள் இன்றியும் இவ்வாக்கியம் வரும். (எ.கா.)

1. செல்வன் பாடம் படித்தான்

ஒரு எழுவாய் ஒரு பயனிலையைக் கொண்டு முடிந்துள்ளது.

2. கண்ணனும் செல்வனும் படித்தனர்

இதில் இரண்டு எழுவாய்கள் ஒரு பயனிலையைக் கொண்டு முடிவுற்றன. முதல் வாக்கியத்தில் செயப்படு பொருள் அமைந்துள்ளது. இரண்டாவது வாக்கியத்தில் செயப்படுபொருள் அமையவில்லை.

தொடர் வாக்கியம்

தனி வாக்கியங்கள் பல தொடர்ந்து வருவதும், ஒரே எழுவாய் பல பயனிலைகளைப் பெற்று வருவதும் தொடர் வாக்கியம் எனப்படும். (எ.கா.)

1. தமிழர்கள் ஈகையிற் சிறந்தவர்கள்; வந்தாரை வாழவைக்கும் பண்பினர்; மானத்தை உயிரினும் மேலாக

மதிப்பவர்கள். இதில் பல தனி வாக்கியங்கள்
தொடர்ந்துள்ளன.

2. மணிமேகலை படித்தாள்; முதன்மையாகத்
தேறினாள்; பரிசு பெற்றாள். இதில் ஒரே எழுவாய் பல
பயனிலைகளைப் பெற்று முடிந்துள்ளது.

கலை வாக்கியம்
ஒரு முதன்மை வாக்கியம் ஒரு துணை வாக்கியத்துடன்
சேர்ந்தும் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட துணை வாக்கியங்களுடன்
சேர்ந்தும் வருவது கலை வாக்கியம் எனப்படும். (எ.கா.)

1. "மாணவர்கள் தன்றாகப் படிக்க வேண்டும்" என்று
ஆசிரியர் அறிவுரை கூறினார். இதில் ஆசிரியர் அறிவுரை
கூறினார் - முதன்மை வாக்கியம். தன்றாகப் படிக்க
வேண்டும் - துணை வாக்கியம். "என்று" என்பது முதன்மை
வாக்கியத்தையும், துணை வாக்கியத்தையும் இணைக்கும்
சொல்லாகும்.

2. "மாணவர்கள் தேர்ச்சிபெற வேண்டுமானால்
பள்ளிக்கு நாள்தோறும் வருதல் வேண்டும். ஆசிரியர்
கற்பிப்பதைக் கவனித்தல் வேண்டும். படித்தல் வேண்டும்.
இதில் ஒரு முதன்மை வாக்கியம் மூன்று துணை
வாக்கியங்களைப் பெற்று வந்துள்ளது.

எழுவாய்

1. ஒரு தொடரில் எழுவாய் என்பது அத்தொடரின்
பொருண்மைக்குத் தலைமையாய் நிற்கும் முதன்மைச்
சொல்லாகும். ஒரு வாக்கியத்தில் ஆறு வகைப் பெயர்ச்
சொற்களும், வினையாலணையும் பெயரும் எழுவாயாக
வரும். கருத்து எழும் வாய் எழுவாய் எனப்படும். சில
வாக்கியங்களில் எழுவாய் வெளிப்படையாகவும், சில
வாக்கியங்களில் தோன்றாமல் மறைந்தும் வருவதுண்டு. அது
தோன்றா எழுவாய் எனப்படும்.

(எ.கா.)

1. செல்வன் பாட்டுப் பாடினான்.
2. அறம் செய விரும்பு

(முதல்) வாக்கியத்தில் செல்வன் என்னும் எழுவாய் வெளிப்பாடையாக வந்துள்ளது. இரண்டாவது தொடரில் நீ அறம் செய விரும்பு என்பதில் நீ என்னும் எழுவாய் மறைந்து வந்துள்ளது.

2. உயர்திணை எழுவாயுடன் ஆனவன், ஆனவன், ஆனவர், என்பவன், என்பவன் என்னும் சொல்லுருபுகளையும், அகீறிணை எழுவாயுடன் ஆனது, ஆனவை, என்பது, என்பவை என்னும் சொல்லுருபுகளையும் சேர்த்து எழுதுவது உண்டு. (எ.கா.)

கால்டுவெல் என்பவர் திராவிட மொழி ஒப்பிலக்கணம் இயற்றினார்.

3. பண்புத்தொகை, இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை, வேற்றுமைத் தொகை, உருபும் பயனும் உடன்தொக்கத் தொகை, உவமைத் தொகை, உம்மைத் தொகை, வினைத்தொகை, அன்மொழித் தொகை ஆகியவையும் எழுவாயாக வரும். (எ.கா.)

கருங்குதிரை ஓடிற்று—பண்புத்தொகை எழுவாயாக வந்துள்ளது.

பலாமரம் விழுந்தது — இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை வந்துள்ளது.

மலைப்பாம்பு செத்தது — 7ஆம் வேற்றுமைத் தொகை எழுவாயாக வந்துள்ளது.

யானைத் தந்தம் கிடைத்தது — 6ஆம் வேற்றுமைத் தொகை எழுவாயாக வந்துள்ளது.

மதிமுகம் வியர்த்தது — உவமைத் தொகை எழுவாயாக வந்துள்ளது.

கொல்யானை நிற்கிறது—வினைத்தொகை எழுவாயாக வந்துள்ளது.

தேன்மொழி பாடினாள்—அன்மொழித் தொகை எழுவாயாக வந்துள்ளது.

பசுமை கண்களுக்குக் குளிர்ச்சியைத் தரும்—பண்புப் பெயர் எழுவாயாக வந்துள்ளது.

நடத்தல் நல்ல உடற்பயிற்சி ஆகும் — தொழிற்பெயர் எழுவாயாக வந்துள்ளது.

வந்தவர் போனார்—வினையாலணையும் பெயர் எழுவாயாக வந்துள்ளது.

அவன் சென்றான் —சுட்டுப்பெயர் எழுவாயாக வந்துள்ளது.

அது பறந்தது—சுட்டுப்பெயர் எழுவாயாக வந்துள்ளது.

பயனிலை

1. எழுவாயின் பொருள் முற்று பெற்று முடியுமிடம் பயனிலை ஆகும். வினைமுற்று, பெயர்ச்சொல், வினாப்பெயர் முதலியவை பயனிலையாக வரும்.

(எ.கா)

முருகன் சென்றான். இதில் சென்றான் என்பது பயனிலை.

2. வினைமுற்றானது தெரிநிலை வினைமுற்றாகவும், குறிப்பு வினைமுற்றாகவும் இருக்கலாம்.

(எ.கா)

கந்தன் வந்தான்—இதில் “வந்தான்” என்னும் தெரிநிலை வினைமுற்று பயனிலையாய் வந்துள்ளது.

பணம் இல்லை—இதில் “இல்லை” என்னும் குறிப்பு வினைமுற்று பயனிலையாய் வந்துள்ளது.

3. சில வினாவாக்கியங்கள் வினா எழுத்துக்களைக் கொண்டு வினா வடிவத்தோடு, தெரிநிலை வினைமுற்றாகவோ குறிப்பு வினைமுற்றாகவோ வருவதுண்டு.

(எ.கா)

அது வருமா? அவன் போனானா?

இவை தெரிநிலை வினைமுற்றுக்கள். ஈற்றில் வினா எழுத்து பெற்று முடிந்த வினா வாக்கியங்கள்.

அவள் பொன்னம்மாமா? இது வினா எழுத்து தேர்ந்து வந்துள்ள பொய்ப்பயனிலை பெற்று முடிந்த வினா வாக்கியம்.

காக இன்னையா? இவை குழிப்பு வினைபுற்றுடன் வினா எழுத்துப் பெற்று முடிந்த வினா வாக்கியங்கள்.

3 சில வாக்கியங்களில் பயனிலை முன்னும் எழுவாய் பின்னும் மாறி வருவதுண்டு.

(எ.கா)

வந்தான் கந்தன்.

3 சில வாக்கியங்களில் ஒரு வாக்கியமே எழுவாயாக வருவதுண்டு.

(எ.கா)

தொண்டுக்கு முந்து தலைமைக்குப் பிந்து என்பது ஒரு சிறந்த கருத்து. இதில் ஒரு வாக்கியமே எழுவாயாக வந்துள்ளது. இதனை எழுவாய்க்கு வந்த அடைமொழி என்பர்.

5 சில வாக்கியங்களில் செய்ப்படு பொருளும் ஒரு வாக்கியமாய் இருப்பதுண்டு.

(எ.கா)

நீ செல்லப்பன் தல்லவன் என்பதைத் தெரிந்து கொள்க.

இது செய்ப்படு பொருளுக்கு வந்துள்ள அடைமொழி.

இசைவு (Concord or Agreement)

வாக்கியத்தில் பயனிலையானது எழுவாயுடனும், திணை, பால், எண், இடம் இவற்றுடனும் இசைத்திருக்க வேண்டும்.

உயர்திணை எழுவாயாக இருந்தால் உயர்திணை பயனிலையும், அஃறிணை எழுவாயாக இருந்தால் அஃறிணைப் பயனிலையும் வரவேண்டும். எழுவாய் மரியாதைப் பன்மையாய் இருந்தால், பயனிலையும் மரியாதைப் பன்மையாய் இருக்க வேண்டும்.

(எ.கா)

1. கண்ணன் கடைக்குப் போனான்.
2. வள்ளி விளையாடுகிறாள்.
3. நண்பர்கள் கூடிப் பேசுகிறார்கள்.
4. வண்டி ஓடுகிறது.
5. வண்டிகள் ஓடா, பழங்கள் சிறியனவாய் இருக்கின்றன.
6. அவர்தம் வீட்டிலிருந்து இதை எடுத்துக் கொடுத்தார்.

இணை விரவி முடிதல்

ஒரு வாக்கியத்தில் அஃறிணை எழுவாய்கள் பல இருக்குமானால் அவை அஃறிணைப் பன்மை வினைமுற்றைக் கொண்டு முடியும். உயர்திணை எழுவாய்கள் பல இருப்பின் அவை உயர்திணைப் பன்மை வினைமுற்றைக் கொண்டு முடியும்.

உயர்திணை எழுவாய்கள் மிகுதியாக இருக்குமாயின் பலர்பால் வினைமுற்றும், அஃறிணை எழுவாய்கள் மிகுதியாக இருக்குமானால் பலவின்பால் வினைமுற்றும் கொண்டு முடிவது பண்டைய மரபு.

(எ.கா)

1. வீரரும் யானையும் குதிரையும் தேரும் சென்றன.
(இவ்வாக்கியத்தில் அஃறிணை எழுவாய்கள் மிகுதியாக இருப்பதால் பலவின்பால் வினைமுற்று வந்திருத்தல் காண்க.)
2. பார்ப்பார், முனிவர்கள், பெண்கள், பசுக்கள் இவ்வாசிரமத்தில் இருக்கிறார்கள். (இவ்வாக்கியத்தில் உயர்திணை எழுவாய்கள் மிகுதியாக இருப்பதால் பலர்பால் வினைமுற்றையும் பயன்படுத்தலாம்.)

செயப்படு பொருள்

செயப்படு பொருளாவது எழுவாயினால் செயப்படுகின்ற பொருளாகும். இது இரண்டாம் வேற்றுமை உருபினை ஏற்று வரும். பயனிலையை நோக்கி, எதை, யாரை என்று வினாவினால் வரும் விடையே செயப்படு பொருளாகும். சில தொடர்களில் செயப்படுபொருள் இல்லாமலும் அமையும்.

(எ.கா) "மரம் விழுந்தது" — இதில் மரம் — எழுவாய்; விழுந்தது — பயனிலை செய்ப்படு பொருள் இல்லை.

"ஓவியன் ஓவியம் வரைந்தான்" — இத்தொடரில் ஓவியன் எழுவாய், ஓவியம் — செய்ப்படு பொருள், வரைந்தான் — பயனிலை. எதை வரைந்தான் என்னும் வினாவிற்கு விடையாக ஓவியம் என்ற சொல் வருகிறது.

3. பிழையான சொற்களையும் தொடர்களையும் திருத்துதல்

எழுத்துப் பிழைகள் வராமல் இருப்பதற்குப் பிழையற்ற நூல்களைப் படிக்க வேண்டும். பொருள் நினைவோடு எழுதுதல் வேண்டும். சொல்லின் பகுதி பார்த்து எழுதுதல் வேண்டும். பொருள் அறிந்து எழுதினால் எழுத்துப் பிழைகள் ஏற்படாது. எழுத்துப் பிழை வராதிருப்பதற்கு இங்கே காட்டும் வழிகளையும் அறிந்து கொள்வது நல்லது.

2. யி, யீ, யெ, யே, யை, யொ, வு, ஆ, வொ, வோ என்னும் எழுத்துக்கள் சொல்லுக்கு முதலில் வருதல் கூடாது.

3. வல்லின மெய்கள் சொல்லுக்கு இறுதியில் வாரா என்பதை அறிதல் வேண்டும்.

பிழையான சொற்களும் திருத்தங்களும்

பிழை	—	திருத்தம்
1. அமக்களம்	—	அமர்க்களம்
2. அருகாமை	—	அருகில்
3. இன்னாளில்	—	இந்நாளில்
4. ஈர்க்குளி	—	ஈர்க்கொல்லி
5. உத்திரவு	—	உத்தரவு
6. எலை	—	இலை
7. ஏக்கிறாய்	—	ஏய்க்கிறாய்
8. ஐநாறு	—	ஐநூறு
9. கடைசி	—	கடைசி
10. நோம்பு	—	நோன்பு
11. பத்துவரவு	—	பற்றுவரவு

12. பனிரெண்டு	—	பன்னிரண்டு
13. முந்தானி	—	முந்தானை
14. வாய்ப்பாடு	—	வாய்ப்பாடு
15. விரை	—	விதை
16. வெங்கலம்	—	வெண்கலம்
17. கருப்பூரம்	—	கற்பூரம்
18. வரட்சி	—	வறட்சி
19. வேணும்	—	வேண்டும்
20. தவறாம	—	தவறாமல்
21. தேனீர்	—	தேநீர்
22. திரு திருநீலகண்டர்	—	திருநீலகண்டர்
23. அவரக்கா	—	அவரைக்காய்
24. உசிர்	—	உயிர்
25. ஊரணி	—	ஊருணி
26. ஒருவள்	—	ஒருத்தி
27. கடகால்	—	கடைக்கால்
28. கயறு	—	கயிறு
29. குடக்கூலி	—	குடிக்கூலி
30. கோத்து	—	கோர்த்து
31. சிகப்பு	—	சிவப்பு
32. சிலவு	—	செலவு
33. சீயக்காய்	—	சிகைக்காய்
34. தலகாணி	—	தலையணை
35. தாவாரம்	—	தாழ்வாரம்
36. துளிர்	—	துளிர்
37. நஞ்சை	—	நன்செய்
38. நாகரீகம்	—	நாகரிகம்
39. பதட்டம்	—	பதற்றம்
40. புஞ்சை	—	புன்செய்
41. வேர்வை	—	வியர்வை
42. முயற்சித்தார்	—	முயன்றார்
43. இடது பக்கம்	—	இடப்பக்கம்
44. எண்ணை	—	எண்ணெய்
45. அரிவாமனை	—	அரிவாளம்னை

46. இளனி — இளநீர்
 47. அது அல்ல — அது அன்று
 48. அவை அன்று — அவை அல்ல

தவறான சொற்களைத் திருத்துதல்

1. வலது பக்கம் சுற்றில் எழுதாதே (தவறு)
வலப்பக்கச் சுவரில் எழுதாதே (சரி)
2. அந்தப் பொண்ணுக்கு நேற்று கண்ணாலம் நடந்தது. (த)
அந்தப் பெண்ணுக்கு நேற்று கல்யாணம் நடந்தது. (ச)
3. ஆத்தங்கரையில் அஞ்சுகாணி நஞ்சைநிலம் உள்ளது (த)
ஆற்றங்கரையில் ஐந்து காணி நன்செய் நிலம் உள்ளது(ச)
4. கூகை அகவ கழுதை முழங்கியது. (தவறு)
கூகை குழறக் கழுதை கத்தியது. (சரி)
5. பசுமாடு கன்றைப் போட்டது (த)
பசு கன்றை ஈன்றது. (ச)
6. பூக்களில் தளைமை வாய்ந்தது தாமரை. (த)
பூக்களில் தலைமை வாய்ந்தது தாமரை. (ச)
7. கதவைத் தாப்பாள் போட மறந்துட்டேன். (த)
கதவைத் தாழ்ப்பாள் போட மறந்து விட்டேன் (ச)
8. நேத்தே நான் வந்துட்டேன். (த)
நேற்றே நான் வந்துவிட்டேன். (ச)
9. வெறகு விக்கிற வெலையைப் பாத்தியா? (த)
விறகு விற்கிற விலையைப் பார்த்தாயா? (ச)
10. வெங்கலக் கடையில் யானை பூந்தது. (த)
வெண்கலக் கடையில் யானை புகுந்தது. (ச)

எழுத்து வேறுபடுதலால் பொருள் மாறுபடுதல்

சொற்களில் ஒலி வேறுபாட்டினாலும், ஓர் எழுத்து இருக்க வேண்டிய இடத்தில் வேறு எழுத்து இடம் பெறுவதாலும் பொருள் மாறுபடும்.

ரகர, றகர வேறுபாடு

1.	அரம்	—	ஒரு கருவி
	அறம்	—	தருமம்
2.	அரி	—	வெட்டு, திருமால்
	அறி	—	தெரிந்துகொள்
3.	இரத்தல்	—	யாசித்தல்
	இறத்தல்	—	சாதல்
4.	அரிவை	—	பெண்
	அறிவை	—	நீ அறிவாய்
5.	இரும்பு	—	ஓர் உலோகம்
	இறும்பு	—	புதர்
6.	இரை	—	தீனி
	இறை	—	கடவுள், அரசன்
7.	உரவு	—	வலிமை
	உறவு	—	சொந்தம்
8.	எரி	—	தீ
	எறி	—	வீசு
9.	அரை	—	பாதி, மாவாக்கு
	அறை	—	வீட்டின் பகுதி
10.	குரவர்	—	பெரியோர்
	குறவர்	—	குறமக்கள்
11.	கூரை	—	வீட்டின் மேல் கூரை
	கூறை	—	புதிய ஆடை
12.	சிரை	—	நீக்கு, போக்கு
	சிறை	—	சிறைச்சாலை
13.	கோரல்	—	(கோருதல்) விரும்புதல்
	கோறல்	—	கொல்லுதல்
14.	பரவை	—	கடல்
	பறவை	—	பறப்பவை
15.	பரி	—	குதிரை
	பறி	—	பிடுங்கு
16.	துரை	—	பிரபு
	துறை	—	நீர்நிலையில் இருக்கும் இடம்
17.	திரை	—	அலை, திரைச்சீலை
	திறை	—	வரி

18. பொரி	—	நெல் பொரி
பொறி	—	இயந்திரம்
19. மரம்	—	தாவர வகை
மறம்	—	வீரம்
20. பெரு	—	பெரிய
பெறு	—	பெறுதல், அடைதல்

லகர, ளகர, ழகர வேறுபாடு

1. அலகு	—	பறவை மூக்கு
அளகு	—	பெண் பறவை
அழகு	—	வனப்பு
2. அலி	—	போடி
அளி	—	கொடு
அழி	—	கெடு
3. ஆல்	—	ஆலமரம்
ஆள்	—	ஒரு மனிதன்
ஆழ்	—	மூழ்கு
4. உலவு	—	நட
உளவு	—	ஒற்று
உழவு	—	நில உழவு
5. உலை	—	கொல்லர் உலை
உளை	—	பிடரி மயிர்
உழை	—	பக்கம்
6. ஒலி	—	ஓசை
ஒளி	—	வெளிச்சம்
ஒழி	—	நீக்கு
7. கலை	—	ஆடை, கல்வி
களை	—	அழகு, நீக்கு
கழை	—	மூங்கில்
8. கிலி	—	பயம்
கிளி	—	ஒரு பறவை
கிழி	—	கிழித்தல்
9. கலி	—	துன்பம்
களி	—	மகிழ்ச்சி
கழி	—	மிகுதி

10.	கூல்	—	—	கருப்பம்
	கூள்	—	—	சபதம்
	கூழ்	—	—	திட்டமிடு
11.	தலை	—	—	உடலுறுப்பு
	தளை	—	—	கட்டு
	தழை	—	—	இலை
12.	தால்	—	—	நாக்கு
	தாள்	—	—	பாதம்
	தாழ்	—	—	பணி
13.	தவலை	—	—	பாத்திரம், கொள்கலம்
	தவளை	—	—	ஓர் உயிரினம்
14.	நீலம்	—	—	நீல நிறம்
	நீளம்	—	—	நெடுமை
15.	காலை	—	—	காலைப்பொழுது
	காளை	—	—	எருது
16.	கல்	—	—	பாறை
	கள்	—	—	மது
17.	கலம்	—	—	ஒரு முகத்தல் அளவு
	களம்	—	—	போர் நடக்கும் இடம்
18.	குலம்	—	—	சாதி
	குளம்	—	—	நீர்நிலை
19.	கொல்	—	—	கொன்றுவிடு
	கொள்	—	—	பெறு
20.	பால்	—	—	உணவு
	பாழ்	—	—	வறிய இடம்

பிழையான தொடர்களைத் திருத்துதல்

1. இரயில் நிலைய அறிவிப்புப் பலகையில் உள்ள தொடர். பிரயாணி கள் சாப்பிடும் இடம் (பிழையான தொடர்).

இத்தொடர் பிரயாணிகள் கள்ளைக் குடித்தனர் எனும் பொருளைத் தருகிறது. பிரயாணிகள் சாப்பிடும் இடம் (சரியான தொடர்)

2. முனிவர் தம் வரலாற்றில் கூறினார் என்னும் வாக்கியத்திற்கும், முனிவர்தம் வரலாற்றில் கூறினார்

என்னும் வாக்கியத்திற்கும் பிழைக்க வேண்டாதி உண்டு. (மாதல்)
 வாக்கியத்தின் முன்பாக தகைநாமை, ஓர் வாயாறியில் கூறியார்
 என்பது பொருள். இரண்டாம் வகுக்கிறதற்கு
 என்னும் பொருள். மறவொருவர் கூறியுள்ளார்

1. "அவர் வரி பிழைத்து போனார்" என்பதற்கும், "அவர்
 விழுந்தார்" என்பது போல "அவர் வரி பிழைத்து போனார்" என்பதற்கும் பொருள்
 தகை பொருள். இரண்டாம் வகுக்கிறதற்கு
 2. பத்தி இயல்பாகவும் என்பதற்கும், புத்தியில் -ஆதவன்
 என்பதற்கும் பொருள் வேறுபாடு உண்டு.
 புத்தியிலாவது -முட்டானையும் புத்தியில் -ஆதவன்
 என்பது குறிப்பிட்டு போல ஞானம் உள்ளவனையும்
 குறிக்கும்.

3. இங்கும் பழங்கல் கிடைக்கும் என்று பிரித்து
 எழுதினார். பழங்கல் கல் கிடைக்கும் என்று பொருள்.
 பழங்கல் என்று பிரித்து எழுதினால் பழ வகைகள்
 கிடைக்கும் என்பது பொருள்.

4. அவரைப்பூவில் காணலாம் என்பதை அவரைப்
 பூவில் காணலாம் என்று பிரித்து எழுதினால் பொருள்
 வேறுபடும்.

5. பலகைத் தொழில் என்னும் தொடரைப் பல
 கைத்தொழில் என்று பிரித்தால் பொருள் மாறுபடும்.

6. திரு திருநீலகண்டர் என்னும் சொற்றொடரை
 பிரித்து எழுதினால் திருவாளர் திருநீலகண்டர் என்று
 பொருள் தரும். பெயரைக் குறிக்காது.

1. என் தாயார் கூறினான் (தவறு)
 என் தாயார் கூறினார்கள் (சரி)
2. எனக்குப் பல வீடுகள் உள்ளது (து)
 எனக்குப் பல வீடுகள் உள்ளன. (ச)
3. அறம் செய விறும்பு (து)
 அறம் செய விரும்பு (ச)
4. பழங்கள் எல்லாம் அழுகிப் போயிற்று (து)
 பழங்கள் எல்லாம் அழுகிப் போயின (ச)

13. எனக்குப் பல வேலைகள் இருக்கிறது (த)
எனக்குப் பல வேலைகள் இருக்கின்றன (ச)
14. அவன் பாடகன் அல்ல (த)
அவன் பாடகன் அல்லன் (ச)
15. மாணவர்கள் வந்தனர் (த)
மாணவர்கள் வந்தார்கள் (ச)
16. சில வீரர்கள் நாட்டிற்காகத் தன் இன்னுயிர் = நதனர் (த)
வீரர்கள் சிலர் நாட்டிற்காகத் தம் இன்னுயிர் = நதனர் (ச)
17. உடம்பு எல்லாம் தொத்தன (த)
உடம்பு எல்லாம் தொத்தது (ச)
18. துறவிக்கு விருப்போ அல்லது வெறுப்போ கிடையாது (த)
துறவிக்கு விருப்பு வெறுப்பு கிடையாது (ச)
19. குளம் குட்டை துப்புரவு படுத்தப்படுகிறது (த)
குளம் குட்டைகள் துப்புரவு படுத்தப்படுகின்றன (ச)
20. அவன் அவற்றையெல்லாம் பார்த்தான் (த)
அவன் அவை எல்லாவற்றையும் பார்த்தான் (ச)
21. கால்கள் நடுங்குகின்றது (தவறு)
கால்கள் நடுங்குகின்றன (சரி)
22. பெட்டைக் கோளி முட்டை இங்கே விற்கப்படும் (தவறு)
கோழி முட்டை இங்கே விற்கப்படும் (சரி)
23. செய்திகள் வாசிப்பது மணவாளன் (தவறு)
செய்திகள் வாசிப்பவர் மணவாளன் (சரி)
24. பஞ்ச பாண்டவர்களில் அருச்சுனனே வில் வீரன் (த)
பஞ்ச பாண்டவர்களுள் அருச்சுனனே வில் வீரன் (ச)
25. அங்கே சிறியதும் பெரியதுமான பள்ளத்தாக்குகள்
இருக்கின்றன (த)
அங்கே சிறியனவும் பெரியனவுமான பள்ளத்தாக்குகள்
இருக்கின்றன. (ச)

14.1 கவிதை

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் செய்யுள், பா, கவிதை எனப் பல்வேறு வகைகளில் அழைக்கப்பெறும் இலக்கிய வகைக்கு ஒரு நீண்ட வரலாறு உண்டு. பழமொழிகளைப் போன்று கவிதை சுருங்கச்சொல்லி விளக்கக் கூடியது. இப்படித்தான் எழுத வேண்டும் எனக் கவிதைக்கு இலக்கணம் உண்டு. ஆசிரியப்பா, வெண்பா, கலிப்பா, பரிபாடல் எனத் தொடங்கி இன்னும் விரியும். இவ்வாறு இலக்கண வரையறையோடு அமைவதை மரபுக் கவிதை என்பர். சொல்லுக்கு முதன்மை தராமல் கருத்துக்கு முதன்மை கொடுத்து, எந்தவிதமான மரபு இலக்கணக் கட்டுப்பாடும் இல்லாமல் எழுதப் பெறுவதைப் புதுக்கவிதை என்பார்கள்.

பாரதியார்

இக்காலக் கவிதை என்பது பாரதியார் காலத்தில் இருந்து தொடங்குவதாக ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிடுகின்றார்கள். பாரதியார் மொழி, இனம், நாடு, இலக்கியம் என எதனை எடுத்துக் கொண்டாலும் முத்திரை பதிக்கும் வகையில் தம் கருத்துக்களைக் கூறுகின்றார். பாரதியார் வாழ்ந்த காலத்திலேயே பல கவிஞர்கள் இருக்கின்றார்கள். அவர்கள் பாடும் காலத்தில் அன்னிய அரசுகள் இந்திய மண்ணை அட்டையைப்போல உறிஞ்சிக்கொண்டு இருந்தன. நாடு பற்றி எரிந்தது. அந்த நேரத்திலும் சிற்றிலக்கியங்களும் சீட்டுக் கவிகளும் பாடிக் கொண்டிருந்தார்கள். அந்த நேரத்தில் பாரதியார்,

என்று தணியுமிந்த சுதந்திர தாகம்
என்று மடியுமெங்கள் அடிமையின் மோகம்
என்றெமது அன்னைகை விலங்குகள் போகும்
என்றெமது இன்னல்கள் தீர்ந்துபொய் ஆகும்

(பார.பாட. 216)

எனப் பாடுகின்றார். இப்படிப் பாடப் பாரதியாரால்தான் முடிந்தது.

பாரதியாரைப் பாடாதவர் இல்லை. எழுத்தாதவர் இல்லை. பேசாதவர் இல்லை. பாடாதவர் இல்லை. எழுத்தாதவர் இல்லை. எல்லாவற்றிலும் பாரதியாரைப் பிடிக்காதவர்களாக இருந்தாலும் பாரதியார் முப்பத்தொன்பது ஆகவேண்டும் என்ற நிலையில் இவக்கிய வரலாற்றில் முடிசூடா ஆண்டுகளே வாழ்ந்து தமிழ் இக்கால ஆட்சியரின் அடக்கு முறையால் மன்னராகத் திகழ்கின்றார். ஆங்கில பிரெஞ்சுக்காரர் ஆட்சி புரியும் பிறந்த மண்ணில் வாழ முடியாமல் வறுமை குடிகொண்ட வீட்டில் பாண்டிச்சேரியில் வாழ்கின்றார். மக்களையும் சிந்திக்கின்றார். இருந்தே பாரதியார் நாட்டையும்

இனியொரு விதி செய்வோம் - அதை
எந்நாளும் காப்போம்
தனியொருவருக் குணவில்லை எனில்
ஐகத்தினை அழித்திடுவோம்

அனைவருக்கும் உணவு, உடை, உறையுள் வேண்டும் எனக் கேட்டவர் பாரதியாரே எனில் மிகையாகாது. (பார. பாட 1828)

பல மொழிகள், பல இனங்கள் என வேற்றுமையே நிறைந்த நாட்டில் வெளி நாட்டினரேயன்றி உள்நாட்டினரின் சுரண்டலும் இருந்தது. பெயரளவில் பேசப் பெற்ற இந்தியா துண்டு துண்டாகக் கிடந்தது. இந்தியாவை ஒருமுகப்படுத்திப் பார்த்த பெருமை பாரதியாரைச் சாரும்.

முப்பது கோடி முகமுடை யானாயிர்
மொய்யம்புற வொன்றுடையாள் - இவள்
செப்பு மொழிபதி னெட்டுடையாள் எனிற்
சிந்தனை யொன்றுடையாள்

(பார. பாட 231)

இப்படி எல்லா நிலையிலும் முற்போக்கு எண்ணம் முளைத்துப் பறந்ததால்தான் பாரதியின் பரம்பரையாகக் கவிஞர்கள் உருவாகிக் கொண்டு வருகின்றார்கள். தற்காலத்தில் போற்றப்பெறும் புதுக்கவிதைக்கு வசன கவிதை என்ற பெயரில் அடி எடுத்துக் கொடுத்தவர் பாரதியாரே.

எல்லா உயிரும் இன்பமெய்துக
எல்லா உடலும் நோய்தீர்க
எல்லா உணர்வும் ஒன்றாதலுணர்க
தான் வாழ்க
அமுதம் எப்போதும் இன்பமாகுக.

பாரதிதாசனைவிடப் பாரதியாரை அதிகம் அறிந்தவர்கள் இருக்க முடியாது. அப்படியே பாரதியாரைக் கீழ்க்காணுமாறு வடித்துக் கொடுக்கின்றார்.

பைந்தமிழ்த் தேர்ப்பாகன் அவனொரு
செந்தமிழ்த் தேனீ சிந்துக்குத் தந்தை
குவிக்கும் கவிதைக்குயில் இந்நாட்டினைக்
கவிழ்க்கும் பகையைக் கவிழ்க்கும் கவிமுரசு
நீடு துயில் நீக்கப் பாடிவந்த நீலா
காடு கமழும் கற்பூரச் சொற்கோ
கற்பனை ஊற்றாம் கதையின் புதையல்
தீறம்பாட வந்த மறவன் புதிய
அறம் பாட வந்த அறிஞன்

எல்லோரும் கவிஞர்களாக உருவாகின்றார்கள். ஆனால் பிறப்பவர்கள் சிலரே! அவருள்ளும் முதன்மை பெறுகின்றார் பாரதியார் என்பது மிகையில்லை. வழிவழியாகப் பல வாரிககள் உருவாக வழிகாட்டியவர் பாரதியார்.

அந்நியச் சுரண்டலில் அடிமைப்பட்டுக் கிடந்த நாட்டையும் மக்களையும் பாடித் தன்னை வறுமையில் ஆழ்த்திக் கொண்ட பாரதியாரின் இறுதி ஊர்வலத்தில் இருபது பேர்கூட இல்லையாம்.

இறுதி ஊர்வலத்தினரின்

எண்ணிக்கை -

இருபதுக்கும் குறைவாக

இருந்ததாம் தோழர்களே

மகா கவிஞனுக்கு

மரியாதை பார்த்தீரோ!

அவன் உடம்பில் மொய்த்த

ஈக்களின் எண்ணிக்கையில் கூட

ஆட்கள் இல்லையே?

கவிஞர் வைரமுத்துவின் வார்த்தைகள் படிப்போரின் கண்களைக் கசிய வைக்கும்.

பாரதிதாசன்

பாரதியாரின் சீடரான பாரதிதாசன் தமிழன்னையே வியக்கும் வகையில் தமிழைப் பாடியவர். மூட நம்பிக்கையால் முடக்கப்பட்டவர்களைத் தம் பாட்டுத் திறத்தால் மருத்துவம் செய்து

எல்லா வரச் செய்தார். தமிழ் வாழ்ந்தால் தமிழர் வாழ்வார். தமிழர் வாழ்ந்தால் தமிழகம் செழிப்பும் என்ற செம்மாந்த கொள்கையை உடையவர்.

267

1891 இல் பிறந்த கனக சுப்புரத்தினம் எல்லாக் கவிஞர்களையும் போலத் தொடக்கத்தில் பக்தி பாடல்கள் எழுதிக் கொண்டிருந்தார். பாரதியாரைச் சந்தித்தபோது அவர் பாடச் சொல்ல,

எங்கெங்குக் காணினும் சக்தியடா - தம்பி
ஏழகடல் அவள் வண்ணமடா - அங்குத்
தங்கும் வெளியினிற் கோடியண்டம் - அந்தத்
தாயின் கைப்பந்தென ஓமோடா...

என்ற பாடலைப் பாடுகின்றார். பெரியாரின் சொற்பொழிவைக் கேட்டபிறகு பாரதிதாசனின் சிந்தனையில் மாபெரும் மாற்றம் ஏற்படுகிறது. தமிழகத்தில் மண்டிக்கிடந்த மூடநம்பிக்கைகள், சாதிபேதங்கள் என எல்லாவற்றையும் தம்முடைய கவிதை நெருப்பால் யொசுக்கித் தள்ளுகின்றார். சிறந்த பகுத்தறிவாளராக விளங்கிய பாரதிதாசன் பொதுவுடைமைக் கோட்பாட்டைப் போற்றுகின்றார்.

பொது உடைமைக் கொள்கை
திசையெட்டும் சேர்ப்போம்
புனிதமோடதை எங்கள் உயிரென்று காப்போம்

நாட்டில் பாதி விழுக்காடு இருக்கும் பெண்ணினம் விழிப்புணர்வு பெற்றால்தான் இம்மண்ணுலகம் மாண்புறும் என்பதைத் தெளிவாக உணர்ந்தவர் பாரதிதாசன்.

பெண்ணுக்குப் பேச்சரிமை வேண்டாம் என்கிறீரோ?
மண்ணுக்கும் கேடாய் மதித்தீரோ பெண்ணினத்தை?
பெண்ணடிமை தீருமட்டும் பேசுந்திருநாட்டு
மண்ணடிமை தீர்ந்து வருதல் முயற்கொம்பே.

மரபு அடிப்படையில் வழிவழியாகக் குழந்தைத் திருமணம் செய்வதும் கட்டியவன் இறந்தால் அந்தப் பெண்ணைக் கைம்பெண்ணாக்கிக் கொடுமை செய்வதும் அளவில்லாதவை. மறுமணத்தை ஆதரித்துக் குரல் கொடுத்தார். கைம்பெண்ணின் நிலையை இதயத்தைத் தைக்கும் வகையில் எழுதுகின்றார்.

கைம்மை எனக் கூறி - அப்பெரும்
கையினிற் கூர் வேலால்
நம்மினப் பெண் குலத்தின் - இதய

நடுவினிற் பாய்ச்சுகின்றோம்
 வெம்மை நீலையறியோம் - பெண்களின்
 சிந்தையை வாட்டுகின்றோம்
 இம்மை இன்பம் வேண்டல் - உயிரின்
 இயற்கை என்றறியோம்

பாரதிதாசன் பாடாத பொருளில்லை; எழுதாத இலக்கிய
 வகையில்லை. தமிழ் நெஞ்சங்களின் இதயத்தை மட்டுமல்லாது
 தமிழகத்தின் மூலை முடுக்குகளில் எல்லாம் புகுந்து நல்லவற்றைக்
 கண்டு போற்றினார்; அல்லவற்றைத் தூற்றினார்.

பேதம் வளர்க்கப் பெரும் பெரும் புராணங்கள்
 சாதீச் சண்டை வளர்க்கத் தக்க இதிகாசங்கள்
 கட்டிச் சமூகத்தின் கண்ணவித்துத் தாமுண்ணக்
 கொட்டி அளக்கும் குருக்கள் கணக்கற்றார்.

ஒரு துறை சார்ந்து பாடுவோர்க்கு இன்னொரு துறையில்
 நாட்டம் இராது. ஆனால் பாரதிதாசனைப் பொருத்தவரை
 இக்கோட்பாட்டைப் பொய்யாக்கி விட்டார். சமுதாயத்தின்
 இழிநிலைகளைக் குருதி கொதிக்கப்பாடும் புரட்சிக் கவிஞர்
 இயற்கையை ஒரு பெண்ணாகக் கண்டு களித்துப் பாடுகின்றார்.
 சீழ்க்காணும் பாடலைப் படிக்கும்போது இயற்கைப் பெண்
 எல்லோரின் மனதிலும் களிநடனம் புரிகின்றாள்.

காலையிளம் பரிதியிலே அவளைக் கண்டேன்
 கடற்பரப்பில், ஒளிப்புனலில் கண்டேன் அந்தச்
 சோலையிலே, மலர்களிலே, தளிர்கள் தம்மில்
 தொட்ட இடம் எலாம் கண்ணில் தட்டுப்பட்டாள்
 மாலையிலே மேற்றிசையில் இலங்குகின்ற
 மாணிக்கச் சுடரிலவள் இருந்தாள்! ஆலஞ்
 சாலையிலே கிளைதோறும் கிளியின் கூட்டந்
 தனில் அந்த அழகன்னாள் கவிதை தந்தாள்

தமிழை உயிராக, உடலாகக் கொண்டு வாழ்ந்தவர் பாரதிதாசன்.
 கவிஞர்கள் தமிழில் பாடினார்கள். ஆனால் இவர் தமிழைப் பாடினார்.
 இவரை விடத் தமிழை அதிகம் பாடியோர் இல்லை எனலாம்.

தமிழுக்கும் அமுதென்று பேர்! - அந்தத்
 தமிழ் இன்பத்தமிழ் எங்கள் உயிருக்கு நேர்!
 தமிழுக்கு நிலவென்று பேர்! - இன்பத்
 தமிழ் எங்கள் சமூகத்தின் விளைவுக்கு நீர்

இப்படித் தமிழ் உணர்வும் இன உணர்வும் பொதுவுடைமைக் கோட்பாடும் பகுத்தறிவுக் கருத்துக்களும் நிரம்பிய கவிதைகளை வடித்துத் தந்தவர் பாரதிதாசன். உரை நடையில் எழுதி இருந்தாலும் கவிதையாலேயே பெருமை பெற்றவர். தமக்குத் தடம் அமைத்துக் கொடுத்த பாரதியாரை நெஞ்சம் நிறைய நினைத்துப் பார்க்கின்றார்.

சுப்பிர மணிய பாரதி தோன்றி என்
பாட்டுக்குப் புதுமுறை புதுநடை காட்டினார்.

தமிழ் இலக்கிய உலகிலும் தமிழகத்திலும் எழுச்சியை உருவாக்கியவர் பாரதிதாசன். இவருக்கென்று ஒரு கவிஞர் பரம்பரை உருவாகியது. பாரதிதாசன் 1964 இல் இயற்கை எய்தினார்.

கவிமணி தேசிக விநாயகம் பிள்ளை

பாரதியாருக்குப் பிறகு தோன்றிய - எழுதிய அனைவரும் சிறந்து உயர முடியவில்லை. சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைக்கக் கவிதையில் நடை மட்டும் இருந்தால் போதாது; அதே போன்று பொருள் மட்டும் இருந்தாலும் போதாது; இரண்டும் இழையோடிக் கலந்து கவிதையாக வரும்போதே உயர்வைப் பெறும். இவ்வகையில் கவிமணியின் கவிதைகளும் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் குறிப்பிடத்தக்கவை ஆகும். மேலை நாட்டு இலக்கியங்களைத் தழுவி அழகான கவிதைகளை வடித்துத் தந்துள்ள கவிமணி அவர்கள் 1876-இல் பிறந்தவர். ஆங்கிலத்தில் எழுதப் பெற்ற நூலை (Light of Asia) அடிப்படையாகக் கொண்டு புத்தரை ஆசிய ஜோதி என்ற நூலில் பாடுகின்றார்.

மயங்கிக் கிடக்கும் புத்தரைக் கண்ட ஆடுமேய்க்கும் இடையர் குலச் சிறுவன் அவரைத் தொட அஞ்சுகின்றான். அப்போது புத்தர் கூறுவதாகக் கவிமணி வடித்துத்தரும் கவிதை தமிழுக்குப் பெருமை சேர்ப்பது; வருணாசிர தருமத்திற்கு மரண அடி கொடுப்பது.

ஓடும் உதிரத்தில் வழிந்தோடும் கண்ணீரில்
தேடிப்பார்த்தாலும் சாதி தெரிவதுண்டோ அப்பா
பாரசீகக் கவிஞர் உமார்கயாம் பாடல்களின் மொழிபெயர்ப்பு,
கவிமணியின் பெருமையை உச்சாணிக்கும் கொண்டு சென்றதாகும்.

வெயிற்கு ஏற்ற நீழல் உண்டு
வீசும் தென்றல் காற்றுண்டு
கையில் கம்பன் கவி உண்டு
கலசம் நிறைய மது உண்டு

தெய்வ கீதம் பல உண்டு

தெரிந்து பாட நீயும் உண்டு

வையம் தரும் இவ்வனம் அன்றி

வாழும் சொர்க்கம் வேறு உண்டோ?

பாரதியார், பாரதிதாசனைப் போன்று பெண்ணின் பெருமை அறிந்து போற்றியவர் கவிமணி தேசிக விநாயகம் பிள்ளை.

மாங்கைய ராகப் பிறப்பதற்கே - நல்லை

மாதவஞ் செய்திட வேண்டுமம்மா!

பங்கயக் கைநலம் பார்த்தலவோ - இந்தப்

பாரில் அறங்கள் வளருதம்மா!

கவிமணி அவர்களின் கவிதைகள் மலரும் மாலையும் எனத் தொகுப்பாக வெளிவந்துள்ளன. குழந்தைக் கவிஞராகவும் விளங்கும் கவிமணியின்,

தோட்டத்தில் மேயுது

வெள்ளைப் பசு - அங்கே

துள்ளிக் குதிக்குது

கன்றுக் குட்டி.

எனத் தொடரும் பாடல் குழந்தைப் பாடல்களில் சிறந்த ஒன்றாகப் புகழப் பெறுவதாகும். தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் முத்திரை பதித்த கவிமணி தேசிக விநாயகம் பிள்ளை தமிழில் மணந்து 1954-இல் இயற்கை எய்தினார்.

துரும்பென மெலிந்த தேகம்

துலங்கிடும் குளிர்ந்த பார்வை

இரும்பினும் வலிய உள்ளம்

இனியவே செய்யும் எண்ணம்

பரம்பொருள் நினைவே காட்டும்

பாரெலாம் பரந்த நோக்கம்

கரும்பினும் இனிய சொற்கள்

கவிமணி வடிவமாகும்

எனக் கவிமணி தேசிக விநாயகம் பிள்ளையை நாமக்கல் கவிஞர் இராமலிங்கம் பிள்ளை பாடுவதை இவண் நினைவு கூறலாம்.

நாமக்கல் கவிஞர் இராமலிங்கம் பிள்ளை

காந்தியக் கோட்பாட்டைத் தலைமேற்கொண்டு இனிமையும் எளிமையும் மிக்க கவிதைகளை அளித்தவர் நாமக்கல் கவிஞர்

இராமலிங்கம் பிள்ளை அவர்கள். 1888 ஆம் ஆண்டு பிறந்த நாமக்கல் கவிஞர் பழமையின்மீது மிகுந்த பற்றுக் கொண்டவர். அதனால்தான் அடிமைப் பட்ட இந்தியாவில் தலைதூக்கி இருந்தபோது காந்தியின் அகிம்சைப் போராட்டத்தை ஆதரித்தார்.

காந்திநாமம் வாழ்கவென்று
கைகுவித்துக் கும்பிடு
சாந்தமாக உலகமெங்கும்
சண்டையின்றி இன்புறும்
தொல்லுலகில் நாமறிந்த தலைவர் தம்முள்
சொன்னது போல் செயல் முயன்றார் இவரைப்போல
இல்லையெனும் மோகன்தாஸ் கரம்சந்த் காந்தி
இந்தியத்தாய் உலகினுக்கே ஈந்த செல்வம்

கவிஞர் இராமலிங்கம் பிள்ளை அளவில்லா நாட்டுப்பற்றுக் கொண்டவர். இந்திய மண்ணை அன்னியர் ஆள்வதை வெறுப்பவர். அறியாமையால் மூழ்கிக் காலங் கடத்தியது போதும்; நாட்டை மீட்க வேண்டும் என அழைக்கின்றார்.

பாரத நாடென்றன் பாட்டென்றன் சொத்து;
பட்டயத்துக்கென்ன வீண்பஞ்சாயத்து?
யாரிதை வேறார் அந்நியர் ஆள்?
அஞ்சிக் கிடந்தது போனது மாள
வாரவர் போறவர் யாரையும் நம்பி
வாடின காலங்கள் ஓடின தம்பி
வீரமும் தீரமும் வெற்றுகரை யாமோ?
விடுதலை விட்டிடப் போமோ?

கவிதை இயற்றுவதில் புலமை பெற்ற நாமக்கல் கவிஞர் உரை நடையில் பல்வேறு படைப்பாக்கங்களைச் செய்துள்ளார். திரைப்படத்துறையில் புகழ் பெற்ற இவர் எழுதிய புதினம் மலைக்கள்ளன் ஆகும். கற்பகவள்ளி, தாமரைக் கண்ணி, மரசுதவல்லி, காதல் திருமணம் எனப் பல புதினங்களையும் நாடகங்களையும் எழுதியுள்ளார். கவிஞர் எழுதிய அவனும் அவளும் காப்பியமாகும். இவ்வாறு தமிழ் மொழிக்கு அரியவற்றைப் படைத்துத் தந்த நாமக்கல் கவிஞர் இராமலிங்கம் பிள்ளை பாரதியாரால் புலவர் என்று போற்றப் பெற்றவர். கவிஞர் 1972 ஆம் ஆண்டு இயற்கை எய்தினார்.

சுத்தானந்த பாரதியார்

பற்றைவிட்ட சுத்தானந்த பாரதியார் நாட்டின் மீதும் மக்கள்மீதும் கொண்டிருந்த பற்றை விடவில்லை. விடுதலை உணர்வு பொங்கப் பல

நூல்களை வடித்துத் தந்தவர். இவரது பாரத சக்தி காவியம் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக இராஜராஜன் விருதைப் பெற்ற நூலாகும். பல்வேறு வகையான இலக்கிய வடிவங்களில் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட நூல்களைப் படைத்த பெருமை உடையவர்.

சுரதா

இராச கோபலான் என்னும் இயற்பெயர் கொண்ட கவிஞர் சுரதா தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலுள்ள பழையனூர் என்னும் ஊரில் 1921இல் பிறந்தவர். இளமை முதலே கவிஞராக வேண்டும் என விருப்பம் கொண்டவர். பாரதிக்குப் பாவேந்தர் பாரதிதாசன் சீடர் ஆனதைப் போல பாரதிதாசனுக்கு இராச கோபாலன் சீடர் ஆனார். பாரதிதாசனின் இயற்பெயர் சுப்புரத்தினம் என்பதனோடு தாசன் என்பதைச் சேர்த்து சுப்பு ரத்தினதாசன் என்று சொற்களின் முதல் எழுத்துகள் சேர்ந்து சுரதா ஆனார்.

சிறுகதை, திரைக்கதை போன்றவற்றை எழுதினாலும் கவிதையின் மீதே நாட்டம் இருந்தது. பாரதிதாசன், நாமக்கல் கவிஞர் போன்றவர்களோடு நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருந்தவர் சுரதா. உவமைகளை அதிகம் பயன்படுத்துவதால் உவமைக் கவிஞர் என்னும் சிறப்பைப் பெற்றுள்ளார்.

அக்கிரகாரத்து அதிசய மனிதர் எனப் போற்றப்படும் வ. ராமசாமி ஐயர் சுரதாவைக் கவிதை பாடச் சொன்னபோது பின்வருமாறு உவமையோடு பாடியுள்ளதை

நடுவிரல்போல் தலை தூக்கு - நம்
நாட்டாரின் இன்னலைப் போக்கு

ஏழைகளுக்கு நீதி கிடைப்பதில்லை என்பதைக் கவிஞர் சுரதா பின்வருமாறு பாடுகின்றார்.

ஏழை என்றால் நீதி மாறுதே - பணம்
இருப்பவரை உலகம் தேடி ஓடுதே
நெடுஞ்செழியன் ஆட்சிசெய்த நாட்டிலே - இன்று
நீதியெல்லாம் தூங்குவது வெள்ளை ஏட்டிலே

கவிஞர் சுரதாவின் கவிதைகள் படிப்போரை எழுச்சி பெறத் தக்கவை ஆகும்.

தமிழ் ஒளி

விசயரங்கம் என்னும் இயற்பெயர் கொண்ட தமிழ் ஒளி 1924ஆம் ஆண்டு புதுச்சேரியில் பிறந்தவர். பாவேந்தர் பாசறையில் வளர்ந்த பெருமைக்கு உரியவர் கவிஞர். பல காவியங்களைப் படைத்துத் தமிழுக்குப் பெருமை சேர்த்துள்ளார்

1. மாதவி காவியம்
2. விதியோ? வீணையோ?
3. கண்ணப்பன் கீளிகள்
4. கோசல குமரி
5. புத்தர் பிறந்தார்
6. கவிஞனின் காதல்
7. நிலை பெற்ற சிலை
8. வீராயி

தமிழ் ஒளியின் கவிதைகள், மக்கள் கவிதைகள் போன்ற கவிதைத் தொகுதி நூல்களும் வெளி வந்துள்ளன. முற்போக்குச் சிந்தனை மிக்க தமிழ்ஒளி அற வழியில் மக்களை விழிப்படையப் பாடுகின்றார்.

ஊரை எழுப்பிடவே - துயர்
 ஒன்றை நொறுக்கிடவே
 தாரை முழக்கிடுவேன் - தமிழ்ச்
 சாதி விழித்திடவே!
 கத்தி முனைதனிலே - பயங்
 காட்டும் உலகிடையே
 சத்திய பேரிகையை - நான்
 சுட்டி முழக்கிடுவேன்

இவ்வாறு எழுச்சி மிக்க கவிதைகளை எழுதிய கவிஞர் தமிழ் ஒளி நூற்பது வயதிலேயே மறைந்தது பேரிழப்பாகும்.

இக்காலக்கட்டத்தில் பல கவிஞர்கள் தோன்றிப் பல்வேறு கவிதை நூல்களை இயற்றித் தமிழுக்கு வளம் சேர்த்து இருக்கின்றார்கள். முருகேச பாகவதர், ச.து.சுப்பிரமணிய யோகியார், பாரதிதாசன் பாசறையில் வளர்ந்த கவிஞர் தமிழொளி, உவமைக் கவிஞர் சுரதா, இராவண காவியம் படைத்த புலவர் குழந்தை என இன்னும் பல கவிஞர்கள் தோன்றித் தமிழுக்குப் பல கவிதை நூல்களைத் தந்துள்ளார்கள். இந்த வரிசையில் கி.வ.ஜகந்நாதன் புத்தனேரி சுப்பிரமணியம், பெ.தூரன், முடியரசன், புவியரசு சோமு, திருலோக சீதாராம், துறைவன், என்.எஸ். சிதம்பரம், கு.சா. கிருஷ்ணமூர்த்தி, எஸ்.டி. சுந்தரம், வாணிதாசன், கம்பதாசன், சிதம்பர ரகுநாதன், அ.சீனிவாச ராகவன், மு. அண்ணாமலை, வேழவேந்தன், உளுந்துார்ப்பேட்டை சண்முகம், வ.செ.குழந்தைசாமி, வாய்மைநாதன் எனப் பலர் கவிதை நூல்களை எழுதியுள்ளார்.

கண்ணதாசன்

திரைப்படங்கள் மக்களிடையே மிகுந்த செல்வாக்குடன் பரவத் தொடங்கியபோது பல அருங்கவிஞர்கள் - எழுத்தாளர்கள் தோன்றுகின்றார்கள். திரைப்படப் பாடலாசிரியர்கள் மருதகாசி, உடுமலை நாராயண கவி, தஞ்சை ராமையாதாஸ், புலமைப்பித்தன்,

முத்துலிங்கம், வாலி, வைரமுத்து, அறிவுமதி, ப.விஜய், முத்துக்குமார், தாமரை எனப் பல கவிஞர்கள் இசையோடு நல்ல கருத்துக்கள் நிறைந்த பாடல்களை அளித்துள்ளார்கள். அவர்களுள் குறிப்பிடத்தக்க இடத்தைப் பெறுபவர் கவிஞர் கண்ணதாசன். படித்த கல்வியைவிடப் பட்டறிவே சிறந்தது என்பதற்குக் கண்ணதாசன் சிறந்த கான்றாகத் திகழ்கின்றார்.

பழைய இலக்கியக் கருத்துக்களை நன்றாக உள்வாங்கி மக்களுக்குப் புரியும் வகையில் கவிதைகளைத் தருவதில் கண்ணதாசன் சிறந்து விளங்குகின்றார். திருநாவுக்கரசரின் பாடலைத் தழுவிக்கீழ்க்காணும் பாடலை எழுதியுள்ளார்.

ஆட்டுவித்தால் யாரொருவர்
ஆபாதாரே கண்ணா!
ஆசையெனும் தொட்டிலிலே
ஆபாதாரே கண்ணா!

கண்ணதாசரின் கவிதைகள் திரைப்படம் சார்ந்தவை, சாராதவை எனத் தனித்தனித் தொகுதிகளாக வெளியிடப் பெற்றுள்ளன. ஏசு காவியம் கண்ணதாசனுக்குப் புகழைப் பெற்றுத் தந்த நூல்களுள் ஒன்றாகும். கண்ணதாசன் என்றொரு இதழைச் சில ஆண்டுகள் வெளியிட்டார். வனவாசம், மனவாசம் எனப் பல உரைநடை நூல்களையும் எழுதி இருக்கின்றார். கவிஞர்கள் உணர்ச்சி மிக்கவர்கள் என்பதை வாழ்நாள் முழுவதும் காட்டி வாழ்ந்த சிறந்த சிந்தனையாளர் கண்ணதாசன். நாட்டு நிலையைப் பாரதியார் பாடல் அடியோடு சேர்த்துப் பாடுகிறார்.

வள்ளுவன் தன்னை உலகீனுக்கே - தந்து
உள்ளதும் கெட்ட தமிழ்நாடு - கொலை
கொள்ளையெனும் மிக நல்ல தொழில்களைக்
குறைவறச் செய்யும் எழில்நாடு

இறைவனை எங்கும் தேடவேண்டியது இல்லை. நடைமுறை வாழ்க்கையில் ஒருவன் பெறும் அனுபவமே ஆண்டவன் என்கிறார்.

அனுபவித்தேதான் அறிவது வாழ்வெனில்
ஆண்டவனே நீ ஏன் எனக் கேட்டேன்
ஆண்டவன் சற்றே அருகில் நெருங்கி
அனுபவம் என்பதே நான்தான் என்றான்

குறைவான ஏட்டுக் கல்வியுடன் அனுபவத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டு கவிதை உலகில் முத்திரை பதித்தவர் கவியரசு கண்ணதாசன் எனில் மிகையாகாது.

பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசுந்தரம்

வாழங்காலத்தை மறந்து கற்பனைக் குதிரையில்
 இலக்கியங்கள் பறப்போர் பாடும் கவிதைகள் அல்லது வேறு
 வாழங்காலத்தின் நேரம் போக்குவோருக்கு நெருங்கிய உறவுகள்.
 விளக்காதவை சமுதாய நிலையை, அக உணர்வுகளை
 கல்யாணசுந்தரம் மக்களிடம் எடுபடுவதில்லை. பட்டுக்கோட்டை
 தொழில்களைச் வாழ்ந்த சில ஆண்டுகளிலேயே பல்வேறு
 யாழ்ப்பைப் பெற்றார். செய்தார். பாட்டாளி மக்களோடு பழகும்
 மிக்கவர். பொதுவுடைமைக் கோட்பாட்டில் தீவிரப்பற்று

காலங்காலமாக நீதி தவறாது வாழ்வதற்கு எத்தனையோ
 மூல்கள் தோன்றி நீதிபோதனை செய்துள்ளன. ஆனால் இனப் பிரிவு,
 சுரண்டல், ஊழல், வறுமை என்பவை நீங்கியபாடில்லை.

பொதுவுடைமைக் கோட்பாடுகள் புரட்சிகரமானவை.
 எல்லோரும் எல்லாமும் பெறவேண்டும். தனிமனிதரிடம் பொருள்
 குவிவதால் பல்லாயிரம் பேர் வறுமையில் வாடிப் பட்டினியால்
 மடிகின்றனர். இதனால் குழப்பமும் போராட்டமும் மிகுகின்றன.
 அனைவரும் பலனைப் பெற்று அண்ணன் தம்பியாக வாழவேண்டும்
 என்பதைப் பட்டுக்கோட்டையார் எவ்வளவு மனித நேயத்துடன்
 கூறுகின்றார்.

உழைப்பை மதித்துப் பணைக் கொடுத்து
 உலகில் போரைத் தடுத்திடுவோம்
 அண்ணன் தம்பியாய் அனைவரும் வாழ்ந்து
 அருள் விளக்கு ஏற்றிடுவோம்

பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசுந்தரம் எதைப் பாட எடுத்துக்
 கொண்டாலும் அதில் உழைப்பவர்களின் நிலையை
 வெளிப்படுத்தாமல் விடமாட்டார். மனிதன் மனித நேயத்தோடு
 வாழவேண்டும். ஒவ்வொரு மதத்தவரும் எங்கள் மதத்தில் எல்லாமே
 சொல்லப் பட்டுள்ளன என்கிறார்கள். ஆனால் மனிதனை அடிமைப்
 படுத்துவதை நிறுத்தவில்லை; சுரண்டல் வளர்ந்து கொண்டே
 போகிறது. பதுக்கல் ஒழியவில்லை. எல்லோருக்கும் புரியும் வகையில்
 எளிமையாகக் கேட்கின்றார்.

சித்தர்களும் யோகிகளும்
 சிந்தனையில் ஞானிகளும்
 புத்தரோடு ஏசுவும்
 உத்தமர் காந்தியும்
 எத்தனையோ உண்மைகளை

எழுதி எழுதி வச்சாங்க
எல்லாந்தான் படிச்சீங்க
என்ன பண்ணி கிழிச்சீங்க?

திரைப்படத்துறையை வருமானத்திற்காகப் பயன்படுத்தாமல் கோட்பாடுகளைக் கூறிய நிலை போய், இன்று வாணிப நோக்கில் திரைப்படப் பாடல்கள் புற்றீசல்களாகப் புறப்பட்டுச் சிறிது தூரத்தில் நேரத்தில் விழுந்து விடுகின்றன. பாட்டாளிகளுக்காகக் குரல் கொடுத்த பட்டுக்கோட்டையார் வாழ்க்கை (1930 - 1959) பிஞ்சிலேயே உதிர்ந்து விடுகிறது.

14.2 குழந்தைப் பாடல்கள்

வளரும் பயிரை வளர்க்கும் முறையோடு வளர்த்தாலே எதிர்பார்க்கும் பலனைப் பெறலாம். குழந்தைகளும் இந்த நிலையில் உள்ளவர்கள். குழந்தைப் பேறு பற்றிப் பழங்காலத்தில் இருந்தே பல செய்திகள் இலக்கியங்களின் வழியாக அறிய முடிகின்றது. பாரதியார், பாரதிதாசன், கவிமணி தேசிக விநாயகம் பிள்ளை, கா.நமச்சிவாய முதலியார் எனப் பலர் குழந்தைப் பாடல்கள் எழுதி இருக்கின்றார்கள். பாரதியார் உயிர்வாழ் இனங்களிடம் அன்பு பொழிய வேண்டும் என்று பாப்பாவிடம் கூறுகின்றார். நாட்டுப்பற்று மிக்கு இருக்க வேண்டும் எனக் குறிப்பிடுகின்றார்.

தமிழ்த்திரு நாடுதன்னைப் பெற்ற - எங்கள்
தாயென்று கும்பிடடி பாப்பா
அமிழ்தில் இனியதடி பாப்பா - நம்
ஆன்றோர்கள் தேசமடி பாப்பா

மேற்குறிக்கப்பெற்ற கவிஞர்களும் இன்னும் சிலரும் குழந்தைப் பாடல்கள் எழுதி இருக்கின்றார்கள். ஆனால் வாழ்நாள் முழுவதும் குழந்தை இலக்கியம் எழுதியவர்கள் சிலரே. அவருள்ளும் முதலிடம் பெறுபவர் அழ.வள்ளியப்பா.

தோட்டத்தில் மேயுது வெள்ளைப்பசு - அங்கே
துள்ளிக் குதிக்குது கன்றுக் குட்டி
அம்மா என்குது வெள்ளைப் பசு - உடன்
அண்டையில் ஓடுது கன்றுக் குட்டி

தேன், மலரிடம் கூறுவதாக அற்புதமான கற்பனைக் குழந்தைப் பாடலை அழ. வள்ளியப்பா பாடுவது நம் சிந்தனையைத் தூண்டி விடுகின்றது.

இனிக்கும் தேனைச் சேர்த்ததால்
என்னை மனிதர் பிரிக்கின்றார்
மணத்தை வாரி இறைத்ததால்
மலரே உன்னைப் பறிக்கின்றார்

277

அழ. வள்ளியப்பாவை அனைவரும் அறிய வைத்தவை குழந்தைப் பாடல்கள் ஆகும். எளிய கருத்தும் இனிய - எளிய நடையும் கொண்ட அழ. வள்ளியப்பாவின் குழந்தைப் பாடல்கள் பல குழந்தை இலக்கிய எழுத்தாளர்களுக்கு வழிகாட்டியாக இருக்கின்றன. ர. அய்யாசாமி, புவண்ணன், பெரியசாமி தூரன், செல்வ கணபதி என இன்னும் சிலர் குழந்தைப் பாடல்களையும் வேறு இலக்கியங்களையும் எழுதி இருக்கின்றார்கள்.

14.3 புதுக்கவிதை

மேலை நாட்டு இலக்கியத்தின் தாக்கத்தால் தமிழ்க் கவிதை வரலாற்றில் ஏற்பட்ட வளர்ச்சி நிலையே புதுக்கவிதை. பாரதியார் வசன கவிதை அமைப்பில் புதுக்கவிதையைத் தமிழுக்குக் கொண்டு வந்தவர் எனக் குறிப்பார்கள்.

கவிதை என்பது மரபுக் கவிதை, புதுக்கவிதை என இருநிலையில் பாகுபாடு செய்யப் பெறுகின்றது. மரபுக் கவிதை என்பது கவிதை இலக்கணத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுதப் பெறுவதாகும். பொருள் எல்லாவற்றிற்கும் அடிப்படையாக - கொள்கையாக இருந்தாலும் மரபுக் கவிதையில் எழுத்து, அசை, சீர், தளை, அடி, தொடை என்ற அனைத்துச் செய்யுள் உறுப்புகளும் சரியாக அமைந்து வருதல் வேண்டும். புதுக்கவிதையில் எதுகை மோனைக்காகச் சொல்லைத் தேடி எடுக்க வேண்டியது இல்லை. பொருளை அடிப்படையாகக் கொண்டு புதுக்கவிதை இயல்பாக அமைதல் வேண்டும். இலக்கணத்தை முதன்மைப்படுத்திக் கவிதையை அமைக்கும்போது கவிதையில் எதுவுமே இல்லாமல் இருப்பதாகப் புதுக்கவிஞர்கள் உணர்ச்சின்றார்கள். புவியரசு என்னும் புதுக்கவிஞர் மரபுக் கவிதையின் நிலையையும் புதுக்கவிதையின் வரவால் அது ஒன்றுமில்லாமல் போனதாகவும் குறிப்பிடுகின்றார்.

அரைத்த மாவையே
குழைத்து உருட்டி
பழமைக்கல்லின்
நடுவில் நிறுத்தி
யாப்பு உருளையால்
எண் சீர் அளவுக்கு

இழுத்துத் தேய்த்து
 உலர்ந்த உவமை
 மாவைத் தூவி
 எழுத்துச் சிலேடை
 எண்ணெயில் போட
 பஃப் என
 உப்பிச் சிரித்தது அது
 அதை ஆசையாய்
 எடுத்து இலையில்
 போடும் வேளையில்
 ஒரு புதுக்காற்று
 குப் பென வீசிற்று ஒ!
 குனிந்து பார்த்தேன்
 உடைந்த அதற்குள்
 ஒன்றுமே இல்லை!

மு.மேத்தாவும் புதுக்கவிதை எவ்வாறு இருக்க வேண்டும் என்பதைக் கீழ்க்கண்டவாறு கூறுகின்றார்.

இலக்கணச் சொங்கோல்
 யாப்புச் சிம்மாசனம்
 எதுகைப் பல்லக்கு
 மோனைத் தேர்கள்
 தனிமொழிச் சேனை
 பண்டித பவனி
 இவையெதும் இல்லாத
 கருத்துக்கள் தம்மைத்தாமே
 ஆளக் கற்றுக் கொண்ட
 புதிய மக்களாட்சி முறையே
 புதுக்கவிதை

புதுக்கவிதை என்ற பெயரில் நிறைய எழுதப் பெற்றாலும் அனைத்தும் தரம் வாய்ந்தவையாக இல்லை. புதுமையை நோக்கிய பாதையில் புதுக்கவிதையின் கோட்பாடு இருந்தாலும் தொடக்கத்தில் பொருள் பழையதாகவும் வடிவம் புதியதாகவும் இருந்தன. தனிப்பட்டவர்கள் புகழ்மிக்க புதுக் கவிஞர்களாக இருந்தாலும் பல இயக்கங்கள் வழியாகவே புதுக்கவிதையின் வளர்ச்சியும் புதுக்கவிஞர்களின் வளர்ச்சியும் இருந்து இருக்கின்றன.

மணிக்கொடி இதழ் (1933) வ.ராமசாமி, கே.சீனிவாசன் போன்றோரால் நடத்தப் பெற்றது. பிறகு புதுமைப்பித்தன், சி.எஸ்.ராமையா போன்றோர் பொறுப்பேற்றனர். புதுக்கவிதை, சிறுகதை, விமர்சனங்கள் என இலக்கிய வளர்ச்சியே அடிப்படையாகப் போற்றப்பெற்றது. புதுமைப்பித்தன், ந.பிச்சமூர்த்தி, கு.ப.ராஜகோபாலன் போன்றோர் வால்ட் விட்மனின் புதுக்கவிதை அமைப்பைப் பின்பற்றி (Free verse) நிறைய எழுதினர்.

புதுமைப்பித்தன்

புதுமைப்பித்தன் சிறுகதை வளர்ச்சிக்குப் பிதா மகளாக இருப்பதைப் போன்று புதுக்கவிதை வளர்ந்தபோது அதிலும் ஈடுபாடு கொண்டு தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றிற்குப் பெருமை சேர்த்துள்ளார். இவரது கவிதைகளின் தொகுப்பு புதுப்பித்தன் கவிதைகள் என்பதாகும்.

இத்தனைக்கும் மேலே
இனி ஒன்று ஐயா, நான்
செத்ததற்குப் பின்னால்
நீதிகள் திரட்டாதீர்!
நினைவை விளிம்புகட்டி
கல்லில் வடித்து
வையாதீர்:

வானத்து அமரன்
வந்தாண் காண்! வந்தது போல்
போனாண் காண் என்று
புலம்பாதீர்
அத்தனையும் வேண்டாம்
அடியேனை விட்டுவிடும்

சமுதாயத்தில் பொதுவாழ்வில் ஈடுபடுவோரின் நல்ல கோட்பாடுகளைப் பின்பற்றாமல் நிதி திரட்டுவது, சிலை வைப்பது, புகழ்வது போன்ற செயல்களை அங்கதச்சுவையுடன் குறிப்பிடுகின்றார்.

பிச்சமூர்த்தி

ந.பிச்சமூர்த்தி புதுக்கவிதை வரலாற்றில் குறிப்பிடத்தக்க இடத்தைப் பெறுகின்றார். மரபுக்கும் புதுமைக்கும் முதன்மை கொடுத்தார். நம்பிக்கையை வெளிப்படுத்தும் கீழ்க்காணும் புதுக்கவிதை பிச்சமூர்த்தியின் முக்கியமான கவிதைகளுள் ஒன்றாகும்.

போர் என்ற சங்கு முழங்குகிறது
அழகின் சிரிப்பு அண்டமாய்ப் பிறந்திருக்கிறது
அகண்ட ஒளி அனாதியாய் மலர்ந்திருக்கிறது
அழகும் அத்யாத்மமும் அழைக்கின்றன
ஃவா! விழியை உயர்த்து
சூழ்வின் இருள் என்ன செய்யும்?
அமுதத்தை நம்பு
ஒளியை நாடு
கழுகு பெற்ற வெற்றி நமக்குக் கூடும்
சூழ்வின் இருள் என்ன செய்யும்?

பல்லாண்டு காலம் எழுதியபோதிலும் குறைந்த அளவே கவிதைகள் காணப் பெறுகின்றன. இருப்பினும் இன்று ஆலமரமாக வளர்ந்துள்ள புதுக்கவிதை வளர்ச்சிக்கு வித்திட்டவர்களில் ந.பிச்சமுர்த்தியும் ஒருவர் என்பதை மறக்க முடியாது. இவரது கவிதைகளை ஆராய்ந்த சி.சு.செல்லப்பா, பிச்சமுர்த்தி தன் காலத்துத் தளத்தில் கால் பதித்து எதிர்காலத்தைப் பேசும்கவி என்கிறார்.

கு.ப.ராஜகோபாலன்

புதுமைப் பித்தனைப் போலக் கு.ப.ராஜகோபாலனும் சிறுகதை எழுதுவதில் முத்திரை பதித்ததைப் போன்று புதுக்கவிதை எழுதுவதிலும் சிறந்து விளங்குகின்றார். கவிதை நூலாக வெளிவரவில்லை. மணிக்கொடியிலும் கலாமோசினியிலும் கவிதைகள் வந்துள்ளன.

முதல் மழை விழுந்ததும்
மேல் மண் பதமாகி விட்டது
வெள்ளி முளைத்திடுது. விரைந்துபோ, நண்பா
காளைகளை ஓட்டிக் கடுகிச்செல், முன்பு!
பொன் ஏர் தொழுது, புலன் வழிபட்டு
மாட்டைப் பூட்டிக்
காட்டைக் கீறுவோம்

ஏர் புதிதன்று, ஏரும் நுகத்தடி கண்டது.
காடு புதிதன்று, கரையம் பிடித்ததுதான்
கை புதிதா கார் புதிதா? இல்லை!

நாள் தான் புதிது, நட்சத்திரம் புதிது
ஊக்கம் புதிது, உரம் புதிது
மாட்டைத் தூண்டிக் கொழுவை அழுத்து
மண் புரளும் மழை பொழியும்!

நீலம் சிலிர்க்கும் பிறகு நாற்றும் நிமிரும்
எல்லைத் தெய்வம் நீலம் காக்கும், கவலையில்லை

231

கீழ்க்கு வெளுக்குது
பொழுதேறப் பொன் பரவும் ஏரடியில்
நல்ல வேளையில் நாட்டுவோம் கொழுவை

மணிக்கொடியிலும் கலாமோகினியிலும் அவர் எழுதியுள்ள
கவிதைகள் இருபத்தொன்பது கிடைத்துள்ளன.

வல்லிக்கண்ணன்

இக்காலக் கட்டத்தில் வல்லிக்கண்ணனும் நல்ல கவிதைகளை
எழுதியுள்ளார்.

உமையின் கவிதை

உலகின் உயிர்ப்பு, உயிரின் சக்தி

சக்தியின் சிரிப்பு சிவத்தின் மலர்ச்சி

மலரின் சிறப்பு, ஜீவனின் ஒளி, ஆத்மாவின் சுடர்

அமரர் ஜீவா அவர்களால் தோற்றுவிக்கப் பெற்ற தாமரை (1958)
என்ற இதழ் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் குறிப்பிடத்தக்க இடத்தைப்
பெறுகின்றது. தமிழகத்தில் பல முன்னோடிப் படைப்பாளர்களைத்
தோற்றுவித்த பெருமை இதற்குண்டு. ஜீவா, பல்லடம் மாணிக்கம்,
டி.க.சிவசங்கரன், சி.மகேந்திரன் என ஆசிரியர்கள் தொடர்ந்து
தாமரையை நடத்தி வருகின்றார்கள்.

எழுத்து

புதுக்கவிதையின் வளர்ச்சிக்குப் பெரும் தொண்டாற்றியது எழுத்து
(1959) என்னும் இதழாகும். இச்சிற்றிதழின் ஆசிரியர் சி.க.செல்லப்பா.
புதுக்கவிதை மட்டுமல்லாமல் புதினம், சிறுகதை, நாடகம்
போன்றவற்றையும் படைத்து இக்கால இலக்கியத்திற்குத்
தொண்டாற்றியவர், எழுத்துவழிப் பல புதுக்கவிஞர்களை
உருவாக்கினார். தருமு சிவராமு, ந.பிச்சமுர்த்தி, டி.எஸ்.துரைஸ்வாமி,
சி.மணி, வேணுகோபாலன் போன்றோர் எழுத்தில் கவிதை
எழுதினார்கள். தருமு சிவராமுவின் கீழ்க்காணும் கவிதை படிமத்திற்குச்
சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும்.

பூமித் தோலின்

அழகுத் தேமல்

பரிதி புணர்ந்து

படரும் விந்து

கதிர்கள் கமழ்ந்து
 விரியும் பு
 இருளின் சிறகைத்
 தின்னும் கிருமி
 வெளிச்சச் சிறகில்
 மிதக்கும் குருவி

இக்கவிதையில் விடியும் பொழுது படிப்போரின் மனதில் காட்சியாகத் தோன்றும் வகையில் படைக்கப் பெற்றுள்ளதால் படிமக் கவிதைக்குச் சான்றாகத் தரப்பெறுகிறது.

க.நா.சுப்பிரமணியம் வெளியிட்ட குறாவளி (1939) இலக்கிய வட்டம் என்ற இதழ்களும் குறிப்பிடத்தக்கவையாக இருந்தன. இவற்றின் வழியும் பல புதிய எழுத்தாளர்கள் அறிமுகப்படுத்தப் பெற்றார்கள். முன்பே குறிக்கப் பெற்றதைப் போன்ற இவ்விதழ்கள் முற்போக்குச் சிந்தனைகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பதைவிட இக்கால இலக்கிய வகைகள் வளர்க்கும் முயற்சியில் பெரிதும் ஈடுபட்டிருந்தன எனலாம். அடுத்து, கசடதபற (1970) நடை (19) மனிதன் (1954) சாந்தி (1954) போன்ற சிற்றிதழ்கள் தோன்றி இக்கால இலக்கிய வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் துணை புரிந்துள்ளன. இவற்றின்வழியும் பல புதுக்கவிஞர்கள் உருவாக்கப் பெற்றுள்ளார்கள்.

வானம்பாடி

ஏறக்குறைய முப்பதுகளில் தொடங்கிய புதுக்கவிதை பொருள் மாறாமல் வடிவம் மாறி அப்படியே வளர்ந்து வந்துள்ளது. அறுபதுகளின் இறுதியில் வானம்பாடி என்னும் இயக்கம் தோன்றுகின்றது. எழுபதுகளில் வளர்கின்றது. அவர்கள் முழக்கம் இதுதான்.

நாங்கள்

வானம்பாடிகள் : மாணுட

கானம்பாடிகள் : உழைப்பு

ஞானம் பாடிகள்!

மரபுக் கவிதையோடு புதுக்கவிதையும் நன்கு எழுதிய புதுக்கவிஞர்கள் இக்குழுவில் இடம் பெற்றிருந்தார்கள். நிறங்களில் சிவப்பையே நாம் நிச்சயிக்க முடியும் என முழுமையாக நம்பியவர்கள் இதில் இருந்தாலும் இதன் உந்து சக்தியாலும் பல புதுக்கவிஞர்கள் தோன்றினார்கள். இவர்களின் சொல்லம்புகள் அனலைக் கக்கின. ஆட்சியரின் உடல் நெளியவும் பாட்டாளிகளின் உடல் நிமிரவும் உந்து

சக்தியாக இருந்தன. இக்காலக் கட்டத்தில் தோன்றிய பல புதுக்கவிஞர்களில் சிலரை இங்குக் காணலாம்.

அப்துல் ரகுமான்

முப்பதுகளில் தோன்றிய புதுக்கவிதை வளர்ச்சி அடைந்தது இவருடைய காலத்தில் இருந்துதான். புதுக்கவிதையின் வடிவமும் பொருளும் இவரது கவிதைகளில் சிறப்பாக அமைந்துள்ளன. பால்வீதி, சுட்டுவிரல், நேயர் விருப்பம், கரைகளே நதியாவதில்லை எனப் பல கவிதைத் தொகுப்புகள் வெளிவந்துள்ளன. இவரது ஆலாபனை என்ற கவிதை நூலுக்கு 2001-ஆம் ஆண்டுக்கான சாகித்திய அகாதமி பரிசு கிடைத்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது ஆகும். ஹைகூ கவிதைகளையும் இவர் எழுதி இருக்கின்றார். இவரின் கவிதை அங்கதம் நிறைந்ததாக இருக்கும். பசுமரத்து ஆணியாக நெஞ்சில் பதியும்.

வணிகர்களே!

உங்களையும் நீதிபதியாக மதித்து

உங்களுக்கும் தராக தரப்பட்டது.

ஆனால் என்ன விபரீதம்!

அவர்கள் வியாபாரம் செய்ய

ஆரம்பித்து விட்டார்கள்.

தண்டனை தரத் தொடங்கி விட்டார்கள்.

ஈரோடு தமிழன்பன்

தமிழ்ப் புதுக்கவிதை உலகில் குறிப்பிடத்தக்க சிலரில் இவரும் ஒருவர். ஊமை வெயில், தோணி வருகிறது, கண்ணுக்கு வெளியே சில கணாக்கள், கிழக்குச் சாளரம், தமிழன்பன் கவிதைகள் எனப் பல தொகுதிகள் வந்துள்ளன. மனிதனுக்கு நகைச்சுவை உணர்வு வேண்டும் என்பதை வெளிப்படுத்துகின்றார்.

கன்னி கழியாமலே

ஒருபெண்

கண்மூடி விடுவதைப்போல

ஒருமுறை கூடச்

சிரிப்பு வரையப்படாமலேயே

சில உதடுகள்

புதைகுழி செல்கின்றன

இவரது கவிதைகள் பற்றிச் சி.சொக்கலிங்கம் திறனாய்வு செய்துள்ளார்.

எழில் முதல்வன்

பேராசிரியர் எழில் முதல்வன் கவிஞராகத் திகழ்வதோடு சிறந்த திறனாய்வாளராகவும் சிறுகதை, புதின எழுத்தாளராகவும் உள்ளார். இவரது புதிய உரைநடை என்ற நூலுக்குச் சாகித்திய அகாதமி விருது கிடைத்துள்ளது. இவரது கவிதை மாறுபட்ட அமைப்புடையது. எல்லோராலும் எடுத்துக்காட்டப் பெறுவது

கி
யு
வி
வே
ஒரே கூட்டம்.

நா. காமராசன்

வானம்பாடி இலக்கியக் குழு தோன்றியபோது அடையாளம் காணப்பெற்ற புதுக்கவிஞர்களுள் இவரும் ஒருவர். பல கவிதைத் தொகுப்புகள் வெளி வந்திருந்தாலும் இவர் பெயர் சொல்வது கருப்பு மலர்கள் என்னும் தொகுதியே. சொல் புதிது ; சுவை புதிது ; பொருள் புதிது என்பதைப் போல எல்லாமே புதியவை. கீழ்க்காணும் வரிகளில் விலை மகளிரை வித்தியாசமாகச் சிந்திக்கின்றார்.

நாங்கள் ரஜினியின் மக்கள்
மன்மதனின் ஒற்றர்கள்
கற்புச் சிறையை உடைப்பதால்
கைது செய்யப் படுகின்றோம்
பாற்கடல் அமுதத்தைத் தேவர்கள் சுவைத்து
விட்டதால்தான்
எங்கள் இதழ் அமுதத்தை அரக்கர்களுக்கு வழங்குகின்றோம்.

கல்யாண்ஜி

நல்ல தரமான கவிதைகளைக் கல்யாண்ஜி கவிதைகள் என்ற நூலில் காணலாம். பெயர் சொல்லத்தக்க புதுக்கவிஞர்.

பேசும் பாரென் கிளியென்றான்
கூண்டைக் காட்டி வரவில்லை
வீசிப்பறக்கச் சிறகில்லை
வானம் கைப்பட வழியில்லை
பேசும் இப்போது பேசுமென
மீண்டும் மீண்டும் அவன் சொல்ல
பறவை யென்றால் பறப்பதெனும்
பாடம் முதலில் படியென்றேன்.

புலரி, நிவா பார்த்தல் போன்றவையும் இவருடைய கவிதைத் தொகுதிகள் ஆகும். இயற்கையை நேசித்தல், இயற்கையோடு இயைந்த நம் தொலைந்து போன வாழ்க்கையை அசை போடுதல் போன்றவை இவரது கவிதைகளின் பாடு பொருளாக இருப்பதை அறியலாம்.

சற்று நேரம்

அணில் குட்டி எங்கள் வீட்டில் இருந்தது

நாங்கள்

அணில் குட்டியின் கிளையில் இருந்தோம்

கலாப் பிரியா

கலாப்பிரியாவும் எழுபதுகளில் நல்ல கவிதைகளை எழுதும் புதுக்கவிஞர் ஆவார். பல கவிதைகள் சிந்தனை மிக்கவை. கலாப் பிரியாவின் கவிதைகள் தொகுதிகளாக வந்துள்ளன.

சக்திக் கனல்

சக்திக் கனல் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க புதுக்கவிஞர். எத்தனை ஆறுகள் பெருக்கெடுத்தாலும் உழைப்பில் வியர்வை சிந்தியே வாழ வேண்டும் என்பதை எதார்த்தமாகக் கூறுகின்றார்.

இங்கு

கங்கை நதி பாய்ந்தாலும்

காவிரி நடந்தாலும்

கோதாவரி, கிருஷ்ணா

கும்மாளமிட்டாலும்

வியர்வை நதி பாயாமல் - மக்களுக்கு

விமோசனமே கிடையாது

மீரா

கவிஞர் மீ.ராசேந்திரன் கல்லூரிப் பேராசிரியர். கனவுகள் + கற்பனைகள் = காகிதங்கள் என்ற புதுக்கவிதைத் தொகுப்பின் மூலம் தமிழகப் புகழ் பெற்றவர். எப்படி ஒன்றைப் பற்றி எழுத வேண்டும் என்பதற்கு இலக்கணமாக இருப்பவை இவரது கவிதைகள்.

உனக்கென்ன

ஒரு பார்வையை

வீசி விட்டுப் போகிறாய்

என் உள்ளமல்லவா

வைக்கோலாய்ப் பற்றி எரிகின்றது

உனக்கென்ன
ஒரு புன்னகையை
உதீர்த்து விட்டுப் போகிறாய்
என் உயிரல்லவா
மெழுகாய்
உருகி விழுகிறது.

மு. மேத்தா

முதல்தரப் புதுக்கவிஞர்கள் வரிசையில் பேராசிரியர் மு. மேத்தாவும் இடம் பெறுகின்றார். இவர் கவிதை நூல்களும் வேறு நூல்களும் வெளிவந்துள்ளன. கண்ணீர்ப் பூக்கள் இவரது கவிதைத் திறனுக்கு எடுத்துக்காட்டு.

விஞ்ஞானிகளுக்கு ஒரு
விண்ணப்பம்
கண்ணீரைக் குடி நீராக்கும்
மார்க்கத்தைக்
கண்டு பிடியுங்கள்
இந்தியாவில்
இருக்கவே இருக்காது
தண்ணீர்ப் பஞ்சம்.

சிற்பி பாலசுப்பிர மணியன்

முறையான பயிற்சியும் சரியான பாதையும் கண்டால் படைப்பாளனுக்கு வானமே வசப்படும் என்பதற்குக் கவிஞர் சிற்பி பாலசுப்பிரமணியின் சிறந்த சான்றாகின்றார்.

சர்ப்ப யாகம், ஒளிப்பறவை, ஒரு கிராமத்து நதி, ஆதிரை எனச் சிற்பியின் கவிதைத் தொகுதிகள் 17 சேர்த்து இரண்டு தொகுதிகளாக நீயூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனத்தின் வழியாக வெளிவந்துள்ளன. பாரதி, ஜீவா, பாரதிதாசன் போன்றோரின் சிந்தனை மரபில் தோன்றியவர். மரபுக்கவிதை, புதுக்கவிதை இரண்டிலும் ஆழங்கால் பட்டவர். மலையாளத்திலிருந்து தமிழுக்கு நிறைய மொழி பெயர்த்துள்ளார்.

கவிதை, மொழி பெயர்ப்புக்காக இரு முறை சாகித்திய அகாடெமி விருது பெற்றவர். தமிழ்ப் பேராய விருதும் பிற விருதுகளும் பெற்றுள்ளார்.

வீட்டில் குறட்டைவிட்ட செந்தமிழர் கண்விழிக்க
வெற்றி இலக்கியத்தை அன்றளித்த பாரதிபோல்

பாடடை திறக்க வந்த பாலசுப் பிரமணியப்
பைந்தமிழ்ப் பாவாணர்
எனப் பாவேந்தர் பாரதிதாசனாள் பாராட்டப் பெற்றவள் கவிஞர்
சிற்பி.

இன்குலாப்

இடதுசாரி சிந்தனை மிக்க கவிஞர்களில் சாகுல் அமீது என்னும்
இயற்பெயர் கொண்ட இன்குலாப்பும் ஒருவராவார். இதுவரை
வெளிவந்த கவிதைகள் அனைத்தும் தொகுக்கப் பெற்று ஒவ்வொரு
புல்லையும் என்னும் கவிதை நூலாக வெளிவந்துள்ளது.

ஒவ்வொரு புல்லையும் பெயர் சொல்லி அழைப்பேன்
பறவைகளோடு எல்லை கடப்பேன்
பெயர் தெரியாத கல்லையும் மண்ணையும்
எனக்குத் தெரிந்த சொல்லால் விரிப்பேன்

இயற்கைப் பொருள்கள் மேல் இவ்வளவு ஈடுபாடு
கொண்டிருக்கும் இன்குலாப் மானூடத்தின் மீது கொண்டிருக்கும்
ஈடுபாட்டைச் சொல்லித் தெரிய வேண்டியதில்லை. ஒளவை
என்றொரு நாடக நூலையும் படைத்துள்ளார்.

இளைய சந்ததி
பூமியைத் திருப்புக!
இளைய சந்ததி
பூமியைத் திருப்புக!

வைரமுத்து

திரைப்படப் பாடல்கள் எழுதும் கவிஞர் வைரமுத்து பெயர்
சொல்லும் பல கவிதை நூல்களை எழுதியுள்ளார். கவிராஜன் கதை,
தண்ணீர்த்தேசம், பெய்யெனப் பெய்யும் மழை போன்றவை இவரது
கவிதைத் திறனுக்குச் சான்றுகள் ஆகும். நாட்டின் விடுதலையால்
பெற்ற பலனை அப்படியே கீழ்க்காணும் கவிதையில்
வெளிப்படுத்துகின்றார்.

என்ன தந்ததாம்
இந்தச் சுதந்திரம்?
அப்பனின் திருவோட்டைப்
புத்திரனுக்கும்
கீது புதுப்பித்துத் தந்தது

வெளிநாட்டினர் இட்ட
 விலங்கை உருக்கி
 உள்ளூர் விலங்குள்
 உற்பத்தி செய்தது

நா. முத்துக் குமார்

இளம் கவிஞரான நா. முத்துக்குமார் பல விருதுகளைப் பெற்ற திரைப்படப் பாடலாசிரியராகவும் திகழ்கின்றார். கண்பேசும் வார்த்தைகள் என்னும் நூலில் திரைப்படால் அனுபவங்களைப் பாடல்களுடன் வெளிப்படுத்துகின்றார். குழந்தைகள் நிறைந்த வீடு என்பது குறுங்கவிதை நூலாகும்.

இன்று வேண்டாம்
 நாளை வா நீலா
 ஊட்டுவதற்குச் சோறில்லை

பட்டாம் பூச்சி விற்பவன் என்றொரு கவிதை நூலும் வெளி வந்துள்ளது.

ந. இலக்குமிகுமாரன் ஞானதீரவியம்

கல்லூரி ஒன்றில் முதல்வராகப் பணிபுரியும் இலக்குமி குமாரன் ஞானதீரவியம் தஞ்சை மண் சார்ந்த கவிதைகளை வாரி வழங்கியுள்ளார். வேளாண்மை சார்ந்த குடும்பத்தில் பிறந்ததால் இவருடைய படைப்புகள் அனைத்திலுமே மண்ணே மணக்கின்றது.

1. என்பதாய் இருக்கிறது...
2. ஒன்றுமில்லை என்று ஒன்றும் இல்லை
3. நீலாப் பேச்சு
4. வீட்டிற்குக் கீழிருக்கும் கங்கு
5. அலை... பிறிதொரு அலை... கடல்
6. பெரு நயப்புரைத்தல்
7. ... என்றிருந்தது எம் வைகல்

ஊர்ப் பார்க்கப் போய்ச்
 சுற்றிச் சுற்றிச்
 சுவரொட்டிகள்

தெருவை மறைத்து, ஊரை மறைத்து ஒட்டப்பட்டிருக்கும் சுவரொட்டிக் கலாச்சாரத்தை எவ்வளவு இயல்பாக இலக்குமி குமாரன் ஞானதீரவியம் குறிப்பிடுகின்றார்.

அக ஒட்டு என்றொரு மண் சார்ந்த புதினத்தையும் கவிஞர் இலக்குமி குமரான் ஞானதிரவியம் படைத்துள்ளார்.

கிராமங்கள் நகர்மயமாகும் பின்னணியில் மதிப்பீடுகள் சிதைவற்றுப் போகச் செய்து பிழைக்கும் தகவமைப்புகளை வாழ் நெறி முறையாக வரித்துக் கொள்ளப் பயிற்றுவிக்கப்படும் மனிதர்கள் குறித்த ஒரு விமர்சனமாக விரிகிறது இந்நாவல்.

ஒரு நாள், சுவரிடுக்கில் ஆள், தீயரும்பு என்னும் மூன்று சிறுகதைத் தொகுப்புகளையும் மூன்று ஆய்வு நூல்களையும் வெளியிட்டுள்ளார்.

ஹைகூ கவிதை

ஐப்பானிய மொழியில் ஹைகூ என்னும் குறுங்கவிதை முக்கியமான இடத்தைப் பெறுகின்றது. தற்கால இலக்கியத்தில் ஏற்பட்ட புதுமைகள் பாரதியாரை முன்னிலைப்படுத்தியே அமைகின்றன. பாரதியார் ஹைகூ பற்றிச் சிந்திக்கின்றார். ஐப்பானிய ஹைகூ கவிதைகளைப் பல கவிஞர்கள் தமிழில் மொழிபெயர்த்துள்ளார்கள். சி.மணி, தி.லீலாவதி போன்றோர் இந்நிலையில் முதன்மையானவர்களாகக் கருதப் பெறுகின்றார்கள். அப்துல் ரகுமான், தமிழ் நாடன், ஈரோடு தமிழன்பன் போன்றோர் ஹைகூ கவிதைகளைத் தமிழுக்குத் தருகின்றார்கள். இதுவரை பல ஹைகூ ஆய்வு நூல்களும், ஹைகூ கவிதைத் தொகுதிகளும் வெளிவந்துள்ளன. சிற்றடிகளில் ஒரு வித்தியாசமான முறையில் பொருளைத்தரும் ஹைகூ கவிதைகள் தமிழில் வளர்க்கப் பட வேண்டியவையே.

செந்தில்குமார் கவிதை ஒன்றில் காதல் கிளர்ச்சியை அப்படியே வடித்துத் தருகின்றார்.

சிரித்தது நீ!
எனக்குள் எப்படி
இறக்கைகள்

துறவி என்னும் கவிஞர் சிலப்பதிகார நிகழ்ச்சி ஒன்றை எடுத்துக் கொண்டு கீழ்க்கண்டவாறு ஹைகூ ஆக்குகின்றார்.

கண்ணகி உடைத்த
சிலம்பின் பரல்கள்
பாண்டியன் விரலில் மோதிரமாய்

கவிஞர் அறிவுமதியும் பல நல்ல ஹைகூ கவிதைகளைத் தமிழுக்குத் தந்து இருக்கின்றார்.

இக்கால இலக்கியத்தில் புதுக்கவிதையின் வளர்ச்சி பல நூல்களாக விரியும். இங்குக் குறிப்பாகவே விளக்கப்பட்டுள்ளது. பல இளம் எழுத்தாளர்கள் நிறைய எழுதுகின்றார்கள். சண்முகம் சரவணனின் சிற்பத்தின் கண்கள், துறவியின் இசைக்குறிப்புகள், இரா. காமராசின் கணவனானபோது, ஙப்போல் வளை, மன்னை. மணி கணேசனின் நுகத்தடி மனிதர்கள், என்டி. ராஜ்குமாரின் ரத்த சந்தை, பாவை, சுகுமாரனின் சிலைகளின் காலம், கோடைக்காலக் குறிப்புகள், பயணியின் சங்கீதங்கள் தேவதேவனின் குளித்துக் கரை யேறாத கோபியர்கள், சின்னஞ் சிறிய சோகம், புல்வெளியில் ஒருகல், விண்ணளவு பூமி, விக்கிரமாதித்தனின் கவிதைகள், வல்லம் தாஜ்பால் செம்மண் சிறகுகள், மனவாசம், விச்வநாதனின் கதந்திரம், வெட்கம் தொலைந்தது. புவை சாரதியின் புதிய போதி மரங்கள், அழகிய பெரியவனின் நீ நிகழ்ந்தபோது எனப்பல புதுக்கவிதை நூல்கள் வந்துள்ளன.

இவர்கள் மட்டும் அல்லாமல் இந்தக் காலக் கட்டத்திலும் பிறரும் பல புதுக்கவிஞர்கள் தோன்றி நல்ல கவிதைகளைத் தந்து இருக்கின்றார்கள். ஞானி, இளமுருகு, அபி, கங்கை கொண்டான். பா.செயப்பிரகாசம், பரிணாமன், பிரமிள், பாலச் சந்திரன், பிரபஞ்சன், மணிமொழி, ரவீந்திரன், சண்முகம், வலம்புரிஜான்; அறிவுமதி, கனிமொழி, யூ.மா. வாககி, அமுதபாரதி, கழனியூரன், பாப்லோ அறிவுக்குயில், ஞானக்கூத்தன், மனுஷ்யபுத்திரன், எச்.ஏ.ரகுல், உதயசூரியன், ஜெயமோகன், இறையன்பு, நஞ்சுண்டன், தேவதேவன் என நூற்றுக்கணக்கானவர்கள் புதுக் கவிதைகள் எழுதியுள்ளனர். கவிதை நூல்களையும் வெளியிட்டுள்ளனர்.

புதினம் (நாவல்)

நாவல் எண்பெறும் புதினம் தோன்றியதும் மேலை நாட்டு இலக்கியத் தாக்கத்தாலேயே ஆகும். புதுக்கவிதை, சிறுகதை போன்ற புதின இலக்கியமும் தொடக்கத்தில் தமிழர் சமுதாயம், குடும்பச் சூழலையும் பொதுவான நிலையையே விவரிக்கின்றது. பிறகு காலக் காலம் போராட்டம் தோன்றியபோது சிலர் இதனை மையமாகக் கொண்டு எழுதினார்கள். பின்னர் பொழுது போக்கிற்காகக் கற்பனை வரலாற்றுப் புதினங்கள் தோன்றின. புதினம் என்ற ஒரு இலக்கிய வகை படிப்படியாக ஒரு வரையறையோடு தோன்றுவதற்கு உதவினவே தவிர, மக்களை நோக்கி நகர்ந்ததாகத் தெரியவில்லை. குடும்பங்களுக்குள் உள்ள சிக்கல், காதல், துப்பறியும் புதினம் என்ற வகையிலேயே புதினங்கள் தோன்றின. கலை கலைக்காகவே என்ற நிலையில் இருந்தன. மேலும் மேட்டுக்குடிகளின் பொழுது போக்கிற்கும் படிக்கும் நிலையிலேயே இருந்தன.

அடிமைப்பட்ட இந்தியாவில் அன்னியரின் சுரண்டல், சாதி பேதங்கள், அறியாமை என அடுக்கு அடுக்காகப் பல சிக்கல்கள். தொழிற்புரட்சியால் தொழிற்சாலைகள் தோன்றி முதலாளிகளுக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் முரண்பாடுகள் ஏற்பட்டன. ஏற்கனவே பண்ணை - பண்ணை அடிமைப் பிரச்சினை இருந்தது. இவ்வகைச் சிக்கல்களை வெளிப்படுத்த எழுந்த முற்போக்குப் புதினங்களே புதினக் கட்டமைப்பு, கதை சொல்லும் உத்தி என எல்லாவற்றிலும் சிறந்து விளங்கின. மேலும் வட்டாரப் புதினங்களின் வளர்ச்சியும் புதின இலக்கியத்திற்கு மேலும் மெருகூட்டியது.

பல புதினங்கள் வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன. இதழ்களிலும் பல்வேறு வகையான நிலையில் புதினங்கள் தொடர்களாக வெளிவருகின்றன. புதின இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு இவற்றின் பங்களிப்பு என்ன என்பதை ஆய்வுகளே முடிவு செய்தல் வேண்டும். எந்த இலக்கியமும் அது எந்தக் காலத்தில் எழுந்தாலும் கலை மக்களுக்காவே என்ற நிலையில் தோன்றியவையே இலக்கிய வரலாற்றில் இடம் பெறும். தமிழ்ப் புதின ஆய்வு நீண்ட காலத்தையும் களத்தையும் உடையது.

முதல் புதினங்கள்

புதினம் என்ற இலக்கிய வகையை எடுத்துக் கொண்டு தமிழகக் குழலில் முதல் மூன்று புதினங்கள் தோன்றின. பிற்காலப் புதின வளர்ச்சிக்குக் கீழ்க்காணும் மூன்று புதினங்களே அடிப்படையாக இருந்தன எனக் கூறுவது மிகையாகாது.

1. வேதநாயகம் பிள்ளை	- பிரதாப முதலியார் சரித்திரம் (1876)
2. ராஜம் ஐயர்	- கமலாம்பாள் சரித்திரம் (1896)
3. அ.மாதவையா	- பத்மாவதி சரித்திரம் (1900)

இம்மூன்று புதினங்களிலும் புதின இலக்கணம் முழுமையாக அமைய வாய்ப்பில்லை. காப்பியங்களைப் போன்று சிறுசிறு கிளைக் கதைகள் நிறையக் காணப் பெறுகின்றன. புதின ஆசிரியர் இடையிடையே புகுந்து விளக்கும் முறை எனப் பல்வேறு புதின இலக்கணத்திற்குப் பொருந்தாத தன்மைகளைப் பெற்றிருந்தாலும் இம்மூன்றுமே முதல் புதினங்கள் என்ற பெயரைப் பெறுகின்றன. 1902 ஆம் ஆண்டில் பரிதிமாற் கலைஞர் எழுதிய மதிவாணன் என்னும் புதினமும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இவர்களைத் தொடர்ந்து பல புதினங்கள் பலரால் எழுதப் பெற்றபோதிலும் முப்பதுகளிலும் பின்னரும் புதுமைப்பித்தன், கு.ப.ராஜகோபாலன், ந. பிச்சமூர்த்தி போன்றவர்களும் புதுக்கவிதை, சிறுகதை, எழுதுவதோடு பல புதினங்களையும் எழுதினார்கள். மெளனியும் குறிப்பிடத்தக்கவர்.

நகுலன்

தமிழ் இலக்கிய உலகிற்குக் கவிதை, கதை போன்ற இலக்கியங்களைத் தந்தவர். நாய்கள், ரோகிகள், நவீனன் டயரி, இவர்கள் நினைவுப்பாதை, வாக்குமூலம் எனப் பல புதினங்கள் எழுதி இருக்கின்றார்.

பி.எஸ். ராமையா

சாகா எழுத்துக்களைப் படைத்த பி.எஸ்.ராமையா சில புதினங்களைப் படைத்துள்ளார். பிரேமஹாரம், நந்தாவிளக்கு போன்றவை குறிப்பிடத்தக்கவை.

க.நா. சுப்பிரமணியன்

குறாவளி, இலக்கிய வட்டம் என்ற சிற்றிதழ்கள் நடத்தியவர். சிறந்த திறனாய்வாளர் என்று போற்றப்பட்டவர். இவர் புதினங்கள் பொய்த்தேவு, பித்தப்பூ, பசி, ஏழுபோர், ஒருநாள் எனப் பல புதினங்களை எழுதி இருக்கிறார்.

மம்.வி.வெங்கடராம்

சிறந்த திறனாய்வாளரான இவர் பல புதினங்களையும் எழுதினார். நித்திய கன்வி, வேள்வித்தி, ஒரு பெண் போராடுகிறாள், இருளும் ஒளியும் போன்றவை இவரது நரமான புதினங்கள் ஆகும்.

பி.சு.செல்லப்பா

எழுத்து என்ற சிற்றிதழைத் தொடங்கிப் புதுக்கவிதை, சிறுகதை, இலக்கிய ஆய்வு போன்றவற்றின் வளர்ச்சிக்குப் பாடுபட்டவர் பி.சு. செல்லப்பா. இவரது வாடிவாசல் என்னும் குறும்புதினம் எல்லோராலும் பாராட்டப் பெற்ற ஒன்றாகும். ஜீவனாம்சம், சந்திரதாகம் (மூன்றுதொகுதி) போன்றவை இவரது புதினங்களாகும்.

மு. வரதராசனார்

சமுதாயப் புதினங்கள், சிறுகதைகள், இலக்கிய மொழியியல் ஆய்வு நூல்கள் எனப் பலதரப்பட்ட நூல்கள் எழுதித் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் தமக்கென ஓர் இடத்தைப் பிடித்துக் கொண்டவர் மு. வரதராசனார். பதினமூன்று புதினங்களை எழுதி இருக்கின்றார்.

1. செந்தாமரை	8. கரித்துண்டு
2. கள்ளோ? காவியமோ?	9. கயமை
3. பாலை	10. நெஞ்சில் ஒருமுள்
4. அந்தநாள்	11. அகல் விளக்கு
5. மலர்விழி	12. மண் குடிசை
6. பெற்ற மனம்	13. வாடாமலர்
7. அல்லி	

மு. வரதராசனாரின் புதினங்களில் குடும்பச் சூழல்கள், பெண்களின் நிலை, பொருளாதாரச் சிக்கல்கள் எனப் பல்வேறு நிலைகளில் புதினக்கரு அமைந்துள்ளது.

கலைஞர் கருணாநிதி

கலைஞர் கருணாநிதி அவர்களும் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் ஒரு நிலைத்த இடத்தைப் பெறுகின்றார். ரோமாபுரி பாண்டியன், பொன்னர் சங்கர், தென்பாண்டிச் சிங்கம், வெள்ளிக்கிழமை, வான்கொழி, புயல் போன்றவை குறிப்பிடத்தக்க புதினங்களாகும்.

ஜெயகாந்தன்

கதை இலக்கிய உலகில் ஜெயகாந்தன் கால் நூற்றாண்டுக்கு மேல் முடிசூடா மன்னனாகத் திகழ்ந்து இருக்கிறார். இவருடைய

எழுத்துக்களைப் பதிப்பிக்கவும் வெளியிடவும் பத்திரிகைகளும் பதிப்பகங்களும் காத்துக் கிடந்தன. தமக்கென்று ஒரு பாணியை வகுத்துக் கொண்டு சென்னை வட்டார வழக்குத் தமிழில் கை தேர்த்த சிற்பியாகப் புதினங்களை வடித்துக் கொடுத்தார். இவருக்கு முன்னோடிகள் பாமர மக்களைக் கதை இலக்கியத்தின் இவருக்கு மாந்தர்களாக ஆக்கினார்கள். மா. இராமலிங்கம் (எழில் முதல்வன்) குறிப்பிடுவது, போல "வண்டி இழுப்பவர்கள், பாலியல் தொழில் செய்வோர், கடைகளில் வேலை செய்வோர், பிச்சை எடுத்துப் பிழைப்போர், ஓட்டுனர்கள், நோயாளிகள், வேலை செய்வோர் எல்லோரையும் புதினங்களில் கொண்டு வந்து வாசகர்களின் மனதிற்குள் கற்பிதம் செய்யப்பட்டு வந்தவர்களை எல்லாம் அவர்களும் மனிதர்களே எனத் தம் புதினங்களின் மூலம் நீதி வழங்குபவர் ஜெயகாந்தன்." ஜனசக்தியில் பணியாற்றும்போதே எழுதத் தொடங்கிய ஜெயகாந்தன் பொதுவுடைமைக் கோட்பாட்டால் ஈர்க்கப் பட்டுக் கிறுகதைகளையும் புதினங்களையும் நிறைய எழுதியிருக்கிறார்.

1. இன்னும் ஒரு பெண்ணின் கதை
2. அந்த அக்காவைத் தேடி
3. காற்று வெளியினிலே
4. சுந்தர காண்டம்
5. கழுத்தில் விழுந்த மாலை
6. சில நேரங்களில் சில மனிதர்கள்
7. ஒரு நடிகை நாடகம் பார்க்கிறாள்
8. ஒரு மனிதன் ஒரு வீடு ஒரு உலகம்
9. பார்வைக்குப் போ
10. கோகிலா என்ன செய்துவிட்டாள்
11. உன்னைப் போல ஒருவன்
12. ரிஷி மூலம்
13. பிரளயம்
14. வாழ்க்கை அழைக்கிறது
15. சினிமாவுக்குப் போன சித்தானு
16. இந்த நேரத்தில் இவள்
17. யாருக்காக அழுதான்
18. கைனிலங்கு
19. கருணையினால் அல்ல
20. பிரம்மோபதேசம்
21. ஒரு மனிதனும் சில எருமை மாடுகளும்
22. மூங்கில் காட்டு நிலா
23. கரிக் கோடுகள்
24. ஒவ்வொரு சுவரைக்கும் சிழக்கே
25. கரு
26. அப்புவுக்கு அப்பா சொன்ன கதைகள்
27. பாட்டிமார்களும் பேத்திமார்களும்
28. பாவம், இவளொரு பாப்பாத்தி
29. ஊருக்கு நூறு பேர்
30. எங்கெங்குக் காணினும்....
31. கங்கை எங்கே போகிறாள்?
32. சமூகம் என்பது நானு பேர்

நா. பார்த்தசாரதி

தமிழ்க் கதை இலக்கிய வரலாற்றில் குறிப்பிடத்தக்கவர்களில் நா.பார்த்தசாரதியும் (1932) அடங்குவார். நா.பா., தீபம் பார்த்தசாரதி என்று தமிழ் இலக்கிய உலகால் அழைக்கப்பட்டவர். முறையாகத் தமிழ் பயின்று புலவர் பட்டம் பெற்றவர். பழந்தமிழ்

இலக்கணத்திலும் இலக்கணத்திலும் இக்கால இலக்கணத்திலும் நான் பதிவு செய்து பெற்றவர். இவரின் இலக்கணப் புலமைக்கு 'சொல்லின் செல்வம்' என்ற இலக்கண நூலை சாட்சி. புலவர் மட்ட தந்தையரின் மனையில் முதலிடத்தில் வென்று தங்கப் பதக்கம் பெற்றவர்.

தினமணி, கலைக்கதிர், வினிமா எக்ஸ்பிரஸ் போன்றவற்றின் பணியாற்றியவர். இக்கால இலக்கிய ஆராய்ச்சிக்காகவும் படைப்புக்களை வெளியிடுவதற்காகவும் தீயம் என்ற இதழை ஆரம்பித்தார்.

பல சிறுகதைகளை எழுதித் தொகுப்புக்களாக வெளியிட்டு இருக்கின்றார். புதினங்களாலேயே எல்லோராலும் அறியப்பட்டவர். தன் நடையும் கருத்தாழமும் மிக்கவை. இவரது புதினங்களையும் வரலாற்றுப் புதினங்கள், சமுதாயப் புதினங்கள் என இருவகையாகப் பகுக்கலாம்.

வரலாற்றுப் புதினங்கள்

1. பாண்டிமாதேவி	4. கபாடபுரம்
2. மணிபல்லவம்	5. நித்தியவல்லி
3. வஞ்சிமா நகரம்	

வரலாற்றுப் புதினங்கள் அனைத்துமே வளமான இலக்கிய நடையில் எழுதப் பட்டுள்ளன. கற்பனைக் கதை மாந்தர்கள் மனதில் உள்மையான மாந்தர்கள் போல் நெஞ்சில் நிற்கிறார்கள்.

சமுதாயப் புதினங்கள்

1. குறிஞ்சி மலர்	5. நெஞ்சக் கனல்
2. பொன்வில்லங்கு	6. சமுதாய வீதி
3. ஆத்மாவின் ராகங்கள்	7. அனிச்ச மலர்
4. சத்திய வெள்ளம்	8. நீல நயனங்கள்

கோவி. மணிசேகரன்

பல வரலாற்றுப் புதினங்கள், சமுதாயப் புதினங்கள் என துற்றுக்கணக்கான புதினங்களைப் படைத்தவர்.

1. குடவாயில் கோட்டம்	4. தென்னங்கீற்று
2. பொன் வேய்ந்த பெருமாள்	5. மனோரஞ்சிதம்
3. அசோகச் சக்கரம்	6. ஒரு தீயம் ஐந்து தீரிகள்

தி. ஜானகிராமன்

தி. ஜானகிராமன் தம் வாழ்நாள் முழுவதையும் எழுத்துப் பணிக்காக அர்ப்பணித்தவர். பல்வேறுபட்ட இலக்கியங்களை எழுதி இருக்கின்றார். ஒன்பது புதினங்களை எழுதி இருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது ஆகும்.

1. ஆரம்பிகள்	6. ப. பிழந்திகள்
2. மலர்மலர்கள்	7. வாய்ப்பு
3. பேரகரங்கள்	8. மலர்மலர்
4. ஆவணப் பத்திரங்கள்	9. நவநவம்
5. ஆய்வு வர்த்தங்கள்	

நி. ஆவணப்பதிவுகள் வாழ்க்கையை நேரிக்கக் கருவியாகக் காட்டுவதில் உள்ள நல்ல முறையில் வெளியாகின்ற வாழ்வு நியமனத்தை ஆணை ஆணைவர்க்கு ஆரம்பிப்புகின்றனர். தந்தையார் மானம் வாழ்க்கை நிலையைக் காட்டுவதில் மானம் இனங்கடிகளின் வாழ்க்கை நிலையை அப்படி போடும் விஷயத்தைக் காட்டுகின்றனர் எனில் பிழையாகிறது.

ஆந்திரா மாந்தநசாரதி

ஆம். மாந்தநசாரதி (1930) தில்லிப் பண்டலைக் கழகத்தில் தாய்மேயொடுரியமாகப் பணியாற்றியவர். தம் துணைவியாரின் பெயரையும் சேர்த்துக் கொணர்வர். வைணவ இலக்கியங்களில் ஆழ்ந்த புலமை மிக்கவர். நிறையச் சிறுகதைகளையும் புதினங்களையும் எழுதி இருக்கின்றார். கீழ்க்காண்பவை இவரது புதினங்கள் ஆகும்.

1. தந்திரபூமி	2. சுதந்திரபூமி
3. மாயமான் வேட்டை	4. தீவுகள்
5. மனக் குகை	6. குருதிப்புனல்
7. வேதபுரத்து வியாபாரிகள்	8. வெந்து தணிந்த காடுகள்
9. இயேசுவின் தோழர்கள்	10. காலவெள்ளம்

லா.சா. ராமாமிருதம்

சிறுகதைகள், புதினங்கள் எழுதி இருக்கின்றார். இவரது கதைகள் தத்துவார்த்தம் நிரம்பியதாகவும் நனவோடை உத்தியிலும் அமைந்திருக்கும். அபிதா, கல் சிரித்தது, சித்தாந்தி, பாற்கடல், புத்ரா போன்றவை இவர் எழுதிய புதினங்கள் ஆகும்.

சு. சமுத்திரம்

சமுதாயத்தில் காணப்பெறும் சீரழிவுகளைக் கண்டு சீறும் சு.சமுத்திரம் பல நல்ல சிறுகதைகளையும் புதினங்களையும் எழுதியுள்ளார்.

1. சோற்றுப்பட்டாளம்	4. வளர்ப்பு மகள்
2. மணிமேகலை	5. ஒரு கோட்டுக்கு வெளியே
3. ஊருக்குள் ஒரு புரட்சி	6. ஒரு சத்திய ஆவேசம்

ச.கபாஷ் ஏந்திரபோஸ்
சுலோகாபிரித்திரம்

அனோகமித்திரன் சொல்லுநிற சொந்தியை நன்கென்று மனநிலை
புதியனன்கூடும் வகையில் எழுதக் கடிபாவி. சமுதாயப் பிரச்சனைகளை
சாஸ்திரமாக வைத்துப் புதினங்களை எழுதுகின்றாய். சுவாந்த நியுடாசை
தான்னிர், 18வது அடாயக்கோடு. ஆசாயத்தாமவர சொன்றனை
இவரு குறிப்பிடத்தக்க புதினங்கள் - ஆரம்.

ஆர். சண்முக சுந்தரம்

இவ்வடிப்படையில் 1941-இல் ஆர்.சண்முக சுந்தரம் எழுதிய
நாகம்மாள் முதன்முதல் தோன்றிய வட்டாரப் புதினமாயும்.
இப்புதினம் கொங்கு நாட்டில் ஒரு சிற்றூரைக் களாமாகக் கொண்டது.
கட்டுக் குடும்ப வாழ்க்கை அதில் ஏற்படும் சிக்கல்கள், சமுதாயத்
தொழில் மக்களின் மனநிலை போன்றவற்றை ஆர்.சண்முக சுந்தரம்
மொக்கு வட்டார வழக்கில் மணவாசனையோடு எழுதியுள்ளார்.
இப்புதினம் பிற்கால வட்டாரப் புதினங்கள் தோன்றுவதற்கு உந்து
சக்தியாக இருந்தது எனில் மிகையாகாது. இவர் இன்னும் பல
புதினங்களையும் சிறுகதைகளையும் எழுதியுள்ளார்.

1. சட்டி கட்டது	3. சிதுவா இதுவா
2. அழியாக் கோலம்	4. பூவும் பிஞ்சும்

தொ.மு.சி. ரகுநாதன்

தமிழ்ப் புதின வரலாற்றில் ஒரு மறுமலர்ச்சியைச் செய்தவர்
ரகுநாதன். இவரது பஞ்சம் பசியும் என்ற புதினம் பஞ்சாலை
கொடர்பானது. இப்புதினம் தோன்றிய பிறகு பல எழுத்தாளர்கள்
தொழிலாளர்கள் பிரச்சினைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு
புதினங்கள் எழுதினார்கள். புயல், கன்னிகா என்பவையும் அவர்
எழுதிய புதினங்கள் ஆகும். கார்க்கியின் புதினத்தைத் தாய் என்ற
பெயரில் மொழி பெயர்த்தார்.

வான்னீலன்

தமிழ்நாடு கலை இலக்கியப் பெருமன்றத்தின் பொதுச்
செயலாளர் பொன்னீலன் படைப்பிலக்கியவாதிகளில்
குறிப்பிடத்தக்கவராக விளக்குகின்றார் புதிய தரிசனங்கள் (மூன்று
தொகுதி) இவருக்குச் சாகித்திய அகாதமி பரிசினைப் பெற்றுத்
தந்தாலும் கரிசல் இவரை வெளி உலகம் அறிய வைந்தது. இது ஒரு
சிறந்த வட்டார வழக்குப் புதின, தேடல், ஊற்றில் மலர்ந்தது இவரது
பற்றைய புதினங்கள்.

டி. செல்வராஜ்

வட்டாரப் புதினங்களை வடித்துத் தந்தவர்களில் குறிப்பிடத்தக்கவர் டி. செல்வராஜ். மலரும் சருகும், தேநீர், தோல் போன்றவை பாட்டாளிகள் படும் இன்னல்களைப் படம் பிடித்துக்காட்டுவன ஆகும். மார்க்சிய நோக்கில் இவர் இலக்கியப் படைப்பு அமைந்து இருக்கிறது. இவருடைய தோல் புதினத்திற்குச் சாகித்திய அகாதெமி விருது கிடைத்துள்ளது.

ஜி. நாகராஜன்

பொதுவுடைமைக் கோட்பாட்டோடு ஈடுபாடு கொண்ட ஜி.நாகராஜன் குறும்புதினம், சிறுகதை என நிறைய எழுதி இருக்கின்றார். இவரது புதினம் நாளை மற்றொரு நாளே.

கு. சின்னாய் பாரதி

வட்டார வழக்குப் புதினங்களை எழுதுவதில் குறிப்பிடத்தக்கவர். மண்வாசனையை விரும்பும் இவர் கொல்லிமலைப் பகுதியைக் களமாகக் கொண்டு அங்கு வாழும் மக்கள், அவர்கள் பிரச்சனைகள் போன்றவற்றை மையமாக வைத்துப் புதினங்களை எழுதியுள்ளார்.

1. சங்கம்	3. சர்க்கரை
2. தாகம்	4. பவலாயி

பிரபஞ்சன்

சிறந்த புதின எழுத்தாளர்களுள் ஒருவர். இவரது புதினம் வாணம் வசப்படும் சாகித்திய அகாதமி பரிசு பெற்றது. மகாநதி, சந்தியா, காசித் மனிதர்கள் போன்றவையும் இவரது புதினங்கள் ஆகும்.

தஞ்சை ப்ரகாஷ்

தஞ்சையில் சிறந்த திறனாய்வாளராக விளங்கியவர்; பன்மொழிகளை அறிந்தவர். தஞ்சை வட்டார வழக்கை இவர் புதினங்களில் காணலாம். கரமுண்டார்வூடு, கள்ளம் என்பவை இவரது புதினங்களாகும்.

சா. கந்தசாமி

காவிரி பாயும் தஞ்சை மாவட்டத்தின் செழிப்பையும் பெருமையையும் அறிந்தவர்கள் அது அடைந்து வரும் அவலநிலையைக் கண்டால் உள்ளம் குமுறாமல் இருக்க முடியாது. இந்நிலையில் மண்ணின் மீது அளவில்லா பற்றுக் கொண்ட சா.கந்தசாமியின் முதல் புதினம் சாயாவனம் தஞ்சை மாவட்டத்தின் சீரழிவை விளக்குகின்றது.

ச.கபாலச் சந்திரபோஸ்

அவன் ஆனது, தொலைந்து போனவர்கள், சூரிய வம்சம், பிராரணைக் கமிஷன், எட்டாவது கடல் போன்றவை இவரது பதினங்களாகும்.

தோட்டில் முகம்மது மீரான்

அண்மைக் காலத்தில் பேசப்பெறும் புதின எழுத்தாளர்களுள் தோட்டில் முகம்மது மீரானும் ஒருவர். முகமதியச் சமூகப் பழக்க வழக்கங்களையும் மாற்றங்களையும் கிராமப்புற நிலைகளையும் மக்களின் போக்கையும் மனநிலையையும் நன்கு சிந்திக்கக் கூடியவர். சிந்தனை இவரது புதினங்கள் ஆகும்.

1. கனன் தோப்பு
2. ஒரு கடலோரக் கிராமத்தின் கதை
3. துறை முகம்
4. சாய்வு நாற்காலி

ஸசக் அருமைராஜன்

வட்டாரப் புதினங்கள் நிறைய எழுதி இருக்கின்றார். சிறுகதைகளும் எழுதியுள்ளார். கீறல்கள், கல்லறைகள், காரணங்களுக்கு உட்பாடு என்பதை இவரது குறிப்பிடத்தக்க புதினங்களாகும்.

மேலாண்மை பொன்னுச்சாமி

மண்ணின் மணம் கமழ எழுதும் மேலாண்மை பொன்னுச்சாமி பல புதினங்கள் எழுதி இருக்கின்றார். இனி, ஊர்மண என்பவை குறிப்பிடத்தக்கவை.

சி.எம். முத்து

தஞ்சை வாழ் கள்ளரின மக்களின் வாழ்க்கையை, பழக்க வழக்கங்களை வெளிப்படுத்தும் வகையில் இவரது சிறுகதைகளும் புதினங்களும் அமைந்துள்ளன. சிழக்காணும் நூல்கள் இவரது புதினங்கள் ஆகும்.

1. கறிச் சோறு
2. நெஞ்சின் நடுவே
3. பொறுப்பு

நாஞ்சில் நாடன்

நாஞ்சில் நாடனின் தலைகீழ் விகிதங்கள் நாஞ்சில் நாட்டில் வாழும் வெள்ளாள இனமக்களின் வாழ்க்கையை விளக்கும் ஒரு நல்ல வட்டாரப் புதினமாகும். நாஞ்சில் வட்டார வழக்கிலேயே புதினம் அமைந்துள்ளது. இன்னும் பல புதினங்கள் எழுதியுள்ளார்.

வண்ணநிலவன்

இவரும் தமிழுக்கு நல்ல புதினங்கள் அளித்துள்ளார். கடல் புறத்தில், ரெயினீஸ் ஐயர் தெரு, கம்பாநதி போன்றவை இவரது புதினங்களாகும். கடல்புறத்தில் இவரை வெளிப்படுத்திய புதினமாவும்.

சோலை சுந்தரபெருமாள்

கீழ்த் தஞ்சை மண்வாசனையை வெளிப்படுத்தும் எழுத்தாளர்களுள் சோலை சுந்தர பெருமாளும் ஒருவர். கீழ்க்காண்பவை இவரது புதினங்கள் ஆகும்.

1. உறங்க மறந்த கும்பகர்ணர்கள்
2. ஒரே ஒரு ஊருல
3. நஞ்சை மனிதர்கள்
4. செந்நெல்
5. தாண்டவபுரம்

ச.சுபாஷ் சந்திரபோஸ்

இவரின் எட்டு புதினங்கள் இதுவரை வெளிவந்துள்ளன. பாட்டாளி மக்களுக்குப் பாடுபட்டுத் தங்கள் இன்னுயிரைத் தியாகம் செய்த இளைஞர்கள் பற்றி மாவீரன் வாட்டாக்குடி இரணியன், சாம்பவான் ஓடைச் சிவராமன் என்னும் இரு வரலாற்றுப் புதினங்கள் வெளி வந்துள்ளன. கி.பி. 7-8 ஆம் நூற்றாண்டில் சாதிக் கலப்பால் இரண்டு ஊர் மக்கள் தங்களைத் தீக்கு இரையாக்கிக் கொண்ட நிகழ்ச்சி அக்கினிக் குழந்தைகள் என்ற பெயரில் வரலாற்றுப் புதினமாக எழுதப் பெற்றுள்ளது. தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் சாகுபடியாளர்கள் சந்திக்கும் இடர்கள் பற்றிப் பயிர் முகங்கள் என்ற புதினம் விளக்குகின்றது. இப்படைப்புக்கள் தஞ்சாவூர் மாவட்ட நாட்டுப்புற வழக்காறுகளின் பதிவாக இருப்பதாக இலக்கியத் திறனாய்வாளர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர்.

1. மாவீரன் வாட்டாக்குடி இரணியன்
2. சாம்பவான் ஓடைச் சிவராமன்
3. பயிர் முகங்கள்
4. அக்கினிக் குழந்தைகள்
5. மலைப் பாம்பு மனிதர்கள்
6. காலவெள்ளம்
7. பொதுவுடைமைப் போராளி ஏ.எம்.கோபு
8. கூத்தாயி

பு.பாஷ் சந்திரபோஸ்

அன்மைக் காலத்தில் பல எழுத்தாளர்கள் நல்ல பல புத்தகங்களை வட்டார வழக்கிலும் அரசியல், குடும்பம் எனப் பல்வேறு நிலைகளிலும் எழுதியுள்ளார்கள்.

பு.பாஷ் சந்திரபோஸ்

இளந்தலை முறையைச் சார்ந்த எழுத்தாளர்களுள் பு.பாஷ் சந்திரபோஸும் குறிப்பிடத்தக்கவர் ஆவார். இவரின் பின்னொட்டும் மூலக் குரல் பொதுவுடமைக் கோட்பாட்டின் சரிவுகளை, மேலிவை மீட்டும் புதினமாகும். விஷ்ணுபுரம், கன்னியாகுமரி, காடு, சிற்றுவை என்பவையும் இவரது புதினங்களாகும்.

பு.மா.வாக்சி

எழுத்தாளர்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவராக பு.மா. வாக்சி எனக் குறிப்பிடத்தக்கவர் ஆவார். ஓவியத்திலும் புதுக்கவிதை, சிறுகதை எழுதுவதிலும் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டவர். இவரது முதல் புதினம் ரத்த உறவு தமிழ்நாடு அரசின் பரிசினைப் பெற்றது.

பு.மணி

கருவேலம் பூக்கள் என்ற திரைப்படத்தை இயக்கிய பு.மணி பல நல்ல புதினங்களை எழுதியுள்ளார். பல சிறுகதைகளையும் நெஞ்சில் நிலைக்கும் வகையில் எழுதியுள்ளார். இவரின் புதினங்கள் வெக்கை, பிறகு, நைவேத்யம் முதலியவை ஆகும்.

திலகவதி

காவல் துறையில் பணியாற்றும் திலகவதி நடுத்தர வர்க்கக் குடும்பச் சூழல், பெண்களின் நிலை போன்றவற்றை மையப்படுத்தி மின்னத் பூக்கள், கல்மரம், வார்த்தை தவறிவிட்டாய் போன்ற புதினங்களை எழுதியுள்ளார். கங்கை வந்து நீராட்டும் என்ற குறும்புதினமும் இவரது கைவண்ணத்தில் மலர்ந்தது.

மேற்குறிப்பிட்டவாறு நூற்றாண்டைக் கடந்த தமிழ்ப் புதின வரலாற்றில் இன்னும் பல எழுத்தாளர்கள் இடம் பெற்றுள்ளார்கள். புத்தம் வீடு - ஹெப்ஸிபா ஜேசுதான், புயலிலே ஒரு தோணி, கடலுக்கு அப்பால் - ப.சிங்காரம் சீரோ டிகிரி - சாரு நிவேதிதா, கனவில் பெய்த மழை பற்றிய இசைக்குறிப்புக்கள் (குறும்புதினம்) ரமேஷ் பிரேம், ஜி.கே.எழுதிய மர்ம நாவல் - தமிழவன், கடம்பவனம் - அருணன், சாயத்திரை, பாணங்களின் முகங்கள் - சுப்ரபாரதிமணியன், பழையன கழிதல், ஆனந்தாயி சிவகாமி உயிர்ச்சுழி பாரதிபாலன், உப்புவயல் - ஸ்ரீதர கணேசன், கழிசடை - அறிவழகன், கோவேறு கழுதை, ஆறுமுகம் - இமயம், தாலி இனி தேவையில்லை - பவுன்ராஜ், ஊரும்

வேரியும் - நித்தலிங்கமாயா, அஞ்சலை - கண்பாணி குணசேகரன்
பொன்னலை ஆழிப்பி திருக்கலை - ஆறும்.

நூலியக்கணக்காவ பொழிபெயர்ப்பும் புதினங்கள் வந்துள்ளன
பு. ஆர். அணந்தி சுவாத்தியரின் கண்பாட்டுபுதினம் சம்ஸ்காரா, நகழி
விசயக்காய் பின்னாளின் சொந்தம், தோட்டியரின் மகன் எனப் பல
பொழிப்புதினங்கள் தமிழில் பொழிபெயர்க்கப் பெற்றுள்ளன.

விடுதலைக்கு முன்னும் பின்னும் பலர் பல புதினங்களை எழுதி
இருக்கின்றார்கள். மு.வரதாமசன் (செந்தாமரை, பெற்ற மனம், அகல்
விவக்த) பதினாறுபுதினங்களைப் படைத்துத் தந்திருக்கிறார்.
அணந்தியும் சமுதாயத் திக்கல்களை வெளிப்படுத்தக் கூடியவை.

தென்பாண்டியர்களின் வாழ்க்கை நிலையைப் பொன்னிலன்
(கரிசல்) தொழுகி, அருநாதன் (பஞ்சம் பறியும்) தோப்பில் முகமது
மீயன் (ஒரு கடலோய் கிராமத்தின் கதை) எனப் பலர் தங்கள்
புதினங்களில் பதிவு செய்துள்ளார்கள்.

தஞ்சை மாவட்டத்தில் வாழும் பார்ப்பன குடும்பச் சூழல்களை
வெளிப்படுத்தும் வகையில் தி.ஜானகிராமன் (மோகமுள், அம்மா
வந்தான், செம்பருத்தி) ஒன்பது புதினங்களை எழுதி இருக்கிறார்.

க.சமுத்திரம் (சோற்றுப் பட்டாளம், ஊருக்குள் ஒரு புரட்சி)
பல புதினங்களைப் படைத்துச் சமுதாயத்தில் அடிதட்டு மக்கள் படும்
அவலங்களை விவரிக்கிறார்.

கலைஞர் சுருணாநிதி (தென்பாண்டிச் சிங்கம், பொன்னர்
சங்கர்) பல வரலாற்றுப் புதினங்களை இலக்கிய நயத்தோடு
படைத்துத் தந்துள்ளார். கோ.வி மணிசேகரன் (குடவாயில் கோட்டம்,
தென்னங்கிற்று) பல வரலாற்று, சமுதாயப் புதினங்களை எழுதி
இருக்கிறார்.

சி.எம்.முத்து (கறிச்சோறு) சோலை சுந்தர பெருமாள் (செந்நெல்,
தப்பாட்டம், பெருந்திணை) சுபாஷ் சந்திரபோஸ் (வாட்டாக்குடி
இரணியன், பயிர் முகங்கள், காலவெள்ளம்) போன்றோர் தஞ்சை
மாவட்டச் சாகுபடித் தொழில், தொழிலாளர் பழக்க, வழக்கம்
போன்றவற்றைப் புதினங்களில் பதிவு செய்து இருக்கிறார்கள்.

பெண்ணிய எழுத்தாளர்களின் புதினப் படைப்பு குறிப்பிடத்
தக்கதாக இருக்கின்றது. ஹெப்சிபா ஜேசுதாசன் (புத்தம் வீடு)
சிவசங்கரி (தப்புக் கணக்கு) திலகவதி (கல்மரம்) எனப் பலர் பல
புதினங்களைப் படைத்துள்ளார்கள்.

சிறுகதை

இக்கால இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு மேலை நாட்டு இலக்கியங்களும் ஆங்கிலக் கல்வியுமே இன்றியமையாதவையாக இருந்தன எனில் மிகையாகாது. கருத்து நம்மிடம் இருந்தது. அதனை வடித்துக் காட்டும் இலக்கிய வடிவம் மேலை நாட்டு இலக்கியத்திலிருந்து பெற்றுக் கொண்டோம். இக்கால இலக்கியங்களாகிய சிறுகதை, புதினம், புதுக்கவிதை, நாடகம் என்ற அனைத்தின் நுவல் பொருள் நம்முடையவை. அது எல்லா மக்களிடமும் சென்றடைய இக்கால இலக்கிய வகைகள் பெரிதும் உதவி உள்ளன.

சிறுகதையின் கரு ஓர் எல்லைக்குள் கட்டுப்பட்டது. குறிப்பிட்ட நேரத்தில் படித்து குறிப்பிட்ட ஒன்றை அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது. இதனால்தான் சிறுகதையைப் படிப்போர் படைப்போரின் களம் விரிந்துள்ளது. மேலும் இக்காலத்திய வாழ்க்கை கருங்கச் சொல்லுதலை விரும்புவதால் சிறுகதையின் நாட்டம் அதிகரிக்கிறது.

சிறுகதை என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட கருவை அடிப்படையாகக் கொண்டு சில கதாபாத்திரங்களை வைத்து எழுதப் பெறுவதாகும். தொடக்கம், வளர்ச்சி, உச்சக் கட்டம், முடிவு என அமைந்து பத்து அல்லது பதினைந்து நிமிடத்திற்குள் படித்து முடித்துவிடும் அமைப்பில் இருக்க வேண்டும் எனக் குறிப்பிடுவார்கள்.

அச்ச இயந்திர வளர்ச்சியோடு இக்கால இலக்கியங்களின் வளர்ச்சியும் தொடங்குகின்றது. வீரமாமுனிவரின் பரமார்த்த குரு கதை, பாரதியார் கதைகள் போன்றவை கதைகளாக இருக்கின்றனவே தவிர, சிறுகதை அமைப்பில் இல்லை. முதன் முதலாக மேலை நாட்டுச் சிறுகதை அமைப்பில் தமிழுக்குச் சிறுகதையாகத் தந்து சிறுகதை இலக்கியத்தின் தந்தை என்ற பெருமையைப் பெறுபவர் வ.வே. சுப்பிரமணிய ஐயர் ஆவார்.

புதுக்கவிதை, புதினம், நாடகம் என்ற இலக்கிய வகைகள் புதிதாகத் தோன்றிய போதிலும் பொருள் தொடக்கத்தில் பழமையானதாகவே இருந்தது. சிறுகதையும் இதற்கு விதிவிலக்கின்றியே அமைந்து இருந்தது. எந்த இலக்கியமும்

இக்காலமும் அவர்களுக்குரிய பிரச்சினைகளையும் பேசும்போதே வளர்ச்சியும் போய்ச் சேருகிறது. புராண, இதிகாச அமைப்பில் சிறுதல் பெறுபவை ஒரு குறிப்பிட்ட எல்லையோடு நின்று விடுகின்றன. இந்த வகையில் வ.வே.சுப்பிரமணிய ஐயரால் உற்ருகப்படுத்தப் பெற்ற தமிழ்ச் சிறுகதை புதுமைப்பித்தன் என்னும் ஒரு மாவெரும் எழுத்தாளரால் எங்கும் பரவுகின்றது. பலர் சிறுகதை எழுதுவதற்கு அவரது சிறுகதைகள் தூண்டுதலாக அமைகின்றன. புகைச்சுவை வளர்ச்சிக்கு வித்திட்டதைப் போலச் சிறுகதைகளின் வளர்ச்சிக்கும் மணிக்கொடி என்ற இதழே அடிப்படையாக அமைகின்றது.

மணிக்கொடி

இக்கால இலக்கிய வரலாற்றில் மணிக்கொடி இதழுக்குத் தலையிடம் உண்டு. மணிக்கொடி காலத்திற்கு முன் பின் என்று தரம் பிரிப்பதற்கு இது ஓர் அளவுகோலாக இருக்கிறது. பெரும் பரபரப்பை ஊட்டக்கூடிய இதழாக இல்லை என்றாலும் முற்போக்கான நிலையில் இக்கால இலக்கியத்தைக் கொண்டு செல்லப் பெரிதும் உதவி இருக்கின்றது. அதாவது கலை கலைக்காகவே என்ற நிலையிலிருந்து கலை மக்களுக்காகவே என்ற நிலைக்கு மாற்ற அடி எடுத்து வைத்துள்ளது.

மணிக்கொடி இதழ் கூட்டு முயற்சியால் 1933 இல் எழுந்த ஒன்றாதம். முதலில் கே.சீவிவாசனும் பிறகு பி.எஸ்.ராமையாவும் பொறுப்பேற்று நடத்தி இருக்கின்றார்கள். இருப்பினும் சில ஆண்டுகளே (1933-1938) இவ்விதழை நடத்த முடிந்தது. மணிக்கொடியில் எழுதியவர்களில் புதுமைப்பித்தன், கு.ப.ராஜகோபாலன், ந.பிச்சமூர்த்தி போன்றவர்கள் குறிப்பிடத் தக்கவர்கள். இன்னும் பல இளம் சிறுகதை எழுத்தாளர்கள் மணிக்கொடி இதழின் மூலம் அறிமுகம் ஆனார்கள்.

புதுமைப்பித்தன்

பாரதியாருக்கு அடுத்து இக்கால இலக்கிய வளர்ச்சியில் பெரும் பங்கு ஆற்றியவர் சொ.விருத்தாசலம் எனப்பெறும் புதுமைப்பித்தன். 1906 ஆம் ஆண்டில் பிறந்தார். இளங்கலை பி.ஏ. வரை பயின்றார். அரசுப்பணிகளைவிடப் புதுமைப்பித்தனின் மனம் இலக்கியப் பணியையே நாடியது. கட்டிய மனைவி கமலாவைப் பிரிந்து சென்னை வந்து பத்திரிகைத்துறை நண்பர்களோடு தொடர்பு கொண்டார். மணிக்கொடி, காந்தி எனப் பல இதழ்களில் இவரது சிறுகதைகள் அப்போதே தொகுக்கப்பெற்றுத் தொகுதிகளாக வெளிவந்தன.

இந்தக் காலக்கட்டத்தில் கல்வி, ஆனந்த விகடன் போன்ற இதழ்களும் நல்ல தரமான கதைகளை வெளியிட்டுப் பல சிறுகதை ஆசிரியர்களை அறிமுகப்படுத்தின என்பது குறிப்பிடத்தக்கது ஆகும். இதே காலக்கட்டத்தில் தனியாகவும் இதழ்களிலும் பல சிறுகதைகள் எழுதிச் சிறுகதை இலக்கிய வளர்ச்சிக்குப் பலர் பாடுபட்டுள்ளார்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

மணிக்கொடி இதழ் இயங்கிக் கொண்டிருந்த காலத்தில் சாந்தி என்றொரு இதழும் தோன்றியது. இவ்விதழின் மூலமும் சிலர் சிறுகதை எழுத்தாளர்களாக அறிமுகம் ஆனார்கள். மணிக்கொடி முப்பதுகளில் தோன்றி நின்று போனாலும் இது ஒரு சகாப்தத்தை ஏற்படுத்தியது எனில் மிகையாகாது. இவ்விரண்டு இதழ்களுக்குப் பிறகு கந்திரச்சங்கு, குறாவளி எனப் பல சிற்றிதழ்கள் வெளிவந்து நின்று போயின. பல இதழ்கள் தோன்றிக் கொண்டும் மறைந்து கொண்டும் இருக்கும் வேளையில் 1959 இல் சி.க.செல்லப்பா எழுத்து என்ற இதழைத் தொடங்கினார். பழைய சிறுகதை ஆசிரியர்களும் இதில் எழுதினார்கள். புதிய எழுத்தாளர்களும் எழுதினார்கள்; தோன்றினார்கள். ஒட்டுமொத்தமாகச் சிறுகதை எழுதுவதற்கென்று ஒரு பெரும் எழுத்தாளர் கூட்டம் தோன்றியது. சிறுகதை மட்டும் எழுதியவர்கள் மிகக் குறைவே. பலர் சிறுகதை, புதினம், புதுக்கவிதை என எல்லாவகை இலக்கியங்களையும் எழுதினார்கள்.

பி. எஸ். ராமையா

மணிக்கொடி இதழைத் திறம்பட நடத்திய பி.எஸ்.ராமையா சிறுகதை இலக்கியத்திற்குப் பெருந்தொண்டு செய்தவர். முந்நூற்றுக்கு மேற்பட்ட கதைகள் எழுதியுள்ளார். சமுதாயத்தின் பல்வேறு உறவு நிலைகளை நன்கு விளக்குகின்றார். மலரும் மணமும் ஆனந்த விகடன் பரிசு பெற்ற சிறுகதை.

க. நா. சுப்பிரமணியன்

தஞ்சை மாவட்டத்தில் தோன்றிய க.நா.சுப்பிரமணியன் ஒரு திறனாய்வாளர். ஆங்கிலத்திலும் எழுதக் கூடியவர். புதினம், நாடகம், விமர்சனம் தொடர்பாகப் பல நூல்களை எழுதி இருக்கின்றார். தெய்வ ஜனனம், அழகி, ஆரங்கு என்பன இவரது சிறுகதைத் தொகுப்புகள். மணிக்கொடி காலத்திலிருந்து எழுதத் தொடங்கினார்.

மௌனி

மணிக்கொடியில் நல்ல சிறுகதைகளை எழுதி, பி.எஸ்.ராமையா, க.நா. சுப்பிரமணியன் போன்றோரின் பாராட்டுதலைப் பெற்றவர்.

இருபத்தொரு சிறுகதைகள் மட்டும் எழுதி சிறுகதை உலகில் தீவிர இடத்தைப் பெற்றுள்ளார்.

ந. சிதம்பர சுப்பிரமணியன்

தொடக்க கால எழுத்தாளர்களுள் இவரும் ஒருவர். சக்கரவாகம், சூரிய காந்தி, வருஷப் பிறப்பு என்பவை இவரது சிறுகதைத் தொகுதிகளாகும்.

கரிச்சான் குஞ்சு

கு.ப.ராவோடு சேர்த்து இரட்டையர் எனப் போற்றப்படுபவர் பதினொன்றும் பன்விரண்டும். மானுடம் வென்றதம்மா, சொரணை, ஆண்கள் என்பவை இவரது சிறுகதைகள். தெளிவு என்றொரு சிறுகதைத் தொகுதியும் வந்துள்ளது.

தி.ஜ. ரங்கராஜன்

தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் ஓரத்தநாடு வட்டத்திலுள்ள ஒக்கநாடு மேலையூர் சமயன் குடிகாட்டில் பிறந்த தி.ஜ.ரங்கராஜன் தொடக்கக் கால எழுத்தாளர்களுள் ஒருவர். சுதந்திரச் சங்கு, மஞ்சரி இதழ்களில் பணியாற்றிய இவர் பல நூல்களை எழுதி இருக்கின்றார். சந்தனக்காவடி, ராஜேந்திரன் கூந்தல், நொண்டிக்கிளி, காள்திரிசனம், மஞ்சள் துணி என்பவை குறிப்பிடத்தக்க தொகுதிகள்.

சி.சு.செல்லப்பா

எழுத்து என்னும் இதழின் ஆசிரியராகிய சி.சு.செல்லப்பா சிறந்த எழுத்தாளர். பல நூல்களை எழுதிய இவரது சிறுகதைத் தொகுதிகள் சத்தியாகிரகி, மணல்வீடு, சரசாவின் பொம்மை என்பவையாகும்.

ஆர். சண்முக சுந்தரம்

சிறந்த கொங்கு வட்டார எழுத்தாளரான ஆர்.சண்முக சுந்தரம் புதினங்களைப் படைத்ததோடு 'நந்தா விளக்கு' என்றொரு சிறுகதைத் தொகுப்பையும் வெளியிட்டுள்ளார்.

வல்லிக் கண்ணன்

அகண்ட வாழ்க்கையை அறியச் சிறுகதை ஒரு சாளரம் (சன்னல்) என வருணிக்கும் வல்லிக்கண்ணன் வாழ்க்கையையே இலக்கியம் ஆக்கிக் கொண்டவர். பல கவிதை, புதினம், திறனாய்வு நூல்களை எழுதியவர். புதுக்கவிதையின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் என்ற நூலுக்குச் சாகித்திய அகாதமியின் விருது கிடைத்துள்ளது. பல்வேறு இதழ்களில் வெளிவந்துள்ள இவரது நாற்பத்தொரு சிறுகதைகளைத் தொகுத்து வல்லிக்கண்ணன் கதைகள் என்ற பெயரில் ராஜராஜன் பதிப்பகம் வெளியிட்டுள்ளது.

கவிதை எவற்ற புனை பொய்யைப் பெற்ற மா.விருப்பமேயுடையது. புனைவு புதினம், புத்திரிவைத் துறை எனப் பல்வேறு கவியகவிகள் நாயகப் பட்டவா. நவாத்தி (1923), ஆவந்த வினாள் (1931) எனப் பல புத்திரிவைகளில் பணியாற்றிப் பிறகு கவிதை (1941) என்னும் சிறுவதை தொழில் சிறுகதை, வயலாற்றுப் புதினங்கள் போன்றவை எழுதி உலகப் புகழ் பெற்றார். பொன்னியின் கவிதை சுவகாயியின் சாதம் போன்றவை புத்திரிவைகளில் தொழுக கவிதைகளில் மனத்தை மய்த்தவை. சரளமான அரிய பொழுது போல இவரின் எழுத்துக்களுக்கும் பெருமையும் ஆரவும் உண்டாக. பல வயலாற்றுப் புதினங்களை எழுதியுள்ள இவரின் சிறுகதைத் தொகுப்பு நூல்கள் கிழக்காண்டினை ஆளும்.

1. சமர வாழ்வு	6. மயில்மீடு மாள்
2. இழந்த கோட்டை	7. மயிலைக் காளை
3. ஒற்றை ரோஜா	8. மாடத் தேவன்
4. கணையாழியின் கனவு	9. வீணை பவாணி
5. சாரதையின் தந்திரம்	

லா.ச. ராமாமிருதம்

சிறந்த எழுத்தாளரான லா.ச. ராமாமிருதம் தமிழில் தனவோடை என்ற புதிய உத்தியில் சிறுகதை எழுதியவர் ஆவார். இவரது சிறுகதைகள் தத்துவார்த்தம் நிறைந்தவையாக இருக்கும். இவரது சிறுகதைகள் இருபத்தைந்து இரு தொகுதிகளாக ராஜராஜன் பதிப்பகம் வெளியிட்டுள்ளது.

இவ்வாறு தொடர்ச்சியாகப் பல இதழ்கள் தோன்றிச் சிறுகதையை வளர்க்கின்றன. தாமரையின் பங்கும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். மீண்டும் ஒரு சகாப்தம் தோன்றுகின்றது. ஜெயகாந்தன் முதன்மையான எழுத்தாளராக வெளிப்படுகின்றார். இவருக்குப் பிறகு இன்றுவரை நூற்றுக்கணக்கான சிறுகதை எழுத்தாளர்கள் தோன்றியுள்ளார்கள். ஆயிரக்கணக்கான சிறுகதைகள் வெளிவந்துள்ளன. சில சிறுகதை ஆசிரியர்களை இங்கே காணலாம்.

ஜெயகாந்தன்

மனிதர்களையும் வாழ்வையும் நேசிக்கக் கற்றுக் கொண்டதால்தான் ஜெயகாந்தன் பல புதினங்களை வடித்துக் கத்துள்ளார். இதேபோன்று உலகத் தரமான சிறுகதைகளையும்

தமிழுக்குத் தந்த பெருமை ஜெயகாந்தனைச் சாரும். புகழ்பெற்ற இதழ்கள் எல்லாம் இவரது சிறுகதையைத் தங்கள் இதழ்களில் பதிப்பித்துப் பெருமை தேடிக் கொண்டன. இவரது சிறுகதைகள் அனைத்தும் தொகுக்கப் பெற்று இருதொகுதிகளாக வெளி வந்துள்ளன.

மு. வரதராசன்

பல புதினங்களையும் மொழியியல் கட்டுரைகளையும் எழுதிய மு.வரதராசன் அவர்கள் நூல்களையும் அவ்வளவாக நாட்டம் கொள்ளவில்லை. விடுதலையா? சிறுகதையில் என இரு சிறுகதைத் தொகுதிகள் வெளிவந்துள்ளன. குறட்டை ஒலி

ஜெக சிற்பியன்

நிறைய சிறுகதைகளை எழுதியவர்களில் இவரும் ஒருவர். இவரது பதினான்கு சிறுகதைத் தொகுதிகள் வெளிவந்துள்ளன.

கு. அழகிரிசாமி

கரிசல் மண்ணில் பிறந்த கு.அழகிரிசாமி தமிழுலகம் அறிந்த சிறந்த எழுத்தாளர். பல கட்டுரை நூல்களை எழுதியவர். மூன்று புதினங்கள். ஒரு நாடகம் எழுதியுள்ளார். கீழ்க்காண்பவை இவரது சிறுகதைத் தொகுதிகள் ஆகும்.

1. தெய்வம் பிறந்தது	7. கற்பக விருட்சம்
2. சிரிக்கவில்லை	8. செவிசாய்க்க ஒருவன்
3. தவப்பயன்	9. புதிய ரோஜா
4. வரப்பிரசாதம்	10. கவியும் காதலும்
5. இரு சகோதரர்கள்	11. அன்பளிப்பு
6. காலவண்டி	

சுந்தர ராமசாமி

தற்கால இலக்கியத்தில் தமக்கென ஒரு முத்திரையைப் பதித்த சுந்தர ராமசாமி காலச்சுவடு இதழின் நிறுவனர். 1950 - இல் இருந்து எழுதத் தொடங்கிய இவர் மூன்று புதினங்கள், இரண்டு மொழிபெயர்ப்புப் புதினங்கள், கவிதைகள், ஆய்வு நூல்கள் எனப் பல எழுதியுள்ளார். இவரது சிறுகதைகள் 1950 - 2000 காகங்கள் என்ற தொகுப்பாகக் காலச்சுவடு பதிப்பகம் வெளியிட்டுள்ளது.

தொ. மு. சி. ரகுநாதன்

முற்போக்கு எழுத்தாளரான தொ.மு.சி.ரகுநாதனின் சிறுகதைத் தொகுப்புகள் மூன்று வெளிவந்துள்ளன. ரகுநாதன் கதைகள், சேற்றில் மலர்ந்த செந்தாமரை, கூடிணப்பித்தம்

சுபாஷ் சந்திரபோஸ்

பத்மநாபாயணன்

கரிசல் மண்ணை மணக்கச் செய்தவர் கி.ராஜநாராயணன். பள்ளிப் படிப்பைவிட்டுப் பட்டறிவே உயர்ந்து என்பதை நிறுவியவர். புதினம், சிறுகதை என நிறைய எழுதியவர். பல்வேறு இதழ்களில் வெளிவந்த கதைகளில் அகாம் வெளியிட்டுள்ளது.

பத்மநாபன்

பல புதினங்களுக்குச் சொந்தகாரரான நீல. பத்மநாபன் சிறந்த சிறுகதை எழுத்தாளரும் ஆவார். பல்வேறு இதழ்களிலும் தொடர்பாகவும் வந்து எழுபத்து ஒன்பது சிறுகதைகளைக் கலைஞன் பதிப்பகம் இரண்டு தொகுதிகளாக வெளியிட்டுள்ளது.

சு.சமுத்திரம்

படைப்பாளரான சு.சமுத்திரம் பல புதினங்களை எழுதியுள்ளார். இவரது சிறுகதைகள் அனைத்தும் மண்வாசனையும் மலிந்த நேயமும் கொண்டவையாகும். பல்வேறு காலக் கட்டங்களில் எழுதிய இவரது எழுபது சிறுகதைகளைத் தொகுத்து இரு தொகுதிகளாக ராஜராஜன் பதிப்பகம் வெளியிட்டுள்ளது.

எழில் முதல்வன்

பேராசிரியர் எழில் முதல்வன் திறனாய்வு நூல்கள் பலவற்றை எழுதியுள்ளார். பொய்யான இரவுகள், அதற்கு விலை இல்லை, நாளைக்கும் இந்த கியூவில் என்பன இவரது சிறுகதைத் தொகுப்புகள்.

தி.ஜானகிராமன்

பல புதினங்களை எழுதிய தி.ஜானகிராமனின் பல சிறுகதைத் தொகுதிகள் வெளிவந்திருக்கின்றன.

1. கொட்டுமேளம்	5. சகதி வைத்தியம்
2. சிவப்பு ரிக்ஷா	6. அக்பர் சாஸ்திரி
3. மனிதாபிமானம்	7. யாதும் ஊரே
4. எருமைப் பொங்கல்	8. பிடிசுருணை

அசோகமித்திரன்

சிறந்த புதினங்களையும் திறனாய்வுகளையும் எழுதியுள்ள இவரது சிறுகதைகள் மூன்று தொகுதிகளாக வந்துள்ளன. ராஜராஜன் பதிப்பகம் வெளியிட்டுள்ளது.

தஞ்சை ப்ரகாஷ்

பல புதினங்களை வெளியிட்டுள்ள தஞ்சை ப்ரகாஷ் பல சிறுகதைகளையும் எழுதி இருக்கின்றார். மேபல் என்பது இவரது சிறுகதைத் தொகுதியாகும்.

ஜி. நாகராஜன்

எழுபதுகளில் எழுத்துப் பணியில் முழுவிச்சாக இறங்கிய ஜி.நாகராஜன் ஒரு புதினமும், ஒரு குறுநாவலும் எழுதியுள்ளார். கலை மக்களுக்காகவே என்ற நிலையில் எழுதப் பெற்ற முப்பத்து மூன்று சிறுகதைகள், மற்றைய படைப்புக்கள் தொகுப்பாகக் காலச்சுவடு ஜி.நாகராஜன் படைப்புக்கள் என வெளியிட்டுள்ளது.

வண்ணதாசன்

வண்ணதாசன் சிறுகதைகள் பல்வேறு கருப்பொருட்களை அபரிமிதமாகக் கொண்டு படைக்கப் பெற்றுள்ளன. இவரது நூற்றுப்பதினேழு (117) சிறுகதைகளை வண்ணதாசன் கதைகள் என்ற தலைப்பில் புதுமைப்பித்தன் பதிப்பகம் வெளியிட்டுள்ளது.

மேலாண்மை பொன்னுசாமி

வட்டார வழக்குப் புதினங்கள் எழுதும் மேலாண்மை பொன்னுசாமி பல சிறுகதைகளையும் எழுதி இருக்கின்றார். மானூய் பிரவாகம், சிப்பிகள், பூக்காத மாலை, உயிர்க்காற்று என்பவை இவரது தொகுப்புகளாகும்.

பூமணி

திரைப்பட இயக்குநராகவும், புதின ஆசிரியராகவும் திகழும் பூமணியின் பூமணி கதைகள் கலைஞன் பதிப்பகத்தில் வெளிவந்துள்ளது.

பா. செயப்பிரகாசம்

தெற்கத்தி ஆத்துமாக்களை வடித்துக் கொடுத்த பா.செயப்பிரகாசம் தாம் பிறந்த மண்ணில் வாழும் பலதரப்பட்ட மக்களையும் சிறுகதையில் வடித்துக் கொடுக்கின்றார். இவரது முப்பது சிறுகதைகளை அகரம் பா.செயப்பிரகாசம் கதைகள் என்னும் தலைப்பில் வெளியிட்டுள்ளது.

தோப்பில் முகம்மது மீரான்

புதின எழுத்தாளரான இவர் பல சிறுகதைகளையும் எழுதியுள்ளார். தோப்பில் முகம்மது மீரான் கதைகள் என ஒரு தொகுதி வந்துள்ளது.

சா. கந்தசாமி

சாயாவனம் புதினம் மூலம் புகழ்பெற்ற சா.கந்தசாமி சிறந்த சிறுகதைகளையும் எழுதி இருக்கின்றார். சொல்லப்படாத நிஜங்கள் இவரது சிறுகதைத் தொகுப்பாகும்.

சுபாஷ் சந்திரபோஸ் மாவட்ட மக்களின் வாழ்க்கையைப் பதிவு செய்துள்ள நேரங்களைக் கொண்ட வி.எம்.முத்து நூற்றுக்கணக்கான தொகையைப் பங்களித்துள்ளார். மறைவு இடங்களில் எழுதிப் பரிசும் பெற்றுள்ளார். சிறுகதைத் தொகுதிகள், மழை, அந்திமம், ஏழுமணிக்கு என்பவை ஆகும்.

சுபாஷ் சந்திர வகுமாள்

தஞ்சை வட்டார வழக்குகளையும் மக்களையும் பற்றி எழுத்துக்கள் இவருடையவை.

1. மண் உருவங்கள்
2. வண்டல்
3. ஓராண்காணி
4. ஒரு ஊரும் சில மனிதர்களும்

தஞ்சை சிறுகதைகள், தஞ்சை கதைக் களஞ்சியம் என்பவை சுபாஷ் சந்திர பெருமாள் தொகுத்த சிறுகதைகளின் தொகுப்புகள் ஆகும்.

பா. சந்திரசேகரன்

மருதம் பதிப்பக உரிமையாளர் பா.சந்திரசேகரன் புதினம், சிறுகதைகள் எழுதும் ஆற்றல் பெற்றவர். பல சிறுகதைகள் வெளிவந்துள்ளன.

சு. சுபாஷ் சந்திரபோஸ்

சிவப்பு நாளங்கள், கனவுகள், மாத்தாத்தா, குதிரைக்கு வைக்கோல், யார் முந்தி?, ஐம்பது விழுக்காடுகள் என்பவை இவரது சிறுகதைத் தொகுப்புகள். பாட்டாளி மக்களின் முன்னேற்றத்திற்காகப் பாடுபட்டுப் பாதிக்கப்பெற்ற மனிதர்களைப் பற்றியது சிகப்பு நாளங்கள். மக்கள் விழிப்புணர்வு பெறப் பெரியோர்கள் கண்ட கனவின் விளைவு கனவு. தாமரையில் வெளிவந்த கதைகளின் தொகுப்பு தாமரைச் சிறுகதைகள். 1999 (பதிப்பாசிரியர்). மேலும் புதுமைப்பித்தன் சிறுகதைகள் ஐந்து தொகுதிகளாக வெளிவந்துள்ளன.

அம்பை

அம்பை சி.எஸ்.லக்ஷ்மி என்ற புனைபெயரைக் கொண்ட எழுத்தாளர். பல்கலை வித்தகராகத் திகழும் இவரது சிறுகதைத் தொகுதி காட்டில் ஒரு மான் என்பதைக் காலச்சுவடு பதிப்பகம் வெளியிட்டது.

யூ. மா. வாசுகி

சிறந்த ஒவியராகவும், படைப்பாளராகவும் திகழும் மாரிமுத்து என்கின்ற யூ.மா.வாசுகி உயிர்த்துடிப்புள்ள சிறுகதைகளை வடித்துத் தருவதில் வல்லவர். உனக்கும் உங்களுக்கும், தோழமை இருள், அமுதப்படு

வலம்புரியாய் அணைந்ததொரு சங்க. உயிர்த்திருந்தல் என்வன பல இயைபு
 சிறுகதைத் தொகுதிகள் அடங்கி தமிழிலி மல்குகும் வெளிவிட்டு வெளியாகு.

ஜெயமோகன்

சமஸ்கிருதி மயமன், கரும போன்ற தேசிய விருத்திகளையப் பெற்று
 படைப்பாளர் ஜெயமோகனின் சிறுகதைத் தொகுப்புகள் ஆரம்பிப்பதில்
 மண்டபம், தீசைகளின் நடுவே, மண், என்வனவாயினும்

மதி என்கின்ற மனிதனைப் பற்றிய குறிப்புகள், மிகவும்
 இருப்பின - இய.நா. மாதன், கு.வினியாப் பாரதி கதைகள் - கு.வினியாப்
 பாரதி முதல் மனிதனும் கடைசி மனிதனும் - உன்வனம் இயமமவாயி,
 ஒருநாள் - விகாம்பு, கன்வினாயு - க.வினியாமாய், மகன்க்குச் சொல்ல
 - காமராசு, ஆதாண்டாய் கோயில் குருரை, உயிர்த்திருந்தல் - உன்வனம்
 குணசேகரன், தகப்பன் கொடி - அழகிய பெரியவன், புதிக்கொள்
 ஓடுகிறது நதி - சு. வேணுகோமால், உயிர்த்திருந்தல் இயக்கம் அம்மாவின்
 அதை - கி.ஆ.சச்சிதானந்தம் உள்ளே இருந்தே ஓரல், மானிய,
 வாழ்வதும் ஆனந்தம் - கோவிலிருஷ்ணா, மீனாக்குள் உயிர் - மாதவாயி,
 ஆ.மாதவன் சிறுகதைகள் - ஆ.மாதவன்.

மேற்குறிக்கப் பெற்றவர்கள் மட்டும் அல்லாது இன்னும் பலர்
 பல இதழ்களில் சிறுகதைகள் எழுதித் கொண்டிருக்கின்றார்கள்.
 சிறுகதைத் தொகுதிகளும் வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன,
 மொத்தத்தில் இக்கால இலக்கிய வளர்ச்சியில் சிறுகதையும் சிறப்பாக
 வளர்ந்துள்ளது எனலாம்.

எழுதும் சிறுகதைகள் எல்லாம் இலக்கியத் தரம் உள்ளவை
 என்று சொல்ல முடியாது. இருப்பினும் எழுத்தாயத்தின் பல்வேறு
 நிலைப்பாடுகளைச் சிறுகதைகள் வழி அறிய முடிவின்றது. அவை
 உலகில் விரைவாக ஓர் இலக்கியத்தைப் படிக்கச் சிறுகதை, பெரும்
 உதவியாக இருக்கிறது.

தொடக்கக் காலச் சிறுகதைகள் முதல் முயற்சியாகவே
 இருந்தன. புதுமைப்பித்தனே வடிவம், உன்வனம் கதைகள் வென்வனம்
 படுத்தினார். சிறுகதை வளர்ச்சிக்கு மணிக்கொடி இதழின் மங்கு
 மகத்தானது. விடுதலைக்குப் பிறகு சிறுகதை நல்ல வளர்ச்சியைப்
 பெற்றது. புதுமைப்பித்தனுக்குப் பிறகு சிறுகதைக்கு ஜெயமோகனின்
 பங்கு அளப்பரியது.

பல சிறுகதை எழுத்தாளர்கள் முற்போக்கைச் சிந்தனையுடன்
 எழுதுகின்றார்கள். புராண, இதிகாச கதைக்கருக்களை எடுத்தெடுக்க
 கொண்டு புதிய வடிவம் கொடுக்கின்றார்கள். பென்வனியம்,
 தலித்தியம், ஊழல், அரசியல், சுற்றுச்சூழல் எனப் பல களங்களில்
 நிறைய நவீனச் சிறுகதைகள் வெளிவருகின்றன.

பிற்காலத்தில் காணப்பட்டதாலும் தோற்றம் கி.மு.வுக்கு முன்பு
காணப்படுகின்றது.

தமிழ்நாடு கிடைக்கக் கூடிய எழுத்துச் சான்றுகளில் மிகவும்
தொன்மையானவை தமிழ் - பிராமிக் கல்வெட்டுக்கள் ஆகும். இவை
சித்தன்னவாசலம், துண்டிவாசலம் முதலிய பகுதிகளில் கிடைக்கின்றன.
மொழிப்பாஷாம் சமண முனிவர்கள், அவர்களுக்குக் குகை அமைத்துக்
கொடுத்தோர் பற்றிய குறிப்பே காணப்படுகின்றன. அவை
உரைநடை யின் தோற்றத்தையும் தமிழ் எழுத்துக்களின்
தொன்மையையும் அறிந்து கொள்ளப் பெரிதும் உதவுகின்றன.

தமிழ் - பிராமிக் கல்வெட்டுக்களை அடுத்துக் கிடைக்கக் கூடிய
எழுத்துச் சான்று தொல்காப்பியம் ஆகும். தொல்காப்பியம் தமிழ்
மொழி, செய்யுள் இலக்கணத்தையும் தமிழரின் வாழ்வியலையும்
உணர்த்தக் கூடிய ஒரு கலைப் பெட்டகம். இது நூற்பா அமைப்பில்
எழுதப்பட்ட எழுத்ததிகாரம், சொல்லதிகாரம், பொருளதிகாரம் என்ற
மூப்பிரிவுகளை உடையது.

தொல்காப்பியத்தில் உரைநடை இல்லாவிட்டாலும் உரைநடை
அக்காலத்தில் பெருவழக்காக இருந்தமையைப் பல இடங்களில்
கட்டிக் காட்டுகின்றார். வழக்கு, வழக்காறு போன்ற சொற்கள்
உரைநடைத் தமிழையும் குறிக்கின்றன.

எனவே உரைநடை என்பது கவிதையைவிடத்
தொன்மையானது. இது பேச்சின் பதிவாகும். இதன் பதிவு குறைவாகக்
கிடைத்தாலும் தோற்றம் பற்றிய செய்தி தமிழ் - பிராமிக் கல்வெட்டு,
தொல்காப்பியம் போன்றவற்றிலிருந்து கிடைக்கின்றது.

வளர்ச்சி

தமிழ் மொழியின் உரைநடை அமைப்பை ஓரளவு அறிந்து
கொள்வதற்குப் பெரிதும் உதவுவது இறையனார் களவியல் உரையே
ஆகும். இதற்குமுன் இலக்கியம், நீதிக்கருத்துக்கள், மருத்துவம்,
சோதிடம் என எல்லாமே கவிதை நடையிலேயே எழுதப்பட்டன.
உரைநடை தோன்றும்போது இருவகையான நிலை இருந்ததை அறிய
முடிகின்றது.

1. கவிதையும் உரைநடையும் கலந்தது
2. உரைநடை மட்டும் உள்ளது.

கவிதையும் அதனோடு தொடர்ந்து உரைநடையும் சேர்த்து
எழுதப்பெறுவது முதல் வகையாகும். இதற்குச் சான்று

சந்திரமேயல்

இதனை உரைப்பார் இவை...

இவ்வாறு உரைப்பது உத்தமொழி வைத்து உரைப்பார்...
 இவ்வாறு உரைப்பது உத்தமொழி வைத்து உரைப்பார்...
 இவ்வாறு உரைப்பது உத்தமொழி வைத்து உரைப்பார்...
 இவ்வாறு உரைப்பது உத்தமொழி வைத்து உரைப்பார்...
 இவ்வாறு உரைப்பது உத்தமொழி வைத்து உரைப்பார்...
 இவ்வாறு உரைப்பது உத்தமொழி வைத்து உரைப்பார்...
 இவ்வாறு உரைப்பது உத்தமொழி வைத்து உரைப்பார்...
 இவ்வாறு உரைப்பது உத்தமொழி வைத்து உரைப்பார்...
 இவ்வாறு உரைப்பது உத்தமொழி வைத்து உரைப்பார்...
 இவ்வாறு உரைப்பது உத்தமொழி வைத்து உரைப்பார்...

இறையனார் களவியல் உரை

இறையனார் களவியல் உரை கிபரிவழி அல்லது எட்டாம்
 அடிகளில் தோன்றி இருக்க வேண்டும் என்று ஆய்வாளர்கள்
 ஆய்வு செய்து இருக்க வேண்டும் என்பார். "மதுரைக்
 களவியல் அவர் தேனார் கிழாரைக்கு உரைத்தார்; அவர்
 களவியல் பெருஞ்சுவனார்க்கு உரைத்தார்; அவர்
 களவியல் புளியங்காய்ப் பெருஞ்சேந்தனாருக்கு உரைத்தார்;
 களவியல் ஆண்டைய பெருங்குமரனாருக்கு உரைத்தார்;
 களவியல் கிழங்குநாசிரியார்க்கு உரைத்தார்; அவர் முசிறியாசிரியர்;
 களவியலார்க்கு உரைத்தார்" எனக் கூறப்படுவதால் இறையனார்
 களவியல் உரை வாய்மொழியாகவே பல தலை முறைகள் வழக்கில்
 இயங்கிய அறியலாம். இறையனார் களவியல் உரைநடை, ஓசை
 மயக்க கவிதை போலவே அமைந்துள்ளதைக் கீழ்க்காணும் சான்று
 தீர்மானிக்கும்.

"சத்தனமும் சண்பகமும் கீம்பலாவும் ஆசினியும் அசோகும்
 தோக்கும் வேங்கையும் குரவும் விரிந்து, நாகமும் திலகமும் நறவும்
 தந்தியும் மாதவியும் மல்லிகையும் மௌவலோடு மணங்கமழ்ந்து,
 யாதிரியும் பாவையும் ஞாழலும் பைங்கொன்றையும் பினியவிழ்ந்து,
 யோசிப்புக்கும் புன்னாகமும் முரக்கொடு முகை சிறந்து,
 உண்டறைந்து, தேனார்ந்து, வரிக்குயில்கள் இசைபாடத் தன் தென்றல்
 தீடைவிராய்த் தலையவரை முனிவு செய்யும் பொழுது நடுவன் ஒரு
 மாணிக்கக் குன்றின்மேல் விசம்பு துடைத்து பசும் பொன் பூத்து,
 உண்டு துவைப்பத் தண்தேன் துளிப்பதோன் வெளியுறு நறுமலர்
 வேங்கை கண்டான்".

கவிதைகளும் பெரும்பாலும் எச்சத் தொடர் அடிகளாகிய வரும். அவை போலவே மேலே குறிக்கப்பட்ட உரைநடையும் கவிதை நடை அமைப்பில் இருப்பதைக் காணலாம்.

இலக்கண உரைகள்

இரையனார் களவியல் உரைக்குப் பின்னர்ச் சில நூற்றாண்டு இடைவெளிவிட்டுத் தொல்காப்பியத்திற்கும் சங்க இலக்கியங்கள் பல்வற்றிற்கும் எழுதப்பட்ட உரையாகிய உரைநடை, உரைநடை வளர்ச்சியில் பெரும் சாதனையாகும். தொல்காப்பியம் முழுவதற்கும் உரையாசிரியர் எனப் போற்றப்படும் இளம்பூரணர் உரை காணப்படுகின்றது. நச்சினார்க்கினியரின் உரை எழுத்ததிகாரம், சொல்லதிகாரத்திற்கு முழுவதுமாக உள்ளது. பொருளதிகாரத்திற்கு பாதிக்கு மட்டுமே கிடைத்துள்ளது. சேனாவரையர், தெய்வச் சிலையார், கல்லாடனார் உரைகள் சொல்லதிகாரத்திற்கு கிடைக்கின்றன. பொருளதிகாரத்தில் நச்சினார்க்கினியர் எழுத்த பகுதிக்குப் பேராசிரியர் உரை காணப்படுகின்றது.

தொல்காப்பிய உரையாசிரியர்களின் உரைகள் இல்லாவிட்டால் தொல்காப்பியத்தை முழுமையாக உணர்ந்து கொள்ள முடியாத பாடல்களைப் படிக்கப் படிக்கப் புதுப்புதுப் பொருள் தருவது போல உரையாசிரியர்களின் உரைநடையும் இருக்கும். வினாவின் அமைப்பிலும் தர்க்க ரீதியாகவும் மறுப்பு மொழியாகவும் எனப் பலநிலைகளில் உரையாசிரியர்களின் நடை உள்ளது.

தொல்காப்பியர் வினைச் சொல் வேற்றுமை உருபுகளை ஏற்காமல் காலத்தைக் காட்டும் எனக் குறிப்பிடுகின்றார். இக்காலச் சேனாவரையரின் விளக்கம் நன்றாகப் புரிந்தாலும் மனதிற்குள் ஒர் மாயா சால வித்தை காண்பிப்பதைப் போல இருக்கும் "வேற்றுமை கொள்ளாது என்னாது காலமொடு தோன்றுமெனின் தொழில்நிலை ஒட்டும் தொழிற்பெயரும் வினைச் சொல்லாவான் செல்லுமாகலானும் காலமொடு தோன்றும் என்னாது வேற்றுமை கொள்ளாடுகெனின் இடைச் சொல்லும் உரிச்சொல்லும் வினைச்சொல் எனப்படுமாகலானும் அவ்விருதிறமும் நீக்குதற்கு வேற்றுமை கொள்ளாது காலமொடு தோன்றும் என்றார்."

நூற்பாக்கள் அல்லது கவிதைகளில் பயன்படுத்தப்படும் சொல் அல்லது தொடருக்கு உரையாசிரியர்களின் விளக்கம் அவர்களின் நுண்மாண் நுழைபுலத்தை வெளிப்படுத்தும். தொல்காப்பியர் குறிப்பிடும் மரபு என்ற சொல்லுக்குப் பேராசிரியர் தரும் விளக்கம் வாழ்க்கையில் உள்ள எல்லாவற்றையும் தொகுத்துக் கூறும் முறையில் உள்ளது.

“மரபென்ற பொருண்மை என்னையெனின், கிளவியாக்கத்து மரபென்று வரையறுத்து ஒதப்பட்டனவும் செய்யுளியலுள் மரபென்று வரையறுத்த ஒதப்பட்டனவுமன்றி, இருதிணைப் பொருட்குணனாகிய இளமையும் ஆண்மையும் பெண்மையும் பற்றிய வரலாற்று முறைமையும் உயர்திணை நான்கு சாதியும் பற்றிய மரபும் அம்றிணைப் புல்லும் மரனும் பற்றிய மரபும் அவைபற்றிய உலகியல் மரபும் நூல் மரபுமென இவையெல்லாம் மரபெனப்படுமென்பது.”

இவ்வாறு தொல்காப்பிய உரையாசிரியர்களின் உரைநடைகள் நூற்பாக்களை விளங்கிக் கொள்ளப் பயன்பட்டாலும் அவற்றின் ஆழமும் விரிவும் படிப்போருக்கு ஒரு பரந்த அறிவைத் தரும் என்பதில் ஐயமில்லை. பதினேழாம் நூற்றாண்டில் இலக்கண விளக்கம், இலக்கணக் கொத்து, பிரயோக விவேகம் எனச் சில இலக்கண நூல்கள் தோன்றின. உரை எழுதுவோர் வேறுபட்ட கருத்துக்களை எழுதுகின்றனர் என்று மூலநூல் ஆசிரியர்களே உரை எழுதி இருக்கின்றார்கள். அவற்றிலும் நல்ல தமிழ் உரைநடையைக் காணலாம்.

இலக்கிய உரைகள்

தொல்காப்பிய உரையாசிரியர்களில் உச்சிமேல் புலவர்கொள் நச்சினார்க்கினியர் சிறந்த புலமை மிக்கவர். பத்துப்பாட்டு, கலித்தொகை, சீவக சிந்தாமணி போன்றவற்றுக்கு உரை எழுதி இருக்கின்றார். இவரின் உரை நடையைப் படிக்கும்போது தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் எங்கும் அடி எடுத்து வைக்கும் உணர்வு ஏற்படும்.

சிலப்பதிகாரத்திற்கு அடியார்க்கு நல்லார், அரும்பத உரைகாரர் உரைகள் கிடைக்கின்றன. இவற்றில் மறைந்து போன இகை, நாடக நூல்கள் பல குறிக்கப்பட்டுள்ளன. ஆற்றொழுக்கான நல்ல உரைநடையையும் காணலாம்.

மணிப்பிரவாள நடை

ஆழ்வார்களின் அருளிச் செயல்களாகிய நாலாயிர திவ்யப் பிரபந்தத்திற்குப் பல உரைகள் காணப்படுகின்றன. வியாக்கியானங்கள் எனப்படும் இந்த உரைகள் மணிப்பிரவாள நடையில் அமைந்துள்ளன. மணி என்பது முத்தையும் பிரவாளம் என்பது பவளத்தையும் குறிக்கும். முத்தும் பவளமும் கோத்தது போல்த் தமிழ்ச் சொல்லும் வட சொல்லும் கலந்து எழுதப்படுவதால் இப்பெயர் பெற்றது. எட்டாந் இருவாய்மொழியில் ஒரு பாடலுக்கு உள்ள உரையின் மணிப்பிரவாள நடையில் சிறு பகுதியைக் காணலாம்.

“எனையபயமாவது, ஸ்ரீவைகுண்டம் தலவிருக்கையாக உடையவன். அங்கு தீன்றும் எம்சாரி சேதநர் தீன்ற திடத்தித வந்து அவதரித்து எரியனாக லொசில்யமாவது இப்படி தராவிட்டா. சிறியாரளவில் நம்மைத் தாழ்விட்டோமே என்று தன் திருவளத்திற் மன்றிக்கோயிருக்கை”

புதிய உரைநடை வளர்ச்சி

ஐரோப்பியர் வருகைக்கு முன் தமிழுக்குக் கிடைத்துள்ள பெரும்பான்மையான உரைநடைகள் இலக்கிய, இலக்கணங்களுக்கு எழுதப்பட்ட உரைகளாகவே இருக்கின்றன. வீரமாமுனிவர் பரமார்த்தகுருகதை, வ.வே.க.ஐயரின் மங்கையர்க்கரசியின் காதல் சிறுகதைத் தொகுப்பு நூல், தாண்டவராய முதலியார் மொழி பெயர்த்த பஞ்சதந்திரக் கதை எனப் பல உரைநடை இலக்கிடங்கள் தமிழில் புதியவகை உரைநடை வளரப் பெரிதும் உதவி உள்ளன. தமிழறிஞர்களும் திராவிட இயக்கத்தினரும் வேறுபட்ட பல புதிய உரைநடைகளை எழுதினார்கள். அவர்களின் உரைநடை கட்டுரைநடை, விளக்கநடை, விவரிப்பு நடை, கவிதை நடை எனப் பல்வேறு வகையாகப் பிரிக்கப்படுகிறது. கீழ்க்காணும் அறிஞர் பெருமக்கள் உரைநடைக்குச் செய்த அரும்பணியை இலக்க காணலாம்.

1. வீரமாமுனிவர்	6. திரு.வி.க.
2. மாயூரம் வேதநாயகம்பிள்ளை	7. ரா.பி.சேதுப்பிள்ளை
3. பாரதியார்	8. மறைமலை அடிகள்
4. பரிதிமாற் கலைஞர்	9. அண்ணா
5. கா.சுப்பிரமணியப்பிள்ளை	

வீரமாமுனிவர்

புதிய தமிழ் உரைநடையின் பிதா மகனாகப் போற்றப் படுபவர் காண்ஸ்டாண்டியல் ஜோசப் பெஸ்கி எனப்படும் வீரமாமுனிவர் (1689 - 1746) ஆவார். கிறித்துவ மதத்தைப் பரப்ப இந்தியா வந்தவர் இங்குள்ள கலை, இலக்கியம் மற்றும் மொழி வளத்தை அறிந்த தம்மை முழுமையாகத் தமிழ் மொழி, இலக்கியங்களோடு இணைத்துக் கொண்டார்.

சுப்பிரதீபக் கவிராயர் என்ற புலவரிடம் இருபது ஆண்டுகளுக்கு மேல் தமிழ் இலக்கணம், இலக்கியம் போன்றவற்றைப் படைத்து அளவிற்குப் பயின்றார். கிரேக்கம், இலத்தீன், ஆங்கிலம், பிரெஞ்சு பாரதீகம் போன்ற மொழிகளிலும் நன்கு பயிற்சி பெற்று இருந்தார். இந்திய மொழிகளாகிய தெலுங்கு, சமஸ்கிருதம் போன்ற மொழிகளிலும் நன்கு புலமை பெற்று இருந்தார்.

தம்முடைய புலமைத் திறத்தை வெளிப்படுத்த இலக்கணங்கள், இலக்கியங்கள், கதை இலக்கியம், உரைநடை, அகராதி எனப் பல தரப்பட்ட நூல்கள் எழுதிப் பல்துறை வித்தகராக விளங்கி இருக்கின்றார். திருக்குறளை உலகறியச் செய்த பெருமை வீரமாமுனிவரையே சாரும். மேலும் அகர நிரலில் அகராதி அமைப்பதற்குக் கற்றுத் தந்தவரும் இவரே எனின் மிகையாகாது. தொல்காப்பியர் உரியியலில் சொல்லுக்குப் பொருள் தரும் அமைப்பில் தொகுத்துக் கூறி இருந்தாலும் முறையான அகராதி முறையை உருவாக்கியவர் வீரமாமுனிவரே. இதனால்தான் இவரை அகராதியியலின் தந்தை எனக் குறிப்பார்கள். பிற்கால உரைநடை வளர்ச்சிக்கு இவரின் சதுரகராதி பெருந்துணை புரிந்துள்ளது.

வீரமாமுனிவர் தமிழ் மொழியைச் செம்மையாகக் கற்றார். செந்தமிழையும் வட்டார வழக்குகளையும் நன்கு அறிந்திருந்தார் என்பதற்குக் கீழ்காணும் இலக்கண நூல்களே சான்றுகளாகும்.

1. தொன்னூல் விளக்கம்
2. செந்தமிழ் இலக்கணம்
3. கொடுந்தமிழ் இலக்கணம்

உயிர் எழுத்துக்கள் சிலவற்றிற்கு இவர் செய்த வரிவடிவ மாற்றமே இன்று எல்லோராலும் கடைபிடிக்கப்படுகிறது. தொல்காப்பியர் காலத்திலிருந்து குறில் எகரம் 'எ' என்றும் ஓகரம் 'ஓ' என்றும் புள்ளி பெற்று இருக்கும். புள்ளி இல்லாத எ, ஓ என்பவையே நெட்டுயிர்கள். வீரமாமுனிவரே குற்றுயிர்களாக எ, ஓ என்பவற்றையும் நெட்டுயிர்களாக ஏ, ஓ என்பவற்றையும் அமைத்துத் தந்தார். எனவே தமிழ் எழுத்துச் சீர்திருத்தத்தின் முன்னோடி வீரமாமுனிவரே.

வீரமாமுனிவர் கதைகளை எழுதும்போது பேச்சு வழக்கைப் பயன்படுத்தியும் இலக்கியங்களை எழுதும்போது செந்தமிழைப் பயன்படுத்தியும் தம் நடையை அமைத்துள்ளார்.

இலக்கிய இலக்கணங்களில் பல நூல்களை எழுதிய வீரமாமுனிவர் பலதரப்பட்ட உரைநடை நூல்களை எழுதி இருக்கின்றார். கிறித்துவ சமயம் தொடர்பாகவும் நகைச்சுவை கதைகளையும் எழுதி இருக்கின்றார்.

1. வேதியர் ஒழுக்கம்	4. ஞானக் கண்ணாடி
2. வேத விளக்கம்	5. வாமன் கதை
3. பேதகம் மறுத்தல்	6. பரமார்த்தகுரு கதை

பரமார்த்த குரு கதையில் வரும் குருவும் சீடர்களும் அறிவற்றவர்களாகக் காணப்படுகின்றார்கள். ஒவ்வொரு கதையைப் படிக்கும் போதும் எப்படியெல்லாம் குரு - சீடர் பரம்பரை இருந்திருக்கிறது என்பதை அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது. ஒரு கதையின் ஒரு பகுதியைக் காணலாம்.

ஒரு நாள் குதிரையின் மீது வரும் குருவைத் தொடர்ந்து சீடர்கள் வருகின்றார்கள். குருவின் தலைப் பாகையை ஒரு சினை தட்டி விடுகின்றது. 'கிழே ஏதாவது விழுந்தால் பார்த்துக் கொண்டு வாருங்கள்' என்று குரு சொன்னதால் தலைப்பாகை விழுந்ததைப் பார்த்தார்களே தவிர அதைக் கையில் எடுக்கவில்லை. கொஞ்ச தூரம் சென்றபிறகு குரு 'தலைப்பாகை எங்கே' என்று கேட்கிறார். விழுந்த இடத்தைச் சொன்னார்கள். 'விழுந்ததை எடுத்துக் கொண்டு வரவேண்டும் இது தெரியாதா?' என்று கோபப்பட்டார்.

சீடன் ஓடிப் போய்த் தலைப் பாகையை எடுத்துக் கொண்டு வருகிறான். வரும் வழியில் குதிரை போட்ட லத்தியை (சாணி) அதில் அள்ளிக் கொண்டு வருகிறான். குரு கடிந்து தொன்கிறார் 'நீங்கள் தானே எது விழுந்தாலும் எடுத்துக் வரச் சொன்னீர்கள்' என்றான். இவ்வாறு ஒன்பது கதைகளும் நகைச்சுவையோடு இருக்கும். வீரமாமுனிவரின் உரை நடையில் இந்த கதைப் பகுதியைக் காணலாம்.

"ஒரு நாள் அவர்கள் மடத்துக்குத் திரும்பி வருகையில் அசைந்தசைந்து குரு குதிரைமேல் வரும்போது கிழே தொங்கிய ஒரு மரக்கொம்புப் படவே அவர் தலைப்பாகை பிறகே விழுந்ததாம். அதனைச் சிஷ்யர்கள் எடுத்தார்கள் என்றெண்ணி கம்மா அனேகம் தூரம் சென்ற பின்பு 'தலைப்பாகை எங்கே? தாருங்கள்' என்று கேட்டார். 'அதங்கே விழுந்த இடத்தில் கிடக்கும்' என்று அவர்கள் சொல்ல, அவர் கோபித்து 'விழுந்தது எல்லாம் எடுக்க தேவை இல்லையோ! நான் சொல்ல வேணுமோ?' என்றார்.

அப்படியே உடனே மடையன் ஓடிப்போய் விழுந்த தலைப்பாகையை எடுத்துக் கொண்டு வருகையில் அன்றி ராத்திரி மழை சொரிந்து பெய்ததினாலே பசும்புற் காட்டிலே மேய்ந்திருந்த குதிரை கழிந்து விட்ட லெத்தியைத் தலைப்பாகில் ஏந்திக் குருவின் கையில் வைத்தான்.

அப்போது இவர் சீச்சியென்று வெகுவாய்ச் சினந்தார். 'அதுக்கெல்லாம் கூடி ஏதேதையோ விழுந்த சகலமும் எடுக்கச் சொல்லி முன் கற்பித்தல்லவோ? கற்பித்தபடி செய்ததினால் இப்போ நீர் கோபங் காட்டுவானேன்?' என்றார்கள். குருவோ, 'என்றால்

சுப்படியன்றே எடுக்கத் தகுவதும் எடுக்காததும் உண்டு. வினாவாறிந்து
படக்க வேணும்.' என்றார்.

இவ்வாறு மேலை நாட்டிலிருந்து இங்கு வந்த பெஸ்கி
என்பதும் வீரமாமுனிவர் தமிழுக்குச் செய்துள்ள தொண்டு
என்பரியது. அகராதிக்கலையை அமைத்துக் கொடுத்தார். எழுத்துச்
சீர்திருத்தம் செய்தார். புதிய உரைநடைக்கு வழிகாட்டினார். அவரின்
புகழ் தமிழ் உள்ளவரை நிலைத்து இருக்கும்.

மாயூரம் வேதநாயகம் பிள்ளை

தமிழ்ப் புதினத்தின் தந்தை எனப் போற்றப்படும் மாயூரம்
வேதநாயகம் பிள்ளை (1824 - 1889) தமிழ் உரைநடை வளர்ச்சிக்குப்
பாடுபட்ட முன்னோர்களில் ஒருவர். ஆங்கிலக் கல்வியை நன்கு கற்ற
வேதநாயகம் பிள்ளை அம்மொழியிலுள்ள புத்திலக்கியங்களைப்
போலத் தமிழிலும் இயற்ற வேண்டும் என்று எண்ணினார்.
மரபிலக்கிய முறையில் சிற்றிலக்கியங்கள், நீதி நூல்கள் போன்றவற்றை
எழுதினாலும் தமிழில் உரைநடை இலக்கியம் இல்லாதது ஒரு
குறையாகத் தெரிந்தது. மேலும் கவிதை இலக்கியங்களை ஓரளவு
தமிழ் தெரிந்தவர்களால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. எனவே
தமிழ் எல்லோரையும் சென்றடைய வேண்டும் என்ற நோக்கத்திலும்
உரைநடை இல்லாத குறையைப் போக்க வேண்டிய நோக்கத்திலும்
புதினங்களைப் படைத்துள்ளதாக வேதநாயகம் பிள்ளை
குறிப்பிடுகின்றார்.

"தமிழில் இம்மாதிரி உரைநடை நவீனம் பொது மக்களுக்கு
இது வரை அளிக்கப்படவில்லை. ஆகையால் இந்நூல் வாசகர்களுக்கு
சமமாகவும் போதனை நிறைந்ததாகவும் இருக்கலாம் எனப் பெருமை
கொள்கிறேன். மேலும் தமிழில் உரைநடை நூல்கள் இல்லை என்ற
குறையைப் போக்குவதற்காகவே இப்புனை கதையினை யான்
எழுதினேன். உரைநடை நூல்கள் தமிழில் இல்லை என்னும்
குறைபாட்டை அனைவரும் ஏற்கிறார்கள்" என்று உள்ள நிலையை
விளக்குகின்றார். இரு புதினங்களைத் தமிழுக்குத் தந்துள்ளார்.

1. பிரதாப முதலியார் சரித்திரம்

2. சுகுணசுந்தரி சரித்திரம்

வேதநாயகம் பிள்ளை மேலே குறிக்கப்பட்ட இரு புதினங்களை
எழுதி இருந்தாலும் பிரதாப முதலியார் சரித்திரம் தமிழின் முதல்
புதினம் என்ற பெருமையைப் பெறுகின்றது. மேலும் நல்ல நடையும்
நாட்டுப் புறக் கூறுகளும் நிறைந்து காணப்படுகின்றன. சுகுணசுந்தரி
சரித்திரம் வாசகர்களை அவ்வளவாக ஈர்க்கவில்லை.

பிரதாய முதலியார் சரித்திரத்தில் பல்வேறு வகையான பழமொழிகளையும் உவமைகளையும் பயன்படுத்துகின்றார். கீழ்க்காணும் பழமொழிகள் எல்லாக் காலங்களிலும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

“குதிரை கீழே தூக்கிப் போட்டது மல்லாமல் மேலே ஏறியும் மிதித்தது போல”

“கூத்துப் பார்க்கப் போன இடத்திலே பேய் பிடித்தது போல”

வேதநாயகம் பிள்ளை தம்முடைய புதினங்களில் கதை மாந்தர்களை நீண்ட வசனம் பேச விடுகின்றார். ஆங்கிலம் படித்த ஞானாம்பாள் மூலமாகத் தாய்மொழிக் கல்வியின் அவசியத்தை வலியுறுத்துகின்றார்.

“நம்மைப் பெற்றதும் தமிழ்; வளர்த்ததும் தமிழ்; நம்மைத் தாலாட்டித் தூங்கவைத்ததும் தமிழ்; நம்முடைய மழுலைச் சொல்லால் நமது தாய் தந்தையரைச் சந்தோஷிப்பித்ததும் தமிழ்; நாம் சூழந்தைப் பருவத்தில் பேச ஆரம்பித்தபோது முந்தி உச்சரித்ததும் தமிழ். நம்முடைய அன்னையும் தந்தையும் நமக்குப் பாலோடு புகட்டினதும் தமிழ். நம்முடைய விட்டுப் பாஷையை விட்டு விட்டுச் சமஸ்கிருதம் லத்தீன் முதலிய அந்நிய பாஷைகளைப் படிக்கிறவர்கள் சுற்றத்தார்களை விட்டு விட்டு அந்நியர்களிடத்தில் நேசஞ் செய்கிறவர்களுக்குச் சமானமாயிருக்கிறார்கள். ஆபத்துக் காலத்தில் சுற்றத்தார் உதவுவார்களேயல்லாது அந்நியர்கள் எப்படி உதவ மாட்டார்களோ அப்படியே அந்நிய பாஷைகள் உதவுமா?”

மாயூரம் வேதநாயகம் பிள்ளை தமிழில் புதினம் எழுதுவதற்கு மிகச் சிறந்த முன்னோடியாகத் திகழ்கின்றார். கதை மாந்தர்கள் ஒருவரோடு ஒருவர் பேசிக் கொள்வது, நினைப்பது போன்றவற்றை எல்லாம் தெளிவாக வரையறை செய்து எழுதுகின்றார். ஆயிரக் கணக்கான புதினங்கள் இதுவரை வெளிவந்து இருந்தாலும் பிரதாய முதலியார் சரித்திரம் கதை எழுதுவதற்கும் அவர் மொழி, உரைநடை எழுதுவதற்கும் பெரிதும் பயன்பட்டு இருக்கின்றன. சில அறிஞர்கள் புதிய உரைநடையின் தந்தையாக வீரமாமுனிவரைக் குறிப்பிட சிலர் புதின இலக்கியத்தை முதன் முதலாக உரைநடையில் படைத்துத்தந்த வேதநாயகம் பிள்ளையே உரைநடைக்கும் தந்தை எனப் போற்றுகின்றனர்.

உரைநடையை எழுதுவதற்கும் அதன்வழிப் புதினத்தின் கதையை நகர்த்திச் செல்வதற்கும் கற்றுக் கொடுத்தவர் வேதநாயகம் பிள்ளை.

"புகளில் நிந்துளிகள் மறைய திங்கட்பாம்புப் பள்ளத் தாக்கில்
 சிவன் இணைந்த பின்னர்த் தலைமைச் சிற்றாறாக வடிவெடுக்கிறது.
 சிவபிரான் பிகாபாமதலியாரின் இளம்பருவ நிகழ்ச்சிகளில்
 சிவன் தந்திரபாகுதிரில் ஆகியுடில் நடைபெறும் நிகழ்ச்சிகளிலும்
 சிவபிரான் விலையும்தொல்லைகளிலும் வளர்ந்து இறுதியில்
 சிவன் தலைமை ஓட்டத்துடன் களத்து முடிவடைகின்றன" என
 சிவதண்டாயுதம் குறிப்பிடுகின்றார்.

சைக சொல்வது. நடை போன்றவற்றில் சிவ கருத்து வேறுபாடு
 சிவத்தாலும் தமிழில் முதல் புதின உரைநடை எழுதியவர் மாறும்
 உரைநடை பின்னையே எனப் பெருமைப்பட வேண்டும்.

பாரதியார்

"முதலாவது நீ எழுதப்போகிற விஷயத்தை இங்கிலிஷ்
 கவிதை ஒரு தமிழலிடம் வாயினால் சொல்லிக் காட்டு. அவனுக்கு
 மற்ற அந்தம் விவங்குகிறதா? என்று பார்த்துக் கொண்டு பிறகு
 எழுது அப்போதுதான் நீ எழுதுகிற எழுத்து தமிழ் நாட்டிற்குப்
 உண்டும்; இல்லாது போனால் நீயும் சிரமப்பட்டு மற்றவர்களுக்கும்
 உண்டல்லாமல் போகிறது. மேலும் தெடுக்காலத்துக்கு முன்னே
 எழுதப்பட்ட நூல்கள் அக்காலத்துப் பாஷையைத் தாடுவியலை,
 சிலம் மாறமாறப் பாஷை மாறிக் கொண்டு போகிறது. பழைய
 மக்கள் மாறிப் புதிய பதங்கள் உண்டாகின்றன. புலவர்கள் அந்தந்தக்
 களத்து ஜனங்களுக்குத் தெளிவாகத் தெரியக் கூடிய பதங்களையே
 எழுத வேண்டும்."

உரைநடை கவிதை என்ற எழுத்து வேறுபாடு இல்லாது
 சொல்லக் கூடிய கருத்து எளிமையாகவும் இனிமையாகவும் இருக்க
 வேண்டும்; அது மக்களைச் சென்றடைய வேண்டும் என்பதில்
 பாரதியார் எவ்வளவு அக்கறை கொண்டிருந்தார் என்பதை அவரின்
 உலே கொடுக்கப்பட்ட வாசகத்தின்வழி அறிந்து கொள்ளலாம்.

பாரதியாரின் ஆளுமை பெரும் பங்கு கவிதைகளிலேயே
 வெளிப்படுகின்றது. இதனால்தான் பாரதிதாசன் 'குவிக்கும் கவிதைக்
 தில்' எனத் தம் ஆசானைப் போற்றுகின்றார். பாரதியார்
 சாட்டவை எல்லாம் துலங்கக் கூடியவை. பாரதியார் விடுதலைப்
 போராட்ட எழுச்சியுட்டும் பல கட்டுரைகளைப் பத்திரிகைகளில்
 வெளியிட்டு இருக்கின்றார். அவை எல்லாம் தொகுக்கப்பட்டுப் பத்திரிகை
 வட்டில் வந்துள்ளன. பாரதியார் கதைகளும் வெளிவந்துள்ளன.
 சைக உரைநடை என்ற இரண்டையும் பயன்படுத்தித் தமிழ்நாட்டின்
 எழுத்துக்களைப் பாரதியார் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

பாரதியாரின் கவிதை மொழிநடைக்கும் உரைநடை மொழிநடைக்கும் நிறைய வேறுபாடு இருக்கின்றது. அவரின் கவிதை நாலாயிர திவ்யப் பிரபந்தத்தைப் போன்றது. உரைநடை அதற்கு எழுந்த வியக்கியானத்தைப் போன்றது. வியாக்கியானங்கள் அளவிற்கு இல்லாவிட்டாலும் நிறைய வடமொழிச் சொற்களைக் கலந்து எழுதுகின்றார். செய்தியின் சாரத்திற்கு ஏற்பப் பாரதியாரின் மொழிநடை இருக்கின்றது. தம்முடைய கட்டுரை ஒன்றில் சிட்டுக் குருவிகளின் உருவத்தை எளிய தமிழில் சிறுசிறு தொடர்களாக எழுதுகின்றார்.

“சிறிய தானியம் போன்ற மூக்கு; சின்னக் கண்கள்; சின்னத்தலை; வெள்ளைக் கழுத்து; அழகிய மங்கல் வெண்மை நிறமுடைய பட்டுப் போர்த்த வயிறு; கருமையும் வெண்மையும் கலந்த சாம்பல் நிறத்தாலாகிய பட்டுப் போர்த்த முதுகு; சிறிய தோகை; துளித்துளிக் கால்கள். இத்தனையும் சேர்த்து ஒரு பச்சைக் குழந்தையின் கைப்பிடியிலே பிடித்து விடலாம். இவ்விதமான உடலைச் சுமந்து கொண்டு என் வீட்டிலே இரண்டு உயிர்கள் வாழ்கின்றன. அவற்றில் ஒன்று ஆண்; மற்றொன்று பெண்.”

இவ்வாறு எளிமையான உரைநடையைப் படைத்திருக்கும் பாரதியார் பத்திரிகையில் வடமொழிச் சொற்களை அதிகமாகக் கலந்து எழுதுகின்றார். எல்லாவற்றிலும் வல்லவர் என்பதை அவருடைய பல்வேறு வகையான உரைநடை வடிவங்கள் காட்டுகின்றன.

“நமது இந்தியா வாரம் இருமுறைப் பதிப்புக்கு 1500 சந்தாதாரர்கள் சேர்த்தல் இவ்வருஷம் மகா சங்கராந்தி முதல் வாரம் இருமுறை பதிப்பிக்கலாமென்றிருந்தோம். அதற்காக நாம் வெளியிட்டிருந்த விளம்பரத்தை அங்கீகரித்து எழுதியவர்கள் இதுவரையில் 579 பேர்களே. இனியாவது சாதாரண வருஷம் சித்திரை மீ 12க்குள் மற்ற நேயர்களும் இந்தக் காரியத்தைப் பற்றிக் கவனித்துத் தங்கள் ஸம்மதத்தைத் தெரியப்படுத்தினால் நாம் யாதொரு தடையுமின்றி வாரமிருமுறைப் பத்திரிகை ஆரம்பிக்க ஸவுகரியமாய் இருக்கும். இது விஷயத்தை நமது நேயர்களின் இஷ்டப்படி விட்டிருக்கிறோம்.”

பாரதியார் எதை எழுதினாலும் அது நாட்டைப் பற்றியதாகவும் மக்களைப் பற்றியதாகவும் இருக்கின்றது. பாரதியாரின் நோக்கம், செய்தியைக் கவிதையில் சொன்னாலும் அல்லது உரைநடையில்

சொன்னாலும் தெளிவாக மக்களைச் சென்றடைய வேண்டும் என்பதில் மிகுந்த அக்கறை கொண்டிருந்தார். புதுக்கல்லைக்கு முன்னொடியாகிய வசன கவிதையைப் பாரதியார்தான் தொடங்கி வைத்தார். உலகிலுள்ள எந்த மொழியைக் காட்டிலும் தமிழில் உயர்வாக எழுதப்பட வேண்டும் எனத் தம் ஆர்வத்தை வெளிப்படுத்துகின்றார்.

“தமிழில் வசன நடை இப்போதுதான் பிறந்தது. பல வாக்யமாக வில்லை. தொட்டிற் பழக்கம் கடுகாடு மட்டும். அதனால் இப்போதே நமது வசனம் உலகத்தின் எந்தப் பாஷையைக் காட்டிலும் தெளிவாக இருக்கும்படி முயற்சிகள் செய்ய வேண்டும். கூடியவரை பேசுவது போலவே எழுதுவதுதான் உத்தமம் என்பது எவ்வுடைய கட்சி.”

தமிழ் பெற்ற பெருந்தலப் பயனால் தோன்றியவரே பாரதியார். பாரதியார் உயிரோடு இருக்கும்வரை அவரை அந்தத் துண்டவர்கள் மிகச் சிலரே. அவருடைய எழுத்தின் ஆற்றலும் வேகமும் மிகுந்த எழுச்சியைத் தரவில்லை. சிற்றிலக்கியங்கள் பாடிய எலத்தில் மனிதனைப்பாட அச்சாரம் போட்டார். அவரின் முயற்சி இன்று ஆல்போல் தழைத்துள்ளது. தேவை இல்லாதவற்றையும் தெளிவு இல்லாதவற்றையும் ஒதுக்கி மக்களுக்காகவே எழுதியதால் இன்று எல்லோருடைய இதயத்திலும் நீங்காத இடத்தைப் பெற்றுள்ளார்.

“நவீன தமிழ் இலக்கிய உலகில் பாரதியார் எல்லாத் துறைகளிலும் வழிகாட்டியாக விளங்குகிறார் என்பது எவரும் மறுக்க முடியாத உண்மையாகும். புதுமைக்கு வழிகாட்டினார் பாரதியார்” என்ற க.கைலாசபதியின் கூற்று எவ்வளவு உண்மையானது என்பதைப் பாரதியாரின் உரைநடைகளையும் கவிதைகளையும் படிக்கும்போது அறிந்து கொள்ளலாம்.

சூரியநாராயண சாஸ்திரியார்

தமிழ் வடமொழி. ஆங்கிலம் என்ற மும்மொழிகளில் பெரும் புலமை பெற்றவர் சூரியநாராயண சாஸ்திரியார். (1871 - 1903). தமிழ் மொழியின் மீது தீராக் காதல் கொண்டிருந்ததால் தம்முடைய சூரியநாராயண சாஸ்திரி என்ற வடமொழிப் பெயரைப் பதிமாற்கலைஞர் என மாற்றிக் கொண்டார். மறைமலை அடிகள் இவரிடம் பயின்றவர். மறைமலை அடிகள் தீவிரத் தனித்தமிழ் இயக்கத்தில் ஈடுபாடு கொண்டதற்கு இவரே முழுமுதற் காரணம். இவரே எல்லாவற்றையும் தனித் தமிழிலேயே பேச வேண்டும்; எழுத வேண்டும் என்ற முனைப்பு உடையவர்.

பரிதிமாற்கலைஞர் உரைநடை நாடகம், கவிதை மொழி வரலாறு எனப் பல்துறைகளில் வல்லவராக இருந்தார். இவர் நாடக நாடகங்களை எழுதி இருக்கின்றார்.

1. கலாவதி	3. மானவிஜயம்
2. சூபாவதி	4. மதிவாணன்

இவருடைய நாடகங்கள் படிக்கத்தக்க அளவில்தாகவே இருக்கின்றன. கடுமையான நடையில் எழுதப்பட்டுள்ளன. பல சொற்களுக்கு அகராதி கொண்டே பொருள் அறிய வேண்டும். தனது தமிழ்ப் பற்றாளராக இருந்தபோதிலும் இவரது நடையில் வடசொற்கள் மிகுந்துள்ளன. பேசுவது போல நாடகங்களை எழுத நினைத்தாலும் செந்தமிழ் நடையே இவரின் உரைநடையில் அதிகமாக வருவதைக் காணலாம்.

“ஐயா குலாந்தகரே! நுமக்கேற்ற நண்பர் சுக சீரர்! அவருக்கேற்ற நண்பர் நீர்! ஆனால்! அவர் சீரத்துக்குள் சுகமுண்டு உம்முடைய சீரத்திலோ அஃதில்லை.”

“சாமி! ஒரு சமாசாரம் - இந்தக் குலாந்தக எசமான வீட்டிலே நம்ம மகாராசா எதிரி பாண்டியன் ஊரிலிருந்து இரண்டு வீரர்கள் வந்திருக்கிறார்களாம். அவர்களிலே ஒருத்தன் நம்ம மகாராசா மகன் கலாவதியம்மாலை முத்தமிட்டிட்டானாம். அதைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த குலாந்தக எசமான் இன்றைக்கு அரண்மனையிலே நம்ம மகாராசா அவர்களிடத்திலே தெரியப் படுத்தினார். அது என் காதில் விழுந்தவுடனே இங்கே எசமானிடத்திலே தெரியப்படுத்த வேண்டுமென்று ஒடிவந்தேன்!”

பரிதிமாற்கலைஞர் உரைநடை வடிவில் நாடகவியல் என்ற நாடக இலக்கண நூலை எழுதி இருக்கிறார். கிழக்காணும் மூன்று நூல்களும் இவரின் உரைநடையை அறிந்து கொள்ளப் பெரிதும் உதவுகின்றன.

1. தமிழ்ப் புலவர் சரித்திரம்
2. தமிழ் மொழியின் வரலாறு
3. தமிழ் வியாசங்கள்

இவை மூன்றுமே எழுதப்பட்ட காலத்தில் எல்லோராலும் பாராட்டப் பெற்று நல்ல வரவேற்பைப் பெற்ற நூல்கள் ஆகும். முத்திரா ராட்சகம் என்ற வடமொழி நாடக நூலைத் தமிழ் மொழியில் மொழி பெயர்த்தார். மொழி பெயர்க்க ஆர்வம் மிக்கோருக்கு இத்தால் பெரிதும் பயன்பட்டது.

தமிழின்பாலுள்ள ஆர்வமிகுதியால் ஞானபோதிவி என்றொரு தலைநகர் தொடங்கி ஆசிரியராக இருந்தார். ஓராண்டோடு அது பெற்று போயிற்று.

கவிதை எழுதுவதில் ஆற்றல் மிக்கவர். இவரின் 'தலிப்பாகரத் தொகை' என்ற கவிதை நூலை ஜி.யு.போப் ஐயர் மொழி பெயர்த்துள்ளார். 'பாவலர் விருந்து' என்றொரு பாடல் தொகுதியையும் வெளியிட்டு இருக்கின்றார்.

பரிதிமாற்கலைஞர் தத்துவவியலில் பட்டம் பெற்று இருந்தாலும் சிந்தைவகை கல்லூரியில் தமிழ்ப் பேராசிரியராகப் பணியாற்றி உள்ளார். இவருடைய தமிழ் மொழியின் வரலாறு பல முறை பதிப்பிக்கப் பட்டுள்ளது. அண்மையில் (2003) உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனமும் வெளியிட்டு இருக்கின்றது. இந்நூலை முதன் முதலாக வெளியிடும்போது இவருக்கு ஆசிரியராக இருந்த வில்லியம் மீட்கருக்குக் காணிக்கையாக்கித் தம் நன்றியை வெளிப்படுத்தி உள்ளார்.

தமிழ் மொழியின் வரலாறு என்னும் மொழி வரலாற்று நூலில் பல அரிய கருத்துக்களை வெளிப்படுத்துகின்றார். தமிழும் வடமொழியும் இந்தியாவில் வழங்கப்பட்டாலும் முன்னது பேச்சு வழக்கில் உள்ளது. வடமொழிக்குப் பேச்சு வழக்கு இல்லை. பேச்சு வழக்கில் உள்ள மொழியிலேயே பிறமொழிச் சொல் கலக்கும் என்ற உண்மையைக் கீழ்க்காணுமாறு விளக்குகின்றார்.

"வடமொழி தமிழ் மொழியோடு கலக்கப் புகு முன்னரே முன்னது பேச்சு வழக்கற்று ஏட்டு வழக்கால் மட்டிருக்கும் நிலைக்கு வந்து விட்டது. ஏட்டு வழக்கொன்றுமேயுள்ள பாஷையோடு இருவகை வழக்குமுள்ள பாஷையொன்று கூடி இயங்கப் புகுமாயின் முன்னதன் சொற்களே பின்னதன்கட் சென்று சேருமேயன்றிப் பின்னதன் சொற்கள் முன்னதன்கட் சென்று சேரா. இது பாஷை நூலின் உண்மைகளொன்று. இதுவே வழக்காற்று முறை. இம்முறை பற்றியே வடசொற்கள் பல தமிழின்கட் புகுந்தன. தமிழ்ச் சொற்களில் சிலதாமும் வடமொழியின்கண் ஏறாமற் போயின. எனினும் தென்னாட்டு வடமொழியாளர் மட்டிற் சில ஊர்ப்பெயர், மலைப்பெயர், யாற்றுப்பெயர் முதலாயினவற்றைத் தங்கள் சப்தசாஸ்திரத்திற்கியைந்தவண்ணம், ஓசை வேறுபாடு செய்து கொண்டு தாங்கள் வகுக்கப் புகுந்த புராணாதிகளில் வழங்குவாராயினர். இத்தானுண்மை இதற்கு மேலொன்றுஞ் சொல்லல் இயலாது"

மேற்காட்டிய உரைநடைப் பகுதியில் தொடர்கள் நீண்டதாகக் காணப்படுகின்றன. பல வடமொழிச் சொற்கள் விரவிக் கிடக்கின்றன. இருந்தபோதிலும் ஆற்றொழுக்கான நடையாக உள்ளது.

மும்மொழியில் ஆற்றல் மிக்க தமிழ்ப் பேராசிரியர் பரிதிமாற்கலைஞர் முப்பத்து மூன்று (33) வயதிலேயே இவ்வுலகை விட்டுப் பிரிந்து விட்டார். இந்த இளம் வயதிலேயே பத்துறை வித்தகராக விளங்கி இருக்கின்றார். இவரின் மறைவு தமிழிலுள்ள பத்துறைகளுக்கும் பேரிழப்பாகும். தனித் தமிழ் இயக்கத்திற்கு உயிருள்ளவரை இவருடைய பெயரும் நினைத்துப் பார்க்கப்படும்.

கா.சுப்பிரமணியபிள்ளை

திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் பிறந்த கா.சுப்பிரமணியபிள்ளை (1888 - 1945) சட்டத்துறையில் ஈடு இணையற்ற அறிஞராகத் திகழ்ந்து இருக்கிறார். முதன் முதலாகச் சட்டத்தில் எம்.எல் (Master of Law) பட்டம் பெற்றதால் எம்.எல்.பிள்ளை என்று மரியாதையோடு அழைக்கப்பட்டார். கா.சு.பிள்ளை என்றும் குறிப்பிடுவார்கள். சட்டத்தில் முதுகலைப் பட்டத்தைப் பெற்றதைப் போன்று தமிழிலும் முதுகலைப் பட்டம் பெற்றவர்.

சட்டம் படித்தவர்களும் தமிழ்த் தொண்டு செய்யலாம் என்பதை முதன் முதலாக நிறுவியவர் கா.சு.பிள்ளை எனில் மிகையாகாது. இவரைத் தொடர்ந்து பல சட்டம் பயின்ற வழக்கறிஞர்கள் நல்ல பல ஆராய்ச்சி நூல்களை எழுதினார்கள் தமிழுக்குத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு ஒன்றை எழுதிப் பதிப்பித்தார். பிற்காலத்தில் பலரும் எழுத வழிகோலியவர் கா.சுப்பிரமணிய பிள்ளை. சமயம், இலக்கியம், மொழி எனப் பல்வேறு துறைகளில் ஐம்பதுக்கு மேற்பட்ட உரைநடை நூல்களைப் படைத்துள்ளார். சில நூல்களின் பட்டியல் தரப்படுகின்றது.

1. நால்வர் வரலாறு	8. திருக்குறள் பொழிப்புரை
2. தமிழ் இலக்கிய வரலாறு	9. திருவாசகக் குறிப்புரை
3. வான நூல்	10. சைவசித்தாந்த விளக்கச் சுருக்கம்
4. நீதி நெறி விளக்கம்	11. இந்து சமயங்களின் சுருக்க வரலாறு
5. சேக்கிழார் வரலாறு	12. தமிழ் மொழி அமைப்பு
6. மெய்கண்டார் வரலாறு	13. உலகப் பெருமக்களும் மொழி நூற் கொள்கையும்
7. தமிழர் சமயம்	14. பழந்தமிழர் நாகரிகம்

கா.சுப்பிரமணிய பிள்ளையின் 'இந்தியத் தண்டனைத் தொகுதி' விரிவுரைகள் சட்ட நுணுக்கங்களை மிகவும் தெளிவாக விவரிக்கின்றன.

மதிநூட்பத்தையும் நாய அறிவையும் தருவதற்கும் என்றது காண்ட, ஆசிரியர் திருவள்ளுவனார். 'துன்றினார் செத்தாரின் வேறல்லா எஞ்ஞான்றும் நஞ்சுண்டார் கள்ளுண்ணாவர்' என்றது உற்று தோக்க, தக்கது."

'தமிழர் சமயம்' என்ற நூலில் தமிழர் சமயத்தின் தொன்மையும் அது ஆரியரின் சமயத்திலிருந்து எவ்வாறு வேறுபட்டுள்ளது என்பதைக் கா.சுப்பிரமணிய பிள்ளை தெளிவாக விளக்குகிறார்.

ஒவ்வொரு காலத்திலும் எழுந்த நூல்கள் அவை செய்யுளில் தோன்றினாலும் சரி அல்லது உரைநடையில் தோன்றினாலும் சரி மக்களுக்குக் கருத்துக்களையும் நீதிகளையும் நடப்பையும் சொல்லவே எழுகின்றன. இந்த வகையில் புதிய வகை வடிவமாகத் தோன்றிய உரைநடையும் மக்களுக்குப் பல்வேறு நிலைகளில் கருத்தைக் கொண்டு செல்கிறது. தமிழ் தெரிந்த அனைவருமே உரைநடைவழி உலகை அறியலாம்.

கா.சுப்பிரமணிய பிள்ளை தாம் சார்ந்த சட்டத் துறையில் மிகப் பெரும் வல்லுநராக விளங்கியபோதும் தமிழின்மீது உள்ள அளவில்லாப் பற்றால் பத்துறைச் சார்ந்த கருத்துக்களைத் தம்முடைய உரைநடையில் பதிவு செய்துள்ளார்.

திரு.வி.க.

திரு.வி.க. என மதிப்போடு அழைக்கப்படும் திரு.வி.கல்யாண சுந்தரனார் (1883 - 1853) தமிழ் உலகில் பன்முகத் தன்மை கொண்ட பேரறிஞர். இவரின் பெருமையை நன்குணர்ந்த மு.வரதராசனார் எத்தனை அடையொழிகளை அளிக்கின்றார்! "திரு.வி.க. ஒரு சகாப்தம்; பல்கலைக்கழகம்; மூன்றெழுத்துச் சான்றோர்; ஆற்ற எழுத்தாளர்; அருவிப் பேச்சாளர்; தேர்ந்த சிந்தனையாளர்; பண்பார்ந்த பத்திரிகையாளர்; உரையாசிரியர்; மொழிபெயர்ப்பாளர்; கவிஞர்; இறைப்பணியும் தமிழ்பொற்பணியும் நாட்டு நற்பணியும் ஆற்றிய நல்லார்; தமிழ் முனிவர்; வணக்கத்திற்கும் வழிபாட்டுக்கும் உரிய பெரியார்."

குறிக்கோள்	:	என்கடன் பணி செய்து கிடப்பதே
கோட்பாடு	:	யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்
வேட்கை	:	பயன் கருதாத் தொண்டுக்குப் பிறவி பயன் படல் வேண்டும்
நெறி	:	சமரச சன்மார்க்கம்

நோக்கு : தனக்கென வாழாப் பிறர்க்கென முயலும்
பேரருள் நெஞ்சம்
இயல்பு : அஞ்சாமை, தனித்துவம், தூய்மை,
எளிமை, பொதுமை

இவ்வளவு பெருமை மிக்க திரு.வி.க. தமிழுக்காகவும் தொழிலாளர்களுக்காகவும் தம்முடைய வாழ்நாளையே அர்ப்பணித்து இருக்கின்றார். எழுச்சிமிக்க பேச்சாலும் ஆணித்தரமான எழுத்தாற்றலாலும் எல்லோரையும் கவர்ந்தவர். கல்வியை முறையாகக் கற்றுத் தமிழாசிரியராகப் பணிபுரிந்தவர். அப்பணியை உதறிவிட்டு முழுநேரமும் பொதுப் பணிக்காகத் தம்மை ஈடுபடுத்திக் கொண்டார்.

தம்முடைய கருத்தை வெளிப்படுத்தப் பத்திரிகையைக் கருவியாகக் கொண்டார். தேசபக்தன் என்ற பத்திரிகையில் ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்தார். பிறகு சொந்தமாகவே நவசக்தி என்ற நாளிதழைத் தொடங்கி அதன் ஆசிரியராகத் திகழ்ந்தார். தம்முடைய கருத்துக்களை எல்லாம் அதில் வெளியிட்டுப் பலருக்கு ஆசானாக விளங்கினார். அவருடைய உரைநடை பற்றி அவர் கூறுவதிலிருந்தே அறிந்து கொள்ளலாம். “தமிழ்த் தென்றலும் சீர்திருத்தம் அல்லது இளமை விருந்தும் என்னுடைய எழுத்துப் பேச்சைக் கொண்ட நூல்கள். எனது எழுத்துப் பேச்சில் பீடும் மிடுக்கும் எழுச்சியும் கிளர்ச்சியும் வீறும் வீரமும் மதர்ந்து ஏக்கழுத்தம் பெற்ற நடை சிற்சில இடங்களில் திகழும். அவை அமையும் முறையிலேயே எனது எழுத்தும் ஆக்கப்பட்டன.”

தமிழ்த் தென்றல் திரு.வி.க. அவர்களின் உள்ளத்தில் உள்ள ஒளியே அவர் பேச்சிலும் எழுத்திலும் மிளிர்ந்தது. தமிழர் தம் தொன்மையான போற்றத்தக்க வாழ்வே அவருடைய எழுத்திலும் பேச்சிலும் மேலோங்கி இருந்தது. மேலும் திரு.வி.க. தம்முடைய வாழ்நாளில் மூவகையான உரைநடை அமைப்பைக் கையாண்டதாகக் குறிப்பிடுகின்றார். இளமைக் கால உரைநடை, இலக்கியங்கள் தொடர்பாக அமைந்த உரைநடை, பத்திரிகைகளுக்கு எழுதிய உரைநடை. இந்த மூன்று நடையும் எல்லோரையும் ஈர்த்ததே அவருடைய மொழிநடையின் ஆளுமையாகும்.

தமிழரின் வாழ்க்கையையும் கோட்பாட்டையும் பல நூல்கள் விளக்கி இருக்கின்றன. இருப்பினும் திருக்குறளே சுருங்கச் சொல்லி விளக்க வைப்பதில் வெற்றிகண்டு இருக்கின்றது. திருவள்ளுவர் மீது அளவில்லாப் பற்றுடையவர் என்பதை அவர் உரைநடையாலேயே அநியலாம்.

“திருவள்ளுவர் தமிழ் நாட்டிற் பிறந்தவர். அவர்தம் தாய்மொழி தமிழ். அவர் தமிழில் நூல் செய்தனர். நூலின் மொழி தமிழ். பொருளோ உலகுக்குரிய ஒன்று இது வெள்ளிடைமலை. இவ்வாறு நூல் செய்தோர் அரியர். செய்வோரும் அரியர். இதுபற்றியே தமிழ்நாட்டுச் சமதர்மப் புலவரால் இற்றைக்கென்று நமது நடுவண் வாழ்ந்த பாரதியார். ‘வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக்கே தந்து வான்புகழ் கொண்ட தமிழ்நாடு’ என்று வீறு கொண்டு மகிழ்ச்சியடைந்த ஓதியருளினார்.

இவ்வாறு தமிழர்களிடையே தன்மான உணர்வையும் எழுச்சியையும் ஊட்ட நிறைய எழுதி இருக்கின்றார். பழந்தமிழ்ச் சொற்களைப் பயன்படுத்தி அவற்றை உரைநடைகளில் வாழச் செய்துள்ளார். தவிர்க்க இயலாத இடத்தில் வடசொற்களையும் பயன்படுத்துகின்றார்.

ஐரோப்பியரின் வருகைக்கு முன்பு பாட்டாளி மக்களின் வாழ்க்கை அடிமைச் சேற்றில் உழன்று வறுமைத் தீயில் காய்ந்தது. தொழிற்சாலைகள் பெருகியபோது தொழிலாளர்கள் கரண்டப்பட்டார்கள். பலமணிநேரம் உழைத்தார்கள். உழைப்புக்கு ஏற்ற ஊதியமில்லை. இந்தக் குறைகளைப் போக்கப் பல்வேறு தொழிற் சங்கங்களை நிறுவி அவர்களுக்காக உண்மையாகப் பாடுபட்டார்.

“உலகத்துக்குக் கஷ்டம் நேரிடும்போது அக்கஷ்டம் தொழிலாளரையே பெரிதும் பாதிக்கிறது. ஆனது பற்றித் தொழிலாளரே தெய்வ வழிபாட்டில் தலை சிறந்து விளக்க வேண்டியவராய் இருக்கின்றனர்! தொழிலாளர்களே! உங்களை நினைக்க நினைக்க மனம் உருகுகிறது.”

திரு.வி.க. விடுதலை உணர்வு. பகுத்தறிவுப் பார்வை. தொழிலாளர் முன்னேற்றம், பெண் விடுதலை எனப் பரந்துபட்ட பார்வை கொண்டவர். அவருடைய குறிப்பிட்ட சில உரைநடை நூல்கள் கீழே தொகுக்கப்படுகின்றன.

1. பெரியபுராணம் - குறிப்புரையும் வசனமும்
2. மனித வாழ்க்கையும் காந்தியடிகளும்
3. தமிழ்நாடும் நம் ஆழ்வாரும்
4. முருகன் அல்லது அழகு
5. சீர்திருத்தம் அல்லது இளமை விருந்து
6. தமிழ்ச்சோலை அல்லது கட்டுரைத் திரட்டு
7. இந்தியாவும் விடுதலையும்
8. பெண்ணின் பெருமை அல்லது வாழ்க்கைத்துணை
9. பரம்பொருள் அல்லது வாழ்க்கை வழி

திரு.வி.க. அவர்களின் உரைநடை — சொம்பாயானது. மனதின் பிழைப்புகளையே ஊட்டக் கூடியது. உரைநடை — வாய்ச்சிக்ஞம் பாரிசுப் பேச்சாற்றலை வளர்க்கவும் திரு. வி. க. வின் பேச்சும் எழுத்தும் பெரிதும் உதவின. சில கவிதை இலக்கியங்களையும் படைத்துள்ளார்.

ரா.பி. சேதுப்பிள்ளை

ரா.பி. சேதுப்பிள்ளை (1896 - 1961) திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் பிறந்தவர். பல்வேறு கல்வி நிறுவனங்களில் பாரிசுறு ஆழ்த்தபுலமை பெற்றவர். தமிழ், ஆங்கிலம் இரண்டிலும் திறந்த புலமை பெற்றவர். எழுத்திலும் பேச்சிலும் எல்லாம் என அறிஞர் பெருமக்கள் போற்றிப் புகழ்ந்து பல்வேறு பட்டங்களை இவருக்கு வழங்கியுள்ளனர்.

சொல்லின் செல்வர், செந்தமிழுக்குச் சேதுப்பிள்ளை எனத் தமிழலகால் போற்றப்படும் பெருமைக்குரியவர். சேதுப்பிள்ளை அவர்களின் எழுத்திலும் பேச்சிலும் எதுகை மோனையும் அடிகுறை தொடரும் அள்ளித் தெளித்தாற்போல இருக்கும். இவருடைய பேச்சை கேட்டுக் கொண்டே இருக்கலாம், உரைநடையைப் படித்துக் கொண்டே இருக்கலாம் எனத் திரு.வி.க., கத்தானந்த பாரதி போன்ற அறிஞர் பெருமக்கள் பாராட்டுவர். இன்னொன்றை மிக்க இவரின் உரைநடை ஆற்றொழுக்காக அமைந்தது.

குமரிக்கண்டம் என்றொரு நிலப்பரப்பு பன்னெடுங்காலத்திற்கு முன்பு இப்போதுள்ள தமிழகத்திற்குத் தெற்கே பரவிக்கிடந்தது. ஆப்பிரிக்காக் கண்டம் வரை நீண்டிருந்தது. ஒரு காலத்தில் இந்தியத் துணைக் கண்டமும் ஆப்பிரிக்காக் கண்டமும் நிலப்பரப்பால் இணைந்திருந்தன என்பதற்கு நிறையச் சான்றுகள் கிடைக்கின்றன. இக்காலத்தில் இமயமலை நீருக்குள் இருந்ததற்கான தொல்பொருள் களங்களும் கிடைக்கின்றன.

ஆழிப் பேரலையின் சீற்றத்தால் பூமி புரட்டிப்போடப் பட்டபோது குமரிக் கண்டம் கடலில் மூழ்கியது. இமயமலை மேல் எழுந்தது. இமயமலையில் பல கடல் வாழ் உயிரினங்களில் எலும்புக் கூடுகள் கிடைத்துள்ளன. இவ்வகையான கோர நிகழ்வைக் குறித்து ரா.பி.சேதுப்பிள்ளை நெஞ்சம் குமுறிக் கடலைப் போலக் கொந்தளிக்கின்றார். அழகு தமிழ் அருவியாக வீழ்கின்றது.

“அந்நியப் பரப்பில் அடுக்கடுக்காக உயர்ந்து ஒதுங்கி நின்ற குமரி என்னும் பெரும்மலையும் உன்பாமும் வயிற்றில் பட்டு ஒழிந்ததே! ஐயோ! நீ எங்கள் மண்ணைக் கடித்தாய்; ஆற்றைக் கடித்தாய், மனலையை முடித்தாய். இப்படி எல்லாவற்றையும் வாரி

எடுத்து வயிற்றில் அடக்கும் உன்னை வாரி என்று அழைப்பது சாலவும் பொருந்தும்! நீ வாரி வாரி உண்டாய் நீங்காத வண்டி கொண்டாய். உன் கொடுமையால் தமிழ்நாடு சூறுகிறது; என் உளவர் உருகிறது.”

நீல நெடுங்கடலில் எழும் இளங்குரியனைப் பார்க்கப்போது மயிலில் அமர்ந்துள்ள முருகனே கண்ணெதிரில் தோவறுவதாக உருவகப்படுத்துகின்றார். எவ்வளவு கற்பனை வளம்!

“நீலப் பெருங்கடலே! உன் தொடுவானில் உதிக்கின்ற செஞ்சுடரைக் காணும் போது ஆடும் மயிலில் எழுந்தரையும் முருகன் திருக்கோலம் என்கண்ணெதிரே மீளிக்கின்றது. என்னையாடும் ஐயனை - செய்யனை செந்திற்பெருமானைப் பாடவேண்டும் என்று என்னுள்ளம் துடிக்கின்றது.”

ரா.பி. சேதுப்பிள்ளையின் மனம் எப்பொழுதும் பழந்தமிழர் வரலாற்றையும் தமிழகத்தின் இயற்கை வளத்தையும் தமிழ் மொழியின் சிறப்பையும் நினைத்துக் கொண்டே இருக்கும் என்பதற்கு அவரின் உரைநடையே சாட்சியாக இருக்கின்றது.

திருக்குற்றால மலை, அம்மலையில் வளர்ந்துள்ள பல்வேறு வகையான மரங்கள், உயிரினங்கள், அருவி ஆகியவற்றை ரா.பி.சேதுப்பிள்ளை அப்படியே நம் மனக் கண்ணில் கொண்டு வந்து நிறுத்துகின்றார்.

“தென்றல் அசைந்து வரும் தென்தமிழ் நாட்டில் அமைந்த திருக்குற்றாலம் மலைவளம் படைத்த பழம்பதியாகும். அம்மலையிலே கோங்கும் வேங்கையும் ஓங்கி வளரும்; குரவழும் முல்லையும் நறுமணங் கமழும்; கோல மாமயில் தோகை விரித்தாடும்; தேனுண்ட வண்டுகள் தமிழ்ப் பாட்டிசைக்கும். இத்தகைய மலையினின்று விரைந்து வந்திறங்கும் வெள்ளருவி வட்டச் சனையிலே வீழ்ந்து பொங்கும் பொழுது சிதறும் நீர்த்திவலைகள் பாலாவிபோல் பரந்தெழுந்து மஞ்சினோடு சேர்ந்து கொஞ்சிக் குலாவும்.”

கல்வியின் பயன் மொழிக்கும் நாட்டுக்கும் நன்மை பயப்பவையாக இருக்க வேண்டும். பலர் முறையாகத் தமிழ் கற்காமல் ஆங்கிலத்தைக் கற்றுவிட்டு அதிகமாக ஆங்கிலச் சொல் மற்றும் பிறமொழிச் சொல் கலந்து எழுதுவதைச் சாடுகின்றார்.

“அருமையான தமிழ்ச்சொல் ஒன்று இருக்க, ஆங்கிலத்தை எடுத்தாளுதல் அறிவீனம் அல்லவா? கரும்பிருக்க இரும்பைக் கடிப்பார் உண்டோ?”

ரா.பி. சேதுப்பிள்ளை சென்னை, அண்ணாமலை பல்கலைக் கழகங்களில் பேராசிரியராக இருந்து தமிழுக்கு அரும்பணி செய்து இருக்கின்றார். இவருடைய மூச்சும் பேச்சும் தமிழையே நினைத்திருக்கின்றன. தமிழில் பேசுவதும் எழுதுவதும் இழிவு எனக் கருதியவர்களின் மனதை இடியெனத் தாக்கியவர். இவரின் பேச்சையும் எழுத்தையும் பலர் விரும்பினர். நூல், கட்டுரைகள் வழி பல்வேறு கருத்துக்களை மக்களுக்கு வழங்கினார். சுற்ற கல்வி நல்லவற்றுக்குப் பயன்பட வேண்டும். பொய்யை மெய்யாக்கப் பயன்படுத்தக் கூடாது. இவ்வாறு செய்யின் கல்லாதவர்களே நல்லவர்கள் ஆகி விடுவார்கள் என்கிறார்.

ரா.பி. சேதுப்பிள்ளையின் நூல்கள், ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள் திறைய வெளிவந்துள்ளன. அவற்றின் பெயர்களே உம்மைத் தொடரில் அமைந்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

நூல்கள்	கட்டுரைகள்
ஊரும் பேரும்	குடியும் படையும்
வேலும் வில்லும்	ஏற்றமும் தோற்றமும்
அலையும் கலையும்	பாரியும் மாரியும்
	காயும் கனியும்

ரா.பி. சேதுப்பிள்ளையிடம் நூற்றுக் கணக்கானவர் தமிழ் பயிற்று பெரும் பேராசிரியர்களாகத் திகழ்ந்தார்கள். அவர்கள் எல்லோரும் தங்கள் பேராசிரியரை நினைவு கூரும் முகமாக நூலொன்றை வெளியிட்டு விழா எடுத்துள்ளனர். இதுவே அவரின் தமிழ்த் தொண்டுக்குத் தக்க சான்றாகும்.

மறைமலை அடிகள்

தனித்தமிழ் இயக்க வரலாற்றின் தந்தையாகப் போற்றப்படும் மறைமலை அடிகள் (1876 - 1950) தமிழ், வடமொழி, ஆங்கிலம் போன்ற மொழிகளில் புலமை மிக்கவர். தனித் தமிழிலேயே பேசவேண்டும்; எழுதவேண்டும் என்ற கண்டிப்பான முறையைப் பின்பற்றியதால் தம்முடைய வேதாசலம் என்ற பெயரை மறைமலை என்று மாற்றிக் கொண்டவர். தொடக்கத்தில் ஞானசாகரம் என்று ஓர் இதழை நடத்தி வந்தார். தனித்தமிழ் ஆர்வம் மிகுந்த பிறகு அதன் பெயரை அறிவுக்கடல் என்று மாற்றிக் கொண்டார். தம்முடைய குழந்தைகளுக்கு வைத்த பெயர்களையும் தூய தமிழ்ப் பெயர்களாக மாற்றினார்.

திருஞானசம்பந்தம்	-	அறிவுத் தொப்பு
மாணிக்கவாசகம்	-	மணிமொழி
சுந்தரமூர்த்தி	-	அழகுரு
திரிபுரசுந்தரி	-	முந்நகரழகி

ஆயிரக் கணக்கான தமிழ்ப் பற்றாளர்களுக்குக் கலங்கரை விளக்கமாகத் திகழ்ந்தவர். இவரின் பெருமையை நன்குணர்ந்த தமிழ்த் தென்றல் திரு.வி.க. கீழ்க்காணுமாறு போற்றிப் பரவுகின்றார்.

“மறைமலை ஒரு பெரும் அறிவுச்சுடர், தமிழ் நிலவு, சைவவான். தென்னாடு பன்னெடுங் காலம் தன்னை மறந்து உறங்கியது. அவ்வுறக்கம் போக்கிய பெருமை அடிகளுக்கு உண்டு. அடிகள் பேச்சு, பல பேச்சாளரைப் படைத்தது. எழுத்து, பல எழுத்தாளரை ஈன்றது; நூல், பல நூலாசிரியன்மாரை அளித்தது. அற்றை நாள் நக்கீரரும் பிற்றை நாள் சிவஞான முனிவரும் இற்றை நாள் மறைமலை அடிகளாராகத் திரண்டு ஓர் உருக்கொண்டு வந்துள்ளார்.”

தமிழையும் தமிழ்ச் சான்றோரையும் தலை நிமிர வைக்கப் பாடுபட்ட முன்னோடிகளில் முன்னோடியாக மறைமலை அடிகள் திகழ்கின்றார் என்று அறிஞர்கள் போற்றுவது வெறும் புகழ்ச்சி இல்லை; உண்மை. இவர் வாழ்ந்த காலத்தில் தனித்தமிழ் அறிந்தோரை யாரும் பெரிதாகப் பாராட்டுவது இல்லை. இவருடைய ஆங்கிலப் புலமையைக் கண்டு நன்கு ஆங்கிலம் அறிந்தோரே வியந்து போவார்கள்.

தமிழைச் செந்தமிழ், கன்னித் தமிழ் என்று, போற்றிப் புகழ்வதால் மட்டும் பயனில்லை. மொழிக் கலப்பில்லாமல் பேசவேண்டும்; எழுதவேண்டும் என்று கடைபிடித்தார். தமிழை ஓரளவு அறிந்தோருக்கு இவர் நடையைப் பின்பற்றுவது கடினமாக இருந்தது. புரியாதவர்கள் புரிந்து கொள்ள முயல வேண்டும்; அவர்களுக்காக மொழிநடையைத் தாழ்த்தக் கூடாது என்பதில் உறுதியாக இருந்தார்.

மறைமலை அடிகளால் உரைநடை இலக்கியம் செழுமை பெற்றதைப் போன்று பழந்தமிழ் இலக்கியங்களும் சைவ சமயமும் புத்தொளி பெற்றன. பத்துப்பாட்டு இலக்கியங்களுள் பட்டினப்பாலைக்கும் முல்லைப் பாட்டுக்கும் எழுதிய அரும் பெரும் ஆராய்ச்சியுரை, உரைநடை வளர்ச்சிக்கும் இலக்கியத் திறனாய்விிற்கும் முன்னோடி ஆகும்.

அம்பிகாபதி - அமராவதி என்ற நாடகமும் சாகுந்தலை என்ற மொழி பெயர்ப்பு நாடகமும் எழுதினார். நடை அமைப்பால் வேறுபட்ட குமுதவல்லி, கோகிலாம்பாள் கடிதங்கள் என்னும் இரு புதினங்களைப் படைத்தார். எல்லாமே தனித்தமிழ் அமைப்பைப் பெற்றிருந்ததால் இவை எல்லாம் முழுமையாகப் பொதுமக்களைச்

சென்றடையவில்லை. மறைமலை அடிகளின் முல்லைப்பாட்டு ஆராய்ச்சியில் இவரின் உரைநடைச் செழிப்புக்குப் பல சான்றுகளைக் காட்டலாம். இருள் நீங்கும்போது பொழுது புலர்வதை அற்புதமாகப் படைத்துக் காட்டுகிறார். உரைநடை அப்படியே மனதில் ஒரு மடிமத்தை உருவாக்கி விடுகிறது.

“பேரழகாற் சிறந்த ஓர் அரசி தான் போர்த்தி இருந்த தீய்ப்பட்டாடையினைச் சிறிது சிறிதாக நீக்கி, பின் அதனைச் சுருட்டிக் கீழே எறிந்து விட்டுத் துயில் ஒழிந்து, ஒளிவிளங்கு தன் தனிமுகம் காட்டி எழுந்ததையொப்ப, இருட்கூட்டம் சுருண்டு மடங்கி அலைகடலிற் சென்று அடங்கி விடுமாறு இளைய ஞாயிறு உருக்கித் தீரட்டிய பசும்பொற்றிரளைப் போலத் தளதளவெனக் கீழ்த்திசையில் தோன்றவும் அத்திசையின் பரப்பெல்லாம் பொன் உரைத்த கற்போர் பொலிந்து திகழவும் பசுமை, பொன்மை, நீலம், சிவப்பு, வெண்மை முதலான நிற வேறுபாடுள்ள பொன் வெள்ளிகள் உருகி ஒடுகின்ற தீலம் போல் வான் இடமெல்லாம் திகழவும்...”

அடிகளார் சைவ சமயத்தின் மீது மிகுந்த பற்று உடையவர். உவுளின் பெயரைச் சொல்லிக் கொண்டு உயிர்ப்பலியிடல், சாதி பேதம் காட்டுதல் போன்றவற்றை வன்மையாகக் கண்டித்துப் பல கட்டுரைகளையும் உரைநடை நூல்களையும் எழுதி இருக்கின்றார்.

பெண்களுக்கும் ஆண்களுக்கும் உள்ள இயல்பினை நன்கு ஆராய்ந்து பெண் மக்கள் கடமை என்ற கட்டுரையில் ஒப்பிட்டு எழுதுகின்றார். இந்த உரைநடை எல்லோருக்கும் புரியும் வண்ணம் உள்ளது.

“பெண்மக்கள் தம்முடைய தன்மைக்குத் தகுந்த வழியிலும் ஆண் மக்கள் தம்முடைய இயல்புக்கு ஏற்ற வழியிலும் பகுத்தறிந்து சீழுகுதலே சிறந்ததாகும். பெண்மையென்பது எல்லோராலும் சீரும்பத்தக்க ஓர் அமைதியான தன்மையென்றும் ஆண்மை என்பது பிறரை ஆளுந்தன்மையென்றும் பொருள்படுதலாற் பெண்மக்கள் எல்லாரும் இயற்கையிலேயே அமைதிக் குணம் உடையவராவ ரென்பது தெளிவாக விளங்குகின்றது.”

இலக்கியம், சைவ சமயம், வரலாறு, தனி மனித மேம்பாடு எனப் பல்வேறு நிலைகளில் மறைமலை அடிகள் தம்முடைய ஆராய்ச்சிகளை உரைநடையில் பதிவு செய்துள்ளார்.

1. தமிழர் மதம்
2. தமிழ்ப் புணர்
3. மாணிக்கவாசகர் ளுணையும் கால ஆராய்ச்சியும்
4. பழந்தமிழ்க் கொள்கையிய சைவ சமயம்
5. தமிழ் நாடவரும் மேல் நாடவரும்
6. முற்காலப் பிரகாசத் தமிழ்ப் புணர்கள்
7. அறிவுரைக் கொத்து

தனித்தமிழ் இயக்கத்தின் தந்தை எனப் போற்றப்படுபு மறைமலை அடிகள் சிரத்த ஆய்வாளராகவும் சிந்தி ருத்தக கருத்துள்ள சைவ சமயப் பெரியாராகவும் விளங்கித் தமிழகத்துக் - குறிப்பாக உரைநடை இலக்கியத்திற்குப் பெருந்தொண்டு செய்துள்ளார்.

அண்ணா

அண்ணாத்துரை (1909 - 1969) தமிழ்நாட்டிய வாழ்க்கைமலத் திராவிட இயக்கத்தோடு இணைத்துக் கொண்டு வாழ்நாளையே அதற்காக அர்ப்பணித்தவர். இந்தியாவிலும் தற்போதக் கௌரவ மாகாணத்திலும் மக்களின் வாழ்க்கை தீர்மானம் மேலை நாட்டினர் வருகைக்கு முன்னர், பின்னர் என்று பகுத்துக் கொள்ளலாம்.

ஐரோப்பியர் இந்தியாவை அடிமைப்படுத்துவதற்கு முன்னும் பெரும்பான்மையான மக்களின் வாழ்க்கை மதத்தின் பெயரால் கட்டுண்டு அடிமைப்பட்டுக் கிடந்தது. வருணாசிரமப் பாதுகாப்புக் மக்கள், பார்ப்பனர், வைசியர், வேளாளர், சூத்திரர் எனப் பகுக்கப்பட்டனர். இப்பகுப்பில் அடக்க அருகதை இல்லாத மக்களையே இருந்தார்கள். கல்வியறிவு இல்லாமையால் சூடநம்பிக்கைகள் தலைவிரித்து ஆடின. குழந்தை மணம், விதவைத் திருமண மறுப்பு உடன்பாட்டை ஏறுதல், தீண்டாமை எனப் பல கொடுமைகள் மக்களைத் தொற்று நோய் போலப் பிடித்து இருந்தன.

பலர் மக்களிடையே விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தப் பலவழி பாடுபட்டார்கள். கல்வி என்பது மேட்டுக் குடிக்கு மட்டும் என்ற இருந்தது. ஆங்கிலேயரின் வரவு கல்வியை எல்லோரும் பெற இது வாய்ப்பாக இருந்தது. பெரியார் ஈ.வெ.ராமசாமி அதிகமாகப் படிக்கவில்லை என்றாலும் மக்களிடையே பரவிக் கிடக்கும் சூடநம்பிக்கையை அகற்றிப் பகுத்தறிவை வளர்க்க வேண்டும் என்ற நினைத்தார். அரசியல் வாழ்க்கையைக் காங்கிரசில் தொடங்கிய பெரியார் பிறகு நீதிக்கட்சியோடு தொடர்பு கொண்டு இறுதியாகத் திராவிடர் கழகத்தை ஆரம்பித்தார். அவரோடு தோளோடு தோள்

சொடுத்துச் சூறாவளிச் சுற்றுப் பயணம் செய்தும் எழுதியும் புகுத்தறிவைப் பலர் பரப்பினார்கள். அண்ணாத்துரை, கருணாநிதி, எ.வி.கே.சம்பத், கண்ணதாசன் எனப் பலரைக் குறிப்பிடலாம்.

பெரியாரின் தலை மாணாக்கராக இருந்து அவருடைய கொள்கையைத் தம்முடைய பேச்சாற்றலாலும் எழுத்தாற்றலாலும் பட்டிதொட்டி எங்கும் பரப்பியவர் அண்ணாத்துரை எனில் மிகையாகாது. அவருடைய ஆற்றலுக்குக் கிடைத்த பட்டமே அறிஞர். பெரியாரோடு கருத்துவேறுபாடுவந்து பிரிந்து சென்றாலும் இறுதிமுச்சு உள்ளவரை புகுத்தறிவுத் கொள்கை வளரப் பாடுபட்டார்.

அண்ணாவின் உரைநடையை மேடைப் பேச்சு, சிறுகதை, புதினம், நாடகம், திரைப்படம், கட்டுரைகள் போன்றவற்றின் வழி அறியலாம். உரைநடையால் பல்வேறு புதுமைகளைச் செய்தவர் அண்ணா. இவரின் உரைநடையைப் படிப்பதற்கும் பேச்சைக் கேட்பதற்கும் ஆயிரக் கணக்கானவர்கள் தவமிருப்பார்கள். திராவிட நாடு என்னும் பத்திரிகையில் அண்ணா எழுதிய தம்பிக்கு என்ற கடித உரைநடை பல்லாயிரக் கணக்கானோரைக் கவர்ந்த ஒன்றாகும். அண்ணாவின் நடைப்பாங்கை வைத்து அண்ணாயிசம் என்ற கோட்பாட்டையே வகுத்துவிட்டார்கள். அண்ணாவின் உரைநடையைப் பல்லாயிரம் பேர் மனப்பாடம் செய்து வைத்து ஒப்பித்துக் கொண்டே இருப்பார்கள்.

“இலட்சியத்திற்காகவும் அந்த இலட்சியத்தை அடைய உதவும் கருவி போன்ற கட்சிக்காகவும் சொந்த நலனையும் உயர்பதவியையும் வெறுத்து ஒதுக்கும் வீரமும் கஷ்ட நஷ்டம் ஏற்கும் சகிப்புத் தன்மையும் ஒருவருக்கு ஏற்பட்டு விட்டால் அவரைத் தலைவராகக் கொண்ட கட்சியும் அதனைச் சார்ந்துள்ள மக்களும் முன்னேற்றமடைய முடியுமென்பது திண்ணம். அரண்மனை மாடியிலே அம்சதூளிகா மஞ்சத்திலே அமர்ந்துள்ள அரிவையை அடையவேண்டி; ஆங்குச் சென்ற ஆணழகன், அகழியின் ஆழத்துக்கோ, அதிலே அலையும் முதலையின் வாய்க்கோ அஞ்சினால், எங்ஙனம் மங்கையைப் பெறமுடிகிறது? இலட்சியமென்னும் எழிலுடையானைப் பெற்று இன்புற எண்ணுவோரின் பலர் அகழிக்கு அஞ்சிப் புறத்தே நின்று புகைபடு மணமுடன் போரிட்டுக் கொண்டோ புலம்பியோ கிடப்பர்.”

மக்களோடு பழகி மக்களுக்காகவே வாழ்பவர்கள் திராவிட இயக்கத்தினர். மற்றவர்கள் மக்களின் பெயரைச் சொல்லிக் கொண்டு உபோகமாக வாழக் கூடியவர்கள் என்பதை அண்ணா எதுகை யோனையுடன் எழுதுவதைக் கீழே காணலாம்.

“வழக்கமாகக் கூடி, வீரகரமாகப்பேசி, வளையாது, குவியாது வாய்வீரம் காட்டிவிட்டு, வாகை குடியதாக மனப்பால் குடித்துவிட்டுத் தோகையர் புடைசூழப் பூரிக் குத் செல்லும், கக்போகிகளின் கூட்டம் அல்ல! வறுமையின் இயல்பைத் தெரிந்தவர்களின் கூட்டம்.”

அண்ணாவின் உரைநடை, உரைநடையா? அல்லது வசன கவிதையா என வியக்க வைக்கும் வகையில் தமிழ் விளையாடும். அடுக்குமொழி அண்ணா என்று பலரும் போற்றுவார். அண்ணாவின் தம்பிகள் அவரைப் போலவே எழுதவும் பேசவும் சுற்றுக் கொண்டார்கள்.

உரைநடை முழுவதும் எதுகையும் மோனையும் எதிரொலித்துக் கொண்டு இருக்கும். அடுக்கு மொழி அலை அலையாகப் புரளும்; உவமையும் உருவகமும் கொட்டிக் கிடக்கும். தமிழ்ப் புலவர்கள் மேலைநாட்டு அறிஞர்களின் மேற்கோள்கள் உரைநடையை வலுவிட்டும், ஆங்கிலத்தில் அருமையாகப் பேசவும் எழுதவும் வல்லவர். அண்ணாவின் தமிழ் உரைநடையில் ஆங்கில மொழி உரைநடைத் தாக்கத்தை அறிந்து கொள்ளலாம்.

அண்ணாவின் மொழித்திறனை ஆராய்ந்த ம.செ.ரபிசிங் “ஏறத்தாழ அறுபது விழுக்காடு புலவர் தமிழும் நாற்பது விழுக்காடு பாமர பேச்சுத் தமிழும் கலந்த மொழி நடையில் ஒரு பெரும் மாற்றத்தையும் மறுமலர்ச்சியையும் தமிழ் மொழிநடையில் ஏற்படுத்தினார்” எனக் குறிப்பிடுகின்றார்.

அண்ணாவின் உரைநடை எல்லோருக்கும் புரியக் கூடியது; இலக்கிய நயமிக்கது; பல்லாயிரக் கணக்கானோருக்கு அவரது உரைநடை உந்து சக்தியாக இருந்தது என்பது மிகையாகாது.

பிற உரைநடை ஆசிரியர்கள்

இக்கால உரைநடை வளர்ச்சிக்கு மேலும் பல அறிஞர்கள் தொண்டு செய்து இருக்கிறார்கள். சிறுகதைகள், புதினங்கள், நாட்டுப்புறக் கதைகள், ஆய்வுக் கட்டுரைகள், ஆய்வு நூல்கள் எனப் பல்வேறு நிலைகளில் உரைநடை வளர்ச்சி பெற்றுள்ளது.

உ.வே.சாமிநாதையர் பழந்தமிழ் இலக்கியங்களைத் தேடிக் கண்டு பிடித்துச் சிறந்த உரை எழுதி இருக்கின்றார். அரசல் சண்முகனார், ரா.ராகவையங்கார், வ.உ.சிதம்பரம்பிள்ளை போன்றோர் இலக்கியங்களை ஆய்வுசெய்து நூல்கள், கட்டுரை எழுதி இருக்கின்றார்கள்.

தனித்தமிழ் வளரவேண்டும் என்பதற்காகத் தேவநேயப் பாவாணர் தம் வாழ்நாள் முழுவதும் நிறையக் கருத்துக்களை உரைநடையில் எழுதியுள்ளார்.

சோமசுந்தர பாரதியார், வையாபுரிப்பிள்ளை, சதாசிவ பண்டாரத்தார், மா.இராசமாணிக்கனார், அ.சிதம்பரநாதன் செட்டியார் போன்றோர் இலக்கிய, இலக்கணங்களை ஆராய்ந்து பல உரைநடை நூல்களையும் கட்டுரைகளையும் எழுதி இருக்கிறார்கள்.

ராமநாத சர்மா, அ.ச.ஞானசம்பந்தம், மு.வரதராசன் என இன்னும் பல அறிஞர்களின் உரைநடை நூல்கள் மொழி, இலக்கியம், தத்துவம், வரலாறு எனப் பலகளங்களை அறிந்து கொள்ளப் பெரிதும் உதவுகின்றன.

அச்ச இயந்திரம் புழக்கத்திற்கு வந்த பிறகு தமிழைத் தாய் மொழியாகக் கொண்டவர்களும் ஐரோப்பிய அறிஞர்களும் உரைநடையிலும் எழுத ஆரம்பித்தார்கள். பதினேழு, பதினெட்டாம் நூற்றாண்டுகளில் ராபர்ட்டு டி. நோபிலி, ஆனந்தரங்கம் பிள்ளை எனப் பலர் உரைநடையைத் தங்கள் கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தப் பயன்படுத்தினர். ஆறுமுக நாவலரின் உரைநடைப் பணியும் குறிப்பிடத் தக்கது.

நன்னூலுக்குப் பலர் உரை எழுதி இருக்கின்றார்கள். உரைநடை நூற்பா, செய்யுளுக்கு உரை, கதை இலக்கியங்கள் எனப் பல நிலைகளில் வளர்ந்தது. மு.வரதராசன், தெ.பொ.மீனாட்சி சுந்தரன், வ.சுப. மாணிக்கம் எனப் பலர் இலக்கியங்களுக்கு விளக்கம் தந்த நல்ல ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளைத் தந்துள்ளார்கள்.

பல இயக்கங்கள் தோன்றி மொழிக் கலப்பில்லாமல் தனித்தமிழில் எழுத வேண்டும் என்று வலியுறுத்துகின்றன. வளர்ந்து வரும் அறிவியல் உலகில் ஒவ்வொரு துறைக்கும் ஒரு வகையான உரைநடை அமைப்பு இருக்க வேண்டும் என்று கூறுகின்றார்கள். இலக்கியம், இலக்கணம், அறிவியல் என ஒவ்வொரு துறைக்கும் உரைநடை அமைப்பு தனித்தனியாகப் பிரிந்து வளர்ச்சி அடைகிறது.

மனிதனின் மொழி வெளிப்பாட்டில் உரைநடை முக்கிய இடத்தைப் பெறுகின்றது. எல்லா நிலையிலுள்ள மக்களும் தங்கள் கருத்துக்களை வாய்மொழியாகவோ அல்லது எழுத்து வடிவிலோ வெளிப்படுத்த உரைநடையே பெரிதும் உதவுகின்றது.